கணபதிதுணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமான சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு

V. B. SUBRAHMANIYASARMA
TAMIL-PANDIT.

சிதம்பரம்

நடராஜசுவாமிகளால்

பரிசோதித்து

சென்னை-புரசை

வித்தியாவினோதவச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை [illegible] 12.

1894

நூலினுட்பிரிவகராதி.

நூலினுட்பிரிவகராதி	பக்கம்	நூலினுட்பிரிவகராதி.	பக்கம்.
அகவல்	௧௮௫	தந்தைதாய்	௧௨௬
அகிலாண்டநாயகி	௧௨௫	தன்னுண்மை	௧௮௫
அடியார்வணக்கம்	௧௬௨	தன்னை	௧௨0
அருளியல்பு	௧௬௬	தன்னையொருவர்	௮௬
அறிஞருரை	௧௭௧	திடமுறவே	௧௧௮
அன்பர்நெறி	௧௭0	திருவருள்விலாசப்பரசி	௧
அன்புநிலைமை	௧௬௯	தெய்வவணக்கம்	௧௬0
ஆகாதோவெனல்கண்ணி	௧௭௭	தேசோமயானந்தம்	௪௮
ஆகாரபுவனம்	௫௭	தேன்முகம்	௬௫
ஆக்குலவை	௧௨0	நல்லறிவேயெனக்கண்ணி	௧௭௯
ஆசையெனும்	௮௭	நிலைபிறக்கோதாகூடுதற	௧௭௪
ஆரணம்	௮0	நிற்குநிலை	௧௭௨
ஆனந்தக்களிப்பு	௧௮௨	நினைவொன்று	௬௮
ஆனந்தமானபரம்	௨௮	நின்றநிலை	௧௮௧
ஆனந்தவியல்பு	௧௬௮	பராபரக்கண்ணி	௧௩௨
இல்லையோவெனக்கண்	௧௭௮	பரிபூரணானந்தம்	௨
உடல்பொய்யுறவு	௧[illegible]௫	பலவகைக்கண்ணி	௧௭௯
எங்குநிறைகின்றபொரு	௩௮	பன்மாலை	௯௬
எடுத்ததேகம்	௧௧௮	பாடுகின்றபனுவல்	௧௮௧
எந்நாட்கண்ணி	௧௬0	பாயப்புலி	௯௮
எனக்கெனச்செயல்	௯௩	பெரியநாயகிவிருத்தம்	௧௨௫
ஏசற்றவந்நிலை	௧௧௬	பெற்றவட்கே	௧௨௭
கருணாகரக்கடவுள்	௧௯	பைங்கிளிக்கண்ணி	௧௫௬
கல்லாலின்	௧௨௮	பொருளியல்பு	௧௬௭
கற்புறுசிந்தை	௧௨0	பொருள்வணக்கம்	௭
காடுங்கரையும்	௧௧௭	பொன்னைமாதரை	௭0
காணப்பேறுவென்கண்	௧௭௫	மண்டலத்தின்	௯௬
குருமரபின்வணக்கம்	௧௬௧	மலைவளர்காதலி	௧௨௧
சச்சிதானந்தசிவம்	௪௩	மாதரைப்பழித்தல்	௧௬௩
சித்தர்கணம்	௨௩	முகமெலாம்	௧௧௮
சிவன்செயல்	௮௪	மௌனகுருவணக்கம்	௧௪
சிற்சுகோதயவிலாசம்	௫௩	யாக்கையைப்பழித்தல்	௧௬௨
சின்மயானந்தகுரு	௧0	வண்ணம்	௧௮௯
சுகவாரி	௩௨	வம்பனேன்	௮௩
சொல்லற்கரிய	௮௨	வேண்டாவோவென்கண்ணி	௧௭௯
தத்துவமுறைமை	௧௯௪		

V. B. SUBRAHMANIYASARMA,
TAMIL-PANDIT.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்.

திருவருள்விலாசப்பரசிவ வணக்கம்.

ஆசிரியவிருத்தம்

அங்கிங் கெனாதபடி யெங்கும் ப்ரகாசமா
    யானந்த பூர்த்தி யாகி
யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே
    யகிலாண்ட கோடி யெல்லாந்
தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
    தழைத்ததெது மனவாக்கி னிற
றட்டாம னின்றதெது சமயகோ டிகளெலாந்
    தந்தெய்வ மெந்தெய்வ மென
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது
    வெங்கணும் பெருவ ழக்கா
யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமா
    யென்றைக்கு முள்ள தெதுமேற
கங்குல்பக லறநின்ற வெல்லையுள தெதுவது
    கருத்திற் கிசைந்த ததுவே
கண்டன வெலாமோன வுருவெளிய தாகவுங்
    கருதியஞ் சலிசெய்கு வாம. (க)

ஊரனந் தம்பெற்ற பேரனந் தஞ்சுற்று
    முறவனந் தம்வி னையினு
லுடலனந் தஞ்செயும் வினையனந் தங்கருத்
    தோவனந் தம்பெற் றபோ
சீரனந் தஞ்சொர்க்க நரகமு மனந்தநற்
    றெய்வமு மனந்த பேதந்
திகழ்கின்ற சமயமு மனந்தமத ஞல்ஞான
    சித்ததி யாலு ணர்ந்து

காரணந் தங்கோடி வருஷித்த தென்னவன்பர்
கண்ணும்விண் ணுந்தேக் கவே
கருதரிய வானந்த மழைபொழியு முகிலைக்
கடவுளைத் துரிய வடிவைப்
பேரனந் தம்பேசி மறையனந் தஞ்சொலும்
பெரியமௌ னத்தின் வைபவைப்
பேசரு மனந்தபத ஞானவா னந்தமாம்
பெரியபொரு ளைப்ப ணிகுவாம.

அத்துவித வத்துவைச் சொற்ப்ரகா சத்தனியை
யருமறைகண் முரச றையவே
யறிவினுக் கறிவாகி யானந்த மயமான
வாதியை யநாதி யேக
தத்துவ சொரூபதனை மதசம்ம தமபெருச
சாலம்ப ரகித மான
சாசுவத புட்கல நிராலமப வாலம்ப
சாந்தபத வ்யோம நிலையை
நித்தநி மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ் சபொருளை
நிர்விஷய சுதத மான
நிர்வி காரதனைத் தடததமாய் நின்றொளிர்
நிரஞ்சன நிராம யதனைச்
சிததமறி யாதபடி சித்ததி னின்றிலகு
திவ்யதே சோம யதனைச்
சிற்பர வெளிக்குள்வளா தற்பரம தானபர
தேவதையை யஞ்சலி செயவாம்

பரிபூரணானந்தம்.

விசா கயிஙகரிய மன்றியொரு சாதன
மனோவாயு நிற்கும வண்ணம்
வாலாய மாகவும் பழகியறி யேன்றுறவு
மார்க்கத்தி னிசைசை போல
நேசானு சாரியாய் விவகரிப் பேனந்த
நினைவையு மறந்த போது
நித்திரைகொள் வேன்றேக நீக்குமெண வெண்ணிலோ
நெஞ்சந் துடித்த யருவேன்
பேசாத வானந்த நிட்டைக்கு மறிவிலாப்
பேதைக்கும் வெகுதூ ரமே

பரிபூரணானந்தம்.

பேய்கருணை மழிந் திந்த நாய்க்குமொரு வழிபெரிய
    பேரின்ப நிட்டை யருள்வாய்
பாசா டவிக்குளே செல்லா தவர்க்கருள்
    பழுதகொழுகு தேவ தருவே
பாரக்குமிட மெஙகுமொரு நீககமற நிறைகின்ற
    பரிபூர ணாந தமே.

தெரிவாக வூர்வன நடப்பன பறப்பன
    செயற்கொண் டிருப்பன முதற்
றேகங்க ளததனையு மோகங்கொள் பௌதிகமு
    சென்மிதத வாஙகி றககும்
விரிவாய பூதஙக ளொனறொடொன் ருபழியு
    மேறகொண்ட சேட மதுவே
வெறுவெளி நிராலம்ப நிறைசூனய முபசாந்த
    வேதவே தாநத ஞானம்
பிரியாத பேரொளி பிறககின்ற வருளருட்
    பெற்றோர்கள பெற்ற பெருமை
பிறவாமை யென்றைககு மிறவாமை யாய்வந்து
    பேசாமை யாகு மெனவே
பரிவா யெனககுநீ யறிவிக்க வந்ததே
    பரிபாக கால மலவோ
பார்ககுமிட மெஙகுமொரு நீக்கமற நிறைகினற
    பரிபூர ணானந் தமே.

ஆரயும வேளையிற் பிரமாதி யானாலு
    மையவொரு செயலு மில்லை
யமைதியொடு பேசாத பெருமைபெறு குணசந்த்ர
    ராமென விருநத பேரு
நேராக வொருகோப மொருவேளை வரவநத
    நிறைவொன்று மில்லா மலே
நெட்டுயிர்த் துத்தட் டழிநதுளறு வாரவசன
    நிர்வாக ரென்ற பேரும்
பூராய மாயொன்று பேசுமிட மொன்றைப்
    புலம்புவார் சிவராத் திரிப்
போதுதுயி லோமென்ற விரதியரு மறிதுயிற்
    போலே யிருந்து துயில்வார்
பாராதி தனிலுள்ள செயலெலா முடிவிலே
    பார்க்கினின் செயலல் லவோ

பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
    பரிபூர ணாநந் தமே.

அண்டபகி ரண்டமும மாயா விகாரமே
    யம்மாயை யிலலா மையே
யாமெனவு மறிவுமுண் டப்பாலு மறிகின்ற
    வறிவினை யறிந்து பார்க்கி
னெண்டிசை விளக்குமொரு தெய்வவரு ளல்லாம
    லில்லையெனு நினைவு முண்டாங
கியானென தறதுரிய நிறைவாகி நிறபதே
    யின்பமெனு மன்பு முண்டு
கண்டன வெலாமலல வென்றுகண் டனைசெய்து
    கருவிகர ணங்க ளோயக
கண்மூடி யொருகண மிருக்கவென் றறபாழ்தத
    காமங்கள் போராடு தே
பண்டையுள காமமே காததாவெனும் பெயர்ப்
    பக்ஷநா ளிசசிப்ப ரோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகினற
    பரிபூர ணாநத தமே.

சந்ததமு மெனதுசெய லினதுசெய லியானெனுந்
    தன்மை நினை யனறியில்லாத்
தன்மையால் வேறலேன வேதாந்த சித்தாந்த
    சமரச சுபாவ மிதுவே
யிந்தநிலை தெளியநா னெக்குருகி வாடிய
    வியற்கைதிரு வுளமறி யுமே
யிந்நிலையி லேசற் றிருக்கவென ருன்மடமை
    யிதசதரு வாக வநது
சிந்தைகுடி கொள்ளுதே மலமாயை கனமந்
    திருமபுமோ தொடுவ ழககாய்ச
சென்மமவரு மோவெனவும யோசிக்கு தேமனது
    சிரத்தையெனும் வாளு முதவிப
பந்தமற மெய்ஞ்ஞான தீரமுந் தநதெனைப்
    பாதுகாத் தருள்செய்கு வாய்
பார்க்குமிட மெஙகுமொரு நீககமற நிறைகின்ற
    பரிபூர ணாநந் தமே.

பூதலய மாகின்ற மாயைமுத லென்பர்சிலர்
    பொறிபுல னடக்கு மிடமே

பரிபூரணானந்தம்.

பொருளென்பர் சிலர்காண முடிவென்பர் சிலர்குணம்
போனவிட மென்பர் சிலபேர்
நாதவடி வென்பர்சிலர் விந்துமய மென்பர்சிலர்
நட்டநடு வேயிருந்த
நாமென்பர் சிலருருவ மாமென்பர் சிலர்கருதி
நாடிலரு ளென்பர் சிலபேர்
பேதமற வுயிர்கெட்ட நிலயமென றிடுவர்சிலர்
பேசினரு ளென்பர் சிலபேர்
பின்னுமுன் னுங்கெட்ட சூனியம தென்பர்சிலர்
பிறவுமே மொழிவ ரிவையால்
பாதரச மாயமனது சஞ்சலப் படுமலாற்
பரமசுக நிஷ்டை பெறுமோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந் தமே.

அந்தகா ரத்தையோ ரகமாக்கி மின்போலென
னறிவைச் சுருக்கி னவரார்
ரவ்வறிவு தானுமே பற்றினது பற்றா
யழுந்தவுந் தலைமீ திலே
சொந்தமா யெழுதப் படித்ததார் மெய்ஞ்ஞான
சுகநிஷ்டை சேரா மலே
சோற்றுத் துருத்தியைச் சதமெனவு முணர்ந்துணர்
தூங்கவைத் தவரார் கொலோ
தந்தைதாய் முதலான வகிலப்ர பஞ்சந்
தனைத்தந்த தெனதா சையோ
தன்னையே நோவனோ பிறரையே நோவனோ
தற்கால மதைநோ வனோ
பந்தமா னதுதந்த வினையையே நோவனோ
பரமார்த்த மேது மறியேன்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந் தமே.

வாரா தெலாமொழிய வருவன வெலாமெய்த
மனது சாக்ஷிய தாகவே
மருவநிலை தந்ததும் வேதாந்த சித்தாந்த
மரபுசம ரச மாகவே
பூராய மாயுணர வூகமது தந்ததும
பொய்யுடலை நிலையன் றெனப்

போதநெறி தந்ததுஞ் சாசுவத வானந்த
போகமே வீடென் னவே
நீராள மாயுருக வுள்ளன்பு தந்தது
நின்னதரு ளின்னு மின்னு
நின்னையே துணையென்ற வென்னையே காக்கவொரு
நினைவுசற் றுண்டா கிலோ
பாராதி யறியாத மோனமே யிடைவிடாப்
பற்றாக நிற்க வருளவாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே.

ஆழாழி கரையின்றி நிற்கவிலை யோகொடிய
வாலமமு தாக விலையோ
வக்கடலின் மீதுவட வனனிற்க வில்லையோ
வந்தரத் தகில கோடி
தாழாம லிலைநிற்க வில்லையோ மேருவுந்
தனுவாக வளைய விலையோ
சப்தமே கங்களும் வச்ரதர ணையிற
சஞ்சரித் திடவில் லையோ
வாழாது வாழவே யிராமனடி யாற்சிலையு
மடமங்கை யாக விலையோ
மணிமந்த்ர மாதியால் வேண்டுசித் திகளுலக
மாக்கத்தில் வைக்க விலையோ
பாழான வென்மனங் குவியவொரு தந்திரம்
பண்ணுவ துனக் கருமையோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே.

ஆசைக்கோ ரளவில்லை யகிலமெல் லாங்கட்டி
யாளினுங் கடன்மீ திலே
யாணைசெல வேநினைவ ரளகேச னிகராக
வம்பொன்மிக வைத்த பேரு
நேசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைந்திடுவர்
நெடுநா ளிருந்த பேரு
நிலையாக வேயினுங் காயகற் பந்தேடி
நெஞ்சுபுண் ணாவ ரெல்லாம்
யோசிக்கும் வேளையிற் பசிதீர வுண்பதும்
முறங்குவது மாக முடியு

முள்ளதே போதுநா னெனக்குளறியே
    யொன்றைவிட் டொன்றுபற்றிப்
பாசக் கடற்குளே வீழாமல் மனதற்ற
    பரிசுத்த நிலையை யருள்வாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
    பரிபூர ணானந் தமே.

பொருள்வணக்கம்.

நித்தியமாய் நிர்மலமாய் நிட்களமாய் நிராமயமாய்
    நிறைவாய் நீங்காச்
சுத்தமுமாய்த் தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த் துரியநிறை
    சுடரா யெல்லாம்
வைத்திருந்த தாரகமா யானந்த மயமாகி
    மனவாக் கெட்டாச்
சித்துருவாய் நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப் பெருவெளியைச்
    சிந்தை செய்வாம்.

யாதுமன நினையுமந்த நினைவுக்கு நினைவாகி
    யாதினும் பாலும்
பேதமற நின்றுயிருக் குயிராகி யன்பருக்கே
    பேரா னந்தக்
கோதிலமு தூற்றரும்பிக் குணங்குறியொன் றறத்தனைக்
    கொடுத்துக் காட்டுந்
தீதில்பரா பரமான சித்தாநந்தப் பேரொளியைச்
    சிந்தை செய்வாம்.

பெருவெளியா யைம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப் பேசாத
    பெரிய மோனம்
வருமிடமாய் மனமாதிக் கெட்டாத பேரின்ப
    மயமாய் ஞானக்
குருவருளாற் காட்டிடவு மன்பரைக்கோத் தறவிழுங்கிக்
    கொண்டப் பாலுந்
தெரிவரிதாய்க் கலந்ததெந்தப் பொருளந்தப் பொருளினையாஞ்
    சிந்தை செய்வாம்.

இகபரமு முயிர்க்குயிரை யானெனதற் றவருறவை
    யெந்த நாளுஞ்
சுகபரி பூரணமான நிராலம்ப கோசரத்தைத்
    துரிய வாழ்வை

யகமகிழ வருந்தேனை முக்கனியைக் கற்கண்டை
யமிர்தை நாடி
மொருமொருகென விருவிழிநீர் முத்திறைப்பக் கரமலர்கண்
முகிழ்த்தது நிற்பாம். (ச)

சாதிகுலம் பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தி யருவுருவத்
தன்மை நாம
மேதுமின்றி யெப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும் பிரிவறநின்
றியக்கஞ் செய்யுஞ்
சோதியைமாத் தூவெளியை மனத்தவிழ நிறைவான
துரிய வாழ்வைத்
தீதிலபர மாமபொருளைத் திருவருளே நினைவாகச்
சிந்தை செய்வாம். (ரு)

இந்திரசா லங்கனவு கானலினீ ரெனவுலக
மெமக்குத் தோன்றச்
சந்ததமு மொசிற்பரத்தா லழியாத தற்பரத்தைச்
சார்ந்து வாழ்க
புந்திமகிழ் ழுறநாளுந் தடையறவா னந்தவெள்ளம்
பொலிக வென்றே
வந்தருளுங் குருமௌனி மலர்த்தாளை யனுதினமும்
வழுத்தல் செய்வாம். (சு)

பொருளாகக் கண்டபொரு ளெவைக்குமுதற் பொருளாகிப்
போத மாகித்
தெருளாகிக் கருதுமன்பர் மிடிதீரப் பருகவந்த
செழுந்தே னாகி
யருளானோர்க் ககம்புறமென் றுன்னாத பூரணவா
னந்த மாகி
யிருடீர விளங்குபொரு ளியாதந்தப் பொருளினையா
மிறைஞ்சி நிற்பாம். (எ)

அருமறையின் சிரப்பொருளாய் விண்ணவர்மா முனிவர்சித்த
ராதி யானோர்
தெரிவரிய பூரணமாய்க் காரணங்கற் பனைகடந்த
செல்வ மாகிக்
கருதரிய மலரின்மண மெள்ளிலெண்ணெ யுடலுயிர்போற்
கலந்தெந் நாளுந்
துரியநடு வூடிருந்த பெரியபொரு ளியாதததனைத்
தொழுதல் செய்வாம். (அ)

விண்ணாதி பூதமெல்லாந் தன்னகத்தி லடக்கிவெறு
வெளியாய் ஞானக்
கண்ணாரக் கண்டவன்பர் கண்ணூடே யானந்தக்
கடலாய் வேறொன்
றெண்ணாத படிக்கிரங்கித் தானாகச் செய்தருளு
மிறையே யுன்றன்
றண்ணாருஞ் சாந்தவருட் டனைநினைந்து கரமலர்த்
தலைமேற் கொள்வாம். (௯)

விண்ணிறைந்த வெளியாயென் மனவெளியிற் கலந்தறிவாம்
வெளியி னூடு
தண்ணிறைந்த பேரமுதாய்ச் சதானந்த மானபெருந்
தகையே நின்பா
லுண்ணிறைந்த பேரன்பா லுள்ளுருகி மொழிகுளறி
யுவகை யாகிக்
கண்ணிறைந்த புனலுகுப்பக் கரமுகிழ்ப்ப நின்னருளைக்
கருத்தில் வைப்பாம். (௧௦)

வேறு.

ஆதியந்தங் காட்டாத முதலா யெம்மை
யடிமைகொள்ள வளர்த்தெடுத்த வன்னைபோல
நீதிபெறுங் குருவாகி மனவாக் கெட்டா
நிச்சயமாய்ச் சொச்சமதாய் நிமலமாகி
வாதமிடுஞ் சமயநெறிக் கரிய தாகி
மௌனத்தோர் பால்வெளியாய் வயங்கா நின்ற
சோதியையென் னுயிர்த்துணையை நாடிக் கண்ணீர்
சொரியவிரு கரங்குவித்துத் தொழுதல் செய்வாம். (௧௧)

அகரவுயி ரெழுத்தனைத்து மாகி வேறா
யமர்ந்ததென வகிலாண்ட மனைத்து மாகிப்
பகர்வனவெல் லாமாகி யல்ல தாகிப்
பரமாகிச் சொல்லரிய பான்மை யாகித்
துகளறுசங் கற்பவிகற் பங்க ளெல்லாந்
தோயாத வறிவாகிச் சுத்த மாகி
நிகரில்பசு பதியான பொருளை நாடி
நெட்டுயிர்த்துப் பேரன்பா னினைதல் செய்வாம். (௧௨)

சின்மயானந்த குரு.

அங்கைகொடு மலர்தூவி யங்கமது புளகிப்ப
வன்பினா லுருகி விழிநீ
ராறாக வாராத முத்தியினை தாவேச
வாசைக் கடற்குள் மூழ்கிச்
சங்கர சுயம்புவே சம்புவே யெனவுமொழி
தழுதழுத் திட வணங்குஞ்
சன்மார்க்க நெறியிலாத துன்மார்க்க னேனையுந்
தண்ணருள் கொடுத்தாள் வையோ
துங்கமிகு பக்குவச் சனகன்முதன் முனிவோர்க
டொழு தருகில் வீற்றிருப்பச்
சொல்லரிய நெறியையொரு சொல்லா லுணர்த்தியே
சொரூபானு பூதி காட்டிச்
செங்கமல பீடமேற் கல்லா லடிக்குள்வளர்
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே. (௧)

ஆக்கையெனு மிடிகரையை மெய்யென்ற பாவிநா
னத்துவித வாஞ்சை யாத
லரியகொம் பிற்றேனை முடவனிச் சித்தபடி
யாகுமறி வவிழ விம்பாந
தாக்கும்வகை யேதிநாட் சரியைகிரி யாயோக
சாதனம் விடுத்த தெல்லாஞ்
சன்மார்க்க மல்லவிவை நிற்கவென மார்க்கங்கள்
சார்ந்த பேரறிவ தாய்
வாக்குமன மணுகாத பூரணப் பொருள்வந்து
வாய்க்கும்படிக் குபாயம்
வருவித்து வட்டாத பேரின்ப மானசுக
வாரியினை வாய் மடுத்துத்
தேக்கித் திளைக்கநீ மன்னிற்ப தென்றுகாண்
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே. (௨)

அவ்விய மிருக்கநா னென்கின்ற வாணவ
மடைந்திட் டிருக்க லோப
மருளினமை கூடக் கலந்துள் ளிருக்கமே
லாசா பிசாச முதலாம்

வெவ்விய குணம்பல விருக்குமென் னறிவூடு
மெய்யனீ வீற்றி ருக்கக்
விதியிலலை யென்னிலோ பூரண னெனும்பெயா
விரிக்கிலுரை வேறு முளதோ
கவவுமல மாகினற நாகபா சததிறை
கண்டுண்ட வுயிர்கண் மூாசனை
கடிதகல வலியவரு ஞானசஞ் சீவியே
கதியான பூமி நடுவுட்
செவ்விதின வளாந்தோங்கு திவ்யகுண மேருவே
சிததாநத முதத முதலே
சிரகிரி விளஙகவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே. (௯)

ஐவகை யெனுமபூத மாதியை வகுத்ததனு
ளசரசர பேத மான
யாவையும் வகுததுாநல் லறிவையும் வகுததுமறை
யாதிநூ லையும் வகுததுச்
சைவமுத லாவளவில சமயமும வகுததுமேற்
சமயங் கடநத மோன
சமரசம் வகுததநீ யனனோநா னுனகவுந்
தண்ணருள வகுகக விலையோ
பொய்வளரு நெஞசினர்கள காணாத காட்சியே
பொயயிலா மெயய ரறிவிற்
போதபரி பூரண வகண்டிதா காரமாய்ப்
போககுவர வற்ற பொருளே
தெய்வமறை முடிவான பிரணவ சொரூபியே
சித்தாந்த முதத முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா னநத குருவே. (௰)

ஐந்துவகை யாகின்ற பூதபே தததினு
லாகின்ற வாக்கை நீாமே
லமர்கின்ற குமிழியென நிற்கின்ற தெனனநா
னறியாத கால மெல்லாம
புந்திமகி ழுறவுண் டுதெத்தின்ப மாவதே
போந்தநெறி யென்றி ருந்தேன்
பூராய மாகநின தருள்வந் துணர்த்தவிவை
போனவழி தெரிய வில்லை

வெந்தநிலை பேசினு மிணங்கவிலை யல்லா
லிறப்பொடு பிறப்பை யுளளே
யெண்ணினு னெஞ்சது பகீரெனுந் துயிலுரு
திருவிழியு மிரவு பகலாய்ச்
செந்தழலின மெழுகான தங்கமிவை யென்கொலோ
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே. (௫)

காரிட்ட வாணவக கருவறையி லறிவற்ற
கண்ணிலாக குழவி யைப்போற
கட்டுண் டிருந்தவெமை வெளியில்விட் டலலலாங்
காப்பிட் டதறகி சைந்த
பேரிட்டு மெய்யென்று பேசபாழ்ம பொய்யுடல
பெலககவிளை யமுத மூட்டிப
பெரியபுவ னத்தினிடை போகத்வா வுறுகின்ற
பெரியவினை யாட்ட மைத்திட்
டேரிட்ட தனசுருதி மொழிதப்பி னமனைவிட்
டிடருற வுறுக்கி யிடாதிரா
திரவுபக லிலலாத பேரினப வீட்டினி
லிசைந்து துயில்கொணமி னென்று
சீரிட்ட வுலகனனை வடிவான வெந்தையே
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே. (௬)

கருமருவு குகையனைய காயத்தி னடுவுட்
களிம்புதோய செம்பனையயான
காண்டக விருக்கநீ ஞானவனல மூட்டியே
கனிவுபெற வுள்ளுருக்கிப
பருவமறிந்துநின னருளானகுளிகைகொடு
பரிசித்து வேதி செய்து
பத்துமாற றுத்தங்க மாக்கியே பணிகொண்ட
பக்ஷத்தை யென்சொல லுவேன்
னருமைபெறு புகழ்பெற்ற வேதாந்த சித்தாந்த
மாதியா மந்த மீது
மத்துவித நிலையரா யெனனையாள னென்னடிமை
யானவாக ளறிவி னூடுங்

திருமருவு கல்லா லடிக்கீழும் வளாகின்ற
சித்தாநத முதறி முதலே
சிரகிரி விளஙகவரு தக்ஷிணு மூர்ததியே
சின்மயா னநத குருவே. (எ)

கூடுத லுடன்பிரித லற்றுநிாத தொந்தமாய்க
குவிதலுடன விரித லற்றுக
குணமற்று வரவிெஞடு போககறறு நிலையான
குறியற்று மலமு மற்று
நாடுதலு மற்றுமேல கீழ்நடுப பககமென
நணணுதலு மறறு விநது
நாதமற றைவகைப் பூதபே தமுமறறு
ஞாதுருவின் ஞான மற்று
வாடுதலு மற்றுமே லொனறற றிரணடற்று
வாக்கற்று மனமு மறறு
மன்னுபரி பூரணச சுகவாரி தன்னிலே
வாயமடுத துணட வசமாயத
தேடுதலு மறறவிட நிலையென ற மௌனியே
சிததாநத முதறி முதலே
சிரகிரி விளஙகவரு தக்ஷிணு மூாததியே
சினமயா னநத குருவே. (அ)

தீராத வருளொலாந தநதருளமௌ னியாய்த
தாயனைய கருணை காட்டித
தாளிணையென முடிசூட்டி யறிவிற சமாதியே
சாசுவத சமப்ர தாய
மோராமன் மநதிரமு முனனுமன் முததிநிலை
யொனறேு டிரண்டெட் னும
லொளியெனவும வெளியெனவு முருவெனவு நாதமா
மொலியெனவு முணர்வு முமற
பாராது பாாப்பதே யேதுசா தனமறற
பரமவனு பூதி வாயககும
பண்பென் றுணாததியது பாராம லந்நிலை
பதிநதநின் பழவடி யாதஞ்
சீரா யிருக்கநின தருள்வேண்டு மையனே
சித்தாந்த முததி முதலே
சிரகிரி விளஙகவரு தக்ஷிணு மூாத்தியே
சின்மயா னநத குருவே. (கூ)

போதமா யாதிநடு வந்தமு மிலாததாய்ப்
புனிதமா யவிகார மாயப்
போக்குவர வில்லாத வின்பமாய் நின்றநின
பூரணம் புகலி டமதா
வாதரவு வையாம லறிவினை மறைப்பதுநி
னருள்பின்னு மறிவின்மை தீரத
தறிவித்து நிற்பதுநி னருளாகி லெளியனேற்
கறிவாவ தேத றிவிலா
வேதமவரு வகையேது வினையேது வினைதனக
கீடான காய மேதென்
னிச்சா சுதநதரரு சிறிதுமிலை யிகபர
மிரணடினுண மலைவு தீரத்
திதிலருள் கொண்டினி யுணாததியெனை யாளவையோ
சிததாந்த முததி முதலே
சிரகிரி விளஙகவரு தக்ஷிணா மூாததியே
சினமயா னநத குருவே. (௧0)

பததிநெறி நிலைநினறு நவகணட பூமிப
பரபபை வலமாக வநதும
பரவையிடை மூழ்கியு நதிகளிடை மூழ்கியும
பசிதாக மினறி யெழுநா
ளததியிடை நினறுமுதிா சருகுபுனல வாயுவினை
வன்பசி தனககடைதது
மௌனத திருநதுமுயா மலைநுழைவு புககியு
மன்னுதச நாடி முறறுஞ்
சுததிசெய தும்மூல ப்ராணனோ டஙகியைச
சோம வட்டதத டைததுஞ
சொலலரிய வமுதுணடு மறபவுடல் கறபகக
கோடிபல நிறக வீறு
சித்திசெய் துஞ்ஞான மலதுகதி கூடுமோ
சிததாந்த முததி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்ததியே
சின்மயா னநத குருவே. (௧௧)

மௌனகுருவணக்கம்.

ஆசைநிக ளத்தினை நிரத்தூளி படவுதறி
யாஙகார முளையை யெற்றி

யத்துவித மதமாகி மதமாறு மாருக
வங்கையின விலாழி யாக்கிப்
பாசவிரு டன்னிழ லெனசசுளித் தார்த்துமேற்
பார்த்துப் பரந்த மனதைப்
பாரித்த கவளமாய்ப் பூரிக்க வுண்டுமுக
படாமன்ன மாயை நூறித
தேசுபெற நீவைத்த சின்முததி ராஙகுசச்
செஙகைக் குளேய டஙகிச்
சின்மயா னநதசுக வெள்ளம படிந்துநின்
திருவருட் பூரதகி யான
வாசமுறு சறசார மீதெனனை யொருஞான
மத்தகச மெனவ ளாததாய்
மந்திரகுரு வேயோக தநதரகுரு வேமூலன்
மரபிலவரு மௌன குருவே. (க)

ஐந்துவகை யாகினற பூதமுத னுதமு
மடஙகவெளி யாக வெளிசெய
தறியாமை யறிவாதி பிறிவாக வறிவாக
வறிவாக நின்ற நிலையிற
சிந்தையற நிலவெனறு சும்மா விருததிமேற்
சின்மயா னந்த வெள்ளந்
தேக்கித திளைததுநா னதுவா யிருக்கநீ
செயசித்ர மிகநன றுகா
ணைநதைவட வாற்பரம குருவாழ்க வாழவரு
ளியநநதி மரபு வாழ்க
வெனறடியா மனமகிழ வேதாக மத்துணி
பிரணடில்லை பொன்றென் னவே
வநதகுரு வேவீறு சிவஞான சிததிநெறி
மௌனேப தேச குருவே
மநத்ரகுரு வேயோக தநதரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே. (உ)

ஆதிக்க நல்கின வராரிந்த மாயைக்கெ
னறிவின்றி யிடமில லையோ
வந்தரப் புஷ்பமுங் கானலின் னீருமோ
ரவசரத துபயோ கமோ
போதித்த நிலையையு மயக்குதே யபயநான்
புக்கவரு டோற்றி டாமற்

பொய்யான வுலகத்தை மெய்யா நிறுத்தியென்
புந்திக்கு ளிந்தர சாலஞ்
சாதிக்கு தேயிதனை வெல்லவு முபாயநீ
தந்தருள்வ தென்று புகலவாய்
சண்மத ஸ்தாபனமும வேதாந்த சித்தாந்த
சமரசநிா வாக நிலையு
மாதிக்கொ டடைப் பரபபெலா மறியவே
வந்தருளு ஞான குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்தரகுரு வே மூலன்
மரபிலவரு மௌன குருவே. (௫)

மின்னலையை பொயயுடலை நிலையென்று மையிலகு
விழிகொணடு மையல பூட்டு
மின்னார்க ளின்பமே மெயயென்றும வளாமாட
மேலவீடு சொாகக மெனறும்
பொன்னையழி யாதுவளா பொருளென்று போற்றியிப்
பொயவேஷ மிகுதி காட்டிய
பொறையறிவு துறவீ தலாதிநற குணமெலாம
போகவிலே போக விட்டுத
தன்னிகரி லோபாதி பாழ்மபேய் பிடிததிடத
தரணிமிசை லோகா யதன
சமயநடை சாராமல் வே தாந்த சிததாநத
சமரச சிவானு பூதி
மன்னவொரு சொற்கொண் டெனைத்தடுத் தாண்டன்பின
வாழ்விதத ஞான குருவே
மந்தரகுரு வேயோக தநதரகுரு வேமூலன
மரபிலவரு மௌன குருவே (௬)

போனக மிருகமினற சாலையிடை வேணடுவ
புசித்தற் கிருககு மதுபோற
புருஷாபெறு தர்மாதி வேதமுட னாகமம
புகலுமதி னுலாம் பயன்
ஞானநெறி முக்யநெறி காட்சியனு மானமுத
னுறை விதஙக டோர்ந்து
நானு னெனகுளறு படைபுடை பெயர்ததிடவு
நான்குசா தனமு மோர்ந்திட்
டானநெறி யாஞ்சரியை யாதிசோ பானமுற்
றனுபக்ஷ சமபு பக்ஷ

மாமிரு விகற்பமு மாயாதி சேவையு
    மறிந்திரண் டொனறென் னுமோர்
மானத விகற்பமற வெனறுநிற பதுநமது
    மரபெனற பரம குருவே
மநதாகுரு வேயோக தநதரகுரு வேமூலன்
    மரபிலவரு மௌன குருவே. (௫)
கல்லாத வறிவுமேற கேளாத கேள்வியுங்
    கருணைசிறி தேது மிலலாக்
காட்சியுங கொலைகளவு கடகாம மாடசியாக
    காதலித் திடுநெஞ் சமும
பொல்லாத பொய்ம்மொழியு மலலாது நனமைகள்
    பொருநதுகுண மேது மறியேன
புருஷாவடி வானதே யலலாது கனவிலும்
    புருஷார்தத மேது மிலலே
னலலா மறிநதநீ யறியாத தனறெனக
    கெவ்வண்ண முய்வண் ணமோ
விருளையிரு ளென்றவாக் கொளிதா ரகமபெறு
    மெனக்குநின னருடா ரகம
வலலானெ னுமபெய ருனககுளள தேயிநத
    வஞசகனை யாள நினையாய
மநத்ரகுரு வேயோக தநதரகுரு வேமூலன்
    மரபில்வரு மௌன குருவே. (௬)
கானக மிலங்குபுலி பசுவொடு குலாவுநின்
    கணகாண மதயானைநீ
கைகாட்ட வுங்கையா னெகிடிக கெனப்பெரிய
    கட்டைமிக வேநதி வருமே
போனக மமைநததென வககாம தேனுநின்
    பொன்னடியி னின்று சொலுமே
புவிராசர் கவிராசா தவராச னென்றுனைப்
    போற்றிசய போற்றி யென்பார்
ஞானகரு ணைகர முகஙகண்ட போதிலே
    நவநாத சிததர் களுமுன
னட்பினை விரும்புவார் சுகாவாம தேவர்முதன்
    ஞானிகளு முனைமெச் சுவார்
வானகமு மண்ணகமும் வந்தெதிர் வணங்கிடுமுன்
    மகிமையது சொல்ல வெளிதோ

மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
    மரபில்வரு மௌன குருவே. (௭)

சருகு சலபக்ஷணிக ளொருகோடி யலலாற
    சகோர பக்ஷிகள போலவே
தவளநில வொழுகமிர்த தாரையுண் டழியாத
    தனமைய ரனந்த கோடி
யிருவினைக ளற்றிரவு பகலெனப தறியாத
    வேகாந்த மோன ஞான
வின்பநிஷ டையர்கோடி மணிமந்த்ர சித்திநிலை
    யெய்தினர்கள் கோடி சூழக
குருமணி யிழைததிட்ட சிங்கா தனத்தினமிசை
    கொலுவீற் றிருக்கு நின்னைக
கும்பிட்ட னந்தமுறை தெண்டனிட் டென்மனக
    குறையெலாந் தீரும் வண்ணம்
மருமல ரடிதந்துனிரு தாளையாச சிக்கவெனை
    வாவென றழைபப தெந்நாண
மந்தரகுரு வேயோக தநதரகுரு வேமூலன
    மரபிலவரு மௌன குருவே. (அ)

ஆஙகார மானகுல வேடவெம் பேய்பாழ்தத
    வாணவத திணுமவ விதுகா
ஞறிவினை மயக்கிடு நடுவெறிய வொட்டாதி
    யாதொன்று தொடினு மதுவாயத
தாங்காது மொழிபேசு மரிகரப பிரமாதி
    தயமொடு சமான மென்னுங
தடையற்ற தேரிலஞ் சுருவாணி போலவே
    தன்னிலசை யாது நிற்கு
மீஙகா ரெனகருநிக ரென்னப்ர தாபித
    திராவணு கார மாகி
யிதயவெளி யெங்கணுந் தன்னரசு நாடுசெய
    திருக்குமித னுடெட நேரமும்
வாஙகாவி லாவடிமை போராட முடியுமோ
    மௌனோப தேச குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்தரகுரு வேமூலன்
    மரபில்வரு மௌன குருவே. (௯)

பற்றுவெகு விதமாகி யொன்றைவிட் டொன்றனைப்
    பற்றியுழல் கிருமி போலப்

பாழ்ஞ்சிந்தை பெற்றநான் வெளியாக நின்னருள்
பகர்ந்துமறி யேனறு விதமோ
சிற்றறிவ தன்றியு மெவரேனு மொருமொழி
திடீக்கென் றுரைதத போது
சிந்தைசெவி யாகவே பறையறைய வுதரவெந
தீநெஞ்ச மளவ ளாவ
வுற்றுணர வுணர்வறறுன் மத்தவெறி யினர்போல
வுளறுவேன் முதறி மாாகக
முணர்வதெப் படியின்ப துனபஞ சமானமா
யுறுவதெப படியா யினு
மற்றெனக கையநீ சொனனவொரு வார்த்தையினை
மலையிலக கெனநம் பினேன்
மநதரகுரு வேயோக தநதரகுரு வேமூலன
மரபிலவரு மௌன குருவே. (௪0)

கருணாகரக்கடவுள்.

நிாகுண நிராமய நிரஞசன நிராலமப
நிாவிஷய கைவல்ய மா
நிஷகள வசஙகசஞ சலரகித நிாவசன
நிாதெொநத நிதத முகத
தறபரவிஸ் வாதீத வயோமபரி பூரண
சதானநத ஞான பகவ
சமபுசிவ சஙகர சாவேச வெனறுநான
சர்வகா லமுநி னைவனே
வறபுத வகோசர நிவாததிபெறு மன்பருக
கானநத பூாததி யான
வததுவித நிச்சய சொரூபசா க்ஷாதகார
வனுபூதி யனுக்ரு தமுங
கற்பனை யறக்காண முக்கணுடன் வடநிழற
கண்ணூ டிருந்த குருவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே. (௧)

மண்ணாதி யைந்தொடு புறத்திலுள கருவியும்
வாக்காதி சுரோத்ரா தியும்
வளர்கின்ற சப்தாதி மனமாதி கலையாதி
மன்னு சுத்தாதி யுடனே

தொண்ணூற்றொ டாறுமற் றுள்ளனவு மௌனியாய்ச்
சொன்னவொரு சொற்கொண் டதே
தூவெளிய தாயகண் டானந்த சுகவாரி
தோற்றுமறை யெனச்சொல லுவேன்
பண்ணாரு மிசையினொடு பாடிப படித்தருட்
பானமை நெறி நின்று தவரூப
பகருவ விசேஷராய் நெகநெக குருகிப்
பணிந்தெழுந் திருகை கூப்பிக
கண்ணாறு கரைபுரள நின்றவன பரையெலாங
கைவிடாக காட்சி யுறவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே (௨)

எல்லாமு னடிமையே யெல்லாமு னுடைமையே
யெல்லாமு னுடைய செயலே
யெங்கணும் வியாபிநீ யென்றுசொலு மியல்பென
திருக்காதி வேத மெல்லாஞ்
சொல்லான முழங்கியது மிக்கவுப காரமாச
சொல்லிறந்த தவரும விண்டு
சொன்னவையு மிவைநல்ல குருவான பேருந
தொகுத்த நெறிதானு மிவையே
யல்லாம லில்லையென நன்ற வறிந்தே
னறிந்தபடி நின்று சுகநா
னாகாத வண்ணமே யிவவண்ண மாயினே
னதுவுமின தருளென் னவே
கல்லாத வறிஞனுக குள்ளே யுணாததினை
கதிகருவகை யேது புகலாய
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே. (௩)

பட்டப் பகற்பொழுதை யிருளென்ற மருளாதம
பக்ஷமோ வென து பக்ஷம
பார்த்தவிட மெங்கணுங கோததநிலை குலையாது
பரமவெளி யாக வொருசொற்
றிட்டமுடன மௌனியா யருள்செய் திருக்கவுஞ்
சேராம லாரா கநான்
சிறுவீடு கட்டியதி னடுசோற்றை யுண்டுண்டு
தேக்குசிறி யார்கள் போல

கட்டளைய தாககற்ற கல்வியும் விவேகமு
நன்னிலைய மாக வுனனி
நானென்று நீயென் றிரணடிலலை யென்னவே
நடுவே முளைதத மனதைக
கட்டவறி யாமலே வாடினே னெப்போது
கருணைக குரித தாவனோ
கருதரிய சிற்சபையி லானநத நிர்ததமிடு
கருணா கரக்க டவுளே. (ச)

மெயவிடா நாவுளள மெய்யரு ளிருந்துநீ
மெயயான மெயயை யெலலா
மெயயென வுணாததியது மெயயிதற கையமிலை
மெயயேது மறியா வெறும
பொயவிடாப பொயயினே னுளளத திருநதுதான
பொயயான பொய்யை யெலலாம
பொய்யென வண்ணமே புகலவைத தாயெனிற்
புனமையே னெனசெய குவேன
மைவிடா தெழுநீல கணடகுரு வேவிஷ்ணு
வடிவான ஞான குருவே
மலர்மேவி மறையோது நானமுகக குருவே
மதஙகடொறு நினற குருவே
கைவிடா தேயெனற வனபருக கனபாயக
கருததுா னொாதது குருவே
கருதரிய சிற்சபையி லானநத நிாததமிடு
கருணா கரகக டவுளே. (ரு)

பண்ணே னுனககான பூசையொரு வடிவிலே
பாவித திறைஞ்ச வாஙகே
பாாககின்ற மலரூடு நீயே யிருததியப்
பனிமல ரெடுகக மனமு
நணணே னலாமலிரு கைதான குவிககவெனி
ஞானுமென னுளநிற்றி நீ
நானகும் பிடும்போ தரைககும் பிடாதலா
னென்பூசை செய்யன முறையோ
விண்ணேவி ஞதியாம் பூதமே நாதமே
வேதமே வேதாந் தமே
மேதக்க கேள்வியே கேளவியாம் பூமிக்குள்
வித்தேய விததின் முளையே

கண்ணே கருத்தேயெ னெண்ணே யெழுதநே
கதிககான மோன வடிவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே. (சு)

சந்ததமும் வேதமொழி யாதொன்று பற்றினது
தான்வநது முறறு மெனலாற்
சகமீ திருநதாலு மரணமுண டென்பது
சதாநிஷ்டா நினைவ திலலே
சிந்தையறி யாாகநீது போதிப்ப தல்லவே
செபபினும வெகுதாக கமாந
திவயகுண மாாககணடர் சுகராதி முனிவோர்கள்
சிததாந்த நிதய ரலவோ
யிந்தராதி தேவதைகள பிரமாதி கடவுள
ாிருககாதி வேத முனிவ
ரெண்ணரிய கணநாதா நவநாத சித்தாக
ளிரவிமதி யாதி யோாகள
கந்தருவா கினனரா்கள மறறையாக ளியாவருங்
கைகுவித திடுதெய வமே
கருதரிய சிற்சபையி லானநத நிர்த்தமிடு
கருணா கரகக டவுளே. (எ)

துள்ளுமறி யாமனது பலிகொடுத் தேனகாம
துஷடதே வதைகளில்லை
துரியநிறை சாநததே வதையா முனக்கே
தொழும்பனன பயிஷேக நீ
ருள்ளுறையி லென்னுவி நைவேத்தியம் ப்ராண
னுயகுமதி தூப தீப
மொருகால மனறிது சதாகால பூசையா
வொப்புவித் தேனகருணை கூர்
தெளளிமறை வடியிட்ட வமுதப் பிழம்பே
தெளிநததே னேசீ னியே
திவ்யரச மியாவுந திரண்டொழுகு பாகே
தெவிட்டாத வானந் தமே
கள்ளமறி யூடுமே மெள்ளமெள வெளியாயக்
கலககவரு நல்ல வுறவே
கருதரிய சிறசபையி லானந்த நிரத்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே. (அ)

உடல்குழைய வென்பெலா நெக்குருக விழிநீர்க
ளூற்றென வெதும்பி யூறற
வூசிகாந் தத்தினைக் கண்டணுகல் போலவே
யோருறவு முன்னி யுன்னிப்
படபடென நெஞ்சமு பதைத்துணை ணடிக்குறப்
பாடியா டிக்கு திதுப்
பனிமதி முகத்திலே நிலவனைய புன்னகை
பரபபியார்த தார்தெ ழுந்து
மடலவிழு மலரனைய கைவிரித துககூபபி
வானேய வானி லின்ப
மழையே மழைததாரை வெள்ளமே நீடூழி
வாழியென வாழ்த்தி யேத்துங
கடன்மடை திறநதனைய வனபரன புகலெளியை
கன்னெஞ சனுககெ ளியையோ
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரகக டவுளே. (௯)

இஙகற்ற படியஙகு மெனவறியு நலலறிஞ
ரெககால முமமு தவுவா
ரினசொறவ ருரபொய்மமை யாமிழுக குரைய
ரிரஙகுவார கொலைகள பயிலார
சஙகற்ப சித்தரவ ருளளக கருததிலுறை
சாக்ஷிநீ யிகபரத துஞ
சந்தான கற்பகத தேவாயிருநதே
சமஸதவின பமுமு தவுவாய
சிஙகததை யொததெனைப பாயவரு வினையினைச
சேதிகக வருசிம புளே
சிந்தா குலததிமிர மகலவரு பானுவே
தீனனேன் கரையே றவே
கஙகற்ற பேராசை வெள்ளத்தின் ஊாருட்
ககனவட டக்கப பலே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணா கரக்க டவுளே. (௧0)

சித்தர்கணம்.

திககொடு திகந்தமும் மனவேக மென்னவே
சென்றேடி யாடி வருவீர

செம்பொனமக மேருவொடு குணமேரு வென்னவே
திசழ்துருவ னளவ ளாவி
யுக்ரமிகு சகரதர னெனனனிற் பீரகையி
லுழூர் தமிழுமாச மனமா
வோரேழு கடலையும பருகவல லீரிந்தர
னுலகுமயி ராவ தமுமே
கைககெளிய பந்தா வெடுதது விளையாடுவீர
ககனவட் டததை யெலலாங
கடுகிடை யிருத்தியே யஷ்டகுல வெற்பையுங
காட்டுவீர மேலு மேலு
மிககசித திகளெலாம வலலநீ ரடிமைமுன்
விளஙகவரு சிததி யிலையோ
வேதாந்த சிததாநத சமரசநன னிலைபெறற
விததகச சிததர் கணமே. (௧)

பாட்டளி துதைநதுவளா கற்பகந ஙீழலைப்
பாரினிடை வரவழைபபீர
பதமநிதி சஙகநிதி யிருபாரி சததிலும
பணிசெயுந தொழிலாளா போற
கேட்டது கொடுததுவா நிறகவைப பீரபிசசை
கேட்டுப பிழைபபோ ரையங
கிரீடபதி யாககுவீர கற்பாநத வெள்ளமொரு
கேணியிடை குறுக வைபபீ
ரோட்டினை யெடுத்தா யிரநதெட்டு மாறறுக
வொளிவிடும பொனனாக குவீ
ருரகனு மிளைபபாற யோகததண டததிலே
யுலகுசுமை யாக வருளான
மீட்டிடவும வலலநீ ரென்மனக கலலையனன்
மெழுகாககி வைபப தரிதோ
வேதாநத சிததாநத சமரசநன னிலைபெறற
விததகச சிததர கணமே. (௨)

பாரொடுநன னீராதி யொனறொடொன் றுகவே
பற்றிலய மாகு போழ்து
பரவெளி யின்மருவுவீர கறபாநத வெளளம்
பரந்திடி னதறகு மீதே
நீரிலுறை வணடாய்த துவணடுசிவ யோகநிலை
நிற்பீர் விகறப மாகி

நெடியமுகி லேழும் பரந்துவரு ஷிக்கிலோ
　　நிலவுமதி மண்டல மதே
பூரென விளங்குவீர பிரமாதி முடிவில்விடை
　　யூர்தியரு ளாலுல வுவீ
ருலகங்கள கீழமேல தாகப் பெருங்காற
　　றுலாவிநற றுரணையி ஞன
மேருவென வசையாம ணிறகவல லீருமது
　　மேதகக சிதது யெளிதோ
வேதாநத சிததாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
　　விததகச சிததா கணமே. (௩)

எண்ணரிய பிறவிதனின மானுடப பிறவிதா
　　னியாதினும மரிதரிது கா
ணிப்பிறவி தபபினு லெபபிறவி வாய்க்குமோ
　　வேதுவருமோ வறிகி லேன
கண்ணக னிலததுநா னுளளபொழு தேயருட்
　　ககனவட் டததி னினறு
காணுனறி நினறுபொழி யானந்த முகிலொடு
　　கலநதுமதி யவச முறவே
பணணுவது நனமையிந நிலைபதியு மடடுமே
　　பதியா யிருநத தேகப்
பவுரிகுலை யாமலே கௌரிகுண டலியாயி
　　பணணவித னருளி னாலே
விணணிலவு மதியமுத மொழியாது பொழியவே
　　வேணடுவே னுமதடிமை நான
வேதாநத சிததாநத சமரசநன னிலைபெறற
　　விததகச சிததா கணமே. (௪)

பொய்திகழு முலகநடை யென்சொல்கே னெனசொலகேன
　　பொழுது போககே தெனனிலோ
பொய்யுட னிமிததம புசிபபுக கலைநதிடல்
　　புசிததபின கணணுறங கல்
கைதவ மலாமலிது செயதவம தலலவே
　　கண்கெடட போககும வெளியாயக்
கணடறிது விண்டிதைக கண்டிதது நிறறலெக
　　காலமோ வதையறி கிலேன்
மைதிகழு முகிலினங குடைநிழற் றிடவட்ட
　　வரையினொடு செம்பொன் மேரு

மால்வரையின் முதுகூடும் யோகதண் டக்கோல்
வரைந்து சயவிருது காட்டி
மெய்திகழு மஷ்டாங்க யோகபூ மிக்குள்வளர்
வேந்தரே குணசாந் தரே
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (௫)

கெசதுரக முதலான சதுரங்க மணமாதி
கேள்வியி னிசைந்து நிற்பக்
கெடிகொண்ட தலமாறு மும்மண் டலத்திலுஞ்
இள்ளாக்கு செல்ல மிக்க
தெசவிதம தாய்நின்ற நாதங்க ளோலிடச்
சிவகாச ஞதி யாகளாய்த
திக்குத திகந்தமும் பூரண மதிகுடை
திகழ்ந்திட வசந்த கால
மிசையமலா மீதுறை மணம்போல வானந்த
மிதயமேற் கொளளும வணை
மென்றைக்கு மழியாத சிவராச யோகமா
யிந்த்ராதி தேவாக ளெலாம்
விசயசய சயவெனன வாசிசொல வேகொலு
விருக்குநும் பெருமை யெளிதோ
வேதாந்த சித்தாநத சமரசநன னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தா கணமே. (௬)

ஆணிலே பெண்ணிலே யென்போல வொருபேதை
யகிலத்தின் மிசையுள் ளதோ
வாடிய கறங்குபோ லோடியுழல் சிந்தையை
யடககியொரு கணமேனும யான
காணிலேன் திருவருளை யல்லாது மௌனியாய்க
கண்மூடி யோடு மூச்சைக
கட்டிக கலாமதியை முட்டவே மூலவெங
கனலினை யெழுப்ப நினைவும்
பூணிலே னிற்றைநாட் கற்றதுங் கேட்டதும
போக்கிலே போக விட்டுப்
பொய்யுலக ஞயினே ஞயினுங் கடையான
புன்மையே னின்ன மின்னம்
வீணிலே யலையாமன் மலையிலக் காகநீர்
வெளிப்படத் தோற்றல் வேண்டும்

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
    வித்தகச சிததர் கணமே. (எ)

கின்னலமு தெனவுமுக் கனியெனவும வாயூறு
    கண்டெனவு மடியெ டுதறுக
கடவுளா கடந்ததல வழுதழுது பேய்போற்
    கருந்திலெழு கினற வெலலா
மென்னதறி யாமையறி வெனனுமிரு பகுதியா
    லீட்டுதமி ழென்ற மிழினுக
கின்னலபக ராதுலக மாராமை மேவிட்
    டிருததலா லித்த மிழையே
சொனனவனி யாவனவன முதிசித திகளெலாந்
    தோயாதத நெறியே படிநதீா
சொல்லுமென வவாகீஙகள சொன்னவவை யிறசிறிது
    தோயந்தருண சாந்த னெனவே
மின்னல்பெற வேசொலல வசலசாலகேட் டடிமைமனம
    விகசியப தெநத நானோ
வேதாநத சிததாந்த சமரசநன னிலைபெற்ற
    விததகச சிததா கணமே. (அ)

பொற்பினொடு கைகாலில வள்ளுகிா படைத்தலாற்
    போநதிடை யொடுகக முறலாற
பொலிவான வெணணீறு பூசியே யருள்கொண்டு
    பூரிதத வெணணீர் மையா
லெற்பட விளஙகுகக னததிலிமை யாவிழி
    யிசைநதுமே ளுேகக முறலால்
லிரவுபக லிருளான கனதுளிபட லுறு
    யிதயங் களிததித லாற்
பற்பல விதங்கொண்ட புலிகலேயி னுரியது
    படைததுப் பிரதாப முறலாற்
பனிவெயிலகள் புகுதாம னெடியவான் றொடர்கெடிய
    பருமர வனங்க ளாரும்
வெற்பினிடை யுறைதலாற றவராச சிஙகமென
    மிக்கோ ருமைப்புகழ்வர் காண்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
    வித்தகச் சித்தா கணமே. (௯)

கல்லாத பேர்களே நல்லவர்க ளல்லவர்கள்
    கற்றுமறி வில்லா தவென்

ASARMA
NDIT.

கர்மத்தை யென்சொல்வேன் மதியையென் சொல்லுவேன
கைவல்ய ஞான நீதி
நல்லோ ருரைக்கிலோ காமமுக மியமென்று
நாட்டுவேன கர்ம மொருவ
ஞுட்டிஞு லோபமைய ஞானமுக மியமென்று
நவிலுவேன வடமொழியி லே
வல்லா னொருத்தன்வர வுந்தரா விடத்திலே
வந்ததா விவக ரிப்பேன்
வல்லதமி ழறிஞரவரி னங்கனே வடமொழியின
வசனங்கள சிறிது புகலவேன
வெல்லாம லெவரையு மருட்டிவிட வகைவந்த
விதமையென் முதறி தருமோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தா கணமே. (௧0)

ஆனந்தமானபரம்.

கொலலாமை யெத்தனை குணக்கேட்டை நீக்குமக
குணமொன்று மொன்றி லேனபாற
கோரமெத தனைபக்ஷ பாதமெத தனைவன
குணங்களெத தனைகொடிய பாழ்ங
கல்லாமை யெத்தனை யகந்தையெத தனைமனக
களளமெத தனையுள்ள சற
காரியஞ் சொலலிடினு மறியாமை யெத்தனை
கதிக்கென் றமைத்த வருளிற்
செல்லாமை யெத்தனைவி தாகோஷடி யென்னிலோ
செலவதெத்த தனைமு யற்சி
சிந்தையெத் தனைசலன மிந்தரசா லமபோன்ற
தேகத்தில் வாஞ்சை முதலா
யல்லாமை யெத்தனை யமைத்தனை யுனக்கடிமை
யானே னிவைக்கு மாளோ
வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே. (௧)

தெருளாகி மருளாகி யுழலுமன மாய்மனஞ
சேர்ந்துவளர் சித்தாகி யச
சித்தெலாஞ் சூழ்ந்தசிவ சித்தாய் விசித்ரமாய்த்
திரயாகி காணு விதப்

பொருளாகி யப்பொருளை யறிபொறியு மாகியைம்
புலனுமா யைம்பூ தமாய்ப
புறமுமா யகமுமாயத் தூரஞ சமீபமாயப்
போகமொடு வரதது மாகி
யிருளாகி யொளியாகி நனமைதீ மையுமாகி
யின்றாகி நாளை யாகி
யெனறுமா யொன்றுமாயப பலவுமா யாவுமா
யிவையல்ல வாய நினனை
யருளாகி நினறவாக ளறிவதல லாலொருவ
ரறிவதற கெளிதா குமோ
வணடபகி ரணடமு மடஙகவொரு நிறைவாகி
யானநத மான பரமே. (உ)

மாறுபடு தாககந தொடுககவறி வாரசாண
வயிற்றின பொருட்ட தாக
மண்டலமும விணடலமு மொன்றாகி மனதுழல
மாலாகி நிறக வறிவார
வேறுபடு வேடஙகள கொளளவறி வாரொன்றை
மெணமெணன றகமவே றதாம
விதனதயறி வாரெமைப் போலவே சந்தைபோன
மெய்ந்நூல விரிகக வறிவார
சீறுபுலி போறசீறி மூச்சைப் பிடிததுவிழி
செககச சிவகக வறிவார
திரமெனறு தநதம மததனதயே தாமதச
செயகைகொடு மூளற வறிவா
ராறுசம யஙகடொறும் வேறுவே றாகிவிளை
யாடுமுனை யாவ ரறிவா
ரண்டபகி ரணடமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே. (ங)

காயிலை யுதிர்நதகனி சருகுபுனன் மண்டிய
கடுமபசி தனகக டைததுங்
காரவரையின முழையிற் கருஙகலபோ லசையாது
கண்மூடி நெடிதி ருந்தும
தீயினிடை வைகியுந தோயமதின மூழ்கியுந்
தேகஙக ளென்பெ லும்பாய்த
தெரியநின் றுஞ்சென்னி மயிாகள்கூ டாக்குருவி
தெற்றவெயி லூடி ருந்தும்

வாயுவை யடக்கியு மனதினை யடக்கியு
மௌனநிலையி ருந்து
மதிமண்ட லத்திலே கனல்செல்ல வமுதுண்டு
வனமூ டிருந்து மறிஞ
ராயுமறை முடிவான வருணாடி னாடிமை
யகிலத்தை நாடன் முறையோ
வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே. (அ)

சந்தமு மசந்தமுந் துக்கசுக பேதமுந்
தொந்தமுட னிர்த்தொந் தமும்
ஸ்தூலமொடு சூக்ஷமமு மாசையு நிராசையுஞ்
சொல்லுமொரு சொலலின் முடிவும
பெத்தமொடு முத்தியும் பாவமொ டபாவமும்
பேதமொட பேத நிலையும்
பெருமையொடு சிறுமையு மருமையுட னெளிமையும்
பெண்ணினுட னாணு மற்று
நித்தமு மநித்தமு மஞ்சனநி ரஞ்சனமு
நிஷ்களமு நிகழ்ச களமு
நீதியு மநீதியு மாதியொட நாதியு
நிர்விஷய விஷய வடிவு
மத்தனையு நீயலதெ ளத்தனையு மில்லையெனின்
யாங்களுனை யன்றி யுண்டோ
வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே. (௯)

காராரு மாணவக் காட்டைக் களைந்தறக்
கண்டகவ கார மெனனுங்
கல்லைப் பிளந்துநெஞ் சகமான பூமிவெளி
காணத் திருத்தி மேன்மேற்
பாராதி யறியாத மோனமாம் வித்தைப்
பதிததன்பு நீரா கவே
பாய்ச்சியது பயிராகு மட்டுமோ மாயைவன்
பறவையணு காத வண்ணே
நேராக நின்றுவிளை போகம் புசித்துண்ட
நின்னன்பர் கூட்ட மெய்த
நினைவின் படிக்குநீ முன்னின்று காப்பதே
நின்னருட் பாரமென்று

மாராரு மறியாத சூதான வெளியில்வெளி
யாகின்ற துரிய மயமே
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே. (௬)

வானாதி பூதமா யகிலாண்ட கோடியாய்
மலையாகி வளைக டலுமாய்
மதியாகி யிரவியாய் மற்றுள வெலாமாகி
வான்கருணை வெள்ள மாகி
நானாகி நின்றவனு நீயாகி நின்றிடவு
நானென்ப தற்றி டாதே
நானா னெனக்குளறி நானா விகாரியாய்
நானறிந் தறியா மையாய்ப்
போனா லதிட்டவலி வெல்லவெளி தோபகற்
பொழுதுபுகு முனகண் மூடிப்
பொய்த்துயிலகொள் வான்றனை யெழுப்பவச மோவினிப
போதிபப தெநத நெறியை
யானாலு மென்கொடுமை யநியாய மநியாய
மாராா லெடுத்து மொழிவே
னணடபகி ரணடமு மடஙகவொரு நிறைவாகி
யானநத மான பரமே. (௭)

பொயயினேன புலையினேன் கொலையினே னினனருள
புலப்பட வறிநது நிலையாப
புனமையேன கலலாத தனமையே னனமைபோற
பொருளலாப் பொருளை நாடும்
வெய்யனேன் வெகுளியேன் வெறியனேன் சிறியனேன
வினையினே னென்றெனை நீ
விட்டுவிட நினைவையேற் றட்டழிவ தல்லாது
வேறுகதி யேது புகலாய்
துய்யனே மெய்யனே யுயிரினுக் குயிரான
துணைவனே யிணையொன் றிலாத்
துரியனே துரியமுங் காணுவ தீதனே
சுருதிமுடி மீதி ருந்த
வையனே யப்பனே யெனுமறிஞ ரறிவைவிட்
டகலாத கருணை வடிவே
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மான பரமே. (௮)

எத்தனை விதங்கள்தான் கற்கினுங் கேட்கினுமென்
 னிதயமு மொடுங்க வில்லை
யானெனு மகந்தைதா னெள்ளளவு மாறவிலை
 யாதினு மபிமான மென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட தீமையொ டிராகமென்
 சென்மத்து நானறிகி லேன்
சீலமொடு தவவிரத மொருகனவி லாயினுந்
 தெரிசனங் கண்டு மறியேன்
பொய்த்தமொழி யல்லாமன் மருந்துக்கு மெய்ம்மொழி
 புகன்றிடேன் பிறர்கேட் கவே
போதிப்ப தல்லாது சும்மா விருந்தருள்
 பொருந்திடாப் பேதை நானே
யெத்தனை குணக்கேடர் கண்டதாக் கேட்டதா
 யவனிமிசை யுண்டோ சொலாய்
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே (௯)

எக்கால முந்தனக் கென்னவொரு செயலிலா
 வேழைநீ யென்றிருந் திட
டென்றாவி யுடல்பொருளு மெளியாய வந்துகை
 யேற்றநம தென்ற வன்றே
பொய்க்கால தேசமும் பொய்ப்பொருளில் வாஞ்சையும்
 பொய்யுடலை மெய்யென் னலும்
பொய்யுறவு பற்றலும் பொய்யாகு நானென்னல்
 பொய்யினும் பொய்யா கையான்
மைக்கா விருட்டனைய விருளிலலை யிருவினைகள்
 வந்தேற வழியு மில்லை
மனமில்லை யம்மனத் தினமில்லை வேறுமொரு
 வரவில்லை போக்கு மில்லை
யக்கால மிக்கால மென்பதிலை யெல்லா
 மதீதமய மான தன்றோ
வண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மான பரமே. (௧௦)

சுகவாரி.

——(0)——

இன்னமுது கனிபாகு கற்கண்டு சீனிதே
 னென்றுருசித் திடவலிய வந்

தினபங்கொடுத்தனை யெநகோர நின்னனப
ரிடையறு துருகி நாடி
யுன்னிய கருததவிழ வுரைகுளறி யுடலெஙகு
மோய்நதயாந தவச மாகி
யுணாவரிய பேரின்ப வனுபூதி யுணாவிலே
யுணாவாாக ளுளள படிசாவை
கன்னிகை யொருததிசிற றினபமவேம பெனனினுங
கைககொளவள பகலு வததிற
கணவனருள் பெறினமுனே சொனனவா றெனனெனக
கருதிநகை யாவ ளதுபோற
சொனனபடி கேட்குமிப் பேதைககு நினகருணை
தோற்றிற சுகாரமப மாஞு
சுததநிர்க குணமான பரதெய்வ மேபரஞ
சோதியே சுகவா ரியே. (௧)

அன்பின்வழி யறியாத வெனனைத தொடாநதெனனை
யறியாத பகலு வததே
யாசைப பெருககைப் பெருககிக கொடுததுநா
னறறே னலநதே னென
வெனபுல மயஙகவே பிதறறி விடடா
யிரஙகியொரு வழி யாயினு
மினடவெள யாகவந துளளங களிககவே
யெனனை கலந்த துணடோ
தனபருவ மலருககு மணமுணடு வணடுண்டு
தணமுறை சனககு முணடோ
தமியனேற கிவவணந திருவுள மிரங்காத
தனமையாற றனியிருநது
துன்பமுறி னெஙஙனே யறியாத நின்னனபா
சுகமவநது வாயககு முரையாய
சுததநிாக குணமான பரதெயவ மேபரஞ
சோதியே சுகவா ரியே. (௨)

கலலேனு மையவொரு காலததி லுருகுமென
கனனெஞ்ச முருக விலையே
கருணைக கிணஙகாத வனமையையு நானமுகன
கறபிகக வொருக டவுளோ
வல்லான வகுததததே வாயககா லெனுமபெரு
வழக்குக கிழுககு முண்டோ

வானமாய் நின்றின்ப மழையா யிரங்கியென்னை
வாழ்விப்ப துன்ப ரங்காண்
பொல்லாத சேயெனிற் றாய்தள்ள னீதமோ
புகலிடம் பிறிது முண்டோ
பொய்வார்த்தை சொல்லிலோ திருவருட் கயலுமாய்ப்
புன்மையே னாவ னந்தோ
சொல்லான் முழக்கிலோ சுகமில்லை மௌனியாய்ச்
சும்மா விருக்க வருளாய
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே. (௩)

என்பெலா நெக்குடைய ரோமஞ் சிலிர்ப்பவுட
லிளகமன தழலின் மெழுகா
யிடையறா தருகவரு மழைபோ லிரங்கியே
யிருவிழிக ணீரி றைப்ப
வன்பினுன மூச்சித்த வனையருக கங்ஙனே
யமிர்த சஞ்சீவி போல்வந்
தானந்த மழைபொழிவை யுள்ளன்பி லாதவெனை
யாரக்காக வடிமை கொண்டாய
புன்புலான மயிர்தோ னரம்பென்பு மொய்த்திடு
புலைக்குடிலி லருவ ருப்புப்
பொய்யல்ல வேயிதனை மெய்யென்று நம்பியென்
புந்தி செலுமோ பாழிலே
துன்பமா யலையவோ வுலகநடை யையவொரு
சொற்பனத் திலுமவேண் டிலேன
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவா ரியே. (௪)

வெந்நீர் பொறாதெனுடல் காலின்முட் டைக்கவும்
வெடுக்கென் றசைத்தெ டுத்தால
விழியிமைத் தங்ஙனே தணைருனே காடுவேன்
வேறொன்றை யொருவர் கொலவி
னகநேர மையோவென முகமவாடி நிற்பதுவு
மையநின் னருள றியுமே
யானுலு மெத்தப பயந்தவனி யானென்னை
யாண்டநீ கைவி டாதே
யிக்கோர மென்றிலை யுடற்சுமைய தாகவு
மெடுத்தா லிறக்க வென்றே

யெங்கெங்கு மொருநீர்மை யாயமுண் டாயினு
　　மிறைஞ்சுசுக ராதி யான
தொன்னீர்மை யாளர்க்கு மானுடம வகுத்தவரு
　　டுணையென்று நம்பு கின்றேன
சத்தநிக் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
　　சோதியே சுகவா ரியே. (௫)

பற்றுவன வற்றிடநி ராசையென் றொருபூமி
　　பற்றிய பிடிக்கு மயோகப்
பாங்கிற் பிராணலய மெனனுமொரு பூமியிலை
　　பற்றின் மனமறு மென்னவே
கற்றையஞ் சடைமௌனி தானே கனிந்தகனி
　　கனிவிக்க வந்த கனிபோற்
கண்டதிந் நெறியெனத் திருவுளக் கனிவினொடு
　　கனிவாய் திறந்த தொன்றைப்
பெற்றவனு மல்லேன பெறாதவனு மல்லேன்
　　பெருக்கத் தவித்து ளறியே
பெண்ணீர்மை யெனவிரு கண்ணீ ரிறைத்துநான
　　பேயபோ லிருக்க வுலகஞ்
சுற்றிநகை செய்யவே யுலையவிட் டாயெனிற்
　　சொல்லவினி வாயு முண்டோ
சுத்தநிக குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
　　சோதியே சுகவா ரியே. (௬)

அரும்பொனே மணியேயெ னன்பேயெ னன்பான
　　வறிவேயெ னறிவி லூறு
மானந்த வெள்ளமே யென்றென்று பாடினே
　　னாடினே னாடி நாடி
விரும்பியே கூவினே னுலறினே னலறினேன
　　மெயசிலிர்த திருகை கூப்பி
விண்மாரி யெனவெனிரு கண்மாரி பெய்யவே
　　வேசற் றயர்ந்தே னியா
னிரும்புநோ நெஞ்சக்க கள்வனு னாலுமுனை
　　யிடைவிட்டு நின்ற துண்டோ
வென்றுநீ யன்றுநா னுன்னடிமை யல்லவோ
　　யாதேனு மறியா வெறுந்
துரும்பனே னென்னினுங் கைவிடுத லீதியோ
　　தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்

சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே.

பாராதி யண்டங்க ளத்தனையும் வைக்கின்ற
 பரவெளியி னுண்மை காட்டிப்
பற்றுமன வெளிகாட்டி மனவெளியி னிற்றோய்ந்த
 பாவியேன் பரிசு காட்டித்
தாராள மாய்நிற்க நிர்ச்சிந்தை காட்டிச்
 சதாகால நிஷ்டை யெனவே
சகசநிலை காட்டினை சகாதீத நிலையந்
 தனைக்காட்ட நாளு செல்லுமோ
காரார வெண்ணரு மனந்தகோ டிகணின்று
 காலூன்றி மழைபொழிதல் போற
கால்வீசி மின்னிப படர்ந்துபர வெளியெலாங்
 கம்மியா னந்த வெள்ளஞ்
சோராது பொழியவே கருணையின முழங்கியே
 தொண்டரைக் கூவு முகிலே
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே.

பேதித்த சமயமோ வொன்றுசொன படியொன்று
 பேசாது துறவாகியே
பேசாத பெரியோர்க ளிருவிசற பதத்திற்
 பேசார்கள பரம குருவாய்ப
போதிக்கு முகக்கண்ணிறை நேர்மையாய்க் கைக்கொண்டு
 போதிப்ப தாச சறிவிலே
போகருவர வறவினப நீக்க மற வசனமாய்
 போதிப்ப தெவரை யனே
சாதித்த சாதனமு மியோகியாக ணமதென்று
 சங்கிப்ப ராத லாலே
தன்னிலே தானு யயர்ந்துவிடு வோமெனத்
 தனியிருந் திடவெங் ஙனே
சோதிக்க மனமாயை தனியேவி னுலடிமை
 சுகமாவ தெப்படி சொலாய்
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே.

அண்டமுடி தனிலோ பகிரண்ட மதனிலோ
 வலரிமண் டலநடுவி லோ

வனனடுவி லோவமிாத மதிநடுவி லோவனப
    ரகமுருகி மலர்க டுவித
தெணடமிட வருமூாததி நிலையிலோ திக்குத
    திகநததி லோவெளியி லோ
திகழ்விநது நாதநிலை தனனிலோ வேதாநத
    சிததாநத நிலைதன்னி லோ
கணடபல பொருளிலோ காணுத நிலையெனக
    கணடரு ணியமதனி லோ
காலமொரு மூனறிலோ பிறவிநிலை தனனிலோ
    கருவிகர ணஙக ளோயநத
தொணடாக ளிடததிலோ நீவீற றிருபபது
    தொழுமபனேற குளவு புகலாய
சுததநிாக குணமான பரதெயவ மேபரஞ
    சோதியே சுகவா ரியே (௧0)

ஏநதகாள கருணைக குரிததாகு நாளெனவு
    மெனனிதய மெனவாட டுதே
யேதெனறு சொலலுவேன முன்னெடுபின மலைவறவு
    மிறைவரை யாது பெறறேன்
பநதமா னதிலிட்ட மெழுகாகி யுளளம்
    பதைததுப் பதைதது ருகவோ
பரமசுக மாவது பொறுப்பரிய துயரமாயப
    பலகாலு மூாசசிடப தோ
சிநதையா னதுமறிவை யெனனறிவி லறிவான
    தெயவநீ யனறி யுளதோ
தேகநிலை யலலவே யுடைகப்பல கப்பலாயத
    திரையாழி யூடு செலுமோ
சொநதமா யாணடநீ யறியாாகள் போலவே
    துனபததி லாழததன் முறையோ
சுததநிர்க குணமான பரதெயவ மேபரஞ
    சோதியே சுகவா ரியே. (௧௧)

எநநாளு முடலிலே யுயிரா மூனபபோ
    லிருககவிலை யோமன தெனு
மியானுமென் னட்பாம் பிராணனு மெமமைசசடம
    தெனறுளைச சிதமெனறு மே
யநநா ளிலெலவனோ பிரிததா னதைக்கேட்ட
    வன்றுமுத லினறு வரையு

மநியாய மாயெமை யடக்கிக் குறுககே
    யடாநதரசு பண்ணி யெஙகண
முன்னாக நீயெனன கோட்டைகொண் டாயென்று
    மூடமன மிகவு மேச
மூண்டெரியு மனலிட்ட மெழுகா யுளஙகருகன
    முறைமையோ பதினா யிரஞ்
சொன்னாலு நின்னரு ளிரஙகவிலலை யேயினிச
    சுகமவருவ தெபபடி சொலாய்
சுத்தநிர்க குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
    சோதியே சுகவா ரியே. (௧௨

எங்குநிறைகின்றபொருள்

அவனனறி யோரணுவு மசையாதெ னுமபெரிய
    வாபதசர்மொழி யொனறு கணடா
லறிவாவ தேதுசில வறியாமை யேதிவை
    யறிநதாரக ளறியார களார்
மௌனமொ டிருந்ததா ரெனபோ லுடம்பெலாம
    வாயாய்ப் பிதறறு மவராா
மனதெனவு மொருமாயை யெஙகே யிருநதுவரும
    வனமையொ டிாகக மெஙகே
புவனம படைப்பதெனன காததவிய மெவ்விடம்
    பூதபே தஙக ளெவிடம
பொய்மெயித மகிதமேல வருநனமை தீமையொடு
    பொறைபொறு மையுமெவ் விட
மெவாசிறிய ரெவாபெரிய ரெவருறவ ரெவாபகைஞா
    யாதுமுனை யனறி யுணடோ
விகபர மிரணடினிலு முயிரினுக குயிராகி
    யெஙகுநிறை கின்ற பொருளே. (௧

அனனே யனேயெனுஞ் சிலசமய நினைவையே
    யையாவை யாவென னவே
யலறிடுஞ் சிலசமய மலலாது பேயபோல
    வலறியே யொன்று மிலவாய்ப்
பின்னேது மறியாம லொன்றைவிட் டொன்றைப்
    பிதறறிடுஞ் சிலசமய மேற
பேசரிய வொளியென றும் வெளியென்று நாதாதி
    பிறவுமே நிலய மென்றுங்

தன்னை யிலாததோ ரணுவென்று மூவிதத
தன்மையாங் கால மென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ் சிலசமய மிவையாகி வேறதாய்ச
சதாஞான வானந்த மா
யென்னை யெனைக்கருணை விளையாட் டிருந்தவா
றெமமனோ புகல வெளிதோ
விகபர மிரணடினிலு முயிரினுக குயிராகி
யெஙகுநிறை கினற பொருளே. (௨)

வேதமுட னாகம புராணமிதி காசமுதல்
வேறுமுள கலைக ளெலலா
மிககாக வததுவித துவிதமாக கததையே
விரிவா யெடுததுரைககு
மோதரிய துவிதமே யததுவித ஞானததை
யுணடபணணு ஞான மாகு
மூகமனு பவவசன மூனறுககு மொவ்வுமீ
துபயவா திகளசமமத
மாதலி னனைகளிச சரியையா திகளபோது
மியகதொனறு பாவிககநா
னதுவாத லாலுனனை நானெனறு பாவிககி
னததுவித மாககமுறலா
மேதுபா விததிடினு மதுவாகி வநதருள்செ
யெநதைநீ குறையுமுணடோ
விகபர மிரணடினிலு முயிரினுக குயிராகி
யெங்குநிறை கினற பொருளே. (௩)

சொலலான திறசற்றும் வாராத பிள்ளையைத
தொட்டில்வைத தாட்டி யாட்டித
தொடையினைக கிளளலபோற சஙகற்ப மொனறிற
றொடுககுந தொடுதத மிககும
பொல்லாத வாதனை யெனுஞ்சப்த பூமியிடை
போநதுதலை சுற்றி யாடும
புருஷனி லடஙகாத பூவைபோற் றனை
புறமபோநது சஞ்ச ரிககுங
கல்லோ டிரும்புககு மிகவன்மை காட்டிடுங்
காணுது கேட்ட வெல்லாங
கண்டதாக காட்டியே யணுவாச் சுருக்கிடுங
கபடநா டகசா லமோ

வெல்லாமும் வலதிந்த மனமாயை யேழையா
　　மெனனு லடகக வசமோ
விகபர மிரணடினிலு முயிரினுக் குயிராகி
　　யெஙகுநிறை கினற பொருளே. (௪

கண்ணார நீரமலகி யுள்ளெககுருகாத
　　களளனே னுனலு மோ
கைகுவித் தாடியும பாடியும விடாமலே
　　கணபணித தாரை காட்டி
யண்ணு பரஞசோதி யப்பா வுனககடிமை
　　யானெனவு மேமெல ழுந்த
வன்பாகி நாடக நடிததேதா குறைவிலலை
　　யகிலமுஞ சிறிதறியு மேற
றண்ணரு நினனதரு ளறியாத தலலவே
　　சறறேனு மினிதி ரங்கிச
சாசுவத முததிநிலை யீதெனறுணாததியே
　　சகசநிலை தநது வேறென
றெண்ணும லுளளபடி சுகமா யிருககவே
　　யேழையேற கருள்செய கணடா
யிகபர மிரணடினிலு முயிரினுக குயிராகி
　　யெஙகுநிறை கினற பொருளே. (௫)

தாகமா னதுகோடி கூடகின ருலுமொரு
　　கலவின்முன னெதிாநிற்கு மோ
கர்மமா னதுகோடி முனனேசெய் தாலுநின்
　　கருணைப பரவாக வருமோத
தாகமாய் நாடினரை வாதிகக வலலதோ
　　தமியனேற் கருடடாக மோ
சற்றுமிலை யென்பதுவும வெளியாச்சு வினையெலாஞ
　　சஙகேத மாய்க கூடியே
தேகமா னதைமிகவும வாட்டுதே துனபஙகள்
　　சேராமல யோக மாாகக
சிததியோ வரவிலலை சகசநிஷடைககுமென
　　சிந்தைககும் வெகுதூரநா
னேகயாய் நின்னே டிருககுநா ளெநதநா
　　ளிந்நாளின் முறறு ருதோ
விகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
　　யெங்குநிறை கினற பொருளே. (௬)

ஒருமைமன தாகியே யல்லலற நினனருளி
லொருவனுன வநதிருககி
னுலகம பொறுததோ மாயா விசிதரமென
வோயுமோ விடமிலலை யோ
வருளுடைய நினனனபா சஙகைசெய் திடுவரோ
வலதுகிாத தியகாததரா
யகிலம் படைததெமமை யாளகினற போசில
ரடாதெனப ரோவகனற
பெருமைபெறு பூரணங குறையுமோ பூதங்கள
பேயககோல மாயவி தணடை
பேசுமோ வலததான பரிபாக காலம
பிறககவிலலை யோதொலலை யா
மிருமைசெறி சடவினை யெதிாததுவாய பேசுமோ
வேதுளவு சிறிது புகலா
யிகபர மிரணடினிலு முயிரினுக குயிராகி
யெஙகுநிறை கினற பொருளே (எ)

நிலலாது தேகமெனு நினைவுணடு தேகநிலை
நினறிடவு மௌனி யாகி
நேரே யுபாயமொன றருளினையை யோவிதனை
நினறனுட டிகக வெனறுற
கல்லாத மனமோ வொடுஙகியுப ரதிபெறக்
காணவிலலை யாகை யாலே
கையேற றுணுயபுசிப் பொவ்வாதெ நாளுமுன்
காடசியி லிருநது கொண்டு
வல்லாள ராயியம நியமாதி மேறகொண்ட
மாதவாக கேவல செய்து
மனதின் படிககெலாஞ் சிததிபெற லாஞானம
வாயக்குமொரு மனுவெ னககிங
கில்லாமை யொனறினையு மிலலாமை யாகவே
யிப்போ திரஙகு கணடா
யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக குயிராகி
யெஙகுநிறை கின்ற பொருளே. (அ)

மரவுரி யுடுததுமலை வனநெற் கொறித்துமுதி
வனசருகு வாயில வநதால்
வன்பசி தவிாத்துமனல வெயிலாதி மழையால்
வருநதியும் மூலவ னலைச்

சிரமள வெழுப்பியு நீர்நிடை மூழ்கியுந
தேகநம தலல வென்று
சிற்சுகவ பேக்ஷையாய நினனைபா யோகஞ
செலுதகிஞ றியாம பாவியேம
விரவுமறு சுவையிஞெடு வேணடுவ புசிததரையில்
வேணடுவ வெலா முடுததது
மேடைமா ளிகையாதி வீட்டினிடை வைகிடெ
வேறொரு வருதத மினறி
யிரவுபக லேழையாகள சையோக மாயிஞெ
மெபபடி பிழைப்ப துரையா
யிகபர மிரணடினிலு முயிரினுக குயிராகி
யெஙகுநிறை கினற பொருளே (௯)

முத்தனைய மூரலும பவளவா யினசொலு
முகததிலகு பசுமஞ் சளு
மொர்சிகக விரகசன் னதமேறற விருகுமட
முலையின்மணி மாலை நால
கைதசெதமை மயககியிரு கணவலைபை வீசியே
மாயா விலாச மோக
வாரிதியி லாழ்ததிடும் பாழான சிற்றிடை
மடநதையாகள சிறறினப மோ
புசதமிாத போகம புசிததுவிழி யிமையாத
பொன்னுடமெ வநத தெனறுற்
போராட்ட மல்லவோ பேரினப முததியிப
பூமியி லிருந்து காண
வெததனை விகாதமவரு மெனறுசுகா செனறநெறி
யிவவுலக மறியா ததோ
விகபர மிரணடினிலு முயிரினுக குயிராகி
யெஙகுநிறை கினற பொருளே. (௧0)

உனனிலையு மென்னிலையு மொருநிலை யெனக்கிடந்
துளறிடு மவததை யாகி
யுருவுதான காட்டாத வாணவமு மொளிகண்
டொளிககின்ற விருளெனன வே
தன்னிலைமை காட்டா தொருஙகவிரு வினையினற
ருவுசுக துக்க வேலை
தட்டழிய முற்றுமில லாமாயை யதனுற்
றடித்தகில பேத மான

முன்னிலை யொழிந்திட வகண்டிதா காரமாய
மூதறிவு மேலு திப்ப
முன்பின்னொடு கீழ்மே னடுப்பக்க மென்றுமன
முற்றுமா னந்த நிறைவே
யென்னிலைமை யாய்நிறக வியல்புகூ ரருள்வடிவ
மெந்நாளும வாழி வாழி
யிகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்ற பொருளே (௧௧)

சச்சிதானந்தசிவம்.

பாராதி ககனப் பரப்புமுன் டோவென்று
படாவெளிய தாகி யெழுநாப்
பரிதிமதி காணுச சுயஞ்சோதி யாயண்ட
பகிரண்ட வுயிரொ வைகக்கு
நேராக வறிவா யகண்டமா யேகமாய
நித்தமாய நிரந்தரமாய
நிர்க்குண விலாசமாய வாக்குமன மணுகாத
நிர்மலா னந்த மயமாயப்
பேராது நிறநிறை சுபமா விருந்துதான
பேரின்ப மெய்தி டாமற
பேயமனதை யனுடியே தாயிலாப் பிள்ளைபோற
பிதற்றாக வோமனதை நான
சாராத படியறிவி னிருவிகற் பாங்கமாஞ
சாசுவத நிஷ்டை யருளாய
சாவபரி பூரண வகண்டதத துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே. (௧)

கூடக்கொடு குணக்காதி திக்கினை யுழுக்கூடு
கொள்ளலபோ லைந்து பூதங
கூடுஞ் சுருங்கிலைச சாலேக மொன்பது
குலாவுநடை மனையை நாறும
வடக்கயிறு வெண்ணரம பாவென்பு தசையினுன
மதவேள் விழா நடத்த
வைக்கின்ற கைத்தேரை வெண்ணீர்செ நீர்கணீா
மலநீர்பு ணீரி றைக்கும்
விடக்குத் தருத்தியைக் கருமருந்துக் கூட்டை
வெட்ட வெட்டத் தளிர்க்கும்

வேட்கைமா முறுகின்ற சுகோடடை முடிவிலே
　　மெய்யபோ லிருநது பொய்யாஞ்
சடகலைச சடகலெனச சதமெனறு சினமயக
　　காணுகி நிறப தெனறோ
சாவபரி பூரண வகணடதத துவமான
　　சசசிதா னநத சிவமே (௨)

பாகத்திற கவிதை பாடிப படிககவோ
　　பத்திநெறி யிலலை வேத
பாராய ணப்பணுவன பூவாசெய் பணுவலது
　　பகாவோ விசையு மிலலை
யோகத்தி லேசிறிது முயலவென றாலிநத
　　வொவவாதி னுண வெறுததா
லுயிாவெறுத திடலொககு மலலாது கிரியைக
　　ளுபாயத்தி னாலெசயய வோ
மோகத்திலே சிறிது மொழியவிலலை மெயஞ்ஞான
　　மோனத்தி னிறக வெனறுல
முறறாது பரிபாக சததிக ளனேகநின
　　மூசறிவி லேயெ முநத
தாகததி லேவாயககு மமிர்நப பரவாகமே
　　தனனந் தனிப்பெ ருமையே
சாவபரி பூரண வகணடதத துவமான
　　சசசிதா னநத சிவமே (௩)

இமையளவு போதையொரு கறபகா லமபணணு
　　மிவ்வுலக மெவ்வுலக மோ
வெனறெணணம வருவிககு மாதாசிற றினபமோ
　　வெனனினமக மேரு வாககிச
சுமையெடுமி னென்றுதான சுமமாடு மாயெமைச
　　சுமையாளு மாககி னாளுந
தூடபுத்தி பணணியுள நறபுத்தி யாவையுஞ
　　சூறையிட் டிநதா சால
மமையவொரு கூததுஞ சமைந்தாடு மனமாயை
　　யமமமம வெலலவெளிதோ
வருளபெற்ற போக்கெலா மொளிபெற்று நிறகுமீ
　　தருளோ வலாதுமருளோ
சமையநெறி காணாத சாக்ஷிநீ சூக்ஷ்மமாத
　　தமியனேற குளவு புகலாய்.

சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
　　சச்சிதா னந்த சிவமே.　(௪)

இனியேதெமக் குனருள் வருமோ வெனக்கருதி
　　யேங்குதே நெஞ்ச மையோ
வின்றைக் கிருந்தாரை நாளைக் கிருப்பரென
　　றெண்ணவோ திடமில் லையே
யனியாய மாயிந்த வுடலைநா னென்றுவந்
　　தந்தகற் காளாக வோ
வாடித் திரிந்துநான் கற்றதுங் கேட்டது
　　மவலமாய்ப் போதனன் றோ
கனியேனும் வறியசெங் காயேனு முதிர்சருகு
　　கந்தமூ லங்க ளேனுங்
கனல்வாதை வந்தெய்தி னள்ளிய புசித்துநான்
　　கண்மூடி மௌனி யாகித்
தனியே யிருப்பதற் கெண்ணினே னெண்ணமிது
　　சாமிநீ யறியாத தோ
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
　　சச்சிதா னந்த சிவமே　(௫)

மத்தமத கரிமுகிற் குலமென்ன நின்றிலகு
　　வாயிலுடன் மதியகடு தோய
மாடகூ டச்சிகர மொய்த்தசந் திரகாந்த
　　மணிமேடை யுச்சி மீது
முத்தமிழ் முழக்கமுடன் முத்தநகை யார்களொடு
　　முத்துமுத் தாயக்கு லாவி
மோகத் திருந்துமென் யோகத்தி னிலைநின்று
　　மூச்சைப் பிடித்தடைத் துக்
கைத்தல நகப்படை விரித்தபுலி சிங்கமொடு
　　கரடிநுழை நூழை கொண்ட
கானமலை யுச்சியிற் குகையூ டிருந்துமென்
　　கரதலா மலக மென்னச்
சத்தமற மோனநிலை பெற்றவர்க ளுயவாகாண
　　சனகாதி துணிவி தனன்றோ
சர்வபரி பூரண வகண்டதத் துவமான
　　சச்சிதா னந்த சிவமே.　(௬)

கைத்தலம் விளங்குமொரு நெல்லியங் கனியெனக்
　　கண்டவே தாக மத்தின்

காட்சிபுரு ஷாரத்தமதின் மாட்சிபெறு முததியது
கருதி னனுமான மாதி
யுத்திபல வாஙிரு விகறபமே லிலலையா
லொனறோ டிரண்டென னவோ
வுரையுமிலலை நீயுமிலலை நானுமிலலை யென்பது
முபாயநீ யுணடு நானுஞ .
சிததமுள ஞனிலலை யெனும்வசன நீயறிவை
தெரியார்க டெரிய வசமோ
செபபுகே வலநீதி யொபபுவமை யலலவே
சின்முததி ராஙக மரபிற
சததமற வெனையாணட குருமௌனி கையினறை
றமியனேற குதவு பொருளே
சாவபரி பூரண வகண்டதத துவமான
சசசிதா னநத சிவமே. (௭)

காயாத மரமீது கலலேறு செலலுமோ
கடவுணீ யாஙக ளடியேங
காமபந தததினற சன்மபந தமபெறக
கறபிதத துனன தருளே
வாயார வுண்டபோ வாழநதுவது சொந்தபோ
வைவதுவு மெஙக ளுலக
வாயபாடு நிறகநின வைதிக வொழுஙகுநினை
வாழ்ததினற பெறு பேறுதா
ஞெயாது பெறுவரென முறையிட்ட தாற்பின்ன
ருளறுவது கரும மனறு
முடயநெறி யீதெனனி னுசிதநெறி யெநதநெறி
யுலகிலே பிழைபொறுககுந
தாயான கருணையு முனககுண டெனககினிச
சஞசலங கெடவருளசெய வாய
சாவபரி பூரண வகணடதத துவமான
சசசிதா னநத சிவமே (௮)

இன்னம் பிறப்பதற் கிடமென்னி லிவவுடல
மிறவா திருபப முலத
தெழுமங்கி யமிாதொழுகு மதிமண டலததிலுற
வெனனமமைா குண்ட லினிபாற
பின்னம் பிறக்காது சேயென வளர்ததிடப்
பெ்யேனை நல்க வேணடும்

பிறவாத நெறியெனக் குண்டெனி னிம்மையே
பேசுகாப் பூர தீப
மின்னும படிகக்கண் டாகார மன்னைபால்
வினையேனை யொப்பு வித்து
வீட்டுநெறி கூட்டிடுதென மிகவுநன் றினையன்றி
விவகார முண்டெனி லோ
தன்னந் தனிச்சிறிய னுற்றிலென் போற்றிவளர்
சன்மார்க்க முத்தி முதலே
சர்வபரி பூரண அகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே. (௯)

வேதாவை யிவ்வண்ண விதித்ததே தெனனினுன
வினைப்பகுதி யெனப னந்த
வினைபேச வறியாது நிறகவிவை மனதால
விளைந்ததான மனதை நாடிற
போதமே நிற்கு மறபோதததை நாடிலோ
போதமு நிலைவி ளககம
பொய்யன்று தெய்வமறை யாவுமே நீயென்று
போககுவர வறநி கழ்தது
மாதார வாதேய முழுதுநீ யாதலா
லகிலமீ தெனனை யாட்டி
யாடனகண டவனுநீ யாடுகின றவனுநீ
யருளுநீ மௌன ஞான
தாதாவு நீபெறற தாய்தந்தை தானுநீ
தமருநீ யாவுநீ காண
சர்வபரி பூரண அகண்டதத் துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே. (௧0)

கொந்தவிழ் மலர்ச்சோலை நன்னீழல் வைகினுங
குளிர்தீம் புனற்கை யள்ளிக
கொள்ளுகினு மந்நீ ரிடைத்திளைத் தாடினுங
குளிர்சந்த வாடை மடவார்
வந்துலவு கின்றதென முன்றிலிடை யுலவவே
வசதிபெறு போதும் வெள்ளை
வட்டமதி பட்டப் பகற்போல நிலவுதர
மகிழ்போது மேலை யமுதம்
விந்தைபெற வறுசுவையில் வந்ததென வமுதுண்ணும்
வேலையினு மாலை கந்தம

வெள்ளிலை யடைக்காய் விரும்பிவேண் டியவண்ணம்
விளையாடி விழித்து யிலினுரு
சந்ததமு நின்னருளை மறவா வரந்தந்து
தமியேனை ரக்ஷை புரிவாய
சாவபரி பூரண வகண்டதத துவமான
சச்சிதா னந்த சிவமே. (கக)

தேசோமயானந்தம்.

மருமலாச சோலைசெறி நன்னீழல மலையாதி
மனுமுனி வாக்கே வலாய
மந்தரமா லிகைசொல்லு மியமநிய மாதியா
மாாககத்தி னின்று கொண்டு
கருமருவு காயத்தை நிாமலம தாகவே
கமலா சனத்தி சோதத்துக
காலைப் பிடித்தனலை யமைகுண டலியடிக
கலைமதியி னூடு தாககி
யுருகிவரு மமிாதத்தை யுணடுண டுறங்காம
லுணாவான விழியை நாடி
யொன்றோ டிரணடெனுச் சமரச சொரூபசுக
முறறிடவென மனதின வணணந
திருவருள முடிக்கவித தேகமொடு காணபனோ
தேடாிய சந்தாகி யென
சித்தமிசை குடிகொணட வறிவான தெயவமே
தேசோ மயானந தமே. (க)

இபபிறவி யெனுமோா ிருடகடலின மூழ்கிநா
னெனனுமொரு மகர வாயப்பட்
டிருவினை யெனுந்திரையி னெறறுணடு புற்புத
மெனகொங்கை வரிசை காடடுந
துப்பிதழ் மடைநசையா மயறசணட மாருதச
சுழலவந்து வந்த டிபபச
சோராத வாசையாங காறறு வானதி
சுரந்தெனை மேலு மாாபபக
கைப்பரிசு காராபோ லறிவான வஙகமுங
கைவிட்டு மதிம யஙகிக
கள்ளவங ககாலா வருவரென் றஞ்சியே
கண்ணருவி காடடு மெளியேன்

செப்பரிய முத்தியாங் கரைசேர வுங்கருணை
    செய்வையோ சததாகி யென
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
    தேசோ மயானந் தமே. (௨)

தந்தைதாய் தமர்தார மகவென்னு மிவையெலாஞ்
    சந்தையிற கூட்ட மிதிலோ
சந்தேக மிலலைமணி மாடமா ளிகைமேடை
    சதுரங்க சேனை யுடனே
வந்ததோா வாழ்வுமோ ரிந்தரசா லகோலம்
    வஞ்சனை பொறாமை லோபம்
வைததமன மாங்கிருமி சோநதமல பாணடமோ
    வாஞ்சனையி லாத கனவே
யெநதநா ளுஞ்சரி யெனதநோநது தோநதுமே
    யிரவுபக லிலலா விடத
தேகமாய நின்றநின னருள்வெள்ள மீதிலே
    யானெனப தறவு மூழ்கிச
சிநதைதான றெளியாது சுழலும்வகை யெனகொலோ
    தேடரிய சததாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
    தேசோ மயானந தமே. (௩)

ஆடாம லோயநதிடட பமபரம் போல்விசை
    யடங்கி மனமவீழ நேரே
யறியாமை யாகினற விருளகல விருலொளியு
    மலலா திருநத வெளிபோற்
கோடா தெனைககண டெனகருணிறை சாநதவெளி
    கூடியின பாதீத மூங
கூடினே ஞேசரியை கிரியையின் மூயனறுநெறி
    கூடினே னேவல்ல னியா
னீடாக வேயாறு வீட்டினி னிரமபியே
    யிலகிவளா பிராண னெனனு
மிருதிதி யினைககட்டி யோகபர ஞகாம
    லேழைக குமெப ஞகித
தேடா தழிககவொரு மதிவந்த தென்கொலோ
    தேடரிய சததாகி யென
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
    தேசோ மயானந தமே. (௪)

பாடாது பாடிப் படித்தளவில சமயமும்
பஞ்சபடு சொல்ல னிவனைப்
பார்மினோ பாரமினோ வென்றுசபை கூடவும்
பரமாரதத மிதுவென்ன வே
யாடாது மாடிநெஞ் சுருகிநெக காடவே
யமலமே யேக மேயெம்
மாதியே சோதியே யெஙகுநிறை கடவுளே
யரசே யெனககூவி நான
வாடாது வாடுமென் முகவாட்ட முங்கண்டு
வாடா வெனககருணை நீ
வைத்திடா வண்ணமே சகசேத மாவிந்த
வனமையை வளர்பபிதத தார்
தேடாது தேடுவோா தேட்டற தேட்டமே
தேடரிய சததாகி யென
சித்தமிசை குடிகொணட வறிவான தெயவமே
தேசோ மயானந் தமே, (௫)

பிறியாத தனணருட சிவஞானி யாயவநது
பேசரிய வாசி யாலே
பேரின்ப வுண்மையை யளிததனையென் மனதறப
பேரமப லகக டவுளா
யறிவா யிருந்திடு நாதவெர்லி காட்டியே
யமிரதப் பரவாக சிததி
யருளினைய லாதுதிரு வமபலமு மாகியெனை
யாணடனைபி னெய்தி நெறியாயக
குறிதா னளிததனைநன மரவுரிகொா ளநதணக
கோலமா யசபா நலங
கூறினபின் மௌனியாயச சுமமா விருக்கநெறி
கூட்டினை யெலாமி ருககச
சிறியேன மயஙகிமிக வறிவினமை யாவனோ
தேடரிய சததாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொணட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந தமே (சு)

ஆரா ரெனக்கென்ன போதிதது மென்னவென்
னறிவினை மயக்க வசமோ
வணடகோ டியையெலாஞ சருப்பவறை போலவு
மடுக்கடுக் காவ மைததுப்

பேராம னின்றபர வெளியிலே மனவெளி
 பிறங்குவ தலாதொன் றினும்
பின்னமுற மருவாது நனையத் தாலினிப
 பேரினப முத்தி நிலையுந்
தாராது தள்ளவும் போகாது ஞலது
 தள்ளினும் போகே னியான
நடையேது மில்லையான டவனடிமை யென்னுமிரு
 தன்மையினு மென் வழக்குத்
தீராது விடுவதில நடுவான கடவுளே
 தேடரிய சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே. (எ)

கந்துக மதக்கரியை வசமா நடத்தலாங்
 கரடிவெம புலிவா யையுங்
கட்டலா மொருசிங்க முதுகினமேற் கொள்ளலாங்
 கட்செவி யெடுத்தாட் டலாம்
வெந்தழலி னிரதம்வைத் தைந்துலோ கத்தையும்
 வேதித்து விற்றுண் ணலாம்
வேறொருவர் காணாம லுலகத்து லாவலாம்
 விண்ணவரை யேவல் கொளலாஞ்
சந்ததமு மிளமையோ டிருக்கலா மற்றொரு
 சரீரத்தி னும்புகு தலாஞ்
சலமே னடக்கலாங் கனன்மே லிருக்கலாந்
 தன்னிகரில் சித்தி பெறலாஞ்
சிந்தையை யடக்கியே சும்மா விருக்கின்ற
 திறமரிது சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே. (அ)

எல்லா மறிந்தவரு மேதுமறி யாதவரு
 மில்லையெனு மிவ்வு லகமீ
தேதுமறி யாதவ னெனப்பெயர் தரித்துமிக
 வேழைகளு ளேழை யாகிக்
கல்லாத வறிவிற் கடைப்பட்ட நானன்று
 கையினா லுண்மை ஞானங்
கற்பித்த நின்னருளி னுக்கென்ன கைம்மாறு
 காட்டுவேன் குற்றேவலு

V. B. SUBRAHMANIYASARMA
TAMIL PANDIT.

னல்லார்ந்த மேனியொடு குண்டுகட் பிறையெயிற்
றுபாச வடிவ மான
வாந்தகா நீயொரு பகட்டாற் பகட்டுவ
தடாதடா காசு நமபாற்
செலலா தடாவெனறு பேசவா யதுதந்த
செலவமே சத்தாகி யென்
சிததமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந தமே. (கூ)

மின்போலு மிடையொடியு மொடியுமென மொழிதலபோன்
மெனசிலம பொலிக ளாரப்ப
வீஙகிப் புடைத்துவிழு சுமையன்ன கொஙகைமட
மினனாகள பினனே வலா
லெனபோ லலைந்தவாகள் கற்றூர்கள கல்லாாக
ளிருவாகளி லொருவ ருண்டோ
வென்செயகே னமமமம வெனபாவ மென்கொடுமை
யேதென் றெடுதது மொழிவே
னன்பால் வியநதுருகி யடியற்ற மரமென்ன
வடியிலே வீழ்ந்து வீழ்நதெம்
மடிகளே யுமதடிமை யாங்களெனு நால்வருக
கறமாதி பொருளு ரைப்பத
தெனபாலின முகமாகி வடவா லிருக்கின்ற
செலவமே சததாகி யென்
சிததமிசை குடிகொணட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந தமே. (கo)

புததமிாத போகமுங கறபகங ளீழலிற்
பொலிவுற விருககு மியலபும
பொன்னுலகி லயிரா வததநேறு வரிசையும்
பூமண்ட லாதிகக கமு
மத்தவெறி யினர்வேண்டு மாலென்று தள்ளவுமெ
மாலுமொரு சுட்டு மறவே
வைக்கினற வைப்பாளன் மெளனதே சிகனென்ன
வந்தநின் னருளவாழி காண
சுத்தபரி பூரண வகண்டமே யேகமே
சுருதிமுடி வான பொருளே
சொல்லரிய வுயிரினிடை யஙகங்கு நின்றருள்
சுரநதுபொழி கருணை முகிலே

சித்திநிலை முத்திநிலை விளைகின்ற பூமியே
தேடரிய சத்தாகி யென
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந் தமே. (௧௧)

சிற்சுகோதயவிலாசம்.

காக மோடுகழு கலகை நாய்நரிகள்
சுற்று சோறிடுது ருத்தியைக்
காலி ரண்டுநவ வாசல் பெற்றுவளர்
காம வேண்டன சாலையை
மோக வாசைமுறி யிட்ட பெட்டியைமு
மலமி குந்தொழுகு கேணியை
மொய்த்து வெங்கிருமி தத்து கும்பியை
முடங்க லாகிடை சரக்கினை
மாக விந்தரதனு மின்னை யொத்திலக
வேத மோதியகு லாலனார்
வனைய வெய்யதடி கார னாயமன்
வந்த டிக்குமொரு மட்கலத்
தேக மானபொயை மெய்யெ னக்கருதி
யைய வையமிசை வாடவோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே. (௧)

குறிக ளோடுகுண மேது மின்றியன
லொழுக நின்றிடு மிரும்பனற்
கூட லின்றியது வாயி ருந்தபடி
கொடிய வாணவ வறைக்குளே
யறிவ தேதுமற வறிவி லாமையய
மாயி ருக்குமெனை யருளினு
லளவி லாததனு கரண மாதியை
யளித்த போதினை யறிந்துநான்
பிறிவி லாதவனை நின்றி டாதபடி
பலவி றங்கவரு மும்மலமாய்ப்
பெரிய மாயையி லழுந்தி நின்னது
ப்ரசாத நல்லருண் மறந்திடுஞ்
சிறிய னேனுமுனை வந்த ணைந்துசுக
மாயி ருப்பதினி யென்றுகாண்

டெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே. (உ)

ஐந்து பூதமொரு கான னீரென
வடங்க வந்தபெரு வானமே
யாதி யந்தநடு வேதமினறியரு
ளாய்நிறைந் திலகு சோதியே
தொந்த ரூபமுடன் ரூப மாதிகுறி
குணமி றந்துவளா வஸ்துவே
துரிய மேதுரிய வுயிரி னுகருணாவு
தோன்ற நின்றருள் சுபாவமே
யெந்த நாளுநடு வாகி நினவெருளிரு
மாதியே கருணை நீதியே
யெந்தை யேயென விடைந திடைந் துருகு
மெளிய னேன்கவலை தீரவுரு
சிநதை யானதை யறிந்து நீயனருள்
செய்ய னுமினி யுயவனோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிறசு கோதய விலாசமே. (௩)

ஐவ ரென்றபுல வேடா கொட்டம
தடககை மர்ககடவன முடடியா
யடவி நின்றுமலை யருகி னின்றுசரு
காதி தினறுபனி வெயிலினுன்
மெய்வ ருந்துதவ மிலலைநற் சரியை
கிரியை யோகமெனு மூன்றதாய்
மேவுகின்றசவு யான நன்னெறி
விரும்ப வில்லையுல கதநிலே
பொயமு டங்குதொழில் யாத தற்குநல
சார திதொழி னடதநிமே
புதநி யூகமறி வற்ற மூகமிவை
பொருளெ னககருது மருளன்யான
தெய்வ நல்லருள் படைதத வனபரொடு
சேர வுநகருணை கூர்வையோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே. (௪)

ஏக மானவுரு வான நீயருளி
னால னேகவுரு வாகியே

யெந்த நாளகில கோடி சிரஷ்டிசெய
விசையு நாள்வரைய நாண்முத
லாக நாளது வரைககு முன்னடிமை
கூடவே சனன மானதோ
வனந்த முண்டுநல சனன மீதிதனு
ளறிய வேண்டுவென வறியலா
மோக மாதிதரு பாச மானதை
யறிநது விடடுனையு மெனையுமே
முழுது ணர்ந்துபர மான வினபவெள
மூழ்க வேணடுமிது வினறியே
தேக மேநழுவி நானுமோ நழுவில
பினனை யுயயுமவகை யுள்ளதோ
தெரிவ தறகரிய பிரம மேயமல
சிறசு கோதய விலாசமே. (௫)

நியம லக்ஷணமு மியம லக்ஷணமு
மாச னாதியித பேதமு
நெடிது ணாநதிதய பதம பீடமிசை
நின்றி லஙகுமச பாநலத
தியல றிந்துவளா மூல குணடலியை
யினிதி றைஞசியவ ளருளினு
லெல்லை யறறுவளா சோதி மூலவனை
லெஙகணை மோனமனு முறையிலே
வயமி குருதுவரு மமிரத மணடல
மதிககு ளேமதியை வைததுநாண
வாய்ம டுத்தமிரத வாரி யைப்பருகி
மனனு மாரமிர்த வடிவமாயச
செயமி குருதுவரு சிதத யோகநிலை
பெற்று ஞானநெறி யடைவனே
தெரிவ தறகரிய பிரம மேயமல
சிறசு கோதய விலாசமே. (௬)

எறிதி ரைககடனி காதத செல்வமிக
வல்ல லெனறொருவர் பின்செலா
தில்லை யென்னுமுரை பேசி டாதுலகி
லெவரு மாமென மதிககவே
நெறியின் வைகிவனர் செல்வ மும்முதவி
நோய்க ளற்றசுக வாழ்க்கையாய்

நியம மாதிநிலை நின்று ஞானநெறி
நிஷ்டை கூடவுமெந நாளுமே
யறிவி னினறுகுரு வாயு ணாததியது
மன்றி மோனகுரு வாகியே
யகில மீதுவர வநத சீருளை
யைய வையவினி யெனசொலகேன
சிறிய னேழைநம தடிமை யெனறுனது
திருவு ளததினி லிருந்ததோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே. (௭)

எவ்வு யிரததிரளு மூலகி லென்னுயி
ரெனககு ழைநதுருகி நனைமையா
யிதமு ரைப்பவென தெனற யாவையு
மெடுதெதெ றிநதுமத யானைபோற்
கவ்வை யறறநடை பயில வனபரடி
கணடதே வருளின வடிவமாக
கணட யாவையு மகணட மென்னவிரு
கைகுவித்து மலாதூவியே
பவவ வெணடிரை கொழிதத தணடரளம
விழியு திாப்பமொழி குளறியே
பாடி யாடியு ளுடைநது டைந்தெழுது
பாவை யொததசைத லினறியே
திவ்ய வனபுருவ மாகி யன்பரொடு
மினப வீட்டினி லிருபபனோ
தெரிவ தறகரிய பிரம மேயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே. (௮)

மத்தா பேயரொடு பாலா தனமையது
மருவி யேதுரிய வடிவமாய
மனனு தேசமொடு கால மாதியை
மறந்து நினணடிய ரடியிலே
பத்தி யாயநெடிது நமபு மெனனையொரு
மைய றந்தகில மாயையைப்
பாரு பாரென நடதத வந்தெனை
பாரதத தினுமி துளளதோ
சுதத நிததவியல பாகு மோவுனது
விசுவ மாயைநடு வாகவே

சொல்ல வேண்டுமெவைக ணல்ல காதிகதை
சொல்லு மாயையினு மில்லையென
சித்த மிப்படி மயங்கு மோவருளை
நம்பி னோர்கள்பெறு பேறிதோ
தெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே (௯)

பன்மு கச்சமய நெறிப டைத்தவரு
மியாங்க ளேகடவு ளென்றிடும
பாத கத்தவரும வாத தாககமிடு
படிற ருந்தலை வணங்கிடத
தன்மு கத்திலுயிர் வரவ ழைக்குமெம
தரும னும்பகடு யேயக்கியாயத
தனியி ருப்பவட நீழ லூடுவளர்
சனக னாதிமுனி வோர்கடஞ்
சொன்ம யக்கமது தீர வங்கைகொடு
மோன ஞானம துணர்த்தியே
சுத்த நித்தவரு ளியலப தாகவுள
சோம சேகரகி பாலுவாய்த
தென்மு கத்தின முகமாயி ருந்தகொலு
வெம்மு கத்தினும வணங்குவேன்
றெரிவ தற்கரிய பிரம மேயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே. (௧௦)

ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்.

ஆகார புவனமினபா காரமாக
வங்ஙனே யொருமொழியா லகண்டா கார
யோகானு பூதிபெற்ற வன்ப ராவிக
குறுதுணையே யெனனளவு முகந்த நட்பே
வாகாரும் படிகவிசைகிண் கிணிவா யென்ன
மலர்ந்தமல ரிடைவாசம வயங்கு மாபோற
றேகாதி யுலகமெங்குங கலந்து தானே
திகழனந்தா னந்தமய தெய்வக் குன்றே. (௧)

அனந்தபத வுயிர்கடொறு முயிரா யென்று
மானந்த நிலையாகி யளவைக் கெட்டாத
தனந்தனிச்சின் மாத்திரமாய்க கீழ்மேல் காட்டாச
சதசத்தா யருட்கோயிற் றழைத்த தேவே

யினம்பிரிந்த மானபோனு னிடையா வண்ணை
மின்பமுற வன்பாபக்க லிருத்தி வைத்துக
கனந்தருமா கனமேதண ணருளிற றேனே
கனிபலித்த வானந்தக் கட்டிப் பேறே (௨)

பேறனைத்து மணுவெனவே யுதறித் தளளப
பேரின்ப மாகவந்த பெருக்கே பேசா
வீறனைத்து மிந்நெறிக்கே யென்ன வென்னை
மேவென்ற வாதசேபாழ வெய்ய மாயைக
கூறனைத்துங் கடந்தவெல்லைச் சேடமாகிக்
குறைவறநின் றிடுநிறைவே குலவா நின்ற
வாறனைத்தும் புகுங்கடல்போற் சமயகோடி
யத்தனையுந் தொடர்ந்துபுகு மாதி நடபே. (௩)

ஆதிபந்த மெனுமெழு வாயீறற றேங்கி
யருமறையி னமுங்காணு தரற்ற நாணு
பேதமதங் களுமலைய மலைபோல வாதப்
பெற்றி யரும்வாய் வாதப் பேயராகச்
சாதகமோ னததிலென்ன வடவா னீழற
றண்ணருட்சந் திரமௌலி தடக்கைக் கேற்க
வேதகசின மாததிரமா யெமம ஞோககும
வெளியாக வந்தவொனறே விமலவாழ்வே. (௪)

விமலமுதற் குணமாகி நூற்றெட் டாதி
வேதமெடுத் தெடுத்துரைத்த விருத்திக் கேற்க
வமையுமிலக் கணவடிவா யதுவும் போதா
தப்பாலுக கப்பாலா யருட்கண ணுகிச்
சமமுமுடன் கலப்புமவிழ் சலுமியாங் காணத்
தணணருடன் தெமைக்காக்குஞ் சாக்ஷிப் பேறே
யிமையளவு முபகாரம மல்லால் வேறென
றியக்காரிர்க குணக்கடலா யிருந்த வொனறே. (௫)

ஒன்றாகிப பலவாகிப்பலவாக் கண்ட
வொளியாகி வெளியாகி யுருவு மாகி
நன்றாகித தீதாகி மற்று மாகி
நாசமுட னுற்பத்தி நண்ணு தாகி
யின்றாகி நாளையுமாய் மேலு மான
வெந்தையே யெமமானே யென்றென றேங்கிக
கன்றாகிக் கதறினர்க்குச் சேதா வாகிக்
கடிதினிலவந் தருள்கூருங் கருணை விண்ணே. (௬)

அருள்பழுத்த பழச்சுவையே கரும்பே தேனே
யாரமிர்தே யெனகண்ணே யரிய வான
பொருளனைத்துந் தருமபொருளே கருணை நீங்காப்
பூரணமாய் நின்றவொன்றே புனித வாழ்வே
கருதரிய கருத்ததனுட் கருத்தாய மேவிக்
காலமுந்தே சமுமவகுத்துக் கருவி யாதி
விரிவினையுங் கூட்டியுயிர்த் திரளை யாட்டும்
விழுப்பொருளே யானசொலலும் விண்ணப்பங் கேளே. (௭)

விண்ணவரிந் திரன்முதலோர் நார தாதி
விளங்குசப்த ரிஷிகள்கண வீணை வலலோ
ரெண்ணரிய சித்தாமனு வாதி வேந்த
ரிருக்காதி மறைமுனிவ ரெல்லா மிந்தக்
கண்ணகனஞா லமமதிக்கத் தானே யுளளங்
கையினெல்லிக் கனிபோலக் காட்சி யாகத்
திண்ணியநல லறிவாலிச் சமயத் தனரோ
செப்பரிய சித்திமுத்தி சேர்ந்தா ரென்றும் (௮)

செப்பரிய சமயநெறி யெல்லாந் தன்றன்
தெய்வமே தெய்வமெனுஞ் செய்றகை யான
வப்பரிசா ளருமஃதே பிடித்தா லிப்பா
லடுத்தநூல களுமவிரித்தே யனுமா னாதி
யொப்பவிரித்த துரைப்பரிங்ஙன பொய்மெய் யென்ன
வொன்றிலையொன் றெனப்பார்ப்ப தொவ்வா தாகு
மிப்பரிசாஞ் சமயமுமா யல்ல வாகி
யாதுசம யமும்வணங்கு மியல்பதாகி. (௯)

இயலபென்றுந் திரியாம லியம மாதி
யெண்குணமுங் காட்டியன்பா லின்ப மாகிப்
பயனருளப் பொருள்களபரி வாரமாகிப்
பண்புறவுஞ் சௌபான பக்ஷங் காட்டி
மயலறுமந் திரஞ்சிக்ஷை சோதி டாதி
மற்றங்க நூலவணங்க மௌன மோலி
யயர்வறச்சென் னியிலவைத்து ராசாங்க கத்தி
லமர்ந்ததுவை திகசைவ மழகி தந்தோ. (௧௦)

அந்தோவீ ததிசயமிச் சமயம் போலின்
றறிஞரெல்லா நவெறிய வணிமா வாதி
வந்தாடித் திரிபவர்க்கும் பேசா மோனம்
வைத்திருந்த மாதவர்க்கு மற்று மற்று

மிந்தராதி போகநலம பெற்ற பேர்க்கு
மிதுவன்றித தாயகமவே றிலலை யில்லை
சந்தான கறபகமபோ லருளைக காட்டத
தககநெறி யிநநெறியே தானசன மார்ககம். (௧௧)

சன்மார்கக ஞானமதின் பொருளும் வீறு
சமயசஙகே தபபொருளுந தானெனன் றுகப்
பனமார்கக நெறியினிலுங் கணட திலலை
பகாவரிய திலலைமனறுட் பார்தத போதங
கென்மாாக்க மிருககுதெல்லாம் வெளியே யென்ன
வெச்சமயத தவாகளும்வந திறைஞ்சா நிறபா
கனமார்கக நெஞ்சமுள வெனககுந தானே
கணடவுட ளுனநதங காண்ட லாகும். (௧௨)

காணடல்பெறப புறததினுள்ள படியே யுள்ளுங்
காடசிமெயநூல் சொலுமபதியாங கடவுளாநீ
நீணடநெடு மையுமகலக குறுசகுங காட்டா
நிறைபரிபூரணவறிவாய நிதத மாகி
வேணடுவிருப பொடுவெறுபபுச சமீபந தூரம்
விலகலணு குதனமுதலாம விவகா ரஙகள
பூணடவள வைகணமனவாக காதி யெலலாம்
பொருநதாம லகமபுறமும புணாககை யாகி (௧௩)

ஆகியசற காரியமு கததுக கேறற
வமலமாய நடுவாகி யனநத சததி
யோகமுறு மானநத மயம தாகி
யுயிாககுயிரா யெநநாளு மோஙகா நிற்ப
மோகவிருண மாயைவினை யுயிாகட் கெலலா
மொயததெனகொ லுபகார முயற்சி யாகப
பாகமிக வருளவொரு சததி வநது
பதிநததெனகொ ளுனெனுமப பான்மை யென்கொல். (௧௪)

நானென்னு மோரகநதை யெவாககும வநது
நவிநதவுடன சகமாயை நானு வாகித
தானவநது தொடருமிததால வளருந துனபச
சாகரததின் பெருமையெவா சாறற வல்லா
ருனென்று முடலெனறுங கரண மென்று
முளளெனறும புறமெனறு மொழியா நினற
வானென்றுங காலெனறுந தீநீ ரென்று
மண்ணென்று மலையென்றும வனம தெனறும். (௧௫)

மலைமலையாங் காட்சிகண் காணுமை யாதி
யறப்பென்று நினைப்பென்று மாயா வாரி
யலையலையா யடிக்குமின்ப துன்ப மென்று
மதைவிளைக்கும் வினைகளென்று மதனைத் தீர்க்கத்
தலைபலவாஞ் சமயமென்றந் தெய்வ மென்றுஞ்
சாதகரென் றும்மதற்குச் சாட்சி யாகக்
கலைபலவா நெறியென்றுந் தர்க்க மென்றுங்
கட்டுற்றுன் மனமெண்ணிக் காணும் போதும். (கசு)

காணரிய வல்லவெல்லாந் தானே கட்டுக்
கட்டாக விளையுமதைக் கட்டோ டேதான்
வீணிற்காப் பூரமலை படுதீப் பட்ட
விந்தைபோ லெனக்காண வொரு விவேகங் காட்ட
ஊணுறக்க மிங்பதுன்பம் பேரூ ராதி
யொரவிடவு மெனைப்போல வுருவங் காட்டிக்
கோணறவோர் மான்காட்டி மானை யீர்க்குங்
கொள்கைபோ லென வருண்மௌன குருவாய் வந்து (கஎ)

வந்தெனுடல் பொருளாவி மூன்றுந் தன்கை
வசமெனவே யத்துவா மார்க்க நோக்கி
யைந்துபுல னைம்பூதங் கரண மாதி
யடுத்தகுண மத்தனையு மலலை யலலை
விந்தவுட லறிவறியா மையுநீ யலலை
யாதொன்று பற்றினதை யியல்பாய் நின்று
பந்தமறும் பளிங்கனைய சித்து நீயுன்
பக்குவங்கண் டறிவிக்கும் பான்மை யேயாம். (கஅ)

அறிவாகி யானந்த மயமா மென்று
மழியாத நிலையாகி யாதின் பாலும்
பிரியாமற் றனையருளே கோயி லான
பெரியபரம் பதியதனைப் பெறவே வேண்டி
னெறியாகக் கூறுவங்கே ளெந்த நாளு
நிர்க்குண நிற்குளமவாயத்து நீடு வாழ்க
செறிவான வறியாமை யெல்லா நீங்கச்
சிற்சுகம்பெற் றிடுக பந்த நீக்கவென்றே. (ககூ)

பந்தமறு மெய்ஞ்ஞான மான மோனப்
பணைபொன்றை யருளியந்தப் பணைபுக்கேதான்
சிந்தையில்லை நானெனனும் பான்மை யில்லை
தேசமில்லை காலமில்லை திக்கு மில்லை

தொந்தமில்லை நீக்கமில்லை பிரிவு மில்லை
சொல்லுமில்லை பிரபஞ்சலாந் தோற்ற மில்லை
யந்தமில்லை யாதியில்லை நடுவு மில்லை
யகமுமில்லை புறமுமில்லை யனைத்து மில்லை. (உ0)

இல்லையில்லை யென்னினொன்று மில்லா தல்ல
வியல்பாகி யென்றுமுள்ள வியற்கை யாகிச்
சொல்லரிய தன்மையதா யான்ற வனந்தத்
தோன்றுமெல்லா மடங்குஞ் சொரூப மாகி
யல்லையுண்ட பகல்போல வவித்தை யெல்லா
மடையவுண்டு தன்னையறவுண் ணறிவைத் தானே
வெல்லவுண்டிங் குன்னையுந் தானாக்கக் கொண்டு
வேதகமாய்ப் பேசாமை விளக்குந் தானே (உக)

தானான தன்மையமே யல்லா லொன்றைத்
தலைப்படுக்க வொட்டாது தலைப்பட் டாங்கே
போனாலுங் காப்பூர தீபம் போலப்
போயொளிப்ப தல்லாது புலம்பே வொன்று
ஞானகாரத் தினொடு ஞேய மற்ற
ஞாதுருவு நழுவாம னழுவி நிற்கு
மானாலு மிதன்பெருமை யெவ்வாறாகச் சொல்வா
ரதுவானா லதுவாவ ரதுவே சொல்லும். (உஉ)

அதுவென்று மெதுவெனவொன் றடுக்குஞ் சங்கை
யாதலினா லதுவெனலு மறவே விட்டு
மதுவுண்ட வண்டெனவுஞ் சனக னாதி
யனைவர்களாஞ் சுகமுதலோர் வாழ்ந்தா ரென்றும்
பதியிந்த நிலையெனவு மென்னை யாண்ட
படிக்குநிரு விகற்பத்தாற் பரமா னந்தக்
கதிகண்டு கொள்ளவுமின் னருள்கூ ரிந்தக்
கதியன்றி யுறங்கேனமேற் கருமம் பாரேன். (உங)

பாராதி விண்ணனைத்து நீயாச் சிந்தை
பரியமட லாவெழுதிப் பார்த்துப் பார்த்து
வாராயோ வென்ப்ராண நாதா வென்பேன்
வளைத்துவளைத் தெனைநீயா வைத்துக் கொண்டு
பூராய மாமேலொன் றறியா வண்ணம்
புண்ணுளர் போனெஞ்சம் புலம்பி யுள்ளே
நீராள மாயுருகிக் கண்ணீர் சோர
கெட்டுயிர்த்து மெய்ம்மறந்தோர் நிலையாய் நிற்பேன். (உச)

ஆயுமறி வாகியுனைப் பிரியா வண்ண
    மணைந்துசுகம் பெறஅன்ப ரையோ வென்னத்
தீயவெனைச் செய்ததுஞ் செல்லச் சிந்தை
    தெளிந்திடவுஞ் சமாதானஞ் செய்வேன் வாழ்வான்
காயிலைபுன் சருகாதி யருந்தக் கானங்
    கடன்மலையெங் கேயெனவுங் கவலை யாவேன்
வாயிலகும் பம்போற் கிடந்து புரள்வேன் வானின்
    மதிக்கதிரை முன்னிலையா வைத்து நேரே. (உரு)

நேரேதா னிரவுபகல் கோடா வண்ண
    நிதம்பரவு வுங்களையிந் நிலைக்கே வைச்சா
ரேயங்கெடாப் பெருமை யென்னே யென்பே
    னடிக்கின்ற காற்றேநீ யாரா லேதான்
பேராதே சுழல்கின்றா யென்பேன் வந்து
    பெய்கின்ற முகில்காளெம் பெருமா னும்போற்
றாராள மாகக்கருணை பொழியச் செய்யுஞ்
    சாதகமென் னேகருதிச் சாற்று மென்பேன். (உசு)

கருத்தரிய விண்ணேநீ யெங்கு மாகிக்
    கலந்தனையே யுன்முடிவின் காட்சி யாக
அருப்பொருளப் படியிருக்குஞ் சொல்லா யென்பேன்
    மண்ணேயுன் முடிவிலெது வயங்கு மாங்கே
ஆரியவறி வுடைச்சேட னீற்றி லுண்மை
    சொல்லானோ சொல்லென்பேன் சுருதி யேநீ
யொருவரைப்போ லனைவருக்கு முண்மை யாமுன்
    னுரையன்றோ வுன்முடிவை யுரைநீ யென்பேன். (உஎ)

உரையிறந்த பெருமைபெற்றுத் திரைக்கை நீட்டி
    யொலிக்கின்ற கடலேயவ் வுலகஞ் சூழக்
கரையுமின்றி யுனைவைத்தா ரியாரோ வென்பேன்
    கானகத்திற் பைங்கிளிகாள் கமல மேவும்
வரிச்சிறைவண் டினங்காளோ திமங்கா ளேது
    மாக்கமன்றோ நீங்களிது வரையி லேயும்
பெரியபரி பூரணையாம் பொருளைக் கண்டு
    பேசியதுண் டோவொருகாற் பேசு மென்பேன். (உஅ)

ஒருவனவன் யானைகெடக் குடத்துட் செங்கை
    யோட்டுதல்போ லென்பேதையுப்போ டப்பை
மருவவிட்டுக் கற்பூர மதனிற் றீபம்
    வயங்கவிட்டு மைக்கியமுன் னிவருந்தி நிற்பே

னருளுடைய பரமெனன்றே வனறு தானே
யானுளனென் றம்மெனக்கே யாணை வாதி
பெருகுவினைக கட்டெனறு மெனனுற கட்டிப
பேசியதன றேயருணூல பேசிற றனறே (௪௯)

அன்றுமுத லின்றைவரைச சனன கோடி
யடைந்தடைந்திங கியாதனையா லழிந்த தல்லா
லின்றைவரை முததியினறே யெடுத்த தேக
மெப்போதோ தெரியாதே யிப்போ தேதான
றன்றுமனக் கவலைகெடப் புலைநா யேனைத
தொழுமபுகொளச சீகாழித துரையே நாதா
சென்றிடவே பொருளைவைதத நாவ லோயநரு
சிவனப்பா வெனறவருட செலவத தேவே. (௫0)

தேவாதொழும வாதவூரத தேவே யெனபேன
றிருமூலத தேவேயிச சகததோர முததிக
காவலுறச சிவவெனவாக குடனே வநத
வரசேசும மாவிருநதுன னருளைச் சாரப்
பூவுலகில வளாருணை கிரியே மறறைப்
புணணியாகா ளோவெனடேன புரையொன் றில்லா
வோவியமபோ லசைவறவுந தானே நிறபே
ஞெதரிய துயாகெடவே யுரைககு முனனே. (௫௧)

ஓதரிய சுகாபோல வேனோ னென்ன
வொருவரிலை யோவெனவு முரைப்பேன ருனே
பேதமபே தஙகெடவு மொருபே சாமை
பிறவாதோ வாலடியிற பெரிய மோன
நாதவொரு தரமூலகம் பாாகக விசசை
நணணுனெ வெனறெனறே நாளு வாகிக
காதன்மிகு மணியிழையா ரெனவா டுறறேன
கருததறிநது புரபபதுனமேற கடன்முக காலும (௫௨)

காலமொடு தேசவாதத மான மாதி
கலந்துநின்ற நிலைவாழி கருணை வாழி
மாலறவுஞ் சைவமுதன மதஙக ளாகி
மதாதீத மானவருண மரபு வாழி
சாலமிகு மௌனியேனிவ் வழக்குப் பேசத
தயவுவைதது வளர்ததவருட் டன்மை வாழி
யாலடியிற பரமகுரு வாழி வாழி
யகண்டிதா காரவரு ளடியார் வாழி. (௫௩)

தேன்முகம்.

தேன்முகம் பிலிற்றும்பைந்தாட் செய்யபங் கயத்தின்மேவு
நான்முகத் தேவேநின்றா னாட்டிய வகிலமாயை
கான்முயற் கொம்பேயென்கோ கானலம் புனலேயென்கோ
வான்முக முளரியென்கோ மற்றென்கோ விளம்பல்வேண்டும். (௧)

வேண்டுவ படைத்தாயந்நாள் விதிப்படி புரந்தானத்தைக்
காண்டக வழித்தானமுக்கட் கடவுளா னினையவாற்று
லாண்டவ னெவனோவென்ன வறிகிலா தகிலநீயே
யீண்டிய வல்லற்றீர வெம்மனோர்க் கியம்புகண்டாய். (௨)

கண்டன வல்லவென்றே கழிக்கநின் றிறுதிக்கண்ணே
கொண்டது பரமானந்த மோகிலா முத்தியத்தாற்
பண்டையிற் படைப்புங் காப்பும் பறந்தன மாயையோடே
வெண்டலை விழிகைகாலில் விளங்கிட நின்றானியாவன். (௩)

விளங்கவெண் ணீறுபூசி விரிசடைக் கங்கைதாங்கித்
துளங்குநன் னுதற்கண்ணோ டோரர்ச் சமூலவளி நெடுமூச்சாக்கக்
களங்கமி லுருவந்தானே ககனமாயப் பொலியப்பூமி
வளர்ந்தா னென்னவுள்ள மன்றென மறையொன்றின்றி (௪)

மறைமுழக் கொலிப்பத்தானே வரதமோ டபயக்கைக்கலை
முறைமையி னேங்கநாத முரசெனக் கறங்கவெங்குங்
குறைவிலா வணிநிறைந்த கோதிலா நடனஞ்செய்வா
னிறையவ னெனலாமியார்க்கு மிக்கயசம மதமீதல்லால். (௫)

அல்லலாந் தொழில்படைத்தே யடிக்கடி யுருவெடுத்தே
மல்லன்மா ஞாலங்காக்க வருபவர் கடவு ளென்னிற்
றொல்லையாம் பிறவிவேலை தொலைந்திடா திருணீங்காது
கல்லது மாயைதானு நானென்ன வந்துநிற்கும். (௬)

நானென நிற்குஞான ஞானமன் றந்தஞான
மோனமா யிருக்கவொட்டா மோனமின் றாகவேதான்
றேனென ருசிக்குமன்பாற் சிந்தைநைந் துருகும்வண்ணம்
வானென நிறைந்தானந்த மாகடல் வளைவதின்றே (௭)

இன்றென விருப்போமென்னி னென்றுநக்கு னியமாமுத்தி
கன்றெடு தீதுமன்றி நாமுன்னே பெறுமவித்தை
நின்றது பெத்தந்தானே நிரந்தர முத்தியென்னி
னென்றொரு வரைநான்கேட்க வுணர்வில்லை குருவுமில்லை. (௮)

இல்லையென் றிடினிப்பூமி யிருந்தவா றிருப்போமெனனி
னல்லவன் சாருவாக ஞனசொலு நெறிகளுவீணிற்
றொல்லையே னுகமாதி தொடபபடேன் மயககமேதிய
கொலலைவந் திருமினெனன வுறவுசெய் திடுவனநதோ (௯)

அந்தணர் நால்வர்காண வருட்குரு வாகிவநத
வெந்தையே யெலலாநதானெனன றியமபின னெமைப்படைதத
தந்தைநீ யெமமைககாககுந் தலைவனே நநதையன்றோ
பந்தமில் சித்திமுதத படைககநின னருள்பாலிபபாய (௧௦)

பன்மாலை.

—(:0:)—

பன்மாலைத்திரளிருககத்தமையுணாநதோர
பாமாலைககேநீதான்பக்ஷமென்று
நன்மாலையாவெடுததுச்சொனனாநலலோா
நலமறிந்துகலலாதநானுஞசொன்னேன
சொன்மாலைமாலையாககண்ணீாசோரத
தொண்டனேனெநநாளுநதுதிதநுநிறபே
னென்மாலையறிந்திஙகேவாவாவென்றே
யெனைககலபபாய்திருககருணைமெம்பிரானே (௧)

கருணைமொழிசிறிதில்லேனீதலிலலேன்
கண்ணீாகமபலையெனறனகருததுகககேறக
வொருபொழுதும்பெற்றறியேனெனனையாளு
மொருவாவுன்னடிமைநானெருததனுககோ
விருவினையுமுககுணமுமகரணநானகு
மிடாசெயுமைம்புலனுஙகாமாதியாறும்
வரவரவுமேழைக்கோரெட்டதான
மததொமெவந்தெதிர்ததநவவடிவமன்றே. (௨)

வடிவனைததுந்தந்தவடிவிலலாச்சுதத
வான்பொருளேயெளியனேன்மனமாமாயைக்
குடிகெடுக்கத்துசங்கடிககொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமேகோதிலாத
படியெனக்கானந்தவெள்ளம்வந்துதேக்கும
படியெனக்குன்றிருக்கருணைபற்றுமாறே
யடியெடுத்தென்முடியிலின்னம்வைக்கவேண்டு
மடிமுடியொனறில்லாதலகண்டவாழ்வே. (௩)

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத்தேர்ந்தேனேர்ந்த
  வாறேநானப்பாலோர்வழிபாராமற்
றாழ்வுபெறவிங்கிருந்தேனீதென்னமாயத்
  தடையுறாமேற்கதியுந்தடைபடாமே
யூழ்வலியோவல்லதுன்றனிருக்கூத்தோவிங்
  கொருதமியேன்மேற்குறையோவுணர்த்தாயினமை
பாழ்வதிப்படவெனக்குமுடியாதெல்லாம்
  படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசினானே (௪)

நானினியென்னுமகந்தையெனக்கேனைச்சத்தாய
  நல்வினைதீவினையெனவேநிலைநாட்டி
பூனருமுடற்சுமையெனமீதனைவைத்தா
  யுயிரெனவொன்றனையொன்றுவுள்ளேவைத்தா
யானமாயவிலங்கிலேபந்த
  மனைத்தினுள்ளுந்தானாகியறிவானந்த
தேனாகிப்பாலாகிக்கனியாய்க்கன்னற
  செழும்பாகாய்க்கற்கண்டாய்த்திகழ்ந்தவொன்றே (௫)

ஒன்றியொன்றிநின்றுநின்றுமென்னையென்னை
  யுன்னியுன்னும்பொருளலைநீயுன்பாலன்பா
னின்றதனைக்கிரங்குமவுயிராக்கியனலே
  னிலாத்திபவைவேண்டுமிந்நிலனுக்கே
யென்றுமென்றுமிந்நெறியோர்குணமுமில்லை
  யிடுகுவார்கைப்பிள்ளையேசோவேதோ
கன்றுமனத்துடனுந்தழைத்துவுற்றபோற
  கலவியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்குற்றேனே (௬)

உற்றதுணைநீயல்லாற்பற்றுவேறொன்ன
  றுன்னேன்பனனுலகத்தோடியாடிக
கற்றதுங்கேட்டதுமிசனுக்கேதுவாகுங
  கற்பதுங்கேட்பதுமடையுங்கானீத
கற்றனைபேயருட்டாயேயின்பமான
  காதாரதபரமபொருளேநாரணதி
சுற்றமுமாய்நல்லடர்தமைச்சேயாகத
  தொழும்புகொள்ளுங்களைமேசோதிக்குன்றே. (௭)

குன்றுதமூவுருவாயருவாய்ஞானக
  கொழுந்தாகியறுசமயக்கூத்துமாடி
நின்றுயேமாயையெனுந்திரையைநீக்கி
  நின்னையாரறியவல்லார்கினைப்போர்நெஞ்ச

மனருகவின்பக்கூத்தாடலல்ல
மணியேயெனக்கண்மணியாமருந்தேநாலவர்க
கனருவின்கீழிருந்துமோனஞான
மமைத்தசின்முத்திரைக்கடலேயமரரேறே. (அ)

திரையில்லாக்கடல்போலச்சலனந்தீர்ந்து
தெளிந்துருகும்பொன்போலச்செகத்தையெல்லாம்
கரையவேகனிந்துருக்குமுகந்திலேநீ
கனிந்தபரமானந்தக்கட்டியிந்நாள்
வரையிலேவாக்காமனென்றுகட்டி
வாரத்தைசொன்றுறசகமவருமோவஞ்சனேனை
யிரையிலேயிருத்திநிருவிகற்பமான
வினபநிஷ்டைகொடுப்பதையாவெந்தநாளோ (கூ)

ஏந்தநாளுனக்கடிமையானநாளோ
வெந்நாளோகதிபெந்நாளெளியனேனறந்
சிந்தைநாளதுவரைகருப்பயங்கிறலல்லாற
றெளிந்தநுணடோமௌனியாயத்தெளியவோசொற
றந்தநாணமுதலினபக்காலசறறலலாற
றடையறவானந்தவெள்ளநதானேபொங்கி
வந்தநாளிலலைமெத்தவலைந்தேனுனனை
மறவாவினபத்தாலேவாடுகினறேனே. (க0)

நினைவொன்று.

ஞானிசரிதம

———(o)———

நினைவொன்று நினையாம னிற்கினக மெப்பா
நிறகுமிடமேயருளா நிஷ்டையருளொட்டுந
தனையென்று மறந்திருப்ப வருளவடிவா னதுமேற
றட்டியெழுந் திருக்குமினபந் தன்மயமே யதுவாம்
பினையொன்று மிலையந்த வினபமெனு நிலயம்
பெறறுமே பிறவாமை பெறறாமற றுந்தான
மனையென்று மகவென்றுஞ் சுறறமென்று மசுத்த
வாதனையா மாசையொழி மனனொருசொற கொண்டே. (க)

ஒருமொழியே பலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்கு மந்த
வொருமொழியே மலமொழிக்கு மொழிக்குமென மொழிந்த
குருமொழியே மலையிலக்கு மற்றைமொழி யெல்லாங்
கோடின்றி வட்டாடல் கொள்வதொக்குங் கண்டாய்

கருமொழியிங் குனக்கில்லை மொழிக்குமொழி ருசிக்கக்
கரும்பனைய சொற்கொடுனைக் காட்டவுங்கண் டனைமேற்
றருமொழியிங் குனக்கில்லை யுனைவிட்டு நீங்காத
தற்பரமா யானந்தப் பொற்பொதுவாய் நில்லே. (௨)

நில்லாத வாக்கைநிலை யன்றெனவே கண்டாய்
நேயவருண் மெய்யன்றோ நிலைபெறக்கா ரிறக்க
கல்லாதே யென்படித்தாய் கற்றதெல்லா மூடங்
கற்றதெல்லா மூடமென்றே கண்டனையு மன்று
சொல்லாலே பயனில்லை சொன்முடிவைச் சார்ந்தே
தொடர்ந்துபிடி மாக்கடம்போற் றொட்டதுபற் றுநில
லெல்லாரு மறிந்திடவே வாய்ப்பறைகொண் டடிநீ
யிராப்பகலில் லாவிடமே பெற்றிடென் றறிந்தே (௩)

இடம்பொருளே வலக்குறிச்ச மடம்பாத்ரா யெனவே
யெங்கேநீ யகப்பட்டா யிங்கேநீ யோடா
மடம்பெறுபாழ் நெஞ்சாலே மஞ்சாதே கந்தாதை
மனனிடமே யிடமாக மாலிலகு பொருந்த
திடம்பெறவே நிர்க்கிரென்னலா முவந்துமக நேவல
செய்யமிந்த நிலைக்கினமே நான்பெற்றான முனிவா
கடம்பெறுமா மதயானை பெருவளவநீ பாசக்
கட்டான நிகளபந்தக் கடவிற்றப் பாரே (௪)

பாராதி யண்டமெலாம் பார்கானச் சேர்ந்தபோற
பார்த்தனையே முதலில்லி னருள்பொருந்தா னின்ற
தாராலு மறியாத சத்தசொரூ பத்தவா
யங்கிருநீ யெங்கிருந்து மதுவாவை கண்டாய்
பூராய மாகவுநீ மற்றொன்றை விரிந்துப்
புலம்பாதே சஞ்சலமாய்ப் புத்தியை நாட்டாதே
யோராதே யொன்றையுநீ முன்னில்லை யாதே
யுள்ளபடி முடியுமெலா முள்ளபடி காணே (௫)

உள்ளபடி யென்னவுநீ மற்றொன்றைத் தொடர்ந்திட்
டுளங்கருத வேண்டாநிஷ் களங்கமதி யாகிக்
கள்ளமனத் துறவைவிட்டெல் லாந்துறந்த துறவோர்
கற்பித்த மொழிப்படியே கலக்குல்பக லற்ற
வெள்ளவெளிக் கடன்மூழ்கி யின்பமயப் பொருளாய்
விரவியெடுத் தெடுத்தெடுத்து விள்ளவொணா யினறிந்
கொள்ளைகொண்ட கண்ணீருங் கம்பலையு மாகிக்
கும்பிட்டுச் சகம்பொய்யெனத் தும்பட்ட மடியே (௬)

அடிமுடியு நடுவுமற்ற பரவெளிமேற் கொண்டா
    லத்துவித வானந்த சித்தமுண்டா நமது
குடிமுழுது மபிழைக்குமொரு குறையுமில்லை யெடுத்த
    கோலமெல்லா நன்றாகுங் குறைவுநிறை வறவே
விடியுமுத யம்போல வருளுதயம் பெற்ற
    வித்தகரோ டிங்கூடி விளையாட லாகும்
படிமுழுதும் விண்முழுது நந்தாலுங் களியாப்
    பாலருட னுன்மத்தா பிசாசாகுணம் வருமே. (௭)

வரும்போமென் பனவுமின்றி யென்றுமொரு படித்தாய்
    வானுநி தத்துவத்தை வளைந்தருந்தி வெளியா
மிரும்போகல் லோமரமோ வென்னுமொருச்சைக் கனணமே
    விட்டெழு காவுருக்கு மின்பவெள்ள மாக்கி
கரும்போசீனி டோசீனிச் சருக்கரையோ தேனோ
    கனியமிர்தோ வென்றுசிக்குங் கருத்தவிழ்ந்தோ ருணாவா
தருபோதன மணங்காட்டுங் காமரசங் கன்னி
    யறிவாளோ வபக்குவாக்கோ வந்நலந்தான் விளங்கும். (௮)

தானேயு மிவ்வுலக மொருமுசலு மாகாத
    தன்மையினாற் படைத்தளிக்குந் தலைமையது வான
கோனாக வொருமுதலிங் குண்டெனவும் யூகங்
    கூட்டியதுஞ் சகமுடிவிற் குலவுறவெய்ஞ் ஞான
வானாக வம்முதலே நிற்குநிலை நம்மான்
    மதிப்பரிதா மெனமோனம் வைத்ததுமுன் யனமே
யானாலு மனஞ்சடமென் றழுங்காதே யுண்மை
    யறிவித்த விடங்குருவா மருளிலதொன் நிலையே. (௯)

பொன்னைமாதரை.

பொன்னை மாதரைப் பூமியை நாடிடே
னென்னை நாடிய வென்னுயிர் நாதனே
யுன்னை நாடுவ னுன்னருட் டூவெளி
தன்னை நாடுவன் றன்னந் தனியனே. (௧)

தின்ன தென்றுரை சாற்று வனவெலா
தின்ன தென்றனை நின்னிடத்தே தந்தே
னின்ன மென்னை யிடருறக் கூட்டினாற்
பின்னை யுய்கிலன் பேதைய னாவியே. (௨)

ஆவி யேயுனை யானறி வாய்நின்று
சேவியேன் கள்ள சிந்தை திறைகொடேன்
பாவி யேனுள பான்மையைக் கண்டுநீ
கூவியா ளெனை யாட்கொண்ட கோலமே. (௩)

கோல மின்றிக் குணமின்றி நின்னருட்
சீல மின்றிச் சிறியன பிழைப்பனோ
வால மூண்டு மயிர்துரு வாயவந்த
கால மௌநதை கதிநிலை காண்பதே (௪)

காணுங் கண்ணிற் கலந்தகண் ணேயுனைச்
சேணும் பாருந் திரிபவர் காண்பரோ
வாணும பெண்ணு மதுவெனு மானையும்
பூணுங் கோலம் பொருந்தியு ணிற்கவே (௫)

நிற்கு நன்னிலை நிமசபெற் றுராருள
வாக்க மன்றி மனிதரன் றேயையா
தூக்கு ணக்கட்ற சோங்கன்ன பாவியேற்
கெற்கு ணங்கண டெனபெபா சொலவதே. (௬)

சொல்லை யுன்னித் துடித்தத லாலரு
ளெல்லை யுன்னி யெனையங்கு வைத்திலேன்
வல்லை நீயெனை வாவென் றிடாவிடற்
கல்லை யாமிக கருமி நடக்கையே. (௭)

கையு மெய்யுங் கருத்துக் கிசையவே
ஐயய தந்தற் கைய மினியுண்டோ
பொய்ய னேன்சிந்தைப் பொய்கெடப் பூரண
மெய்ய தாமின்ப மென்று விளைவதே. (௮)

என்று முன்னை யிதய வெளிக்குளே
துன்ற வைத்தனை யோவருட் சோதிநீ
நின்ற தன்மை நிலைக்கெனை நேர்மையா
நன்று நீதற வைத்த நடுவதே (௯)

வைத்த தேகம் வருந்த வருந்திடும்
பித்த ஞானருள் பெற்றுந் திடமிலேன்
சித்த மோன சிவசின்மய யானந்தம்
வைத்த வைய வருட்செம்பொற் சோதியே. (௧௦)

செம்பொன் மேனிச் செழுஞ்சுட ரேமுழு
வம்பனே னுனை வாழ்த்து மதியின்றி
யிம்பா வாழுவினுக இசைசவைத் தேன்மன
நம்பி வாவெனி னென்னசொல் செய்வதே. (௧௧)

செயயுஞ செய்கையுஞ சிந்திக்குஞ் சிந்தையு
மைய நினைனதென றணைணு மறிவின்றி
வெயய காம வெதுளி மயககமாம்
பொயய யிலைசுழன றேனென்ன புனமையே. (௧௨)

பொனபுலா னரம பொபாடைப பொயயுட
லனபா யாகத் மருவுருப பலலவோ
வெனபொலா மணி யேயினை யெயதாற
றுனப மறிச சுகமொனறு மிலலையே (௧௩)

இலலை யுணடென றெவ்வப் பகக மியினுஞ்
சொலல வோவறி யாதொழு மபின யான்
செலல வேறொரு திக்கறி யேனெலாம
வலல நீயெனை வாழ்விக்க வேணடுமே. (௧௪)

வேணடுஞ் சீருனை மெயயன பாக் கேயனபு
பூணடு நானென புலமறி யாததோ
வேணடை நீயுன னடியவ ருனெனறு
தூணடுவே னறிந தொணடனென சொலவதே. (௧௫)

எனககுளே யுயி ரென்ன விருந்தநீ
யனககி லைசததை மாற்றல வழககன்றே
கனதத சீரருட் காடசிப லாதொனறை
நினைககவோ வறி யாதென்ற னெஞசமே. (௧௬)

நெஞச கமபனை நேசித்த மாககணடாக
வஞச லெனற வருளறிந் தேயையா
தஞச மென்றுனை சரணடைநதே னெங்குஞ்
செஞ செவேநின்ற சிற்சுக வாரியே. (௧௭)

வாரி யேழு மலையும் பிறவுந்தான்
சீரி தானநின் சின்மயத் தேயென்று
லாரிலே யுள தாவித திரளதை
யோரிலே னெனை யாண்ட வொருவனே. (௧௮)

L.B. SUBRAHMANYA SARMA
TAMIL

ஒருவ ரென்னுளத் துள்குங் குறிப்பறிந்
தருள்வ ரோவெனை யாளுடை யண்ணலே
மருள னேன்பட்ட வாதை விரிக்கினோ
பெருகு நாளினிப் பேச விதியின்றே (௧௯)

இன்று னக்கன் பிழைத்தில னானென்றே
யன்று தொட்டெனை யாளர சேயென்று
நின்ற ரற்றிய நீலனைக் கைவிட்டான்
மன்ற மெப்படி நின்னருள் வாழ்த்துமே. (௨௦)

வாழ்த்து நின்னருள வாரமைத் தாலன்றிப்
பாழ்த்த சிந்தைப் பதகனு முய்வனோ
சூழ்ந்து நின்று தொழும்பரை யானந்தத்
தாழ்த்து முக்க ணருட்செம்பொற் சோதியே. (௨௧)

சோதி யேசுட ரேசுக மேதுணை
நீதி யேநிச மேநிறை வேநிலை
யாதி யேயுனை யானடைந் தேனசம
வாதி யாதருள் வாயருள் வானையே. (௨௨)

வானைப் போல வளைந்துகொண் டானந்தத்
தேனைத் தந்தெனைச் சோர்ந்து கலந்தமெய்ஞ்
ஞானத் தெய்வத்தை நாடுவ னானெனு
மீனப் பாழ்கெட வென்று மிருப்பனே. (௨௩)

இரும்பைக் காந்த மிழுக்கின்ற வாறெனைத்
திரும்பிப் பார்க்கவொட் டாமற் றிருவடிக்
கரும்பைத் தந்துகண் ணீர்கம் பலையெலா
மரும்பச் செய்யென தனையொப் பாமனே (௨௪)

அன்னை யப்பனென் றாவித் துணையெனுந்
தன்னை யொப்பற்ற சற்குரு வென்பதே
னென்னைப் பூரண வின்ப வெளிக்குளே
துன்ன வைத்த சுடரெனத் தக்கதே. (௨௫)

தக்க கேள்வியிற் சார்ந்தசற் பூமியின்
மிக்க தாக விளங்கு முதலொன்றே
யெக்க ணுந்தொழ யாவையும் பூத்துக்காய்த்
தொக்க நின்றபொ னாயிறை வானதே. (௨௬)

ஆன மான சமயங்க ளாருக்குந்
தான மாய்நின்ற தன்மையைக் காட்டிய
ஞான பூரண நாதனை நாடியே
தீன னேனின்பத் தேக்கித் திளைப்பனே. (௨௭)

தேக்கி யின்பத் திளைக்கத் திளைக்கவே
யாக்கை மாயைக் கானந்த மாகியே
போக்கி னோடு வரவற்ற பூரண
னாகி நின்றவா தன்மய மாமதே. (௨௮)

அதுவென் றன்னு மதுவு மறநின்ற
முதிய ஞானிகள் போன்ற பொருளது
வெதுவென் றெண்ணி யிறைஞ்சுவ னேழையேன்
மதியு ணின்றின்ப வாரி வழங்குமே. (௨௯)

வாரி கொண்டெனை வாய்மடுத் தின்பமாய்ப்
பாரிறக் கண்டவை யாவும் பருகினே
யோரிறக் கண்டு மூமனக் கனவென
யாருக் குஞ்சொல வாயிலை யையனே. (௩0)

ஐய மற்ற வறிவரு ளாகவெல்லாங்
கையி லாமல கக்கனி யாகிய
மெய்ய னேயிந்த மேதினி மீதுழல்
பொய்ய னேற்குப் புகலிட மெங்ஙனே. (௩௧)

எங்ங னேயுய்ய யானென தென்பதற்
றங்ங னேயுன் னருண்மய மாகிலேன்
றிங்கள் பாதி திகழப் பணியணி
கங்கை வார்சடைக் கண்ணுத லெந்தையே. (௩௨)

கண்ணிற் காண்பதுன் காட்சிகை யாற்றொழில்
பண்ணல் பூசை பகர்வது மந்திரம்
மண்ணொ டைந்தும் வழங்குயிர் யாவுமே
யண்ண லேநின் னருள்வடி வாகுமே (௩௩)

வடிவெ லாநின் வடிவென வாழ்த்திடாக்
கடிய னேனுமுன் காரணங் காண்பனோ
நெடிய வானென வெங்கு நிறைந்தொளி
ரடிக ளேயுர சேயரு ளத்தனே. (௩௪)

அத்த னேயகண் டானந்த னேயருட்
சுத்த னேயென வுன்னைத் தொடர்ந்திலேன்
மத்த னேன்பெறு மாமல மாயவான்
கத்த னேகல்வி யாதது கற்கவே. (க௫)

கற்ற மெனபலன் கற்றிடு நூன்முறை
சொற்ற சொற்கள் சுகாரம்ப மோநெறி
நிற்றல் வேண்டு நிருவிகற் பச்சுகம்
பெற்ற போபெற்ற பேசாப் பெருமையே. (க௬)

பெருமைக் கேயிற மாந்து பிதற்றிய
கருமிக் கைய கதியுமுண் டாங்கொலோ
வருமைச் சிரன்பாகக் கன்னையொப் பாகவே
வருமப் பேரொளி யேயுன்ம னாந்தமே. (க௭)

உன்ம னிக்கு ளொளிரபரஞ் சோதியாஞ்
சின்ம யப்பொரு ளேபழஞ் செல்வமே
புன்ம லத்துப் புழுவன பாவியேன்
சன்ம னத்தைக் கரைக்கக் கடவதே. (க௮)

கரையி லின்பக் கடலமு தேயிது
வரையி ஞனுனை வந்து கலந்திலே
னுரையி லாவினப் முள்ளவா போலவித்
தரையி லேநடித் தேனென்ன தன்மையே. (க௯)

மையு லாம்விழி மாதரக் டோதகப்
பொய்யி லாழும் புலையினிப் பூரைகாண
கையி லாமலக் கக்கனி போன்றவென்
னைய னேயெனை யாளுடை யண்ணலே. (௨0)

அண்ண லேயுன் னடியவர் போலருட்
கண்ணி னானுனைக் காணவும் வாவெனப்
பண்ணி னாலென பசுத்துவம் போயுயும்
வண்ண மாக மனோலயம் வாய்க்குமே (௨க)

வாயக்கு கைக்கு மௌன மௌனமென்
றேய்க்குஞ் சொற்கொண் டிராப்பக லற்றிடா
காய்க்கு மின்பமுண் டோநல் லடியரைத்
தோய்க்கு மானந்தத் தூவெளி வெள்ளமே. (௨௨)

தூய தான துரிய வறிவெனுந்
தாயு நீயின்பத் தந்தையு நீயென்றூற
சேய தாமிந்தச் சீவத் திரளன்றோ
வாயும் பேரொளி யான வகண்டமே. (சங)

அகண்ட மென்ன வருமறை யாகமம்
புகன்ற நின்றன்மை போதத் தடங்குமோ
செகங்க ளெங்குந் திரிந்துநன் மோனத்தை
யுகந்த பேருனை யொன்றுவ ரையனே. (சச)

ஐய னேயுனை யன்றி யொருதெய்வங்
கையி னாலெழு வுங்கரு தேனகண்டாய
பொய்ய னாகிலும் பொய்யுரை யேனசத்த
மெய்ய னாமுனக் கேவெளி யாகுமே (சரு)

வெளியி னின்ற வெளியாய விளங்கிய
வொளியி னின்ற வொளியாமுன் றன்னோன
றெளிவு தந்தகல லாவடித் தேவென்று
களிபொ ருந்தவுன் றேகற்ற கலவியே (சசு)

கல்லை யுற்ற கருத்தினா காகிறத
தல்லை யொத்த குழலின ராசையா
லெல்லை யற்ற மயல்கொள வோவெழிற்
றில்லை யிற்றிக ழுந்திருப் பாதனே. (சஎ)

திருவ ருட்டெய்வச் செல்வி மலைமக
ளுருவி ருக்கின்ற மேனி யொருபரங்
குருவை முக்கணெங் கோவைப் பணிநெஞ்சே
கருவி ருக்கின்ற கன்மமிங் கில்லையே. (சஅ)

கன்ம மேது கடோர கேதுமேற்
சென்ம மேதெனைத் தீண்டக் கடவதோ
வென்ம னோரத மெய்தும் படிக்கரு
ணன்மை கூர்முக்க ணாத னிருக்கவே. (சகூ)

நாத கீதனென்று தன்முக் கட்பிரான்
வேத வேதியன் வெள்விடை யூர்திமெய்ப்
போத மாய்நின்ற புண்ணியன் பூந்திருப்
பாத மேகதி மற்றில்லை பாழ்நெஞ்சே. (ரு0)

மற்று னக்கு மயக்கமென் வன்னெஞ்சே
கற்ற வாசகங் கண்ணுத லோனருள்
பெற்ற பேரவ ரேபெரி யோரெலா
முற்று மோர்ந்தவர் மூதுரை யாததமே. (ருக)

உரையி றந்துளத் துள்ள விகாரமாந்
திரைக டந்தவர் தேடு முக்கட்பிரான்
பரைநி றைந்த பரப்பெ ருங்க ணங்கனே
கரைக டந்தின்ப மாக்கக் கலப்பனே. (ருஉ)

கலந்த முத்தி கருதினுங் கேட்பினு
நிலங்க ளாதியு நின்றமைப் போலவே
யலந்து போயின னென்று மருமறை
மலர்ந்த வாய்முக்கண் மாணிக்கச் சோதியே. (ருங)

சோதி யாகெந்தை தொண்டருட் கூட்டியே
போதி யாதவெல் லாமெப் போதிக்க
வாதி காலத்தி லுன்னடிக் காந்தவ
மேது நானமுயன் றேனமுக்க ணெந்தையே. (ருச)

எந்த நாளைக்கு மின்றரு டாமென
வந்த சீரருள் வாழ்கவென் றுன்னுவேன்
சிந்தை நோக்கந் தெறிந்து குறிப்பெலாந்
தந்து காக்குந் தயாமுக்க ணாதியே (ருரு)

திண்ண கன்றவிக் காசினி யூடெங்கும்
பெண்ணொ டாண்முத லாமென் பிறவியை
யெண்ண வோவரி தேழை கதிபெறும்
வண்ண முக்கண் மணிவந்து காக்குமே. (ருசு)

காக்கு நின்னருட் காட்சியல் லாலொரு
போக்கு மில்லையென் புந்திக் கிலேசத்தை
நீக்கி யாளுகை நின்பர மன்பினே
ராக்கமே முக்க ணாந்த மூர்த்தியே. (ருஎ)

ஆனந் தங்கதி யென்னவென் னுனந்த
மோனஞ் சொன்ன முறைபெற முக்கணெங்
கோனின் வீந்த குறிப்பத னாலெவற்
றீனஞ் செய்கை திருவருட் செய்கையே. (ருஅ)

கையி னற்றொழு தேத்திக் கசிந்துள
மெய்யி னலுனைக் காண விரும்பினே
னைய னேயர சேயரு ளேயருட்
டைய லோர்புரம் வாழ்சுக நாதனே. (ருகூ)

சகத்தின வாழ்க்கைச் சதமென வெண்ணியே
மிகுத்த தீமை விளைய விளைக்கின்றே
னகத்து ளாரமு தாமைய நின்முத்திச்
சுகத்தி னால்வந்து தோயவெத் தக்காலமே. (சுO)

கால மூன்றுங் கடந்தொளி ராநின்ற
சீல மேநின் றிருவரு ளாலிந்தச்
சால ம மிச்சகமென வெண்ணினை
கோல நாடுத லென்று கொடியனே. (சுக)

கொடிய வெவ்வினைக் கூற்றைத் துரத்திடு
மடிக ளாம்பொரு ளேநினைக் கண்பின்றிப்
படியி லேழைமை பற்றுகின் றேனவெறு
மிடியி னேன்கதி மேவும் விதியின்றே (சுஉ)

விதியை யும்விதித் தென்னை விதித்திட்ட
மதியை யும்விதித் தம்மதி மாயையிற்
பதிய வைத்த பசுபதி நின்னருட்
கதியை யெப்படிக் கண்டு களிப்பதே. (சுங)

கண்ட கண்ணுக்குக் காட்டுங் கதிரெனப்
பண்டு மின்றுமென் பானின் றுணர்ந்திடு
மண்ட னேயுனைக் கோபதி னுயிரந்
தெண்ட னென்பொய்ம்மை தீர்த்திடல் வேண்டுமே. (சுச)

வேண்டுமெ யாவு மிறந்து வெளியிடைத்
தூண்டு வாரற்ற சோதிப் பிரானின்பாற்
பூண்ட வன்பாதம் பொற்பணி வாய்க்குமே
லீண்டு சென்ம மெடுப்ப னனந்தமே. (சுரு)

எடுத்த தேக மிறக்குமுன் னேயெனைக்
கொடுத்து நின்னையுங் கூடவுங் காண்பனோ
வடுத்த பேரறி வாயறி யாமையைக்
கெடுத்த விளப்புக் கிளர்மணிக் குன்றமே. (சுசு)

குன்றி டாத கொழுஞ்சுட ரேமணி
மன்று ளாடிய மாணிக்க மேயுனை
யன்றி யாரா துணை யாருற வாகதி
யென்று நீயெனக் கின்னருள்செய்வதே. (சுஎ)

அருளெ லாந்திரண் டோரவடி வாகிய
பொருளெ லாமவல்ல பொற்பொது நாதனே
மருளெ லாங்கெடுத் தேயுள மன்னவா
விருளெ லாமிரிந் தெங்கொளித் திட்டதே (சுஅ)

எங்கு மென்னை யிகலுற வாட்டியே
பங்கஞ் செய்த பழவினை பற்றறு
மெங்க ளைய னடியிணை யன்றியே
தங்க வேறிட முண்டோ சகத்திலே. (சுகூ)

உண்ட வாக்கன்றி யுட்பசி யோயுமோ
கண்ட வாக்கன்றிக் காத லடங்குமோ
தொண்ட ருக்கெளி யானென்று தோன்றுவான்
வண்ட மிழ்க்கிசை வாக மதிக்கவே (எ0)

மதியுங் கங்கையுங் கொன்றையு மத்தமும்
பொதியுஞ் சென்னிப் புனிதனைப் பொன்னம்பக்
கதியை விட்டிந்தக் காமத்தி லாழ்ந்தவென்
விதியை யெண்ணி விழித்துயி லாதன்றே (எக)

அன்றெ னச்சொல வாமென வம்புத
நன்றெ னச்சொல நண்ணிய நன்மையை
யொன்றெ னச்சொன வொண்பொரு ளேயொளி
யின்றெ னக்கருள் வாயிரு ளேகவே. (எஉ)

இருவ ரேபுகழ்ந் தேத்தற் கினியரா
மொருவ ரேதுணை யென்றுணா ராய்நெஞ்சே
வருவ ரேகொடுங் காலர்கள் வந்தெதிர்.
பொருவ ரேயவர்க் கென்கொல் புகலவதே (எங)

புகழுங் கல்வியும் போதமும் பொய்யிலா
வகமும் வாய்மையு மன்பு மளித்தவே
சுகவி லாசத் துணைப்பொரு டோற்றமாங்
கனக மேனியைக் கண்டன கண்களே. (எச)

கண்ணு ணின்ற வொளியைக கருத்தினை
விண்ணு ணின்று விளஙகிய மெய்யினை
யெண்ணி யெண்ணி யிரவும பகலுமே
நண்ணு கினறவர் நானெருழுந் தெயவமே. (௭௫)

தெய்வம் வேறுள தெனபவா சிந்தனை
சைவ ரெனபது நற்பர தறபர
சைவ சிற்சிவ னேயனைச சாாநதவ
ருயவ ரெனபதும யானுணாந தேனுறமே. (௭௬)

உற்ற வேலைக குறுதுணை யாயிந்தச
சுறற மோகமைக காககுரு சொலாயநெஞசே
கற்றை வாாசடைக் கணணுதல பாதமே
பற்ற தாயிற பரசுகம பறறுமே. (௭௭)

பற்ற லாயபொரு ளேபரம பரறிரு
துறற மாதவர்க குலமையை நலகுமே
மறறும வேறுள மாாககமெ லாமெடுத
தெறறு வாய்மன மேகதி யெயதவே. (௭௮)

ஆரணம்.

ஆரணமாாககததாகமவாசியற்புதமாயநடக்தருளுங், காரணமு ணாத்துஙைசயுசினமெயயுங கணகணமுனறுடையவென் கண்ணே பூரணவறிவிறசணடிலடசருைபோறறியபுநதியோடிருந்து தாரணிபுள்ளமட்டுமேவணஙகசசமியனேனவேணடிடத்தகுமே. (க)

இடமொருமடவாளுலகனைககிநதிட்டெவ்வுலகததையுமீன்றக் தடமுறுமகில மடஙகுநாளமமை தனனையுமொழிததுவின் வெனன வே, படருறுசோதிககருணையஙகடலே பாயிருட்பகெரிறகிடககக, கடனதோஙினைப்புமறபபெறுநதிரையைககவர்நதெனைவளர்ப்பதுன் கடனே (உ)

வௗப்பெறஞான வாரிவாய்மடுத்து மணணையும்விண்ணையுந்தெ ரியா, தளமபெறாநதுரும்பொத சாவியோடாக்கை யானக்தமாகவே யலநதேன், களமபெறுவஞ்ச நெஞசினர்காணுக் காட்சியேசாக்ஷியே யறிஞ, ருளமபெறுந்துணையேபொதுவினினடிககுமுண்மையேயுள்ள வாறிதுவே. (௩)

உள்ளமேநீங்காவென்னை வாவாவென்றலப்பிலா வானந்தமான, வெள்ளமேபொழியுங் கருணைவானமுகிலே வெப்பிலாததண்ணருள்விளக்கே, கள்ளமேதுரக்குந் தூவெளிப்பரப்பே கருவெனக்கிடந்தபாழ்மாயப், பள்ளமேவீழா தெனைக்கரையேற்றிப் பாலிப்பதுன்னருட்பரமே. (௪)

பரம்பரமாகிப்பக்குவம்பழுத்தபழவடியார்க்கருள்டமுதந்துச், சுரந்தினிதிரங்குந்தானகற்பகமேசோதியேதொண்டனேனின்னை, யிரந்துநெஞ்சுடைந்து கண்டுயில்பொரும் விருந்ததுமெனக்கினி விருட்டைக், கரந்துநின்கண்ணுறுறுயில்பெறலேவண்டிக்கருதினேன்கருத்திதுதானே. (௫)

கருத்தினுட்கருத்தா யிருந்துநீயுணாததுங் காரணங்கண்டுசும்மா தான், வருத்தமற்றிருந்து சுகம்பெறுவண்ணம் வருந்தினேன்மதியின்மைதீர்ப்பா, ரொருத்தராருளப்பா னுணாபவாயாவ ருலகவாப்பன்னெறியெனக்குப், பொருத்தமோ சொல்லாய் மௌனசற்குருவே போற்றினின்பொன்னடிப்போதே. (௬)

ஆடியெனுமதுவுமருளெனுமதுவுமறிந்திடினிசகுணநிறைவு
முடியெனுமதுவும்பொருளெனுமதுவுமொழிந்திடுஞ்சுகமனையாயைக்
குடிகெடவேண்டிறடணியறிந்றலகுணமெனப்புன்னகைகாட்டிப்
படியிசைமௌனியாகிநீயாளப்பாக்கியமெனசெய்தேனபரனே. (௭)

என்செயலினறியாவுநின்செயலென்றெண்ணுவேனெவ்வொருகாலம், புன்செயன்மாயை மயக்கினென்செயலாப் பொருந்துவேனஃதொருகாலம், பின்செயலயாது நினைவினறிக்கிடப்பேன் பித்தனேனென்னிலைபெறநின், றன்செயலாகமுடித்திடல்வேண்டுஞ்சச்சிதானந்தசற்குருவே. (௮)

குருவுருவாகிமௌனியாய்மௌனக்கொள்கையையுணர்த்தினை யத
கருவுருவாவதெனக்கிலையிந்தக்காயமோபொய்யெனக்கண்ட [ஞற
திருவுருவாளரனுபவநிலையுஞ்சேருமோவாவலோமெத்த
வருவுருவாகியல்லவாயசசமயமளவிடாவானந்தவடிவே. (௯)

வடிவிலாவடிவாய் மனநினைவணுகா மார்க்கமாய் நீக்கருஞ்சுகமாய், முடிவிலாவீட்டின்வாழ்க்கை வேண்டினர்க்குன்மோனமல்லாலவழியுண்டோ, படியிருள்கலசின்மயம்பூத்தபசுங்கொம்பையடக்கியோகல்லா, லடியிலேயிருந்த வானந்தவரசே யன்பரைப்பருகுமாரமுதே. (௧௦)

சொல்லற்கரிய.

சொல்லற்கரியபரம்பொருளேசுகவாரிதியேசுடர்க்கொழுந்தே
வெல்லற்கரியமயலிலெனைவிட்டெங்கொளித்தாய்கெடுவேன்
கல்லிற்பசியநாருரித்துக்கடுகிற்பெரியகடலடைக்கு
மல்லிற்கரியவந்தகனாக்காளாக்கினையோவறியேனே. (௧)

அறிவிற்கறிவுதாரகமென்றறிந்தேயறிவோடறியாமை
நெறியிற்புகுதாதோபடித்தாய்நின்றநிலையுந்தெரியாது
குறியற்றகண்டாதீதமயக்கோதிலமுதேநினைக்குறுகிப்
பிறிவற்றிருக்கவேண்டாவோபேயேற்கினிநீபேசாயே (௨)

பேசாவநுபூதியையடியேன்பெற்றுப்பிழைக்கப்பேரருளாற்
றேசோமயந்தந்தினியொருகாற்சிந்தைத்திருளுந்தீர்ப்பாயோ
பாசாடவியைக்கடந்தவன்பர்பற்றுமகண்டபரப்பான
வீசாபொதுவினடமாடுமிறைவாகுறையாவின்னமுதே (௩)

இன்பக்கடலிற்புகுத்திவொளிரவும்பகலுந்தோற்றாம
லன்பிற்கரைந்துகரைந்துருகியண்ணாவரசேயெனக்கூவிப்
பின்புற்றழுஞ்சேயெனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெருக்கிப்பித்தாகித்
துன்பக்கடலைவிட்டசலவேனோசொரூபானந்தச்சுடர்க்கொழுந்தே. (௪)

கொழுந்துதிகழ்வெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமன்றிற்கூத்தாடற்
கெழுந்தசுடரேயிமையவரையென்றாய்க்கண்ணுக்கினியானே
தொழுந்தெய்வமுநீகுருவுநீதுணைநீதந்தைதாயுநீ
யழுந்தும்பவநீநன்மையுநீயாவியாக்கைநீதானே. (௫)

தானேயகண்டாகாரமயந்தன்னிலெழுந்துபொதுநடஞ்செய்
வானேமாயப்பிறப்பறுப்பான்வந்துனடிக்கேகரங்கூப்பித்
தேனேயென்னைப்பருகவல்லதெள்ளாரமுதேசிவலோகக்
கோனேயெனுஞ்சொன்னினதுசெவிகொள்ளாதென்னோகூறாயே (௬)

கூறுகின்றவிடாக்கவலைக்குடும்பக்கூத்துட்டளர்ந்துதடு
மாறுகின்றபாவியைநீவாவென்றழைத்தாலாகாதோ
நீறார்மேனிமுக்கண்ணுடைநிமலாவடியார்நினைவினிடை
யாறாய்ப்பெருகும்பெருங்கருணையரசேயென்னையாள்வானே. (௭)

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம்வகுத்துப்புரந்துமாற்றவல்ல
கோனேயென்னைப்புரக்குநெறிகுறித்தாயிலையேகொடியேனைத்
தானேபடைத்திங்கென்னபலன்றன்னைப்படைத்தாயுன்கருத்தை
நானேதென்றிங்கறியேனம்பினேன்கண்டருள்வாயே. (௮)

கண்டார்கண்ட காட்சியுநீ காணார்காணுக் கள்வனுநீ
பண்டாருயிர்நீ யாகையுநீ பலவாஞ்சமயப் பகுதியுநீ
யெண்டோண்முக்கட் செம்மேனி யெந்தாய்நினக்கே யெவ்வாறு
தொண்டாயப்பணிவரவா பணிநீ சூட்டிக்கொள்வதெவ்வாறே. (௯)

சூட்டியெனதென் றிடுஞ்சுமையைச் சுமத்தியெனையுஞ் சுமையாளாக்
கூட்டிப்பிடித்து வினைவழியே கூத்தாட்டினையே நினதருளால்
வீட்டைக்கருதும் போதுவெளியா முலகவிப்பனைத்து
மேட்டுக்கடங்காச் சொப்பனம்போ லெந்தாயிருந்த தென்சொல்வேன்.

வம்பனேன்

வம்பனேன் கள்ளங்கண்டு மௌனருளுருவென் றாய
வம்பரா லேவல்செய்ய யென்றுணாத நினையோ கோவான்றோ
தம்பிரானே நீசெய்த தயவுக்குங் கைம்மாறுண்டோ
வெம்பிரானுய்ந்தே னுய்ந்தே னினியொன்றுங் குறைவிலேனே. (௧)

குறைவிலா நிறைவாய் ஞானக் கோதிலா னந்தவெள்ளத்
துறையிலே படிந்து மூழ்கித் துளைந்து நானென்று நின்றுவா றன
முறையிலே யுணர்த்தி போன வொண்சுடாலை வாட்டந்த
இறைவனே யுனைப்பிரிந்தி ங்கிருக்கிலே னிருக்கிலேனே (௨)

இருநிலமாதி நாதமீறதாமிலைக் கடந்த
பெருநிலமாய தூயபேரொளிப் பிழம்பாய நின்ற
கருத்தருமக் கண்டானந்தக் கடவுணின் காட்சிகாண
வருகவென் றழைத்தாலன்றி வாழ்வுண்டோ வஞ்சனேற்கே. (௩)

வஞ்சனையழுக்காறாதி வைத்திடும் பாண்டமான
நெஞ்சனைவலிதின் மேன்மேனெக்கு நெக்குருகப்பண்ணி
யஞ்சலிசெய்யுங் கையுமருவிநீர் விழியுமாக்கத்
தஞ்சமென்றிரங்கிக் காக்கத் தற்பராபரமுனக்கே (௪)

உனக்குநானடித்தொண்டாகி யுன்னடிக்கன்பு செய்ய
வெனக்குநீதோற்றியஞ்சேலென்னுநா ளெந்தநாளோ
மனக்கிலேசங்கடீர்ந்தமா தவர்க்கிரண்டற்றேங்குந்
தனக்குநேரில்லா வொன்றே சச்சிதானந்தவாழ்வே. (௫)

வாழ்வெனவயங்கியென்னைவசஞ்செய்துமருட்டும்பாழ்த்த
ஆழ்வினைப்பகுதிகெட்டிங்குன்னையுங்கிட்டுவேனோ
தாழ்வெனுஞ்சமயநீங்கித்தமையுணர்ந்தோர்கட்கெல்லாஞ்
சூழ்வெளியபொருளேமுக்கட்சோதியேயமரரேறே. (௬)

ஏறுவாம்பரியாவாடையிருங்கலையுரியாவென்று
நாறுநற்சாந்தநீறுநஞ்சமேயமுதாகக்கொண்ட
கூற்றருங்குணத்தோயுன்றன்குரைகழல்குறுகினல்லா
லாறுமோதாபசோபமகலுமோவல்லலானே. (௭)

தானமுந்தவமுமயோகத்தன்மையுமுணராவெனபான்
ஞானமுந்தெவிட்டாவின்பந்தனமையுநல்குவாயோ
யானலங்கவர்ந்தின்சொற்பசிளங்கிளிகாண
வானவரிறைஞ்சமன்றுள்வயங்கியநடத்திறனே. (௮)

நடத்தியிவ்வுலகையெல்லாந்தநிறைந்ததன்மை
திடத்துடனறிந்தானந்தத்தெள்ளமுதருந்திடாதே
விடத்திரளனையகாமவேட்கையிலழுந்திமாயைச்
சடத்தினைமெய்யெனவெண்ணித்தளர்வோர்தனியனேனே. (௯)

தனிவளர்பொருளேமாறாத்தண்ணருங்கருணைபூத்த
வினியசற்பசுமேமுகக்கண்ணந்தையேநினக்கன்பின்றி
நனிபெருங்குடிலங்காட்டுநயனவேற்கரியகூந்தல
வனிதையர்மயக்கிலாழ்ந்துவருந்தவோவம்பனேனே. (௧௦)

சிவன்செயல்.

———(o)———

சிவன்செயலாலேயாதும்வருமெனத்தேறேனாகு
மவந்தருவினைவையெல்லாமகற்றிலேனாசைவெள்ளங்
கவர்ந்துகொண்டிழுப்பவந்தக்கட்டிலேயகப்பட்டையோ
பவந்தனைவீட்டிவீட்டிப்பதைக்கின்றேன்பாவியேனே. (௧)

பாவியேனினியென்செய்கேன்பரமனேபணிந்துன்பாதஞ்
சேவியேன்விழிநீர்மல்கச்சிவசிவவென்றுதேம்பி
யாவியேநிறையவந்தவமுதமேயென்னேனந்தோ
சாவிபோஞ்சமயத்தாழ்ந்துசகத்திடைத்தவிக்கின்றேனே. (௨)

இடைந்திடைந்தேங்கிமெய்புளகிப்ப வெழுந்தெழுந்தையநின் சரணை, மடைந்தனனினிநீ கைவிடேலுனக்கே யபயமென்றஞ்சலி செய்துள், ளுடைந்துடைந்தெழுதுசித்திரப்பாவையொத்துநானசை வறநிற்பத,தொடர்ந்துநீயெனையாட்கொள்ளுநாளென்றோசோதியே யாதிநாயகனே. (௩)

ஆதியாய்நடுவா யந்தமாய்ப்பந்தம் யாவுமற்றகம்புற நிறைந்த, சோதியாயசசுகமா யிருந்தவெம்பெருமான் றுணையனேன் சுகத்தி லேயிருக்கப், போதியாவண்ணங்கைவிடன்முறையோபுன்மையே னெனசெய்கேனமனமோ, வாதியாநின்றதனறியும்புலன்சேர்வாயி லோதீயினுங்கொடிதே. (௪)

வாயிலோரைந்திறபுலனெனும்வேடா வந்தெனையீர்த்துவெய் காமத, தீயிலேவெதுபபியுயிரொடுந்தினனச்சிந்தைநைந்துருகிமெயம மறந்து, தாயிலாசசேய்போலலைந்தலைப்பட்டேன்றுயினுங்கருணையா மன்று, ளுபகமாகியொளிவிடுமணியேநாதனேஞானவாரிதியே. (௫)

ஞானமேவடிவாயத தேடுவார்தேடு நாட்டமே நாட்டத்துணி றைந்த, வானமேயெனக்குவந்துவந்தோங்குமாக்கமேமருளாதாம தியா, மோனமேமுதலேமுதநிலவிசதே முடிவிலாவின்பமேசெய் யுந், தானமேதவமேநினைநானினைந்தேன றமியனேனறனைமறப்ப தற்கே. (௬)

மறமலியுலகவாழ்க்கையேவேணடும்வந்துநின்னன்பாதமபணியா மறமதுகிடைக்கினன்றியானந்தவர்புந்நிடையினிமித்தந துறவதுவேணடுமெளணியாயெனக்குத்தூயநல்லருடரினின்னம் பிறவியும்வேணடும்யானெனவிறக்கபபெறறவர்பெற்றிடும்பேறே. ()

பெறறவாபெற்றபெருந்தவக்குன்றேபெருகியகருணைவாரிதியே நற்றவத்துணையேயானந்தககடலேஞாதுருஞானஞேயங்க ளற்றவர்க்கறுந்தட்புடைக்கலப்பேயநேகமாய்நின்னடிக்கன்பு, கற்ற துங்கேள்விகேட்டதுநின்னைக்கண்டிடும்பொருட்டன்றோகாணே. ()

அன்றுநால்வருக்குமொளிநெறிகாட்டுமன்புடைச்சோதியேசெ ம்பொன், மன்றுண்முகக்கண்ணுங காளகண்டமுமாய்வயங்கியவான மேயென்னுட், டுன்றுகூரிருளைத்துரந்திடுமதியே துன்பமுமின்பமு மாகி, நின்றவாதனையைக்கடந்தவர்நினைவேநேசமேநின்பரம்யானே.

யானெனல்காணேன்பூரணநிறைவிலியாதினுமிருந்தபேரொளிநீ
தானெனநிற்குஞ்சமதத்துறவென்னைதன்னவனாக்கவுந்தகுங்காண்
வானெனவயங்கியொன்றிரண்டெனறு மார்க்கமாநெறிதந்துமாறாத்
தேனெனருசித்துளன்பரைக்கலந்தசெல்வமேசிறபரசிவமே. (௧௦)

தன்னையொருவர்.

தன்னையொருவர்க்கறிவரிதாய்த்தானேதானாயெங்குநிறைந்
துன்னறகரியபரவெளியாயுலவாவமுதாயொளிவிளக்கா
யென்னுடகலந்தாயானறியா திருந்தாயிறைவாவினியேனு
நின்னைப்பெறுமாறெனக்கருளாநிலையைக்கொடுக்கநினையாயோ. (௧)

நினையுநினைவுகெட்டாதநெறிபெற்றானந்தநெறியாளா
வினையைக்கரைக்குமபரமவின்பவெள்ளப்பெருக்கேநினதருளால்
மனைவிபுதல்வரன்னைபிதாமாடுவீடென்றிடுமயக்க
த்தனையுமறந்திங்குனைமறவாததன்மைவருமோதமியேற்கே. (௨)

வருமபோமென்னுமிருநிலைமைமன்றாதொருதன்மைத்தாகிக்
கரும்போதேனோமுக்கனியோவென்னவென்னுட்கலந்துநலந்
தருமபேரின்பப்பொருளேநின்றனைநினைந்துநெக்குருகே
னிரும்போகல்லோமரமோவென்னிதயமியாதென்றறியேனே (௩)

அறியுந்தரமோநானுன்னையறிவுக்கறிவாய்நிறைகையினூற
பிறியுந்தரமோநீயென்னைப்பெம்மானேபேரின்பமதாய்ச [றை
செறியும்பொருணீநின்னையனறிச்செறியாப்பொருணான் பெறும்பேற
நெறிநின்றொருமுகவிசாரித்தானினக்கோவில்லையெனக்காமே. (௪)

எனதென்பதும்பொய்யானெனல்பொய்யெல்லாமிறந்த விடங்காட்டு
நினதென்பதும்பொய்நீயெனல்பொய்யநிற்குநிலைக்கேநேசித்தேன
மனதெனபதுமோவென்வசமாய்வாராதையநின்னருளோ
தனதென்பதுக்குமிடங்காணேன்றமியேனெவ்வாறுய்வேனே. (௫)

உய்யும்படிக்குன்றிருக்கருணை யொன்றைக்கொடுத்தா லுடையாய்
பொய்யுமவாவுமழுக்காறும்புடைபட்டோடுநென்னெறியா * [பாழும்
மெய்யுமறிவுபெறும்பேறும்விளங்குமெனக்குன்னடியார்பாற்
செய்யும்பணியுங்கைகூடுஞ்சிந்தைத்துயருந்தீர்ந்திடுமே. (௬)

சிந்தைத்துயரென்றொருபாவிசினந்துசினந்துபோர்முயங்க
நிந்தைக்கிடமாய்ச்சகவாழ்வைநிலையென்றுணர்ந்தேநிற்கின்றே
னெந்தப்படியுன்னருள்வாய்க்குமென்கைப்படிநீயருள்செய்வாய்
பந்தத்துயரற்றவர்க்கெளியபரமானந்தப்பழம்பொருளே. (எ)

பொருளைப்பூவைப்பூவையரைப்பொருளென்றெண்ணுமொரு பாவி, யிருளைத்துரந்திட்டொளிநெறியையென்றுட்பதிப்பதென்று கொலோ, தெருளத்தெருளவன்பர் நெஞ்சந்தித்தித்துருகத்தெவிட் டாத, வருளைப்பொழியுங்குணமுகிலேயறிவானந்தத்தாரமுதே. (அ)

ஆராவமிர்தம்விரும்பினர்களறியவிட்டதையமிர்தாக்கும
பேரானந்தசித்தனெனும்பெரியோயாவிக்குறியோய்கேள்
காராகிரகவலையினிடைக்கட்டுண்டிருந்தகளைகளெல்லா
மாராலொருநாட்கையுண்டேறுண்டாலென்கணிங்கொழிந்திடுமே. ()

எனக்கென்றிருந்தவுடல்பொருளும்யானுநினவென்றீந்தவன்றே
மனைத்துமிருந்துமிலதாகவருளாய்சிலவாதழிவழக்காய
மனத்துட்புகுந்துமயக்கவுமென்மதிக்குட்களங்கம்வந்ததென்னே
தனக்கொன்றுவமையறநிறைந்ததனியேதன்னந்தனிமுதலே. (௧0)

ஆசையெனும்.

V.B. SUBRA NIYASARMA
TAM ... D.I.

ஆசையெனும்பெருங்காற்றூடிலவம்பஞ்செனவுமனஞ்சுழலுங்கால
மோசமவருமிதனாலேகற்றதுவுங்கேட்டதுவுந்தூர்ந்துமுத்திக்கான, நேச
முந்நலவாசமும்போய்ப்புலனாயிற்கொடுமைபற்றிநிற்பரந்தோ, தேசுப
ழுத்தருள்பழுத்தபராபரமேநிராசையின்றேற்றெய்வமுண்டோ. (௧)

இரப்பார்க்கொருவனவன் வேண்டுவகேட் டருள்செயென வேசற்றேதான், புரப்பானற்றனருட்டூடி யிருப்பதுபோலெங்குநிறை பொருளேகேளாய், மரப்பானமை நெஞ்சினயான்வேண்டுவகேட் டிரங்கெனவேமௌனத்தோடா, தரப்பானமை யருணிறைவிலிருப்ப துவோபராபரமேசகசிட்டை. (௨)

சாட்டையிற்பம்பரசாலம்போலெலா
மாட்டுவானிறையெனவறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொன்றறவருட்செயலினிற்றியேல்
வீட்டறத்துறவறமிரண்டுமேன்மையே. (௩)

தன்னெஞ்சந்தனைப்பொழியா தறிவிலிநான்ஞானமெனுந் தன்மைபேச, வுன்னெஞ்சமகிழ்ந்தொருசொல்லுரைத்தனையேயதனையுன்னியுருகேனையா, வன்னெஞ்சோவிரங்காதமரநெஞ்சோவிருப்புநெஞ்சோவைரமான, கன்னெஞ்சோ வலதுமண்ணாங் கட்டிநெஞ்சோவெனதுநெஞ்சங்கருதிற்றானே. (ச)

வாழிசோபனம்வாழிநல்லன்பாகள்
சூழவந்தருட்டோற்றமுஞ்சோபன
மாழிபோலருளையன்மௌனத்தா
றேழையேன்பெறறவினபமுஞ்சோபனம். (ரு)

கொடுக்கின்றோர்களபாற்குறைவையாதியானெனுங்குதர்க்கம
விடுக்கின்றோர்களபாறபிரிகிலாதுள்ளனபுவிடாதே
படுக்கின்றோர்களுக்கிரங்கிடுந்தணடமிழலங்க
ஒருடுக்கின்றோகளைசசோதியாததுபரஞ்சோதி. (சா)

உலகமாயையிலே யெளியேன்றனை யுழலவிட்டனையேயுடையாயரு, ளிலகுபேரின்பவீட்டினிலென்னையுமிருத்திவைப்பதெக்காலஞ்சொலாயெழிற, நிலகவாணுதறபைந தொடிகணணிணைதேககநாடகஞ்செய்தடியார்க்கெலா, மலகிலாவினைதீர்க்கத்துசங்கடு மப்பனேயருளானந்தசோதியே. (எ)

முன்னிலைசசுட்டொழுதியெனப்பல்காலுநெஞ்சேநானமொழிந்தேனெநின், றன்னிலையைக் காட்டாதேயென்னை யொன்றாய்ச்சூட்டாதேசாணன்போந்த, வந்நிலையேநிலையநதநிலையிலேநிததிமுத்தியனைத்துந்தோன்று, நன்னிலையீதன்றியிலை சுகமென்றேசுகர்முதலோர்நாடினரே. (அ)

அத்துவிதமபெறறப்பேறென றறியாமலியானெனும்பே யகந்தையோடு, மத்தமதியினர்போலமனங்கிடப்பவின்னமின்னம்வருந்துவேனோ, சுத்தபரிபூரணமாய்நின்மலமாயகண்டிதமாயச்சொரூபானந்த, சத்திகணீங்காதவனந்தன்மயமாயருளபழுத்துத் தழைத்தவொன்றே. (கூ)

தந்தைதாயுநீயென்னுயிர்த்துணையுநீசஞ்சலமதுதீர்க்க
வந்ததேசிகவடிவுநீயுனையலான்மற்றொருதுணைகாணே
னந்தமாதியுமளப்பருஞ்சோதியேயாதியேயடியார்தஞ்
சிந்தைமேவியதாயுமானவனெனுஞ்சிரகிரிப்பெருமானே. (க௦)

காதிலோலையைவரைந்துமேற்குமிழையுங்கறுவிவேள்கருநீலப்
போதுபோன்றிடுகண்ணியாமயக்கிலெப்போதுமேதளராமன
மாதுகாதலிபங்கனையபங்கனைமாடமாளிகைசூழுஞ்
சேதுமேவியராமநாயகனற்றனைச்சிந்தைசெய்மடநெஞ்சே. (கக)

அண்டமுமாயபிண்டமுமாயளவிலாத வாருயிருக்கோருயிராய மாநந்தாயானாற், கண்டவரார் கேட்டவராருன்றனைக் காண்பதல் லாலென்னறிவார்காணப்போமோ, வண்டுளபமணிமார்பன்புதல்வ னோடுமனைவியொடுங்குடியிருந்துவணங்கிப்போற்றும, புண்டரிகபுர த்தினிற்றானந்தமௌனபோதானந்தநடம்புரியும்புனிதவாழ்வே. (கஉ)

பொறியிற்செறியைம்புலக்களியைப்புந்திக்கவராற்புகுந்திழுத்து
மறுகிச்சுழலுமனக்குரங்குமாளவாளாவிருப்பேனோ
வறிவுக்கறிவாய்ப்பூரணமாயகண்டானந்தமயமாகிப்
பிறிவற்றிருந்தபெருங்கருணைப்பெம்மானேயெம்பெருமானே. (கங)

உரையுணர்விறந்துதமையுணர்பவருணர்வினூடே
கரையிலாவின்பவெள்ளங்காட்டிடுமுகிலேமாறாப்
பரையெனுங்கிரணஞ்சூழ்ந்தபானுவேநினைப்பற்றித்
திரையிலாநீர்போற்சித்தந்தெளிவனோசிறியனேனே. (கச)

கேவலசகலமின்றிக்கீழொடுமேலாயெங்கு
மேவியவருளின்கண்ணாய்மேவிடமேலாயின்பந்
தாவிடவின்பாதீதத்தனியிடையிருந்துநிலைத்த
தேவெனுமௌனிசெம்பொற்சேவடிசிந்தைசெய்வாம். (கரு)

நேற்றுளாரின்றுமாளாநின்றனரதனைக்கண்டும்
போற்றிலேனின்னையந்தோபோக்கினேன்வீணேகால
மாற்றிலேனகண்டானந்தவண்ணலேயளவின்மாயைச்
சேற்றிலேயின்னம்வீழ்ந்துதிளைக்கவோசிறியனேனே. (கசு)

போதமென்பதேவிளக்கொவ்வுமவித்தைபொய்யிருளாந்
தீதிலாவிளக்கெடுத்திருட்டேடவுஞ்சிக்கா
தாதலாலறிவாய்நின்றவிடத்தறியாமை
யேதுமில்லையென்றெம்பிரான்சுருதியேயியம்பும். (கஎ)

சுருதியேசிவாகமங்களேயுங்களாற்சொல்லு
மொருதனிப்பொருளளவையீதென்னவாயுண்டோ
பொருதிரைக்கடலுண்மணலெண்ணினும்புகலக்
கருதவெட்டிடாநிறைபொருளளவையார்காண்பார். (கஅ)

மின்னைப்போன்றனவகிலமென்றறிந்துமெய்ப்பொருளா
முன்னைப்போன்றநற்பரமபொருளில்லையென்றோர்ந்து
பொன்னைப்போன்றநின்போதங்கொண்டுனைப்பணிபொருந்தா
வென்னைப்போன்றுளவேழைபரையவிங்கெவரே. (க௯)

தாயுந்தந்தையுமெனக்குறவாவதுஞ்சாற்றி
னாயுநீயுநின்னருளுநின்னடியருமன்றே
பேயனேன்றிருவடியிணைத்தாமரைபிடித்தே
னையனேயெனையாளுடைமுக்கணாயகனே (௨0)

காந்தமதையெதிர்காணிற் கருந்தாதுசெல்லுமந்தக் காந்தந் தானன்று, தேயந்தவிடமெங்கே தானங்கேதான்சலிப்பறவு மிருக்கு மாபோற், சாந்தபதப்பரமபொருளே பற்றுபொருளிருக்குமத்தாற் சலிக்குஞ்சித்தம், வாய்ந்தபொருளில்லையெனிற் பேசாமைநின்றநிலை வாய்க்குமன்றே (௨க)

பொற்புறுவகருத்தேயகமாயத்திறப்பொருந்தக்
கற்பின்மங்கையரெனவிழிக்கதவுபோற்கவினச்
சொற்பனத்தினுஞ்சோர்வின்றியிருந்தநான்சோர்ந்து
நிற்பதற்கிந்தவினைவந்தவாறெனகொனிமலா (௨௨)

வந்தவாறிந்தவினைவழியிதுவெனமதிக்கத்
தந்தவாறுண்டோவுள்ளுணர்விலையறிந்தமியே
னொந்தவாறுகண்டிரங்கவுமிலைகற்றநூலா
லெந்தவாறினித்தற்பரவுய்குவேனேழை. (௨௩)

சொல்லாலும்பொருளாலுமளவையாலுந் தொடரவொண்ணா வருணெறியைத்தொடர்ந்துநாடி, நல்லார்கள்வையகத்தே யிருக்க வைத்தாய்நானாநெஞ்சந்தன்னலமுந்நணுகுவேனே, வில்லாளியாயுல கோடுயிரையீன்றிட் டெண்ணரியயோகினுக்கு மிவனேயென்னக் கல்லாலின் கீழிருந்தசெக்கர்மேனிக் கற்பகமே பராபரமே கைலை வாழ்வே. (௨௪)

சாக்கிரமாநுதலினி லிந்திரியம்பத்துடு சத்தாதிவசனாதிவாயுப த்து, நீக்கமிலந்தக்கரணம்புருடனோடின்றதுமுப்பானைந்துநிலவுங் கண்டத், தாக்கியசொற்பனமதனில் வாயுபத்துமடுத்தன சத்தாதிவச னாதியாக, நோக்குகரணம்புருடனுடனேகூடநூல்வல்லரிருபத்தைந்தா நண்ணியோரே. (௨௫)

சுழுத்தியிதயத்தனிற்பிராணஞ்சித்தஞ்சொல்லரியபுருடனுடன்
மூன்றதாகும், வழுத்தியநாபியிற்றுரியம்பிராணனோடுமென்னுபுருட
னுங்கூடவயங்காநிற்கு, மழுத்திடுமூலந்தன்னிற்றுரியாதீத மதனி
டையேபுருடனொன்றியமருஞானம், பழுத்திடும்பக்குவரறிவாரவத்
தையைந்திறப்பாங்குபெறக்கருவிநிற்கும்பரிசுதானே (௨௬)

இடத்தைக்காத்திட்டசுவானெனப்புன்புலாலிலைறச்சிச்
சடத்தைக்காத்திட்டநாயினேனுன்னன்பாதயங்கு
மடத்தைக்காத்திட்டசேடத்தாலவிசேடமாயவாழ
விடத்தைக்காத்திட்டகண்டத்தோயநின்னருள்வேண்டும். (௨௭)

வாதனைப்பழக்கத்தினுமனமந்தமனத்தா
லோதவர்திடுமுறையுரைப்படிதொழிலுளவா
மேதமம்மனமாயையெனறிடிறகண்டவெல்லா
மாதரஞ்செயாப்பொய்யதறகையமுண்டாமோ. (௨௮)

ஐயவாதனைப்பழக்கமேமனநினைவதுதான்
வையமீதினிற்பரம்பரையாதினுமருவு
மெய்யினின்றொளிரபெரியவர்சாரவுரறுவிளங்கிப்
பொய்யதெனப்பதையொருவிமெய்யுணருதலபோதம். (௨௯)

குலமிலான்குணங்குறியிலான்குறைவிலான்கொடிதாம
புலமிலான்றனக்கென்னவோர்பற்றிலான்பொருந்து
மிலமிலான்மைந்தாமனைவியிலலானெனவனவனசஞ்
சலமிலான்முத்திதரும்பரசிவனெனத்தகுமே. (௩௰)

கூடத்தைமணனெனவுடைந்தபோதோவிந்தக்கருசச
சடத்தைப்பொய்யெனவிறந்தபோதோசொலத்தரும்ம
விடத்தைநல்லமிர்தாவுண்டபொறபொதுவெளிக்கே
நடத்தைக்காட்டியெவ்வுயிரையுநடப்பிக்குநலத்தோய (௩௧)

நானெனவுநீயெனவுமிருதன்மைநாடாமனடுவேசுமமா
தானமருநிலையிதுவேசத்தியஞ்சத்தியமெனநீதமியனேறகு [னறி
மோனகுருவாகியுங்கைகாட்டினையேதிருமபவுநானமுனைந்துந்தோ
மானதமாக்கம்புரிந்திங்கலைந்தேனேபாநதேனேவஞ்சனேனே. (௩௨)

தன்மயஞ்சுபாவஞ்சுத்தந்தனையருள்வடிவஞ்சாந்த
மின்மயமானவண்டவெளியுருவானபூர்த்தி
யென்மயமெனக்குக்காட்டாதெனையபகரிக்கவந்த
சின்மயமகண்டாகாரத்தகஷிணாமூர்த்தம். (௩௩)

சிற்றறும் னசிறறருவாளனேதெளிந்தான்
மற்றறும்பொனமலரெனப்பேறிவாகிக்
கற்றறுமபியகேளவியான்மதிததிடககதிசசீர
முற்றறுமபியமௌனியாய்ப்பரததிடைமுளைப்பான. (௩௪)

மயக்குசிந்தனைதெளிவெனவிருநெறிவகுப்பா
னயககுமோனநன்பாலொனறிலையெனனலவழககே
யியக்கமுறறிடுமயககததிறறெளிவுறலினிதாம்
பயககவலலதோதெளிவுடையவாககெய்தல்பணபோ. (௩௫)

அருளவடிவே மூமூததமவைகளசோபானமெனறே
சுருதிசொலலியவாறறுலேதொழுந்தெய்வமெல்லாமொன்றே
மருளெனகிலலைமுன்பினவருநெறிகளிவ்வழககுத
தெருளின்முனனிலையாமுனனைசசோந்தியான்றெளிகின்றேனே. ()

எததனைபிறப்போவெததனையிறப்போ வெளியனேறகிதுவரை யமைத்த, தததனையெலலா மறிந்தநீயறிவை யறிவிலியறிகிலேனந் தோ, சிததமுமவாக்குந்தேகமுநினவே சென்மமுமினியெனுலாற்று, வைததிடுஙகெனனை நின்னடிககுடியா மறைமுடியிருந்தவான்பொ ருளே. (௩௭)

வான்பொருளாகி யெஙகுநீயிருப்பவர் தெனைக்கொடுததுநீயா கா, தேன்பொருள்போலக் கிடககின்றேனமுன்னை யிருவினைவாத னையனறோ, நினபொறளானவமிர்தமேநினனைச் சிந்தையிற்பாவனை செய்யு, நானபொருளானே னல்லனலலரசே நானிறநதிருப்பதுநாட் டம (௩௮)

நாட்டமூன்றுடைய செஙநிறமணியே நடுவுறுநாயகவிளக்கே, கோட்டமில்குணததோாக கெளியநிாககுணமே கோதிலாவமிாதமே நினனை, வாட்டமிநெஞ்சஙகிண்ணமாயசசேர்த்துவாய்மடுததருந்தி னனுஙகே, பாடடளிநறவமுணடயாநததுபோற்பற்றயர்நதிருப்பதெ நநாளோ (௩௯)

என்னுடையுயிரே யென்னுளததறிவேயென்னுடையன்பெனு நெறியாய், கன்னன்முக்கனிதேன்கண்டமிாதென்னக்கலந்தெனைமே விடககருணை, மனனியவுறவேயுனனை நானபிரியாவண்ண மென்மன மெனுங்கருவி, தன்னதுவழியற்றென்னுழைககிடப்பத்தண்ணருள் வரமதுவேணடும். (௪0)

எனக்கெனச்செயல்.

எனக்கெனச்செயல்வேறிலையாவுமிங்கொருநின்
றனக்கெனத்தகுமுடல்பொருளாவியுந்தந்தேன்
மனத்தகத்துளவழுக்கெலாமாற்றியெம்பிரானீ
நினைத்ததெப்படியப்படியருளுதனீதம். (௧)

உளவறிந்ததெலாநின்செயலாமெனவுணர்ந்தோர்க்
களவிலானந்தமளித்தனையறிவிலாப்புன்மைக்
களவுநாயினேற்கிவ்வணமமைத்தனைகருத்துத்
தளருந்தன்மையிங்காரொடும்புகலுவேனறக்கோய் (௨)

என்னைத்தானின்னவண்ணமென்றறிகிலாவேழை
தன்னைத்தானறிந்திடவருள்புரிதியேறறக்கோய்
பின்னைத்தானின்றனருள்பெற்றமாதவப்பெரியோர்
நின்னைத்தானிகராரெனவாழ்த்துவாநெறியால். (௩)

ஏதமின்றித்தன்னடியிணைக்கன்புதானீட்டுங்
காதலன்பர்க்குக்கதிநிலையீதெனக்காட்டும்
போதநித்தியபுண்ணியவெண்ணரும்புவன
நாதத்தற்பரநானெவ்வாறுய்குவேனவிலாய் (௪)

வேதமெத்தனையத்தனைசிரத்தினும்விளங்கும்
பாதநித்தியபரம்பரநிரந்தரபரம
நாதத்தற்பரசிற்பரவடிவமாய்நடிக்கு
நீதநீகருணைநினையன்றியொன்றுநானினையேன். (௫)

நெறிகடாம்பலபலவுமாயநந்தநெறிக்காஞ்
செறியுந்தெய்வமும்பலபலவாகவுஞ்செறிந்தா
லறியுந்தன்மையிங்காருனையறிவினாலறிந்தோர்
பிறியுந்தன்மையிலாவகைகலக்கின்றபெரியோய். (௬)

பெரியவண்டங்களெத்தனையமைத்ததிற்பிறங்கு
முரியபல்லுயிரெத்தனையமைத்ததற்குறுதி
வருவதெத்தனையமைத்தனையமைத்தருள்வளர்க்கு
மரியதத்துவவெனக்கிந்தவண்ணமேனமைத்தாய். (௭)

கண்மதேனுநின்காரணந்தன்னையேகருத்தி
லுணருமாதவர்க்கானந்தமுதவினையொன்றுங்
குணமிலாதபொய்வஞ்சனுக்கெக்கைநிர்கருணைமா
மணமுலாமலர்ப்பதந்தரின்யாருனைமறுப்பார். (௮)

இன்னமுக்கனிகண்டேன் சருக்கரைகலந்த
தென்னமுத்தியிற்கலந்தவர்க்கின்பமாயிருக்கு
நன்னலத்தனைநற்பதந்தனைப்பெறநம்பச்
சொன்னவாக்கெலாங்கைம்மாறில்லையென்சொல்வேன (௯)

தந்தைதாய்தமர்மக்களென்னுமவையெலாஞ்சகத்திற்
பந்தமாமென்றேயருமறைவாயினாற்பகர்ந்த
வெந்தைநீயெனையினமெவ்வல்லலிலிருத்திற்
சிந்தைதான்றெளிந்தெவ்வணமுய்வணஞ்செப்பாய். (௧0)

தூயனாதண்ணருள்வடிவினனபொறுமையாற்றலங்கு
மெய்யனென்றுனையயனெயடைந்தனனமெத்த
பொய்யநாலணியவறிவிலனென்னைநீயாறுக்கும
பொய்யனென்றெனைப்புறம்விடினெனசெய்வேன்புகலாய். (௧௧)

ஒன்றதாயப்பலவாயுயிர்த்திரட்கெலாமுற்றி
யென்றதாயெனறுமுள்ளதாயெவற்றினுமிசைய
நின்றதாயநிலைநின்றிடமறிஞரெனனெஞ்ச
மன்றதாயினபவருக்கொண்டித்திடினவாழ்வேன. (௧௨)

தனியிருந்தருட்சக்சமேபொருந்திடத்தமியேற்
கினியிரங்குதலகடனிதுசமயமென்னிதயக்
கனிவுமப்படியாயினதாதலாற்கருணைப்
புனிதநீயறியாததொன்றுள்ளதோபுகலாய். (௧௩)

திருந்துசீரடித்தாமரைக்கனபுதானசெய்யப்
பொருந்துநாணல்லபுண்ணியஞ்செய்யுநாள்பொருந்தா
திருந்தநாளவெகுதீவினையிழைத்தநாளெனறு
லருந்தவாவுனைப்பொருந்துநாளெந்தநாளடிமை. (௧௪)

பின்னுமுன்னுமாயநடுவுமாயாவினுமபெரிய
தென்னுந்தன்மையாயெவ்வுயிர்த்திரளையுமியக்கி
மன்னுந்தண்ணருள்வடிவமேயுனக்கனபுவைத்துந்
துன்னுமின்னலேன்யானெனுமகந்தையேஞ்சொல்லாய். (௧௫)

பின்னையன்னபொய்வாழ்க்கையேநிலையெனமெய்யா
முன்னைநான்மறந்தெவ்வணமுய்வணமுரையாய்
முன்னைவல்வினைவேரறமுடித்தென்றுமுடியாத்
தன்னைத்தனனடியார்க்கருள்புரிந்திடுந்தக்கோய். (௧௬)

எம்பராபரவெம்முயிர்த்துணைவவென்றிறைஞ்சு
மும்பரிம்பர்க்குமுளக்கணேநடிக்கின்றாயுனை
யம்பொன்மாமலர்ப்பதத்தையேதுணையெனவடிமை
நம்பினேனினிப்புறப்படுத்தக்காலமோநவிலாய். (கஎ)

பாடியாடிநின்றிரங்கிநின்பதமலர்முடிமேற்
சூடிவாழ்ந்தனரமலநின்னடியர்யான்றொழும்ப
னாடியேயிந்தவுலகத்தைமெய்யெனநம்பித்
தேடினேன்வெறுந்தீமையேயெனினிச்செய்வேன். (கஅ)

களவுவஞ்சனைகாமமென்றிவையெலாங்கொட்டு
மளவுமாயையிங்காரெனக்கமைத்தனரையா
வுளவிலேயெனக்குள்ளவாறுணர்த்திநின்னடிமை
வளருமாமதிபோன்மதித்தளாயினிவாழ்வேன். (க௯)

வானநாயகவானவர்நாயகவளங்கூர்
ஞானநாயகநான்மறைநாயகநலஞ்சேர்
மோனநாயகநின்னடிக்கன்பின்றிமுற்றுந்
தீனநாயகமவாடவோவெனச்செய்வேன்செப்பாய். (உ0)

ஏதமற்றவாக்கின்பமேபொழிகின்றவிறையே
பாதகக்கருங்கன்மனக்கோயிலாப்பரிந்து
சூதகத்தனுயாதினுமிச்சையேற்றேனனும
வாதனைக்கிடமாயினேனெவ்வணம்வாழ்வேன். (உக)

தெளிவொடுக்கையோவறிகிலானறிவிலானசிறிது
மளியிலானிவனென்றிருவருட்கயலெனவறிந்தோ
வெளியனாக்கினையென்செய்வேனென்செய்வேனெல்லா
வொளியுமாய்நிறைவெளியுமாயாவுமாமுரவோய். (உஉ)

கண்ணினுண்மணியென்னவேதொழுமனபாகருத்து
ணண்ணுகின்றநின்னருளெனக்கெந்தநாளணுகு
மண்ணுவிண்ணுமற்றுள்ளனபூதமுமாறாப்
பெண்ணுமாணுமாயல்லவாய்நிறைகின்றபெரியோய். (உங)

சகமெலாந்தனிபுரந்தனைத்தகவுடைத்தக்கோ
னகமெலாநிறைந்தானந்தமாயினையளவின்
முகமெலாம்புரிந்தோரைவாழ்வித்தனைமாறு
விகமெலாமெனைப்பிறந்திடச்செய்ததேனெந்தாய். (உச)

ஏய்ந்தநல்லருள்பெற்றவாக்கேவலாயெளியேன்
வாய்ந்தபேரன்புவளாக்கவுங்கருணைநீவளாப்பா
யாய்ந்தமாமறையெத்தனையத்தனையறிவாற
ரேய்ந்தபேர்கட்குந்தோன்றிலாததோன்றலாந்தூயோய். (௨௫)

தீக்கநின்னருட்கேள்வியோசிறிதினறிச்சமியேன்
மிக்கதெய்வமேநின்னின்பவெள்ளத்திலவீழே
னொக்கருயதந்தைமகவெனும்பாசக்கட்டுடனே
துக்கவெள்ளத்திலாழ்கின்றேனெனசெய்வானறணிந்தேன். (௨௬)

பவம்புரிந்திடும்பாவியேற்கருணிலைபதியத்
தவஞ்செயும்படித்தயவுசெய்தருளவந்தேசரும
மவம்புரிந்திடாக்கானந்தவமித்தத்தையளிக்க
நவங்கொடத்துவத்திரையெறிகடலெறுநலந்தோய். (௨௭)

உற்றணாந்தெலாநீபலதிலலையெனறுனையே
பற்றுகின்றனெரநைதநினனடியாயானபாவி
முற்றுயாயமாஞ்சகத்தையேமெய்யெனமுதரு
னற்றிருந்திடத்தொழிலசெய்வானறனைநீகரானேன. (௨௮)

மண்டலத்தின்.

—— o ——

மண்டலத்தின மிசையொருவன செய்தவித்தை யகோவென வுமவாரஞ்றி, யண்டமனையடுக்கடுக்காயநாரத்தி னிறுத்துமவதான மபோல, வெண்டருநல்லகிலாண்டகோடியைநுனனருளவெளியிலி லக்வைத்துக், கொண்டுநின்றவற்புதத்தை யெவராலுநிச்சயிக்கக்கூ டாவெனறை, (௧)

ஒன்றிரண்டாய விவகரிக்குமவிவகாரங்கடந்தேழாமயோகபூமி, நின்றுதெளிந்தவாபேசா மௌனநியாயத்தை நிறைநிறைவைத்தன னை, யனறியொருபொருளிலதா வெப்பொருட்குந்தானமுதலாயசல மாகி, யென்றுமுள்ளவின்பத்தைத் தணெணனறசாந்தபதவியரசை தனனை (௨)

பதமூன்றுங்கடந்தவர்க்குமேலானஞானபதப்பரிசுகாட்டிச
சத்தமாகிநிராலம்பசாக்ஷியதாயாரயபதத்தன்மையாகி
விதமிபாவுங்கடந்தவித்தையெனுமிருளைக்கினணெடழுந்துவிமலமாகி
மதமாறுங்காணுதவானந்தசாகரத்தைமௌனவாழ்வை. (௩)

வாழ்வனைத்துந் தந்தவினைப் மாகடலைக்கல்லமிர்தை மணியைப் பெண்ணைத், தாழ்வறவென்னுளந் திருந்தத் தத்துவத்தையத்துவிதசார த்தனைச், சூழ்பெரும்பேரொளியைப் பொளிபரந்த பரவெளியையி னபசுகத்தைமாறு, வேழுலகுங்கலந்தினரூய நானோயாயென்றுமாமி யற்கைதன்னை (ச)

தன்னையறிந்தவர் தம்மைத்தானாகச்செய்தருளுஞ்சமத்தைலோக
மினனைநிகாத் திடவழியாச்சொரூபானந்தச்சுடரைவேதமாதி
யென்னையறிவரிதெனச்சமயகோடிகளிடையவிடையறாத
பொன்னைவிரித்திடுமுலகத் தும்பருமிம்பருமபரவும்புனிதமெய்யை.

பரவரியபரசிவமாயதுவெனலாயநானெனலாயபாசசாலம
விரவினறவிசித்திரத்தையைக்கயபந்தத்தினிறிருந்தவிவேகந்தன்னை
யிரவுபகலினைப்புமறப்பெனுநரோந்தமறியாாகளிதயமவேதச
சிரமெனவாழ்பராபரத்தையானந்தமீயகாதசிதாகாசத்தை. (சு)

அத்துவிதவனுபவத்தை யனந்தமறையினனமினை மறியே மெனனு, நித்தியத்தைநிராமயத்தை நிர்க்குணத்தைத் தன்னருளாநி னைவுக்குளே, வைத்துவைத்துப்பாாப்பவரைத்தானாகவெந்நாளும வளாததுக்காக்கும், சித்தினைப்பாதாவெளியைத் தன்மயமாமானந்தச் செயவந்தனனை. (எ)

தனனிலேதானாகநினைந்துகனிந்தவிழ்ந்துசுகசமாதியாகப்,பொ னனிலேபணிபோலு மாபைதருமனமேயுன புரைகடோந்தா, பென் னின்ரு யானபிழைப்பேனெனக்கினியா ருன்போலவா ரிலலையி ல்லை, யுனனிலோ திருவருளுக்கொப்பாவா யெனறுயிாக்கோருறவு மாவாய். (அ)

உறவுடலைப்பெற்றவிறப்பிரமாதிபேனுமுனையொழிந்துதள்ள ற, கறவுமரிதரிதலவோவிகபாமுமுனையனறியாவதுணடோ,வறிதி லுன்னையசத்தெனலா வழக்கனறுசத்தெனவும வாழ்ததுவேனென், சிறுமைகெடப் பெருமையினின் செனமத்தேயத்தினினீ செல்லல வேணடும். (கூ)

வேண்டியநாளனைத்தும் பழகியநீயெனைப்பிரிந்தவிசாரத்தா லே, மாணடுகிடக்கினுமந்தவெல்லையையும் பூரணமாவணக்கஞ்செ யவே, ஞண்டகுருமௌனிதனாலயானெனதமறவனருண் ஞவே ணபூவிற், காண்டகவெண்சித்திமுத்தி யெனக்குணடாமுனாலென் கவலைதீாவேன். (௧0)

தீராதவெஞ்சனனவழக்கெல்லாந்தீருமிந்தசசனனத்தோடே
யாரேனுமறிவரியசிவன்முத்தியுண்டாகுமையவையோ
காரேனுங்கற்பகப்பூங்காவேனுமுனககுவமைகாட்டப்போமோ
பாராதியாகவெழுமணடலததினின்மகிமைபகரலாமோ (கக)

பாயப்புலி.

—(௰௦௪)—

பாயபபுலிமுனமான்கன்றைககாட்டியெபபடியகில
மாயைபபெருமபடைககேயிலககாவெனைவைசததனையோ
நீயெப்படிவகுததாலுநனறேநினபெருங்கருணை
தாயொததடியாககருளசசிதானநததறபரமே. (க)

தறபரமாகுஞிறபரமாகிமனறநததனினடிதது
நிறபரயபோருகனமாலபணிநீதமெனமெனுசகமாங
கறபரநதாஙகுககரைநதிடவாஞெறுத்தகாட்சிநலகும
பொறபரமாயெனவினைககருநதாதைப்பொடிசெயததே (உ)

செயயுநதவஞசறறுமில்லாதநானுனதிருவடிக்கே
கொயயுமபுதுமலரிட்டுமெய்யனபாகுழாததுடனே
கையுஞ்சிரமிசைககூப்பிநினறாடிககசிநதருகி
யுயயுமபடிக்கருளசெயவதெனறேபுலியூராததனே. (௩)

அததனைச்சிற்றம்பலவனையென்னுயிராகிநின்ற
சுத்தனைசசுததவெளியானவனைசசுகவடிவா
நிததனைநிததநிராதாரமாகியநின்மலனை
யெததனைநாள்செலலுமோமனமேகணடிறைஞ்சுதற்கே (௪)

கண்டாருளத்தினிற்காலூன்றிப்பெய்யுங்கருணைமுகி
லண்டார்புரத்துக்குமன்பாவினைக்குமசனிதனைக
கொண்டாடினாமுனஙகூத்தாமெததன்றன்கோலமெல்லாம
விண்டாலமமாவொனறுங்காணுதுவெட்டவெறுவெளியே. (௫)

வெளியானநீயென்மனவெளியூடுவிரவிவையா
லொளியாருங்கண்ணுமிரவியும்போனின்றுலாவுவன்கா
ணளியாருங்கொன்றைச்சடையாடவம்புலியாடக்கங்கைத்
துளியாடமன்றுணடமாடுமுக்கட்சுடர்க்கொழுந்தே. (௬)

தொழுந்தாதுறைமலர்க்கோதையர்மோகக்குரைகடலி
லழுந்தாதவண்ணநின்பாதப்புணைதந்தருளவென்றே
யெழுந்தாதரவுசெய்யெம்பெருமானென்றிறைஞ்சிவிண்ணோர்
தொழுந்தாதையேவெண்பொடிபூத்தமேனிச்சுகப்பொருளே (௭)

சுகமாகுஞானத்திருமேனியாகலலதொண்டர்தங்க
ளகமேபொற்கோயிலெனமகிழ்ந்தேமன்றுளாடியகற்
பகமேயுன்பொன்னடிநீழலைக்கண்டாலன்றிப்பாவிக்கிந்தச்
செகமாயையானவுருங்கோடைநீங்குந்திறமில்லையே. (௮)

நீங்காதுயிருக்குயிராகிநின்றநினையறிந்தே
தூங்காமற்றூங்கினல்லாதேயெனக்குச்சுகமுமுண்டோ
வோங்காரமாமைந்தெழுத்தாற்புவனத்தையுநிர்ப்பணிப்
பாங்கானடத்துமபொருளேயகண்டபரசிவமே (௯)

சிவமாதிநான்முகக்கோவந்தமாமறைசெப்புகின்ற
நவமாயிலங்கியவொன்றேயிரண்டறநன்மைபெறு
தவமேதருமைம்புலப்பொறிக்கேயென்னறிவுபொல்லா
பவயேவிளைக்கவென்றேவெளிமானெனப்பாய்ந்ததுவே (௧௦)

ஆறொத்ததிலங்குசமயங்களாறுக்குமாழ்கடலாய்
வீறிப்படர்ந்தபரமானவானந்தவெள்ளமொன்று
தேறித்தெளிந்துநிலைபெற்றமாதவர்சித்தத்திலே
யூறிப்பரந்தண்டகோடியெல்லாநின்றுலாவியதே. (௧௧)

நடக்கினுமோடினுநிற்கினும்வேறொருநாட்டமின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்விதிருக்கினுநல்லருட்கேள்வியிலே
தொடக்குமென்னெஞ்சமனமற்றபூரணத்தொட்டிக்குளே
முடக்குவன்யானபரமானந்தநித்திரைமூடிடுமே. (௧௨)

எண்ணாதவெண்ணியநெஞ்சேதுயரொழியென்னிரண்டு
கண்ணேயுறங்குறங்கெனனுணைமுக்கட்கருணைப்பிரான
றண்ணாகருணைமவுனத்தினமுததிசாதிக்கலா
நண்ணாததொன்றில்லையெல்லாநலமுநமக்குளவே. (௧௩)

நானென்றொருமுதலுண்டென்றநான்றலைநாணவென்னுட
டானென்றொருமுதலபூரணமாகத்தலைப்பட்டொப்பி
லானக்தந்தக்தென்னறிவையெல்லாமுண்டவசங்கி
மோனந்தனைவினைத்தாலினியாதுமொழிகுவதே. (௧௪)

தானந்தவஞ்சற்றுமில்லாதநானுண்மைதானறிந்து
மோனம்பொருளெனக்கண்டிடச்சற்குருமோனனுமாய்த்
தீனன்றனக்கிரங்கினையேயினிச்சிந்தைக்கென்று
மானந்தந்தானல்லவோபரமேசச்சிதானந்தமே. (சரு)

எனக்கோர்சுதந்தரமில்லையப்பாவெனக்கெய்ப்பில்வைப்பாய
மனக்கோதகற்றும்பரம்பொருளேயென்னைவாழ்வித்திட
நினக்கேபரநினைநீங்காதபூரணநீள்கருணை
தனக்கேபாயினிச்சும்மாவிருக்கத்தருமென்றுமே (சசு)

இடம்பெறவீடுமின்னாசேய்சகமுமிருந்திய
முடம்பைவிட்டாருயிர்போம்போதுகூடியுடன்வருமோ
மடம்பெறுமாயைமனமேயினியிவருக்காமவனி
திடம்பெறவைத்தமவுனஞ்சகாயந்தெரிந்துகொள்ளே. (சஎ)

நாறுறச்சடலத்தையொன்பதுவாசனடைமனையைச்
சோற்றுப்பசையினைமும்மலபாண்டத்தொடக்கறையை
யாற்றுப்பெருக்கன்னகன்மப்பெருக்கையடாகிருமிச்
சேற்றைத்துணையென்றாய்க்குமுண்டோகதிசேர்வதுவே. (சஅ)

பொய்யாருலகநிலையல்லகானற்புனலெனவே
மெய்யாவறிந்தென்னவென்னாலிதனைவிடப்படுமோ
கையானமவுனந்தெரிந்தேகல்லாணிழற்கண்ணிருந்த
வையாவப்பாவென்னரசேமுக்கண்ணுடையாரமுதே. (சகூ)

ஆராவமுதெனமோனம்வகித்துக்கல்லாணிழற்கீழ்ப்
பேராதுநால்வருடன்வாழ்முக்கண்ணுடைப்பேரரசே
நீராயுருகவுள்ளன்புதந்தேசுகநிட்டையைநீ
தாராவிடினென்பெருமூச்சுத்தானந்தனஞ்சயனே. (உ0)

வாயுண்டுவாழ்த்தமவுனஞ்செய்போதுமவுனவருட்
டாயுண்டுசேயென்னவெனைப்புரக்கச்சதானந்தமா
நீயுண்டுநினைச்சரண்புகநானுண்டென்னெஞ்சமையா
தீயுண்டிருந்தமெழுகல்லவோகதிசேர்வதற்கே. (உக)

கல்லாலெறிந்துங்கைவில்லாலடித்துங்கனிமதுரச்
சொல்லாற்றுதித்தும்பச்சிலைதூவியுந்தொண்டரின
மெல்லாம்பிழைத்தனரன்பற்றநானினியேதுசெய்வேன்
கொல்லாவிரதியர்நேர்நின்றமுக்கட்குருமணியே. (உஉ)

முன்னிலைச்சுட்டொழிநெஞ்சேசினபோதமுளைக்கிலையோ
பின்னிலைச்சனமமபிறககுஙகணடாயிந்தப்பேயததனமேன்
றன்னிலையேநிலலுதானேதனிசசச்சிதானந்தமா
நன்னிலைவாயககுமெனசிததியுஙகாணுநமதல்லவே. (௨௩)

சொல்லான்மவுனமவுனமெனறேசொலலிசசொல்லிக்கொண்ட
தல்லான்மனமறபபூரணநிட்டையிலாழ்ந்ததுணடோ,
கல்லாதமூடனினியெனசெய்வேன்சகறகாரணமாம்
வல்லாளஞானமவுனசதானந்தமாகடலே. (௨௪)

ஆரணமாகமமெல்லாமுரைததவருண்மவுன
காரணமூலஙகல்லாலடிககேயுணடுகொணடுபெற்றாற்
பாரணஙகோடிசுழனெஞசமாகியபாதரச
மாரணமாயவிடுமெணசிததிமுததியுமவாய்ததிடுமே. (௨௫)

சிததமவுனிவடபான்மவுனிநநதிபகுணட
சுததமவுனியெனுமூவருககுந்தொழுமபுசெயது
சததமவுனமுதனமூனறுமௌனமுநதானபடைததே
னிததமவுனமலலாலறியேனமறைநிடடைகளே. (௨௬)

கணடேனினதருளவ்வருளாயநின்றுகாண்பதெல்லா
முணடேயதுவுநினதாககினேனுவடடாதவினப
மொணடேயருநதியிளைபபாறினேனலலமுததிபெறறுக்
கொணடேனடராடரயேயெனககேதுஙகுறைவிலலையே. (௨௭)

மேறகொண்டவாயுவுஙகீழ்பபடமூலததுவெநதழலைச்
சூற்கொணடமேகமெனவூமைநினறுசொரிவதையென
றூற்கணடதனறுமவுனோபதேசியளிககையினிப்
பாற்கண்டுகொணடனனமேலேயமிர்தமபருகுவனே. (௨௮)

சொல்லாற்றொடாபொருளாற்றொடராப்பரஞ்சோதிநின்னை
வல்லாளாகண்டவழிகணடிலேனசகமார்ககததிலுஞ்
செல்லாதென்சிநதைநடுவேகிடநதுதிகைததுவிமமி
யல்லானதுமபகலானதுமவாய்விட்டரற்றுவனே. (௨௯)

அறியாதவென்னையறிவாயுநீயெனறகம்புறமும்
பிறியாதறிவிததபேரறிவாஞ்சுத்தபேரொளியோ
குறியாதலானநதககோவேவமுதருள்குண்டலியோ
சிறியேன்படுத்துயர்கண்டுகெல்லாளிழற்சேர்ந்ததுவே. (௩௦)

எல்லாமுதவுமுனையொன்றிற்பாவனையேனுஞ்செய்து
புல்லாயினுமொருபச்சிலையாயினும்போட்டிறைஞ்சி
நில்லேனல்லயோகநெறியுஞ்செயேனருணீதியொன்றுங்
கல்லேனெவ்வாறுபராபரமேபரகதிகாண்பதுவே. (௯௧)

ஒன்றுந்தெரிந்திடவில்லையென்னுள்ளத்தொருவனெனக்
கென்றுந்தெரிந்தவிவையவைகேளிரவும்பகலுங்
குன்றுங்குழியுமவனமுமலையுங்குகைகடலு
மன்றுமனையுமனமாதித்தத்துவமாயையுமே. (௯௨)

பழுதுண்டுபாவையர்மோகவிகாரப்பரவையிடை
விழுகின்றபாவிக்குத்தன்றாட்புணைபவியத்தளித்தான
றெழுகின்றவன்பருளங்களிகூரத்துலங்குமன்று
ளெழுகின்றவானந்தக்கூத்தனென்கண்மணியெனப்பனே (௯௩)

அழுக்காறநெஞ்சுடையேனுக்கையாநின்னருள்வழங்கி
விழுக்காகுமென்றெண்ணியோவிரங்காதவியல்புகண்டாய
முழுக்காதலாகிவிழிநீர்பெருக்கியமுத்தரெனுங்
குழுக்காணநின்றுநடமாடுந்தில்லைக்கொழுஞ்சுடரே (௯௪)

ஆலம்படைத்தவிழியார்கண்மாலகொண்டவாசெயிந்தா
சாலம்படைத்துத்தளர்ந்தனையேயென்றுதண்ணருள்கூர்
கோலம்படைத்துக்கல்லாலடிக்கீழ்வைகுங்கோவுக்கன்பாங்
காலம்படைக்கத்தவம்படையாதெனகொலதனெஞ்சமே. (௯௫)

சும்மாவிருக்கச்சுகஞ்சுகமென்றுசுருதியெல்லா
மம்மாநிரந்தரஞ்சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே
பெம்மானமவுனிமொழியையுந்தப்பியென்பேதைமையா
லெம்மாயக்காட்டிலலைந்தேனந்தோவென்விதிவசமே. (௯௬)

தினமேசெலச்செலவாழ்நாளுநீங்கச்செகத்திருள்சொற்
பனமேயெனவெளிகண்டேயிருக்கவும்பாசபந்த
வினமேதுணையென்றிருந்தோநமனவரினென்செய்குவோ
மனமேநம்போலவுண்டோசுத்தமூடரிவ்வையகத்தே. (௯௭)

கடலெத்தனைமலையெத்தனையத்தனைகன்மமதற்
குடலெத்தனையத்தனைகடலுண்மணலொக்குமிந்தச்
சடலத்தைநானவிடுமுன்னேயுனைவந்துசாரவிருட்
படலத்தைமாற்றப்படாதோநிறைந்தபராபரமே. (௯௮)

நினையுநினைவுநினையன்றியில்லைநினைத்திடுங்கால்
வினையென்றொருமுதனினையல்லாதுவிளைவதுண்டோ
தனையுந்தெளிந்துன்னைச்சார்ந்தோர்களுள்ளச்செந்தாமரையா
மனையும்பொன்மன்றமுநின்றொளிர்சோதிமணிவிளக்கே (௩௯)

உள்ளத்தையுமிங்கெனையுநினைகையினிலொட்டுவித்துங்
கள்ளத்தைச்செய்யுமவினையால்வருந்தக்கணக்குமுண்டோ
பள்ளத்தில்வீழும்புனல்போற்படிந்துன்பரமவின்ப
வெள்ளத்தின்மூழ்கினர்க்கேயெளிதாந்தில்லைவித்தகனே. (௪௦)

கள்ளம்பொருந்துமடநெஞ்சமேகொடுங்காலர்வந்தா
லுள்ளன்பர்கட்குண்டோவில்லையேயுலகீன்றவனை
வள்ளம்பொருந்துமலரடிகாணமன்றாடுமின்ப
வெள்ளச்செம்பாதப்புணையேயல்லாற்கதிவேறில்லையே (௪௧)

தன்மயமானசுபாவத்தின்மௌனத்தலைப்படுங்கால்
மின்மயமானசகமயாதுரைநெஞ்சவெளியிலுய்த்த
சின்மயமுத்திரைக்கையேமெய்யாகத்தெளிந்தநெஞ்சே
நின்மயமென்மயமெல்லாநிறைந்தநிராமயமே. (௪௨)

ஆயுங்கலையுஞ்சுருதியுங்காணற்கரியவுன்னைத்
தோயும்படிக்குக்கருணைசெய்யாய்சுகவானபொருளே
தாயும்பிதாவுந்தமருங்குருவுந்தனிமுதலு
நீயும்பரையுமென்றேபணிந்தேனிதுநிச்சயமே (௪௩)

அல்லும்பகலுமுனக்கேயபயமபயமென்று
சொல்லுஞ்சொலின்னதெரிந்ததன்றேதுதிப்பார்கண்மனக்
கல்லுங்கரைக்குமவனுனதுகருணையென்பர்
செல்லும்பொழுதல்லவோசெல்லுவேனந்தச்சிறக்கத்தே. (௪௪)

எல்லாஞ்சிவன்செயலென்றறிந்தபினெவரின்னருளே
யல்லாற்புகலிடமவேறுமுண்டோவறிவில்லையா
ரில்லாயுன்றுறமியேற்குக்கதியுன்னடிக்கீணிலத்திற்
பொல்லாமயக்கத்தில்லாழ்ந்தாவதென்னபுகனெஞ்சமே. (௪௫)

ஒளியேயொளியினுணர்வேயுணர்வினுவகைபொங்குங்
களியேகளிக்குங்கருத்தேகருத்தைக்கவளங்கொண்ட
வெளியேவெளியின்வினிசுகமேசுகாவீறுகண்டு
தெளியென்றெளிந்தவரைப்போற்றிடேனென்செய்குவனே. (௪௬)

மறக்கின்றதன்மையிறத்தலொப்பாகுமனந்தோன்றிப்
பிறக்கின்றதன்மைபிறத்தலொப்பாகுமிப்பேய்ப்பிறவி
யிறக்கின்றவெல்லைகளில்லையேயிந்தச்சனனமல்ல
றுறக்கின்றநாளெந்தநாள்பரமேநின்றொழும்பனுக்கே. (௪௭)

காட்டியவந்தக்கரணமுமாயையிற்காயமென்று
சூட்டியகோலமுநானுவியக்கத்துறையிதனு
ணூட்டியநானற்றனக்கெனன்றோவறிவற்றநானிவற்றைக்
கூட்டிநின்றூட்டினையேபரமேநல்லகூத்திதுவே. (௪௮)

பொல்லாதமாமர்க்கடமனமேயெனைப்போலுந்தத
வெல்லாற்றையும்பற்றிக்கொண்டனையேயெனைநின்மயமா
நில்லாயருள்வெளிநீநாணிற்பேனருணிட்டையொரு
சொல்லாற்பதிந்துபரிபூரணானந்தந்தோய்குவனே. (௪௯)

வாராய்நெஞ்சேயுன்றனறனமாரக்கம்யாவையும்வைத்துக்கட்டிங்
காராயடிக்கடிசுற்றினையுனைவலமதிக்
கோராயிரம்புத்திசொன்னாலுமோரிலையோகெடுவாய
யாராயுனைக்கொல்லுவேன்வெல்லுவேனருட்பாங்குகொண்டே. (௫0)

மாதத்திலேயொருதிங்களுண்டாகிமடிவதைநின்
போதத்திலேசற்றும்வைத்திலையேவெறும்புன்மைநெஞ்சே
வேதத்திலேதாக்கவாதத்திலேவிளங்காதுவிந்து
நாதத்திலேயடங்காதந்தவானபொருளுடிக்கொள்ளே (௫௧)

எங்குமவியாபித்துணர்வாமுனைக்கென்னிதயத்துளே
தங்குந்துபரந்தெரியாதவெல்லைநடைசெய்ததா
ரங்கங்குழைந்துவனுருகுமன்பாளர்க்கணைகடந்து
பொங்குங்கருணைக்கடலேசம்பூரணபோதத்தனே. (௫௨)

வையகமாதாசுகத்தையும்பொன்னையுமாயைமல
மெய்யையுமெய்யென்றுநினைந்தியாதமவிவேகத்தையு
மையமில்வீட்டையுமெய்யாறுலையும்பொய்யதாகவெண்ணும்
பொய்யாதகட்டைவிடுவதென்றோபரிபூரணமே (௫௩)

அளியுங்கனியொத்தருவினையாளெனைத்தயாவுறவேன்
றெளியும்படிக்கிப்பரிபாககாலமுஞ்சித்திக்குமோ
வெளியுங்கருணையுமாறுதலின்பமுமோருருவாய்
வெளிவந்தடியார்களிக்கநின்றவ்விழுப்பொருளே. (௫௪)

அடையாபுரஞ்செற்றதேவேநின்பொன்னடிக்கன்புசற்றும
படையாதவென்னைப்படைத்திந்தப்பாரிற்படாந்தவினைத்
தடையாறறவிடநெஞ்சம்புண்ணாகத்தளரவைத்தா
யுடையாயுடையபடியன்றியானசெய்ததொன்றிலையே. (௫௫)

ஆடுங்கறங்குந்திரிகையும்போலவலைந்தலைந்து
காடுங்கரையுந்திரிவதல்லானினகருணைவந்து
கூடும்படிக்குத்தவமுயலாதகொடியமனம்
தேடும்பொழுதென்னசெய்வாரபரானந்தசிற்சுடரே. (௫௬)

கற்றும்பலபலகேள்விகள்கேட்டுங்கறங்கெனவே
சுற்றுந்தொழிலகற்றுச்சிற்றின்பத்தூடுசுழலினென்னாங்
குற்றங்குறைந்துகுணமேலிடுமன்பர்கூட்டத்தையே
முற்றுந்துணையெனநம்புகண்டாயசுத்தமூடநெஞ்சே. (௫௭)

நீயென்னைநானென்னவேறில்லையென்னுநிலையருளத்
தாயெனமோனகுருவாகிவந்துதடுத்தடிமைச
சேயெனக்காத்தனையேபரமேநின்றிருவருளுக்
கேயென்னசெய்யுங்கைம்மாறுளதோசுத்தவேழைப்பனே. (௫௮)

ஆத்திரம்வந்தவாபோலலையாமலோர்சிட
காத்திரந்தந்தென்னையேயன்னைபோலுங்கருணைவைத்திம்
மாத்திரமுன்னின்றுணர்த்தினையம்மவனுவினிநான
சாத்திரஞ்சொன்னபடியமாதியுஞ்சாதிப்பனே. (௫௯)

உடல்பொய்யுறவு.

நேரிசைவெண்பா.

உடல்பொய்யுறவாயினுண்மையுறவாகக்
கடவாரார்தண்ணருளேகண்டாய்—திடமுடனே
யுற்றுப்பார்மோனனொருசொல்லேயுண்மைநன்றாப்
பற்றிப்பார்மற்றவெல்லாம்பாழ். (௧)

பாராதிபூதமெல்லாம்பார்க்குங்காலப்பரத்தின்
சீராகிற்குந்திறங்கண்டாய்—நேராக
நிற்குந்திருவருளினெஞ்சேயானிற்பதல்லாற்
கற்குநெறியாதினிமேற்காண். (௨)

மெய்யானதன்மைவிளங்கினல்யார்க்கேனும
பொய்யானதன்மைபொருந்துமோ—வையாவே
மன்னுயிராசையினனமவந்தலைவுன்னடிமை
யெனனுநிலையெய்துமாறெனை. (௩)

அறியாமைமேவிட்டறிவினறிநிறகுங
குறியேற்கறிவெனறகோலம—வறிதேயா
நீயுணாததநானுணருநேசத்தாலோவறிவென
றேயெனக்கொாநாமமிட்டதே. (௪)

ஏதுககுசசுமமாவிருமனமேயெனறனககுப
போதிததவுணமையெங்கேபோகவிட்டாய்—வாதுககு
உநதெதிாததமலலரைப்போலவாதாடினுயேயுன
புநதியெனனபோதமெனனபோ (௫)

சகமனைத்தும்பொயயெனவேதானுணாநதாறறுககு
சகமனைத்தும்பொயயனறேசோரா—திகபாததும
விடடெபிரியாதமேலானவததுவிதக
கட்டுககுளாவதெனறேகாண். (௬)

கறககண்டோாதேனேகனிாசமோபாலோவென
சொறகணடாதேதெனநானசொலலுவேன்—விறகணட
ஞானமதிகாணமவுனிமவுனததளிதத
தானமதிலூறுமமிாதம் (௭)

கேட்டலுடனசிந்திததல்கேடிலாமெய்ததெளிவால
வாட்டமறுவுறபவநோய்மாறுமோ—காட்டமுடறு
மெய்யானநிட்டையினைமேவினாகட்கனறேதான
பொய்யாமபிறப்பிறப்புபபோம. (௮)

மாயாசகததைமதியாதாாமண்முதலா
யேயானததததுவத்திலெய்துவரோ—சேயானு
பூதிநிலைநிற்கப்பொருந்துவாகளன்னவர்த
நீதியையேயோர்மனமேநீ. (௯)

இகமுழுதுமபொய்யெனவேயெய்ர்ந்துணர்ந்தாலாங்கே
மிகவளரவுத்தவருண்மெய்யே—யகநெகிழப
பாரீரொருசொற்படியேயனுபவத்தைச்
சேர்ந்துவேதிறம். (௰)

ஆரணங்களாகமங்கள்யாவுமேயானந்த
பூரணமேயணமைப்பொருளெனனுங்—காரணததை
யோராயோவுள்ளுள்ளேயுற்றுணர்ந்தவ்வுணமையினைப்
பாராயோநெஞ்சேபகர். (கக)

நேராயமௌனநிலைநில்லாமல்வாய்பேசி
யாராயலைநதீராநீராகெடுவீர்—தேரீர்
திரையுநதிரையுநதிசசெனனியனைநாவாய
கரையுஙகரையுமனக்கல. (கஉ)

அறபமனமேயகிலவாழவைத்தனையுஞ
சொறபனமாகக்கண்டாயுணமைசொனனேனுனன—சறபனையோன
நிலலாவிடத்தேயினைச்சுமமாவைத்திருக்கக
கலலாய்நீதானோகவி. (கங)

ஏதுந்திருவருளினிசசைதானெனறெணணியே
போதுமபொருந்துமபுனிதாபாற—றீதுநெறி
செலலுமோசெலலாதேசெல்லுமிடமிலைபமலர
சொலலுமோவேதததொனி (கச)

கலலேறுஞ்சிலலேறுங்கட்டியேறுமபோலச
சொலலேறப்பாழ்ததநதெளசசெவிகொளள—டவலேறு
நெஞ்சனைனநிறகவைத்தாயநீதியோதற்பரமே
வஞ்சனல்லேனீயேமதி. (கரு)

அப்பொருளுமானமாவுமாரணநூலசொனனபடி
தப்பிலாசசிததொன்றுஞ்சாதியின—லெப்படியுந
தேரிறறுவிதஞ்சிவாகமமேசொலலுநிட்டை
யாருமிடததததுவிதமாம. (கசு)

வேதமுதலாய்விளங்குஞ்சிவவடிவாம
போதநிலையிறபொருந்தாம—லேதமிகு
மோகாதியல்லலிலேமூழ்கினையேநெஞ்சேயித
தேகாதிமெய்யோதெளி. (கஎ)

நோக்கற்கரிதானநுண்ணியவான்மோனநிலை
தாக்கற்குபாயஞ்சமைத்தபிரான்—காககுமுயி
ரத்தனைக்குமாணடிமையாதலினால்யானெனதென
றித்தனைக்குப்பேசவிடமில். (கஅ)

ஒன்றுமறவில்லென் றுணர்த்தியகம்மோனகுரு
தன்றுணைததாணீழேதாமவாழ்க—வென்றெனதே
திக்கனைத்துவகைகுவிகருஞ்சினமயராநதனமையர்க்கே
கைக்குவருமினபககனி. (௧௯)

மனததாலும்வாக்காலுமன்னவொண்ணுமோன
வினததாரேகல்லவினத்தார்—கனததபுகழ்
கொண்டவருமனனவரேகூறரியமுநதிநெறி
கண்டவருமன்னவரேகாண். (௨0)

கண்ணொளியேமோனககருமபேகவலையறப்
பண்ணொளிகருமுள்ளொளியாமபானமையினை—நணணிடவுஞ்
சிததமிரஙகிலதெனசிததந்தெளியாவே
றிததனைகருமாதரவுமில. (௨௧)

அறியாமைசாரினதுவாயறிவா
நெறியானபோததுவாயநிற்கு—குறியாற்
சதசததருளுணாதததானுணராநினற
விதமுறறறிவெனுமபோமெய (௨௨)

குருவிஙகசஙகமமாகக்கொணட திருமேனி
கருவொன்றுமேனிகபோறகாடடா—தருளொன்று
கணடவாககேயானநதஙகணடுகொளலாமலது
கொணடவாககிஙகேனனகிடைககும். (௨௩)

| |லியினதளுடையான்பூசபபடையான
பலியிரநதுமெலலாமபரிப்பான—மலிபுனலசே
பொன்முடியான்முககட்புனிதனசரணபுகுந்தோாக
கெனமுடியாதேததுமுளதே. (௨௪)

சொல்லுககடஙகாசசுதபபொருளோநாமெனவே
யல்லும்பகலுமாறறுவதென—னலலசிவ
ஞானமயம்பெற்றோகணுமில்லையென்பாந்தோ
மோனமயமானமுறை. (௨௫)

ஐயாவருணகிரியப்பாவுனைப்போல
மெய்யாகவோர்சொல்விளம்பினர்யார்—வையகத்தோர்
சாற்றரிதென்றேசற்றார்தன்னையாய்முக்கணைந்தை
நாற்றிசைக்குவகைகாட்டினான். (௨௬)

காதற்றுப்போனமுறிகட்டிவைத்தாலாவதுண்டோ
தீதற்றகாயமுமசெய்கையே—போதமாய்
நிற்பரல்லாலிச்சகத்திநேரார்கணேரிடினுந்
தற்பரமாக்கண்டிருப்பார்தாம். (௨௭)

வெள்ளங்குலாவுசடைவெள்ளக்கருணையினான்
கள்ளங்குலாவுவஞ்சககள்ளனே—னுள்ளத்தி
லில்லனென்றாலனனலனானெனக்குமவியாபகத்தா
னல்லனென்றுஞ்சொல்லவழக்காம. (௨௮)

தத்துவப்பேயோடேதலையடித்துக்கொள்ளாமல்
வைத்தவருணமோனவள்ளலையே—நித்தமன்பு
பூணக்கருதுநெஞ்சுபோற்றக்கரமெழும்புங்
காணத்துடிக்குமிருகண். (௨௯)

தொல்லைவினைக்கீடாய்ச்சுழல்கின்றநானொருவ
னெல்லையிலாநின்கருணையெய்துவனோ—வல்லவனா
மோனகுருவேமுழுதினையுந்தானுணர்ந்த
ஞானகுருவேநவில (௩0)

மூன்றுகண்ணாமுத்தொழிலாமும்முதலாமூவுலகுந்
தோன்றக்கருணைபொழிதோன்றலே—யீன்றவனை
தனைப்போலன்புதழைத்தோவொருதெய்வ
முனைப்போலுண்டோவுரை (௩௧)

நேசிக்குஞ்சிந்தைநினைவுக்குளுன்னைவைத்துப்
பூசிக்குந்தானிறைந்துபூரணமா—யோசித்து
நின்றதலலானமோனநிருவிகற்பநிட்டைநிலை
யென்றுவருமோவறியேனே. (௩௨)

அறிவிலறியாமையற்றறவாயநின்று
பிரிவறவானந்தமயமபெற்றாக—குறியவிழ்ந்தா
லன்றைக்குடலவேண்டேனையாவிவ்வாக்கையையே
யென்றைக்கும்வேண்டுவேனேயான. (௩௩)

உடலைப்பழித்திக்குணவுங்கொடாமல்
விடவிடவேகாடுவரோமெய்யைப்—படபடென
வேண்டுவேனித்தவுடன்மெய்யுணராப்பொய்யனு
ஞண்டனீதானேயறி, (௩௪)

அறியாயோவென்னையுநீயாண்டநீசுத்த
வெறியாய்மயக்கவுமேன்விட்டாய்—நெறிமயங்கிக்
குன்றுஞ்செடியுங்குறுகுமோவையாவே
கன்றுகெட்டாற்றுயருகேகாண். (ருரு)

ஏதுக்குடற்சுமைகொண்டேனிருந்தேனையனே
யாதிக்கமோனவருட்டாயே—சோதியா
மன்னநிருவிகற்பவானந்தநிட்டையிலே
பின்னமறவில்லாதபின். (ருசு)

பின்னுமுடற்சுமையாபபேசும்வழககதனு
லென்னபலனுமுறறிருநதோமே—யன்னதனு
லானநதநதானேதானுருமெமமைமையனே
யேனிநததநுனபமினி (ருஎ)

துன்பக்கடலிற்றுளைநதெல்லாநீாந்ததே
யின்பக்கடலிலிருமெனன—வன்பிற
கரைந்துகரைநதுருகிகசணணருவிகாடட
விரைநதுவருமானநதமே (ருஅ)

கரைநதுகரைநதுருகிககணணீராருக
விரைநதேநிருவிகறபமெயத—நிரந்தரமு
நினனேயேசிநதிககநீகொடுததாயமோனுநா
னென்னைமுழுதுங்கொடுததேனே. (ருகூ)

அலலும்பகலுமபேரனபுடனேதானிருநதாற
கலலுமுருகாதோகனனெனுசே—பொலலாத
தப்புவழியேநினைந்தாயசநததமுநியிறநத
வெப்பிலேபானநதமே. (சுo)

கொடுததேனேயென்னை ... தடனிடைய
மடுத்தேனேநீடுழிவாழ்ந்தே—யடுததேனே
பெற்றேனேபெறறுப்பிழைததேனேசன்மவலல
விற்றேனேயேழையடியேன. (சுக)

பெற்றேம்பிறவாமைபேசாமையாயிருக்கக
கற்றேமெனவுரைக்கக்காரியமேன்—சறறேனு
நீககறறவின்பநிலைபொருநதியேசற்று
வாக்கற்றுற்பேசுமோவாய். (எஉ)

காலன்றனையுதைத்தான்காமன்றனையெரித்தான்
பாலனபசிககிரங்கிப்பாற்கடலை—ஞாலமெசசப்
பின்னோடக்கவிட்டானபேரருளைநாடாதாக
கென்னோடக்கையினி. (௪௩)

விண்ணருவிமேன்மேல்விளஙகுவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவிவெள்ளமொடுகைகூபபித—தண்ணமிாத
வெள்ளமேயானநதவெம்பெயெனததொழுவோ
ருள்ளமேஞானவொளி. (௪௪)

பிளளைமதிச்செஞசடையானபேசாபபெருமையினுன்
களளவிழ்ம்பூஙகொனறைககணணியா—னுள்ளபடி
கல்லாலினகீழிருநதுகற்பிததாஞோவசன
மெலலாருமீடேறவே. (௪௫)

புலனைநதுநதானேபொரமயஙகிசசிநதை
யலமந்துழலுமடிமை—நலமிகுநத
சிததானமோனசிவனேநினசேவடிககே
பித்தானாலுனைடோபிறபபு. (௪௬)

நிறைகுடநதானீாகொளுமோநிசசயமாமோன
முறையுணாநதாாயாதைசமுயலவாா—பிறையணிநத
மிககயிலாயமலைவிததகனேவேதியனே
செககரணிமேனியனேசெபபு. (௪௭)

துங்கமழுமானுடையாய்சூலப்படையுடையாய
திங்களணிசெஞ்சடையாயசேவுடையாய்—மஙகையொரு
பாலுடையாயசெஙகட்பணியாயென்சென்னியினமேற்
காலுடையாயநீயேகதி. (௪௮)

இனியகருணைமுகிலெம்பிரான்முக்கட்
கனியமிர்தவாரியின்பககட்டி—தனிமுதல்வ
னித்தன்பரமனிமலனிறைவாய்நிறைந்த
சுத்தனமகென்றநதுணை. (௪௯)

நீதியாய்க்கல்லாலினீழலின்கீழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெலலாம்போதித்தா—னேதில்
சனகாதியாயதவததோர்க்குஞான
தினகரனுமௌனசிவன். (௫௦)

தேகச்செயருனுஞ்சிந்தையுடனேகுழையில
யோகநிலைஞானிகளுககொப்புவதோ—மோகநிலை
யல்லலிலேவாழ்வாரோவபபனேநீயற்ற
வெலலையிலேசும்மாவிரு. (ருக)

சும்மாவிருக்கச்சுகமுதயமாகுமே
யிமமாயாயோகமினியேனடா—தமமறிவின்
சுட்டாலேயாகுமோசொல்லவேணடாஙகன்ம
நிட்டாசிறுபிள்ளாய்நீ. (ருஉ)

நீயறறவங்நிலையேநிட்டையதினியிலையோ
வாயறறவனேமயஙகாதே—போயற
றிருநதாலுநீபோகாவென்றமுனனாயசுமமா
வருந்தாதேயினபமுண்டுவா. (ருங)

வாவாவெனறினபமவரவழைக்குங்கண்ணீரோ
டாவாவெனறேயழுதவபபனே—நீவாடா
வெல்லாநமகெனவேயீநதனையேயீநதபடி
நில்லாயதுவேநிலை. (ருச)

நிலலாபபொருளைநினையாதேநினைனையுள்ளோா
சொலலாபபொருட்டிரளைசசொலலாதே—கல்லாத
சிநதைகுழைநதுசுகஞ்சேரகுருவருளால்
வந்தவழிநல்லவழி. (ருரு)

வழியிதென்றுமல்லாவழியிதென்றுஞ்சொல்லிற
பழிபழியாநல்லருளாற்பார்ததோர்—மொழியுனக்கே
யேற்றிருககச்சொன்னவணறேயெஙகும்பெருவெளியாம்
பார்ததவிடமெல்லாநீபார். (ருசு)

பாரனைத்துமபொய்யெனவேபட்டினத்துப்பிள்ளையைப்போ
லாருந்துறக்கையரிதரிது—நேரே
மனத்துறவுமப்படியேமாணுவிலற்றி
லுணக்கிசைந்தவாறென்றேயோர். (ருஎ)

ஓராமலேயொருகாலுன்றுமலுன்னொளியைப்
பாராமலுள்ளபடிபார்த்திருந்தால்—வாராதோ
பத்துத்திசையுமபரந்தெழுந்தானந்தவெள்ளத்
தத்திக்கரையுரண்டுதான். (ருஅ)

நானானதன்மைவந்துதாக்கினாலவ்விடத்தே
வானாதிமாயைவழங்காதோ—நானாகே
னுன்னுள்ளேதோன்றாவுறவாகின்றதென
வென்னுள்ளேயென்னாருயிரு. (௫௯)

என்னையுன்னையின்னதிதுவென்னாமனிற்குநிலை
தன்னையருளென்றதருணததி—லன்னைபெற்ற
பிள்ளைகளுஞ்சொல்லாதபெற்றிகண்டாயையனே
யுள்ளத்தினுள்ளேயுணா. (௬௦)

சொன்னவாதாநிட்டைதொகுததிராநிட்டையிலே
மன்னினவர்போதியாமாமௌனன்—றனனுள்
விருப்பாககலைககாட்டிமிககவடநீழ
லிருபபானிருவிகறபததே. (௬௧)

இநதநிருவிகற்பதெநதையிருக்கநிட்டை
சிநதைநீதேறாய்செகமனைததும—வநததொடர்ப்
பாடுகெடவன்றேவோராபாதநிரததுககாடலல்லா
லாடுவதேனுடுமவன். (௬௨)

அவனேபரமுமவனேகுருவு
மவனேயகிலமனைதது—மவனேதா
மானவரேசொனனாலவரேகுருவெனககு
நானவனாயநிற்பதெநநாள. (௬௩)

நாளவஙகளபோகாமனாடோறுநநதமையே
யாளவநதாாதாளினகீழாட்புகுநதாய்—மீளவுன்னைக்
காட்டாமநிறகுங்கருத்தரிநதாநெஞ்சேயுன
னூட்டானனையமில்லையால். (௬௪)

யான்றானெனலறவேயின்பநிட்டையென்றருணைக்
கோன்றானுரைத்தமொழிகொள்ளாயோ—தோன்றி
யிழுககடிததாய்நெஞ்சேநீயெனககலைகளசோர
வழுக்கடிக்கும்வணணாாபோலாய. (௬௫)

எஙகுஞ்சிவமேயிரண்டற்றுநிற்கினெஞ்சே
தங்குஞ்சுகநீசலியாதே—யங்கிங்கென்
றெண்ணாதேபாழிலிறந்துபிறந்துழலப்
புண்ணாதேயானுன்பரம். (௬௬)

மெய்யைப்பொய்யென்றிடவுமெய்யணையாய்ப்பொய்ந்நெஞ்சே
பொய்யைத்தான்மெய்யெனவும்போகுமோ—வையமறந்த
தன்மயத்தைமெய்யெனவேசாராதனையேலானந்த
மென்மயமுநின்மயமுமே. (சுஎ)

பூங்காவனநிழலும்புத்தமுதுஞ்சாந்தபதம்
வாங்காதவானந்தமாமழையு—நீங்காவாறு
சொல்லிறந்துமாண்டவாபோற்றுமௌனபூமியிலு
னில்லையெனநின்றவிடம். (சுஅ)

இடம்வானநல்லபொருளினபெனக்கேவ
லடங்காக்கருவியனைத்து—முடனுதவ
மந்தாரதாருவெனவந்துமவுனகுரு
தந்தானோசொற்கொண்டுதான (சுகூ)

தாலந்தவஞானஞ்சாற்றறியசித்திமுத்தி
யானவையெல்லாந்தாமேயாகுமே—மோனகுரு
சொன்னவொருசொல்லாற்சுகமாயிருமனமே
யின்னமயக்கமுனக்கேன் (எ0)

உன்னையுடலையுறபொருளைத்தாவெனவே
யென்னையடிமைகொண்டிருந்திறைவ—சொன்னவொரு
சொல்லைமறவாமற்றேற்றநானென்செய்வனலு
வில்லைபிறப்பதெனக்கே. (எக)

எனக்குமுனக்குமுறவில்லையெனத்தேர்ந்து
நினைக்கவரிதானவினடநிட்டை—தனைக்கொடுத்தே
யாசான்மவுனியளித்தானென்செய்வேனோ
காசாமதியேனுனைக்காண. (எஉ)

ஆனந்தமோனகுருவாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தனக்கிசையமுற்றியதார—றேனுந்து
சொல்லெல்லாமோனந்தொழிலாதியுமோன
மெல்லாநன்மோனவடிவே. (எங)

எல்லாமேமோனநிறைவெய்துதலாலெவ்விடத்து
நல்லார்கண்மோனநிலைநாடினா—பொல்லாத
நானெனவிங்கொன்றைநடுவேமுளைக்கவிட்டிவ
னேனலைந்தேன்மோனகுருவே. (எச)

மோனகுருவளித்தமோனமேயானந்த
ஞானவருளுமதுநானுமது—வானாதி
நின்றநிலையுமதுநெஞ்சப்பிறப்புமது
வென்றறிந்தேனானந்தமே. (௭௫)

அறிந்தவறிவெல்லாமறிவன்றியில்லை
மறிந்தமனமற்றமவுனஞ்—செறிந்திடவே
காட்டினானந்தநாட்டிற்குடிவாழ்க்கை
கூட்டினானமோனகுரு. (௭௬)

குருவாகித்தண்ணருளைக்கூறமுன்னேமோனு
வுருநீடியாபொருளுமொக்க—தருதியென
வாங்கினையேவேறுமுண்மைவைத்திடவுங்கேட்டிடவு
மீங்கொருவருண்டோவினி. (௭௭)

இனியகருப்புவட்டையெனனாவிவிட்டா
னனியிரதமாறுநானு—தனியிருக்கப்
பெற்றிலேன்மோனம்பிறந்தவனேமோனமல்லாற்
கற்றிலேனேதுங்கதி (௭௮)

ஏதுகுஞ்சுமமாவிருநீயெனவுரைத்த
சூதுக்கோதோன்றாததுணையாகிய—போதித்து
நின்றதற்கோவென்னையாநீக்கிப்பிரியாமற்
கொன்றதற்கோபேசாக்குறி. (௭௯)

குறியுங்குணமுமறக்கூடாதகூட்டத்
தறிவறிவாய்நின்றுவிடவாங்கே—பிறிவறவுஞ்
சும்மாவிருத்திச்சுகங்கொடுத்தமோனநின்பாற்
கைம்மாறுநானொழிதலகாண். (௮0)

நானன்றெனுமயக்கநணுங்காலென்னானே
வான்றெனனநிறையமாட்டாயநீ—யூனறுமல
வைத்தமவுனத்தாலேமாயைமனமிறந்து
துய்த்துவிடுஞானசுகம். (௮௧)

ஞானநெறிக்கேற்றகுருநண்ணரியசித்திமுத்தி
தானந்தருமாந்தழைத்தகுரு—மானமொடு
தாயெனவுமவர்த்தென்னைத்தந்தகுருவெனசிந்தை
கோயிலெனவாழுங்குரு. (௮௨)

சித்துஞ்சடமுஞ்சிவத்தைவிடவில்லையென்ற
வித்தன்பரமகுருவேசத்தால்—சுத்தநிலை
பெற்றேனேநெஞ்சேபெரும்பிறவிசாராமற்
கற்றேனேமோனக்கரு. (௮௫)

ஏசற்றவந்நிலை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஏசற்றவந்நிலையேயெந்தைபரிபூரணமாய
மாசற்றவானந்தவாரிவழங்கிடுமே
யூசற்சுழல்போலுலகநெறிவாதனையாற்
பாசத்துட்செல்லாதேபல்காலும்பாழ்நெஞ்சே (௧)

பாழாகியண்டப்பரப்பையெல்லாமவாய்மடுத்து
மாழாழியின்பத்தழுந்தப்படியாயோ
தாழாயோவெந்தையருட்டாட்கீழ்நெஞ்சேயெனைப்போல
வாழாதுவாழ்ந்ததழியாவண்ணமிருப்பாய் (௨)

இருப்பாயிருந்திடப்பேரின்பவெள்ளிக்கேசேர்க்குக
குருப்பார்வையெல்லாமறக்கூட்டிக்கடைத்தேறுமா
வருட்பாய்ச்சமக்காகவானவந்தாரென்னடிக்கீழ
மருட்பேயாபோலிருக்கவாக்கிவிட்டாய்வஞ்சநெஞ்சே (௩)

வஞ்சமேயுண்டையுளவாதனையானியலைந்து
கொஞ்சமுற்றாயுன்னைக்குறைசொல்லவாயுமுண்டோ
வஞ்சலஞ்சலென்னிரங்குமானந்தமாகடற்கீழ்
நெஞ்சமேயெனபோலநீயழுந்தவாராயோ (௪)

வாராவரவாய்வடநிழற்கீழ்வீற்றிருந்த
பூராயநம்மைப்புலப்படுத்தவேண்டியன்றோ
வோராயோநெஞ்சேயுருகாயோவுற்றிருந்து
பாராயோவவ்வுருவைப்பார்க்கநிறைவாய்விடுமே. (௫)

வாயாதோவின்பவெள்ளம்வந்துன்வழியாகப்
பாயாதோநானும்பயிராய்ப்பிழையேனோ
வோயாமலுன்னியுருகுநெஞ்சேயந்நிலைக்கே
தாயானமோனநருள்சந்திக்கவந்திடுமே. (௬)

வந்தவரவைமறந்துலகாய்வாழ்ந்துகன்ம
பந்தமுறவுன்னைப்படிப்பிக்கக்கறறவாயா
ரிந்தமதியேனுனக்கிங்கென்மதிகேளென்றாலே
சந்ததநெஞ்சேபரத்திற்சாரினிளபமுணடாமே (எ)

இன்பமயமாயுலகமெல்லாமபிழைபபதற்குன்
னன்புநிலையெனபாரதவுநினையனறியுணடோ
வுனபுலத்தையோரினருட்கொபபாவாய்நெஞ்சேநீ
தெனபுலத்தாகோடிருநதுசெயபூசைகொண்டருளே. (அ)

அருளேயோராலயமாவானந்தமாயிருநத
பொருளோடியானிருக்கப்போயொளிததநெஞ்சேநீ
மருடீராமுயறகோடோவானமலரோபெயததேரோ
விருடீரநீயுறைநதநெவ்விடமோகாணேனே. (கூ)

எவ்விடத்துமபூரணமாமௌநதைபிரானறணணருளே
யவவிடததேயுனனைநெஞ்சேயாராயநதகணடிலனே
யவ்விடத்துமாயையிலேமாண்டனையோவவ்விடமுஞ
செவவிடமேநீயுஞ்செனனமறறுவாழியவே. (கo)

காடுங்கரையும்.

காடுஙகரையுமனககுரஙகுகாலவிட்டோடவதன்பிறகே
யோடுநதொழிலாற்பயனுளதோவொனறுய்ப்பலவாவுயிாகுயிரா
யாடுங்கருணைபபரஞ்சோதியருளைபபெறுதறகனபுநிலை
தேடும்பருவமிதுகணடீாசேரவாருஞ்செகததீரே. (க)

சைவசமயமேசமயஞசமயாதீதப்பழமபொருளைக்
கைவந்திடவேமன்றுளவெளிகாட்டுமிநதக்கருததைவிட்டுப்
பொய்வந்துழலுஞ்சமயநெறிபுகுதவேண்டாமுததிதருந
தெய்வசபையைக்காணபதறகுசசேரவாருஞ்செகததீரே (உ)

காகமுறவுகலந்துண்ணககண்டீரகண்டாகாரசிவ
போகமெனும்பேரினபவெள்ளமபொஙகித்ததும்பிபபூரணமா
யேகவுருவாய்க்கிடககுதையோவின்புற்றிடநாமினியெடுதத
தேகம்விழுமுன்புசிபபதற்குசசேரவாருஞ்செகத்தீரே. (ந)

எடுத்ததேகம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

எடுத்ததேகம்பொருளாவிமூன்றுநீயெனக்கொன்றில்லையென
மோனநன்னெறி, கொடுத்தபோதுகொடுத்ததன்றோபினுங்குளறிநா
னென்றுகூத்தாடமாயையை, விடுத்தவாறுஙகனைணீரொருகெம்பலை
விலகுமாறுமென்வேட்கைபரவாகதனைதத, தடுத்தவாறும்புகலாய்சிர
கிரித்தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே. (௧)

நோயும்வெஙகலிப்பேயுநதொடரநினனூலிறசொன்னமுறை
யியமாறிநான், றேயும்வண்ணமெனைக்காககுஙகாவலுந்தொழும்பு
கொள்ளுஞ்சுவாமியுநீகண்டாய், யோயுஞ்சனமமினியஞசலஞசலென்
றுலகஙகணடுதொழமோருருவிலே, தாயுநதநதையுமானாய்சிரகிரித
தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே. (௨)

முகமெலாம்.

முகமெலாஙகணீராமுததரும்பிடசசெஙகைமுகிழ்ப்ப
வகமெலாஙகுழைந்தானந்தமாகநலலறிஞ
ரீகமெலாந்தவமிழைககினறுரெனசெயகோவேழை
சகமெலாம்பெறநலலருளுதரமாசசமைநதோய. (௧)

திடமுறவே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திடமுறவேநினனருளைச்சேர்த்தெனைக்காததாளக்
கடனுனக்கெனறெண்ணிநினைகைகுவிததோனலனே
வடைவுகெட்டபாழ்மாயையாழியிலேயின்னமலலற
படமுடியாதெனனுவிப்பற்றேபராபரமே. (௧)

ஆராமைகண்டிங்கருட்குருவாய்நீயொருகால்
வாராயோவந்துவருததமெல்லாந்தீராயோ
பூராயமாகவருட்பூரணததிலண்டமுதற்
பாராதிவைததபதியேபராபரமே. (௨)

வாழாதவாழவுலைவந்தடைந்தோரெல்லாரு
மாழாழியென்னவருணாஞாமுக்காற்றோ
டேழாயெனவுலகமேசமினிநானொருவன்
பாழாகவாறுமுகம்பார்நீபராபரமே. (௩)

உள்ளத்தினுள்ளேயொளித்தென்னையாட்டுகின்ற
கள்ளக்கருணையையானகாணுந்தரமாமோ
வெள்ளத்தைமாற்றிவிடக்குணபார்நஞ்சூட்டும்
பள்ளத்தின்மீன்போறபதைத்தேனபராபரமே. (௪)

வாவிக்கமலமலர்வணடாய்த்துவண்டுதுவண்
டாவிக்குநின்றவுனக்கனபுவைததாரகஞசலென்பாய்
பூவிற்குமவான்கடையிறபுலவிறபோாபோலவொன்றைப்
பாவிக்கமாட்டேன்பதியேபராபரமே. (௫)

விண்ணுறுவெற்பினவிழுந்தாஙகெனமாாயிற
கண்ணுறுபாயசசிடுமெனகாதலவெளளஙகண்டிலேயோ
தண்ணுறுசாந்தபததறபரமேநால்வேதப்
பண்ணுறுமினபபபதியேபராபரமே. (௬)

கூடியநின்சீரடியாாகூட்டமெனறேவாயக்குமென
வாடியவென்னெஞ்சமுகவாடடமுநீகண்டிலேயோ
தேடியநினசீரருளைத்திககனைததுஙகைகுவித்துப்
பாடியகான்கணடாய்பதியேபராபரமே. (௭)

நெஞசததினூடேநினைவாய்நினைவூடு
மஞ்சலெனவாழுமெனதாவிததுணைநீயே
சஞசலமாற்றினையினிமேறுறுயககுபசாரமபுகனறு
பஞ்சரிககநானுாபதியேபராபரமே. (௮)

புத்திநெறியாகவுனைப்போறறிப்பலகாலு
முத்திநெறிவேணடாதமூடனேனுகெடுவேன்
சித்திநெறிகவென்கடவேனசீரடியாாகசேவல்செயும
பத்திநெறிககேனுமுகமபாாாபராபரமே. (௯)

கண்டறியேன்கேட்டறியேனகாட்டுநினையேயிசயங்
கொண்டறியேனமுததுக்குறிககுநதாமுமுண்டோ [ம
தொண்டறியாப்பேதைமையேன்சொல்வேனின் றெனமையெலலா
பண்டறிவாய்நீயேபகராய்பராபரமே. (௰)

தன்னை.

—(o)—

கொச்சகக்கலிப்பா.

தன்னையறியத்தனதருளாற்றானுணர்த்து
மனனைப்பொருளெனவேவாழாமற்பாழ்நெஞ்சே
பொனனைப்புவியைமடபபூவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவர்ந்திழுததிட்டென்னபலன்கண்டாயே. (௧)

ஆக்குவை.

——(:*:)——

ஆககுவைமாயையாவுநொடியினிலவற்றைமாள
நீக்குவைநீக்கமில்லாநினைப்பொமெறபபுமாறறிப்
போககொடுவரவுமினறிப்புனிதநலலருளானந்தக்
தாககவுஞ்செயவாயனறோசசிதானநதவாழ்வே. (௧)

கற்புறுசிந்தை.

கறபுறுசிந்தைமாதாகணவரையனறிவேறோ
ரிறபுறததவரைநாடாராயாகளுமினபவாழ்வுந்
தறபொறியாகநல்குநதலைவநின்னலாதோதெயவம
பொறபுறககருதோங்கண்டாய்பூரணானநதவாழவே. (௧)

முருந்திளநகையாபாரமுலைமுகந்தழுவிசசெவ்வாய
விருநதமிாதெனவருந்திவெறியாட்டுகொளாயநாளு
மிருந்தலோகாயதப்பேரினதநனுயிருநதவேழை
பொருந்தவுநகதிமேலுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே. (௨)

தீதெலாமொன்றுடவனமைசெறிந்திருட்படலமபோாதத
பாதசிந்தைபெறறபதகனுனபாதநீழ
லாதரவடையவுளளன்பருளஙிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார்பூரணானந்தவாழ்வே. (௩)

நாதனைநாதாதீதனபனைநவொயநின்ற
நீதனைக்கலந்துநிற்கநெஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருக்கியென்னைவசஞ்செய்துமனத்துன்மார்க்க
போதனைசெய்தனன்றோபூரணானந்தவாழ்வே. (௪)

எண்ணியவெண்ணமெல்லாமிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
பண்ணியெனனறிவையெலலாமபாழாககியெனைப்பாழாககுந்
திணணியவினையைக்கொன்றுசிறியனையுய்யககொண்டாற்
புணணியநினககேயனறோபூரணானநதவாழ்வே. (ரு)

பதிநீபதிககானபலனுநீபலவாசசொல்லுஞ்
சிததிநீசித்தாசிததிசதிறமுநீதிறமாமோன
முததிநீமுததிககானமுதலுநீமுதனமையான
புததிநீயெனககொனறுணடோபூரணானநதவாழ்வே. (சு)

தாயினுமினியநின்னைச்சரணெனவடைந்தநாயேன்
பேயினுங்கடையனுகிடபிதற்றுதலசெயதனனறோ
நீயிடைமெழுகாயநொநதேனநெறிவிலேனவீணேக்காலம்
போயினதாறறகிலலேன்பூரணானநதவாழவே. (எ)

மலைவளர்காதலி.

பதியுண்டு நிதியுண்டு புததிராகண மிததிராகள
பககமுண டெககாலமும்
பவிசுணடு தவிசுணடு திட்டாநத மாகயம
படரெனுந திமிரமணுகாக
கதியுணடு ஞானமாங கதிருணடு சதிருணடு
காயசித திகளுமுணடு
கறையுணட கண்டாபா லமமைநின் றுளிற
கருதவொன்று முண்டாகுமே
னதியுணட கடலெனச சமயததை யுணடபர
ஞானவா னநதவொளியே
நாதாந்த ரூபமே வேதாநத மோனமே
நானெனு மகநதைதீாதவென
மதியுண்ட மதியான மதிவதன வலலியே
மதுசூ தனன்றங்கையே
வரைராச னுக்கிருகண மணியா யுதிததமலை
வளர்கா தலிப்பெணுமையே. (க)

தெட்டிலே வலியமட மாதர்வாய் வெட்டிலே
சிற்றிடையி லேநடையிலே
சேலொத்த விழியிலே பாலொத்த மொழியிலே
சிறுபிறை நுதற்கீற்றிலே

டொட்டிலே யவாகட்டு பட்டிலே புனைகந்த
பொடியிலே யடியிலேமேற்
பூசித்த முலையிலே திறகின்ற நிலையிலே
புத்திதனை நழுவவிட்டு
செட்டிலே யலையாம லறிவிலே பொறையிலே
நினனடியா கூட்டத்திலே
நிலைபெற்ற வன்பிலே மலைவறற மெய்ஞ்ஞான
ஞேயத்தி லேயுனிருத்தாண
மட்டிலே மனதுசெல நினதருளு மருளைவையோ
உளமருவு தேவையரசே
வரைரா சனுக்கிருகண மணியா யுதித்தமலை
வளர்கா தலிபெணுமையே (௨)

பூசமுத லாகவே காதபரி யந்தமும்
பொய்யென றெனைக்காட்டியென
போதத்தி னுவாகி யடியீறு மில்லாத
போதபூ ரணவெளிக்கு
ளோதுமற லிலலென றுபாயமா லைத்துந்தனை
வெலலாவெசய் வலலசித்தா
மின்பரு வைத்தந்த வனனைம்ப நினனையே
யெளியேன மறந்துயவன்று
வேதமுத லானநல லாகமத தாமனையை
விளக்கு றட் கணைணிலாக்கு
மிக்கநின மகிமையைக கேளாத செவிடர்க்கும்
வீறவா தமபுசலுமவாய
வாதமோ யாளாக்கு மெட்டாத முகசனுவை
மாமருந் துக்கமிர்தமே
வரைரா சனுக்கிருகண மணியா யுதித்தமலை
வளர்கா தலிபெணுமையே (௩)

மிடியிட்ட வாழ்க்கையா லுப்பிட்ட கலமெனவ
மெய்யெலா மூளுடைந்து
வீறிட்ட செல்வாதர தலைவாயில வாசமாய்
வேதனைக ளுறவேதனுந
துடியிட்ட வெவ்வினையை யேவின்றன் பாவிநான
றொடரிட்ட தொழில்களெல்லாந்
துண்டிட்ட சாண்குமபி யின்பொருட்டாயதன்
றொண்டர்பணி செய்வதெனறோ

வடிவிட்ட செந்தமிழி னருமையிட் டாரூரி
    லரிவையோர் பரவைவாயி
லமைட்டு மடிபிட்டு நடைநடந் தருளடிக
    ளடியீது முடியீதென
வடிவிட்ட மறைபேசு பசிளங் கிளையே
    வளமருவு தேவையரசே
வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
    வளர்காதலிப் பெண்ணுமையே. (௭)

பூரணி புராதனி சுமங்கலை சுதந்தரி
    புராந்தகி த்ரியம்பகி யெழிற
புங்கவி விளங்குசிவ சங்கரி சகலாரண
    புட்பமிசை வீற்றிருக்கு
காரணி மனோதீத நாயகிகுணாதீத
    நாதாந்த சத்தியென்றுன்
னாமமே யுச்சரித் திடடிபா நாமமே
    நானுச்சரிக்கவசமோ
வாரணி சடைக்கடவு ளாரணி யெனப்புகழ
    வகிலாண்ட கோடியீன்ற
வன்னையே பின்னையுங் கன்னியென மறைபேசு
    மானந்த ரூபமயிலே
வாரணியு மிருகொங்கை மாதர்மகிழ் கங்கைப்புகழ்
    வளமருவு தேவையரசே
வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
    வளர்காதலிப் பெண்ணுமையே (௮)

பாகமோ பெறவுனைப் பாடவறி யேனமல
    பரிபாகமு வரவுமன திற
பணியுமோ சற்றுமிலை நியமமோ செய்திடப்
    பாவியேன் பாபரூப
தேகமோ திடமில்லை ஞானமோ கனவிலுஞ்
    சிந்தியேன் பேரின்பமோ
சேரவென் றுறகள்ள மனதுமோ மெத்தவுஞ்
    சிந்திக்கு தென்செய்குவேன்
மோகமோ மதமோ குரோதமோ லோபமோ
    முழுதுமாற் சரியமோதான
முற்றிவிட் டெனைக்கொள்ளு நிதியமோ தேடவெனின்
    மூசுவரி வண்டுபோல

மாகமோ டவும்வல்ல னென்னையாள வல்லையோ
வளமருவு தேவையரசே
வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்கா தலிப்பெண்ணுமையே. (௬)

தூளேறு தூசிபோல் வினையேறு மெய்யெனுந்
தொக்கினுட் சிக்கிநாளுஞ்
சுழலேறு காற்றினிடை யழலேறு பஞ்செனச்
சூறையிட் டறிவையெல்லா
நாளேற நாளேற வாததிக மெனுங்கூற்றி
னட்பேற வுள்ளுடைந்து
நயனங்க ளற்றதோ ரேறு போலவே
நாணிலந் தனிலலையவோ
வேளேறு தந்தியைக் கனதந்தி யுடன்வென்று
விரையேறு மாலைசூடி
விண்ணேறு மேகங்கள் வெற்பேறி மறைவுற
வெருட்டிய சருங்கூந்தலாய
வானேறு கண்ணியே விடையேறு மெம்பிரானை
மனதுக் கிசைந்தமயிலே
வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்கா தலிப்பெண்ணுமையே. (௭)

பூதமொடு பழகிவள ரிந்திரிய மாம்பேய்கள்
புந்திமுத லானபேய்கள்
போராடு கோபாதி ராக்ஷசப் பேய்களென
போதத்தை யூடழித்து
வேதனை வளர்த்திடச் சதுர்வேத வஞ்சன்
விதித்தானிவ் வல்லலெல்லாம
வீழும் புடிக்குனது மௌனமந் தராதிகய
விதத்தையை வியந்தருள்வையோ
நாதவடி வாகிய மஹாமந்தர ரூபியே
நாதாந்த வெட்டவெளியே
நற்சமய மானபயிர் தழையவரு மேகமே
ஞானவா னந்தமயிலே
வாதமிடு பரசமய யாவுக்கு முணர்வரிய
மகிமைபெறு பெரியபொருளே
வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்கா தலிப்பெண்ணுமையே. (௮)

அகிலாண்டநாயகி சந்தவிருத்தம்.

வட்ட மிட்டொளிர் பிராண வாயுவெனு
நிகள மோமெகம னஞ்செயு
மனமெ னுமபெரிய மதத யானையையென
வசம டக்கிடின்மு மண்டலத
இட்ட முற்றவள ராச யோகமிவன
யோக மெனறறிஞா புகழவே
யேழை யேனுலகி னீமெ வாழ்வனினி
யிங்கி தாகுமனு மானமோ
பட்ட வாததனா பராவு சகாதர
பாரய மானசுப யோகமும
பார காவிய கவிதவ ஞானமுறை
பாரய ணஞ்செயம,தி யூகமு
மட்ட சிததியுர லனப ருக்கருள
விருது கடடியபொ னனனமே
யணட கோடிபுகழ காவை வாழுமகி
லாணட நாயகியெ னமமையே. (௫)

பெரியநாயகி விருத்தம்.

காறறைப் பிடிததுமட கரகத தடைததபடி
கணமப புனறகுளுறுகு
கடைகெடட நவவாயில டெறறபசு மடகலக
காயததுள ளேயிருததிச
சோறறைச சமததிநீ பநதிததுவைககத
துருசதிக்கண மதுவெனனவே
துள்ளித துடிதகெனன பேறுபெற றேனருட
டோயநீ பாயசசலசெய்து
காறறைப் பதிததவெதன ஞானமாம பயிரதனை
நாடடிட புலப்பட்டியு
நமனுன திடபூடு மணுகா மன முனனின்று
நாடுசிவ போகமான
சோற்றைப பகுந்தருளி யெனையாள வல்லையோ
பெரியவகி லாணடகோடி
பெற்றநாயகி பெரிய கயிலைமா நகாமருவு
பெரியநா யகியமமையே. (௫)

தந்தைதாய்.

———:*:———

தந்தைதாய்மகவுமனைவாழ்க்கையாக்கை
சகமனைத்துமெள்ளியருடழைத்தபோதே
யிந்திரசாலங்கனவுகானனீரா
யிருந்ததுவேயிவ்வியற்கையென்னேயென்னே (க)

என்னைநானேகொடுக்கவொருப்பட்டகால
மியாதிருந்தென்னவைபோயென்னென்னனீங்கா
வன்னைபோலருள்பொழியுங்கருணைவாரி
யானந்தப்பெருமுகிலேயாரேசொல்லாய, (உ)

அரசேநின்றிருக்கருணையல்லாலொன்றை
யறியாதசிறியேனுன்றனைமுன்னிக
கரைசேருமபக்குவருடனையைக்கூட்டி
கைப்பிடியேகடைப்பிடியாகக்கருத்துடக்கண்டேன. (௩)

கண்டேனீங்கென்னையுமெனையுமொன்றாக
கருணையுநீயானென்னையாண்டகண்டேனாக்கண்டேன்
விண்டேனென்றெனைப்புரப்பாதகனாலென்னா
விண்டதுன்னருட்களிப்பின்விபபாலன்றோ (௪)

ஓவென்றசச்ச வெளியென்றேநின்றிரு
குயிரையெல்லாமுமெனவுடனாயின்பத்
தேவென்றநீகலந்துகலந்துமுத்தி
சேர்ந்தோரேயறுகுறைவாமோசெகவிலாசம. (௫)

செகத்தையெல்லாமணுவளவுஞ்சித்தறவணைந்து
சேர்த்தணுவிலவைப்பைபணுத்திரளையெல்லா
மகத்துவமாப்பிரமாண்டமாகச்செய்யும்
வல்லவாநீநினைந்தவாறேயெல்லாம. (௬)

சொல்லாலேவாய்துடிப்பதல்லானெஞ்சந்
துடித்திருகண்ணீராருவிசொரியத்தேம்பிக்
கல்லாலேயிருந்தநெஞ்சங்கல்லான்முகக்கட்
கனியேநெக்குருகிடவுங்காணேனென்கொல்லோ. (௭)

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளை
பெறாப்பேதையறிவாளோபேரானந்த
முற்றவர்க்கேகண்ணீர்கம்பலையுண்டாகு
முறாதவரேகன்னெஞ்சமுடையராவார். (௧)

ஆவாவென்றழுதுதொழுங்கையராகி
யப்பனேயானந்தவடிவேளென்பார்
காவாவென்றவாக்கருளுங்கருணைப்பெருந்தாய
வன்னெஞ்சாக்கிரங்குவதெந்நாணீயே (௨)

நீயேயிங்கெளியேற்குந்தாகமோக
நினைவூடேநின்றுணர்த்திகழ்ச்சலாலே
பேயேற்குத்தனக்கென்னவோரன்புமுண்டோ
பெம்மானேயின்னமன்புபெருகப்பாராய். (௩)

பாராயோவென்றுபரமெல்லாமப்பா
பகருமுன்னேதெரியாதோபாவியேன்முன்
வாராயோவின்னமொருகாலானாலு
மலர்க்காலென்சென்னிமிசைவைத்திடாயோ. (௪)

வைத்திடுங்காலைப்பிடித்துக்கண்ணிணையிலொற்றிப்பில
வைத்தணைத்துக்கொண்டுகையாலணைத்துக்கட்டிச
சித்தமிசைப்புகவிருத்திப்பிடித்துக்கொண்டு
தியக்கமறவின்பசுகஞ்சேர்வதென்றோ. (௫)

சேரமறச்சிறியனதைப்பிரித்தெந்நாளுந்
திருவடிப்பேரின்பத்துடனேசேரவென்னை
மாறாகநானலைந்தேனப்பாசேர்த்தா
னறிந்திருந்துமாயையிலேனழுந்தவைத்தாய். (௬)

வைத்தபொருளுடலாவியூன்றுநின்னை
வசமெனவேயானக்கொடுக்கவாங்கிக்கொண்டு
சித்தமிசைப்புகுந்ததுதானமெய்யோபொய்யோ
சிறியேற்கிங்குள்ளவறியாய்த்தெரியாவண்ணம். (௭)

தெரியாதோவென்றாளுமபேரானந்தத்
தெள்ளமுதமுதவாமற்றிவலைகாட்டி
வரையாகவலக்கழித்தாயுண்டெடுத்து
வாழ்ந்தேனுளிரண்டுகொண்மாடுபோலே. (௮)

பாடுமககள்சிறறிடையாரசெமபொனுடை
  வைததகனதனமேடைமாடகூடம
வீடுமெனபாறறொடாசையோவிடைவிடாமன
  மிககததிவீடெனறேவிளககலவேணடும. (௯)

விளககவெனககுளளுனளேவிளககாநினற
  வேதகமேபோதகமேவிமலவாழ்வே
களஙகராகிதப்பொருளேயெனனைநீஙகாக
  கணணுதலேநாதாநதககாடசிபபேறே (௧0)

நாதமோநாதாநதவெளியேசுதத
  ஞாதுருவேஞானமேஞேயமேநல
வேதமேவேதமுடிவானமோன
  விததேயிஙகெனனையினிவிடடடாதே. (௧௧)

க ல் ல ா லி ன .

கலலாலினீழறனிலொருநாலவாககுங
  கடவுணீயுணர்ததுவதுஙகைககாடடெனறாற
சொலலாலேசொலபபடுமோசொலலுநதனமை
  துருமபுபற்றிககடலகடககுநதுணிபேயனறே. (௧)

அன்றேவாமோவெனவுஞ்சமயகோடி
  யததனையுமெவவேறுபாறறநேரே
நினறேயேநினைபபெறுமாறெவவாறுஙகே
  நினனருளகொணடறிவதலலானெறிவேறுணடோ. (௨)

ஒனறிபாாககினினனையனறிலவேறே
  நிலைநாடடிககாலவாழநீயலாத
குறியாதுமிலலையெனறுலயாஙகணாவேறே
  கோதைதயொருகூறுடையாய்கூறாய்கூறாய. (௩)

கூறாயவைம்பூதச்சுமையைததாஙகிக
  குணமிலாமனமெனும்பேய்ககுரஙகினபினனே
மாறாதகவலையுடன்சுழலவென்னை
  வைத்தனையேபரமேநின்மகிமைநனறே, (௪)

நன்றெனவுந்தீதெனவுமெனக்கிங்குண்டோ
நானாகிநீயிருந்தநியாயஞ்சற்றே
யின்றெனக்குவெளியானாலெல்லாமல்ல
லிறைவாநின்னடியருடனிருந்துவாழ்வேன். (ரு)

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவுமிரண்டாப்பேசும்
வையகத்தார்கற்பனையாமயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச்செயலபோய்வாழப்
பரமேநின்னானந்தப்பாரவையெங்கே. (சு)

எங்கேயெங்கேயருளென்றைமையிரந்தா
னேழையிவனெனவுமெண்ணியிசைகூரு
மங்கேயங்கேயெளிவந்தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைக்காணபானலந்துபோனேன். (எ)

போனநாட்கிரங்குவதேதொழிலாவிங்ஙன
பொருந்துநாளதன்னையும்போக்கினேனென்ன
ஞானநாயகனேநின் மோனஞான
நாட்டமுற்றுவாழ்ந்திருக்குநாளெந்நாளோ. (அ)

நாட்பட்டகமலமன்னவிதயத்தூடு
நற்றந்தேனேதுணையாநாரிமாதாகண்
வாட்பட்டகாயமிந்தக்காயமென்றே
வனகூற்றுமுயிர்பிடிக்கவருமுனீதி. (கூ)

நீதியெங்கேமறையெங்கேமன்விண்ணெங்கே
நித்தியபராமவாகளெங்கேநெறிசப்பாத
சாதியெங்கேயொழுக்கமெங்கேயாங்களெங்கே
தற்பரநீபின்னுமொன்றைச்சமைப்பதானால். (௧௦)

ஆனாலும்யானெனத்திங்கற்றதெல்லை
யதுபோதுமத்தகதிதானல்லவென்று
போனாலும்யானபோவனல்லானமோனப்
புண்ணியனேவேறுமொருபொருளைநாடேன். (௧௧)

பொருளேநின்பூரணமேலிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
விருளானுண்டோவல்லால்வெளிதானுண்டோ
வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோயாமக்குண்டோ. (௧௨)

V. B. SUBRAHMANIYASARMA
TAMIL-PANDIT.

உண்டோநீ படைத்தவுயிர்த் திரளிலென் போ
லொருபாவி மேதகாதி யுலகம் பொய்யாகக்
கண்டேயு மௌனவுத்தி துறவுமின்றிக்
காசினிக்குளலைந்தவரார் கண்டாய் தேவே. (௧௩)

தேவரெல்லாந் தொழச்சிவந்த செந்தாள் முக்கட்
செங்கரும்பே மொழிக்குமொழி தித்திப்பாக
மூவர்சொலுந் தமிழ்கேட்குந் திருச்செவிக்கே
மூடனேன் புலம்பியசொன் முற்றுமோ தான். (௧௪)

முற்றுமோ வெனக்கினியானந்த வாழ்வு
மூதறிவுக் கினியாய சின்முளரித் தாளிற்
பற்றுமோ சற்றுமில்லையையோ வென்போற்
பாவிபடுங் கலக்கம் பார்த்திலாயோ. (௧௫)

பார்த்தனவெல்லா மழியு மதனாற் சடமப்
பார்த்தே பார்த்திருக்கப் பரமே மோன
மூர்த்திவடிவா யுணர்த்துங் கைக்காட்டெல்லை
முற்றியென நல்லவினை முடிவதென்றோ. (௧௬)

என்றோநீ யன்றியா மென்பதெல்லை
யித்திறகவெல்லாந் தாமில்லையென்றே
பொன்றிடச்செய் வல்லவனீ யெனைப்படைத்தும்
பொறுப்புடையா யென்னினது பொருந்திடாதே. (௧௭)

பொருந்துசக மனைத்தினையும் பொய்பொய்யென்று
புகன்றபடி மெய்யன்றே போதரூபத்
திருந்தபடியென்றிருப்ப தன்றேயன்றோ
வெம்பெருமான் யான்கவலை யற்றாக்காலம். (௧௮)

காலமே காலமொரு மூன்றுங்காட்டுங்
காரணமே காரணகாரியங்களெல்லாங்
கோலமேயெனவா வாவென்றுகூவிக்
குறைவறநின்னருள் கொடுத்தாற் குறைவோ சொல்லாய். (௧௯)

சொல்லாயதருக்கமெல்லாங் கடந்துநின்ற
சொரூபானந்தச்சுடரே தொண்டனேனைக்
கல்லாகப் படைத்தாலு மெத்தநன்றே
காணமுடனுனுறவு கலக்கமாட்டேன். (௨0)

கலங்காதநெஞ்சுடையஞானதீரர்
கடவுளுனைக்காணவேகாயமாதி
புலங்காணாதொருவனன்றோஞானம்பேசிப்
பொய்க்கூடுகாத்ததென்னபுதுமைகண்டாய். (உக)

கண்டிலையோயான்படும்பாடெல்லாமூன்று
கண்ணிருந்துந்தெரியாதோகசிந்துள்ளன்பர்
தொண்டரடித்தொண்டனன்றோகருணைநீங்காச்
சுத்தபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா. (உஉ)

சோதியாயிருட்பிழம்பைச்சூறையாடுந்
தூவெளியேயெனைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்தெந்நாளும்
வாதியாநின்றவினைப்பகையைவென்று
வாழ்வெய்வகுனைப்பிரிந்துமயங்குகின்றேன். (உங)

மயக்குறுமென்மனமணுவாப்பாதைகாட்டி
வல்வினையைப்பறித்தனையேவாழ்வேநாயேன்
செய்கடனேசெயலெல்லாநின்சேயென்று
செங்கைகுவிப்பேனல்லாற்செயல்வேறில்லை. (உச)

வேறுபடுஞ்சமயமெல்லாம்புகுந்துபார்க்கின்
விளங்குபரம்பொருளேநின்விளையாட்டல்லான்
மாறுபடுங்கருத்தில்லைமுடிவின்மோன
வாரிதியினதித்திரள்போலவயங்கிற்றம்மா. (உரு)

அம்மாவீததிசயந்தானன்றோவன்றே
வகண்டநிலையாகியெனையறியாவண்ணஞ்
சும்மாவேயிருக்கவைத்தாயையாவாங்கே
சுகமயமாயிருப்பதல்லாற்சொல்வானென்னே. (உசா)

என்னேநான்பிறந்துழலவந்தவாறிங்
கெனக்கெனவோர்செயலில்லையேழையேனான்
முன்னேசெய்வினையெனவும்பின்னேவந்து
மூளும்வினையெனவுமவர்முறையென்னேதாய (உஎ)

தாயானதன்னருளைப்பரப்பவைத்துத்
தமியேனைப்புரவாமற்றள்ளித்தள்ளிப்
போயனனென்றெனைச்சொலயாவேகதேசம்
பூரணத்துக்குண்டோதான்புகலல்வேண்டும். (உஅ)

புகலரியநின்விளையாட்டென்னேயெந்தாய்
புன்மையறிவுடையவென்னைப்பொருளாப்பண்ணி
யிகலவினைகருமலமாயைகன்மத்தூடே
யிடருறவுஞ்செய்ததனையேயிரக்கமீதோ. (௨௯)

இரக்கமொடுபொறையறிவாசார
மில்லேனுனல்லோர்களீட்டங்கண்டாற
கரக்குமியல்புடையேனப்பாழ்நெஞ்சமெந்தாய
கருந்தாதோவல்லுருக்கோகரியகல்லோ. (௩௦)

பராபரக்கண்ணி.

சீராருந்தெய்வத்திருவருளாம்பூமிமுதற
பாராதியாண்டபதியேபராபரமே. (௧)

கண்ணாரக்கண்டோர்கருப்பொருள்காணாமலருள்
விண்ணூடிருந்தவின்பவெற்பேபராபரமே. (௨)

சிந்தித்தவெல்லாமென்சிந்தையறிந்தேயுதவ
வந்தகருணைமழையேபராபரமே. (௩)

ஆராவமுதேயரசேயானந்தவெள்ளப்
பேராறேமோனப்பெருக்கேபராபரமே. (௪)

ஆரறிவாரென்னவனந்தமறையோலமிடும
பேரறிவேயின்பப்பெருக்கேபராபரமே (௫)

உரையிறந்தவன்பருளத்தோங்கொளியாயோங்கிக்
கரையிறந்தவின்பக்கடலேபராபரமே. (௬)

எத்திக்குந்தானாகியென்னிதயத்தேயூறித்
தித்திக்குமானந்தத்தேனேபராபரமே (௭)

திக்கொடுகீழ்மேலுந்திருவருளாம்பொற்பறிந்தோர
கைக்குள்வளர்நெல்லிக்கனியேபராபரமே. (௮)

முத்தேபவளமேமொய்த்தபசும்பொற்சுடரே
சித்தேயென்னுள்ளத்தெளிவேபராபரமே. (௯)

கண்ணேகருத்தேயென்கற்பகமேகண்ணிறைந்த
விண்ணேயானந்தவியப்பேபராபரமே (௧௦)

வாக்காய்மனதாய்மனவாக்கிறந்தவர்பாற்
றாக்காதேதாக்குந்தனியேபராபரமே. (௧௧)

பார்த்தவிடமெல்லாம்பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வார்த்தைசொலவந்தமனுவேபராபரமே. (௧௨)

வானந்தமானநினைநந்தம்வைத்துவைத்துப்பார்க்கவெனக்
கானந்தந்தந்தவரசேபராபரமே. (௧௩)

அன்பைப்பெருக்கியெனதாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கேயிறையேபராபரமே. (௧௪)

வானமெல்லாங்கொண்டமவுனமணிப்பெட்டகத்துக்
கானபணியான்மணியேபராபரமே. (௧௫)

ஓடுமிருநதியுமொன்றாகக்கண்டவர்க்
கூடுமெய்ப்பொருளானந்தமேபராபரமே (௧௬)

சித்தநினைவுஞ்செய்யுஞ்செயலுநீயெனவா
ழுத்தமர்கட்கானவுறவேபராபரமே. (௧௭)

போதாந்தப்புண்ணியர்கள்போற்றிசயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவீட்டில்விளக்கேபராபரமே (௧௮)

பூதாந்தவீதிமுள்ளறிதொழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந்தேவேபராபரமே (௧௯)

நானுமுடலமென்னநியானென்பதற
வானந்தமவேண்டியலந்தேன்பராபரமே. (௨௦)

என்புருகிநெஞ்சமிளகிக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்கவலந்தேனேபராபரமே (௨௧)

சுத்தவறிவாயசுகப்பொருணீயல்லாலென்
சித்தந்தெளியாதென்செய்வேன்பராபரமே. (௨௨)

மாறாவனுபூதிவாய்க்கினல்லாலென்மயக்கந்
தேறாதென்செய்வேன்சிவமேபராபரமே. (௨௩)

தாகமறிந்தின்பநிட்டைதாராயேற்கெடுவேன்
றேகம்விழுந்திடினென்செய்வேன்பராபரமே. (௨௪)

அப்பாவென்னெப்பில்லைப்பேயாற்றகிலேன்போற்றியென்று
செப்புவதல்லால்வேறென்செய்வேன்பராபரமே. (௨௫)

உற்றறியுமென்னறிவுமுட்கருவிபோஞ்சவிமாண்
டற்றுமின்பாதந்திலையேயையாபராபரமே. (௨௬)

சொல்லாலடங்காச்சுகக்கடலில்வாய்மடுக்கி
னல்லாலென்றுக்கமறுமோபராபரமே. (௨௭)

பாராயோவென்னைமுகம்பார்த்தொருகாலென்கவலை
தீராயோவாய்திறந்துசெப்பாய்பராபரமே. (௨௮)

ஓயாதோவென்கவலையுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதோவையாபகராய்பராபரமே. (௨௯)

ஓகோவுனைப்பிரிந்தாருள்ளங்கனலில்வைத்த
பாகோமெழுகோபகராய்பராபரமே (௩௦)

கூடாததவறிவத்தனையுங்கொள்ளைகொடுத்தூனனுருவைப
பாராதவனுனென்னைமுகம்பாராய்பராபரமே, (௩௧)

கடலமுதேதேனேயெனக்கண்ணேகவலைப
படமுடியாதென்னைமுகம்பாரீபராபரமே, (௩௨)

உள்ளமறிவாயுழப்பறிவாய்நானேழை
தள்ளிவிடின்மெத்தத்தவிப்பேன்பராபரமே, (௩௩)

கன்றினுக்குச்சேதாக்கனிந்திரங்கல்போலவெனக
கென்றிரங்குவாய்கருணையெந்தாய்பராபரமே, (௩௪)

எண்ணாதவெண்ணமெலாமெண்ணியெண்ணியேழைநெஞ்சம்
புண்ணாகச்செய்ததினிப்போதும்பராபரமே. (௩௫)

ஆழித்துரும்பெனவேயங்குமிங்குமுன்னடிமை
பாழிற்றிரிவதென்னபாவம்பராபரமே (௩௬)

கற்றவறிவாலுனைநான்கண்டவன்போற்கூத்தாடிற்
குற்றமென்றென்னெஞ்சேகொதிக்கும்பராபரமே. (௩௭)

ஐயோவுனைக்காணவாசைகொண்டதத்தனையும்
பொய்யோவெளியாப்புகலாய்பராபரமே. (௩௮)

துன்பக்கண்ணீரிற்றுளைந்தேற்குன்னானந்த
வின்பக்கண்ணீர்வருவதெந்நாள்பராபரமே (௩௯)

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளேவைத்தழுக்காறாயுளறு
நெஞ்சனுக்குமுண்டோநெறிதான்பராபரமே. (௪௦)

பாசம்போய்நின்றவர்போற்பாராட்டியானலு
மோசம்போனேனென்முறையோபராபரமே (௪௧)

நன்றறியேன்றீதறியேனென்றுநின்றவனு
ரொன்றறியேனேழையென்னேபராபரமே. (௪௨)

இன்றுபுதி தன்றே யெளியேன் படுந்துயர
மொன்று மறியாயோ வுரையாய் பராபரமே. (சங)

எத்தனைதான் சன்மமெடுத் தெத்தனைநா னெட்டதுய
ரத்தனையு நீயறிந்த தன்றோ பராபரமே. (சச)

இந்தநாட் சற்று மிரங்கிலையே பின்காலன் வரு
மந்தநாட் காக்கவல்லார் யார்காண் பராபரமே. (சரு)

உற்றற்ற நாடி யுளமருண்ட பாவியைநீ
சற்றிரங்கி யாளத் தகாதோ பராபரமே. (சசா)

எள்ளளவு நின்னைவிட வில்லாவென் னைமயக்கிற்
றள்ளுதலா லென்னபலன் சாற்றாய் பராபரமே (சஎ)

பாடிப் படித்துலகிற் பாராட்ட நிற்பதற்கோ
தேடியெனை யடிமைசேர்த்தாய் பராபரமே. (சஅ)

சொன்னதைச் சொல்வதல்லாற் சொல்லறியே னென்சொல்லிற்
கென்னதைச் சொல்வே னெளியேன் பராபரமே (சகூ)

சொல்லும் பொருளுமறச் சும்மா விருப்பதற்கே
யல்லும் பகலுமென்ற னாசை பராபரமே. (ருo)

நேசர்திருவிற்பணிடை யலையாலுன் னடிமைக்
காசையுண்டோ நீயறியா தன்றே பராபரமே (ருக)

துச்சனென வேண்டாமித் தொல்லுலகி லல்லல்கண்டா
லச்சமிக வுடையேனையா பராபரமே. (ருஉ)

கண்ணுவா ரேனுமுனைக் கைகூவியாராயினந்த
மண்ணுவா ரட்பை மதியேன் பராபரமே. (ருங)

கொல்லா விரதங் குவலயமெல் லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ் சொல்லுவதென் னிச்சை பராபரமே. (ருச)

எத்தாற் பிழைப்பேனோ வெந்தையே நின்னருட்கே
பித்தானேன் மெத்தவுநான் பேதை பராபரமே (ருரு)

வாயினாற் பேசாமவுனத்தை வைத்திருந்துந்
தாயிலாப் போனானளாந் தேன் பராபரமே. (ருசா)

அன்னையிலாச் சேயைப்போ லலக்கணுற் றேன்கண்ணா
ரென்னைக் கத்திற்றாய்போ லிருக்கும் பராபரமே. (ருஎ)

உற்றநினைக் கிற்றுயர முள்ளுள்ளே சோதியாய்ப்
பற்றிக்கொண் டேதென்னைக் கைமுகம்பார் நீ பராபரமே. (ருஅ)

பொய்யனிவனென்றுமெள்ளப்போதிப்பார்சொற்கேட்டுக்
கைவிடவுமவேண்டாமெனக்கண்ணேபராபரமே. (௫௯)

எண்ணமறிந்தேயிளைப்பறிந்தேயேழையுய்யும்
வண்ணந்திருக்கருணைவையாய்பராபரமே. (௬0)

நாட்டாதேயென்னையொன்றினாட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீகண்டாய்பராபரமே (௬௧)

உன்னைநினைந்துன்னிறைவினுள்ளேயுலாவுமென்னை
யன்னைவயிற்றின்மடைக்காதேபராபரமே. (௬௨)

பரமுனக்கென்றெண்ணும்பழக்கமேமாறா
வரமெனக்குத்தந்தருளென்வாழ்வேபராபரமே. (௬௩)

வந்தித்துநின்னைமறவாக்கடனுக்கச்
சிந்திக்கநின்னருள்செய்யாய்பராபரமே (௬௪)

எவ்வுயிருமென்னுயிர்போலெண்ணியிரங்கவுநின்
றெய்வவருட்கருணைசெய்யாய்பராபரமே. (௬௫)

வெட்டவெளிப்பேதையன்யான்வேறுகப்பொன்றறியேன்
சிட்டருடன்சேரானந்தந்தெண்டன்பராபரமே. (௬௬)

இரவுபகலற்றவிடத்தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணைவையாய்பராபரமே. (௬௭)

மால்காட்டிச்சிந்தைமயங்காமனின்றுசுகக்
கால்காட்டிவாங்காதேகண்டாய்பராபரமே. (௬௮)

எப்பொருளுநீயெனவேயெண்ணிநான்றேனுற்ற
வைப்பையழியாநிலையாவையாய்பராபரமே. (௬௯)

சும்மாவிருப்பதுவேசுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற்கெளிதோபராபரமே. (௭0)

முன்னொடுபின்பக்கமுடியடிநாப்பண்ணற்றநின்
றன்னொடுநானிற்பதென்றோசாற்றாய்பராபரமே (௭௧)

மைவண்ணந்தீர்ந்தமவுனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணநிட்டையருளாய்பராபரமே. (௭௨)

வித்தன்றியாதும்விளைவதுண்டோநின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோசெப்பாய்பராபரமே. (௭௩)

ஆங்காரமற்றுன்னறிவானவன்பருக்கே
தூங்காததூக்கமதுதூக்கும்பராபரமே. (௭௪)

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்துசின்மயமாநின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கேயின்பநிலைவாய்க்கும்பராபரமே (எரு)

சொல்லாடாதாவுமனைப்போற்சொல்லிறந்துநீயாகி
னல்லாலெனக்குழைந்ததியாமோபராபரமே. (எசு)

பேச்சாகாமோனம்பிறவாமுளைத்ததென்ற
காச்சாசுமேற்பயனுண்டாமோபராபரமே. (எஎ)

கெட்டியென்றுன்னைப்பாமலங்கெட்டயாகத்தோராபூரணமாகத்
தொட்டிலுக்குட்சேய்போற்றுயின்றாபராபரமே. (எஅ)

காட்டவருளிருக்கக்காணாதிருண்மலத்து
நாட்டமெனக்குவரனென்றோபராபரமே. (எகூ)

எத்தன்மைக்குற்றமியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைநின்னருளுமன்றோபராபரமே. (அ0)

எத்தனைபோதோர்ந்தாலுமென்னாலேயின்பமுண்டோ
சித்துருவேயின்பசிவமேபராபரமே. (அக)

மண்ணொடுவிண்காட்டிமறைந்தமறைப்பாவருளைக்
கண்ணொடுகண்ணாகவென்றுகாண்பேன்பராபரமே. (அ௨)

பஞ்சரித்துநின்னைப்பலகாலிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டேயன்றோபராபரமே. (அ௩)

எங்கெங்கேபார்த்தாலுமவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
யங்கங்கிருப்பதுநீயன்றோபராபரமே (அ௪)

அனைத்துமாய்நின்றுயேயானவேறன்றேநினை
நினைக்குங்காலெங்கேநிகழ்த்தாய்பராபரமே. (அ௫)

நின்போதத்தாலேநினைப்புமறப்புமென்று
லென்போதமெங்கேயியம்பாய்பராபரமே. (அசு)

ஒன்றைநினைந்தொன்றைமறந்தோமெனவெல்லாநீ
யென்றறிந்தாலெங்கேயியங்கும்பராபரமே. (அஎ)

கொழுந்திலவயிரமெனக்கோதறவுள்ளன்பி
லழுந்துமவர்க்கேசுகமுண்டாகும்பராபரமே. (அஅ)

பற்றும்பயிர்க்குப்படர்கொழுந்துபோற்பருவம்
பெற்றவர்க்கேநின்னருடான்பேறாம்பராபரமே. (அகூ)

யோகியர்க்கேஞானமொழுங்காம்பேரன்பான
தாகியரும்யோகமுன்னேசார்ந்தோர்பராபரமே. (கூ0)

அல்லும்பகலுமறிவாகிநின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ்சுமைகாண்பராபரமே (௯௧)

எச்சிலென்றுபூவையிகழ்ந்தோர்சுனைபோற்றப்
பசிலையுங்கிள்ளப்படுமோபராபரமே. (௯௨)

அந்தக்கரணமடங்கத்துறப்பதுவே
யெந்தத்துறவினுநன்றெந்தாய்பராபரமே. (௯௩)

தன்னையறிந்தாற்றலைவன்மேற்பற்றலது
பின்னையொருபற்றுமுண்டோபேசாய்பராபரமே (௯௪)

அன்பாற்கரைந்துகண்ணீராறுகண்டுபுண்ணியருக்
குன்பாலவரவழிதானுண்டோபராபரமே. (௯௫)

தன்னையறிந்தருளேதாரகமாநிற்பதுவே
யுன்னையறிதற்குபாயம்பராபரமே. (௯௬)

கற்றகலையானிலைதான்காணுமோகாணபசெல்லா
மற்றவிடத்தேவெளியாமன்றோபராபரமே (௯௭)

கண்மூடிக்கண்விழித்துக்காண்பதுண்டோநின்னருளாம்
விண்மூடினெல்லாமவெளியாம்பராபரமே. (௯௮)

நேரேநின்றருளென்னொருசைக்கவரின்றென்றும்
பாரேன்சுகமும்படைப்பேன்பராபரமே. (௯௯)

வான்காணவேண்டிடின்மலையேறலொக்குமுன்னை
நான்காணப்பாவனைசெய்நாட்டம்பராபரமே (௧00)

வாதனைவிடேனென்றுநின்மனனிலல்லாலவேறுமொரு
சாதனைதானுண்டோநீசாற்றாய்பராபரமே. (௧0௧)

பாரசமும்விண்ணகமும்பற்றுசநிற்பதருட்
டாரகத்தைப்பற்றியன்றோசாற்றாய்பராபரமே. (௧0௨)

விளக்குந்தகளியையும்வேறெனஞானிநினைத்
துளக்கமறச்சிவனென்றுசொல்லவாபராபரமே. (௧0௩)

பாராதிநீயாப்பகர்ந்தாலகமெனவு
மாராயுஞ்சீவனுநீயாங்காண்பராபரமே. (௧0௪)

பொய்யைப்பொய்யென்றறியும்போதத்துக்காதரவுன்
மெய்யருளேயன்றோவிளம்பாய்பராபரமே. (௧0௫)

வருவான்வந்தேனெனல்போன்மன்னியழியுஞ்சகத்தைத்
தெரிவாகவில்லையென்றதீரம்பராபரமே. (௧0௬)

மாயாசகமிலையென்மறந்தேனகோர்பற்றுமிலை
நீயேநானென்றுவந்துநிற்பேனபராபரமே. (௧௦௭)

வாணுதிசெய்யெனவேவைத்தமறையெனையுநீ
தானாகச்சொல்லாதோசாற்றாயபராபரமே. (௧௦௮)

வெள்ளக்கருணைதந்தவேழமாநின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தேகவளம்பராபரமே (௧௦௯)

வண்டாயத்துவண்டுமேவுண்மலரிணைநேர
கொண்டாகக்கோவினபங்கொடுப்பாயபராபரமே (௧௧௦)

மாயைமுதலாமவினைநீமன்னுயிராநீயன்னுயிர்தோறு
தாயுமறிவானதுநீயன்றோபராபரமே (௧௧௧)

என்னறிவுயானுமெனதென்பதுவுமாமிகைக
ணின்னவையேயன்றோநிகழ்ந்தாயபராபரமே (௧௧௨)

பாரறியாதண்டபரப்பறியாதுனபெருமை
யாரறிவாரநானோவறிவேன்பராபரமே. (௧௧௩)

அண்டமனைத்திலுமாயப்பாலுமப்பாலுங
கொண்டநினையாரறிந்துகொள்வார்பராபரமே (௧௧௪)

ஒப்புமொழியின்றியொலிபுகாமோனவட்டக
கப்பலுக்காயவான்பொருணீகண்டாயபராபரமே. (௧௧௫)

என்போலெளியவருமெங்கேநுமபார்க்கதானு
முன்போலவலியவருமுண்டோபராபரமே. (௧௧௬)

பாக்கினண்டபிண்டபரப்பனைத்துநினசெயலை
யாக்குஞ்சயலில்லையேயையாபராபரமே. (௧௧௭)

ஒன்றேபலவேயுருவேயருவேயோ
வென்றேயழைப்பதுனையென்றோபராபரமே. (௧௧௮)

செப்புவதெல்லாஞ்செபநானசிந்திப்பதெல்லாநின
னொப்பிறியானவெனவோர்ந்தேனபராபரமே. (௧௧௯)

ஆரிருந்தென்னார்போயெனனாமுதாநின்னருளின
சீரிருந்தாலுய்வேன்சிவமேபராபரமே. (௧௨௦)

வஞ்சநமன்வாதனைக்குமவன்பிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந்தேனையாபராபரமே. (௧௨௧)

எந்தப்படியுன்னிதயமிருந்ததெமக்
கந்தப்படிவருவதன்றோபராபரமே. (௧௨௨)

எந்தெந்தநாளுமெனைப்பிரியாதென்னுயிராய்ச்
சிந்தைகுடிகொண்டவருட்டேவேபராபரமே. (கஉ௩)

அஞ்சலஞ்சலென்றடிமைக்கபயமப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணர்த்துநிறைவேபராபரமே. (கஉ௪)

என்னையுன்றன்கைக்களித்தாயாவரென்னையான்கொடுத்துப்
பின்னையுன்றன்பெற்றநலம்பேசென்பராபரமே. (கஉ௫)

வாய்பேசாவூமையெனவைத்தவென்றன்மேலுனது
தாயாகவந்தருளைத்தந்தாய்பராபரமே (கஉ௬)

தன்னைத்தந்தென்னைத்தடுத்தாண்டநின்கருணைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபலனெந்தாய்பராபரமே. (கஉ௭)

மாகசண்டாக்காமறலிபட்டபாட்டையுன்னினிய
பாகமின்னபாகமென்னடியர்காணப்பராபரமே. (கஉ௮)

சுட்டியுணராமற்றறியநிலையாகுவெளியில்
விட்டநினையாமென்றுவியப்பேன்பராபரமே. (கஉ௯)

ஏதொன்றுமின்றியென்னைச்சும்மாவிருக்கவைத்தா
யீதொன்றும்போதாதோவின்பம்பராபரமே. (க௩0)

வாயொன்றும்பேசாப்புனிதனாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோவின்பம்பராபரமே. (க௩௧)

என்றுமிருந்தபடிக்கென்னையெனக்களித்த
தொன்றும்போதாதோவுரையாய்பராபரமே (க௩உ)

எண்டிசைகீழ்மேலானவெல்லாம்பெருவெளியாக்
கண்டவிடத்தென்னையுநான்கண்டேன்பராபரமே. (க௩௩)

பித்தனையேதுமறியாப்பேதையனையாண்டவுனக்
கெத்தனைதானதெண்டனிடுவேன்பராபரமே (க௩௪)

தாயாகாப்பத்தூடனமுந்தணைந்தீந்தருளு
நேயவுனையாரேநினையார்பராபரமே. (க௩௫)

விரிந்தமனமொடுங்குமவேளையிஞ்சுகப்
பரந்தவருள்வாழிபதியேபராபரமே. (க௩௬)

சிந்தனைபோய்நானெனல்போய்த்தேக்கவின்பமாமழையை
வந்துபொழிந்தனைநீவாழிபராபரமே. (க௩௭)

தந்தேனேயோவசனந்தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனேயென்றனைநீவாழிபராபரமே. (க௩௮)

மண்ணும்விண்ணும்வந்துவணங்காவோநின்னருளைக்
கண்ணுறவுட்கண்டவரைக்கண்டாற்பராபரமே. (கஙகூ)

என்றுங்கருணைபெற்றவின்பத்தபோதனர்சொல்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ்செல்லும்பராபரமே. (கச0)

ஆடுவதும்பாடுவதுமானந்தமாகநின்னைத்
தேடுவதுநின்னடியார்செய்கைபராபரமே (கசக)

பொங்கியநின்றண்ணருளைப்புட்கலமாப்பெற்றவர்கட்
கெங்கெழுந்தென்ஞாயிறியம்பாய்பராபரமே. (கசஉ)

பாலரொடுபேயர்பித்தர்பான்மையெனநிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியர்தஞ்செய்கைபராபரமே. (கசங)

உண்டுடுத்துப்பூண்டிங்குலகத்தார்போற்றிரியுந்
தொண்டர்விளையாட்டேசுகங்காண்பராபரமே (கசச)

கங்குல்பகலற்றதிருக்காட்சியர்கள்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியேயெந்தாய்பராபரமே (கசரு)

காயநிலையல்லவென்றுகாண்பாருறங்குவரோ
தூயவருட்பற்றுத்தொடர்வார்பராபரமே (கசசு)

அப்புமுப்பும்போன்றவயிக்கியபரானந்தர்தமக்
கொப்புவமைசொல்லவுமவாயுண்டோபராபரமே. (கசஎ)

சித்தந்தெளிந்துசிவமானோரெல்லோர்க்குந்
தொத்தடிமையானகுடிநான்பராபரமே (கசஅ)

தம்முயிர்போலெவ்வுயிருந்தானென்றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருக்கேவலென்றுசெய்வேன்பராபரமே. (கசகூ)

விண்ணுக்கும்விண்ணாகிமேவுமுனக்கியான்பூசை
பண்ணிநிற்குமாறுபகராய்பராபரமே. (கரு0)

நெஞ்சகமேகோயினினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ளவாராய்பராபரமே. (கருக)

கெட்டவழிபாணவப்பேய்கீழாகமேலான
சிட்டருனைப்பூசைசெய்வார்பராபரமே. (கருஉ)

காலைப்பிடித்துமூலக்கனலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிற்றேகம்விழுமோபராபரமே. (கருங)

பஞ்சசுத்திசெய்துநினைப்பாவித்துப்பூசைசெய்தால்
விஞ்சியஞானம்விளங்கும்பராபரமே. (கருச)

அன்பர்பணிசெய்யவெனையாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
லின்பநிலைதானேவந்தெய்துமபராபரமே. (௧௫௫)

மூர்த்திதலந்தீர்த்தமுறையாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச்சற்குருவும்வாய்க்கும்பராபரமே (௧௫௬)

விரும்புஞ்சரியைமுதன்மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்காய்கனிபோலன்றோபராபரமே. (௧௫௭)

தானந்தவந்தருமஞ்சந்ததமுஞ்செய்வர்சிவ
ஞானந்தனையணையநல்லோர்பராபரமே. (௧௫௮)

சொன்னதைச்சொல்லித்துடிக்கின்றவாணவப்பேய்க்
கின்னல்வருவதெந்நாளெந்தாய்பராபரமே. (௧௫௯)

இன்றோவிருவினைவந்தேறியதுநானென்றோ
வன்றேவிளைந்ததன்றோவாறேன்பராபரமே (௧௬௦)

எண்ணமுந்தானின்னைவிடவில்லையெனநூலானமுனமே
பண்ணவினையேதுபகராய்பராபரமே (௧௬௧)

என்னையின்னதென்றறியாவேழைக்குமாகெடுவேன்
முன்னைவினைகூடன்முறையோபராபரமே. (௧௬௨)

அறியாதசெயவினையையையாநீகூட்டுங்
குறியேதெனக்குளவுகூறாய்பராபரமே. (௧௬௩)

என்னைக்கெடுக்கவிசைந்தவிருவினைநோய்
றன்னைக்கெடுக்கத்தகாதோபராபரமே. (௧௬௪)

வல்லமையேகாட்டுகின்றமாமாயைநானொருவ
னில்லையெனின்னெங்கேயிருக்குமபராபரமே. (௧௬௫)

முக்குணத்தாலெல்லாமுளைக்கப்பிரகிருதிக
கிக்குணத்தைநல்கியதாரெந்தாய்பராபரமே. (௧௬௬)

ஆற்றப்படாதுதுன்பமையவெனலென்மனது
தேறப்படாதினியென்செய்வேன்பராபரமே. (௧௬௭)

பூராயமாய்மனதைப்போகவறியாமலையோ
வாராயலந்தேனரசேபராபரமே (௧௬௮)

சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ்சித்தியெல்லாம்பெற்றாலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்குவாயேனபராபரமே (௧௬௯)

வாதுக்குவந்தெதிர்த்தவல்லவரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாடுதெந்தாய்பராபரமே. (௧௭௦)

சூதாகோர்போற்றுவண்டு துவண்டுமனம்
வாதாடினென்னபலன்வாய்க்கும்பராபரமே. (௧௭௧)

கொள்ளித்தேள்கொட்டிக்குதிக்கின்றபேய்க்குரங்காய்க்
கள்ளமனந்துள்ளுவதென்கண்டாய்பராபரமே. (௧௭௨)

வந்ததையும்போனதையுமனத்துலைவைத்துப்பாராதிருந்தாற
சிந்தையிதமகிதஞ்சேருமபராபரமே. (௧௭௩)

ஏறுமயிர்ப்பாலமுனையாயிருந்தவிடயங்களொருப்
பாறெனவுநன்றுவறிந்தேன்பராபரமே. (௧௭௪)

பொறிவழியேயேழைபொறியாயுழலவதுநின்
னறிவினவிதித்தவிதியாமோபராபரமே. (௧௭௫)

பாசசாலங்களெல்லாம்பறறுவிடஞானவைவாள்
வீசநாளெந்நாளவிளம்பாயபராபரமே. (௧௭௬)

எந்தவுடலேனுமெடுத்தவுடனல்லதென்று
சிந்தைசெயவந்ததிறஞ்செப்பாயபராபரமே. (௧௭௭)

பொய்யெலாமொன்றாப்பொருத்திவைத்தபொய்யுடலை
மெய்யென்றுனமெய்யாய்விடுமோபராபரமே. (௧௭௮)

மின்னனையபொய்யுடலைமெய்யென்றுநம்பியையோ
நின்னைமறக்கைநெறியோபராபரமே (௧௭௯)

நித்தியமொன்றில்லாதநீர்க்குமிழிபோன்றவுடற
கிததனைதானறனபமுணடோவெனனேபராபரமே. (௧௮0)

தேகமிறுமென்றுசடர்தேயபுவதெனனித்திரையி
னாகமறிந்தாற்பயநதானுணடோபராபரமே. (௧௮௧)

ஏதைச்சுமையாவெடுப்பாரெடுத்தவுடற்
சேதமுறின்யாதுபினனைசெலவுமபராபரமே (௧௮௨)

தோறபாவைநாலாட்சுமையாகுஞ்சீவனெனறிங
காப்பாலெடுத்ததெவராலேபராபரமே. (௧௮௩)

ஞாலத்தைமெய்யெனவேநம்பிநம்பிநாளுமென்றன்
காலத்தைப்போக்கியென்னகண்டேன்பராபரமே. (௧௮௪)

பொய்யுலகவாழ்க்கைப்புலைச்சேரிவாதனைநீ
மெய்யருளின்மூழ்கின்விடுமேகாண்பராபரமே. (௧௮௫)

நூலேணிவிண்ணேறநூற்குப்பரித்திவைப்பார்
போலேகருவிநன்னூற்போதம்பராபரமே. (௧௮௬)

சின்னஞ்சிறியார்கள்செய்தமணற்சோறதனையொக்கு
மன்னுநகலைஞானமாகாக்கம்பராபரமே. (௧௮௭)

வாசகஞானத்தால்வருமோசுகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோபுகலாய்பராபரமே. (௧௮௮)

கேட்டதையேசொல்லுங்கிளிபோலநின்னருளி
னூட்டமின்றிவாய்ப்பேச்சன்றோபராபரமே (௧௮௯)

வெளியாயருவில்லவிரவுமனபாதேக
வொளியாய்ப்பிறங்கியதுமுண்டோபராபரமே. (௧௯௦)

காலமொருமூன்றுங்கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை
ஞாலத்தனக்குறையார்நலமேலாபராபரமே. (௧௯௧)

கொல்லாவிரதமொன்றுகொண்டவரேநல்லோர்மற்
றல்லாதாரியாரோவறியேன்பராபரமே. (௧௯௨)

இல்லாதகாரியத்தையிச்சித்துச்சிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர்திறங்காண்பராபரமே (௧௯௩)

ஏதுவந்ததுமேதொழிந்ததுமென்னறியானென்னார்கள்
போதநிலைகண்டபுலத்தோர்பராபரமே. (௧௯௪)

ஆயிரஞ்சொன்னாலுமறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகூடிற்பிழைகாண்பராபரமே (௧௯௫)

மாயமயக்கொழிந்தார்மற்றொன்றைநாடுவரோ
நேயவருணிலையினிற்பார்பராபரமே. (௧௯௬)

நித்திரையிற்செத்தபிணநேருமுடற்கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களேநல்லதுறவோர்பராபரமே. (௧௯௭)

என்னெஞ்சமேனுமிரங்குமேநின்னருட்குக்
கன்னெஞ்சருமுளரோகாட்டாய்பராபரமே (௧௯௮)

மந்தவறிவாகியின்பமவாயாதிருந்தலைந்தாற்
சிந்தைமயங்காதோவெனசெய்வேன்பராபரமே. (௧௯௯)

தேடினேன்றிக்கனைத்துந்தெண்டனிட்டேன்சிந்தைநைந்து
வாடினேனென்மயக்கமாற்றாய்பராபரமே. (௨௦௦)

மடிமையெனுமொன்றைமறுத்தன்றோவென்னை
யடிமைகொள்ளல்வேண்டுமரசேபராபரமே. (௨௦௧)

காலயந்திரவின்பகலாறுபயமென்றெழுந்த
மாலவளர்த்தனையேவாழிபராபரமே. (௨௦௨)

நீர்ப்புற்புதமாய்நினைவருட்கேநின்றழியப்
பார்ப்பதல்லால்வேறுமொன்றைப்பாரேன்பராபரமே. (உ0௩)

நீர்க்குமிழிபோலெனனினைவுவெளியாய்க்கரையப்
பார்க்குமிடமெல்லாமெனபார்வைபராபரமே. (உ0௪)

ஆடியோய்ப்பம்பரம்போலாசையுடனெங்குமுனைத்
தேடியோய்ந்தேனென்னசெய்வேன்பராபரமே. (உ0௫)

வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம்வேறெனஞானிகளிக்கு
நாதாந்தமோனநலமேபராபரமே (உ0௬)

ஆனந்தமானநினையன்றியொன்றையுன்னாத
மோனந்தமியேற்குமுதவிபராபரமே. (உ0௭)

ஏதுக்குமுன்னைவிடவில்லையென்றலென்கருத்தைச்
சோதிக்கவேண்டாநான்சொன்னேன்பராபரமே. (உ0௮)

மூர்த்தியிலுந்தேகமிசைமூவிதமாஞ்சித்திபெற்றோ
ரெத்தனைபேரென்றுரைப்பதெந்தாய்பராபரமே. (உ0௯)

நீயன்றிநானார்நினைவாரென்னெஞ்சகமார்
தாயன்றிசூலுமுண்டோசாற்றாய்பராபரமே. (உ௧0)

அங்கமேநின்வடிவமானசுகாகூப்பிடநீ
யெங்குமேனென்றதென்னேபராபரமே (உ௧௧)

தொள்ளைவெள்ளத்தண்ணருண்மேற்கொண்டுசுழித்தார்த்திழுத்தா
ற், கள்ளமனக்கப்பலெங்கேகாணும்பராபரமே (உ௧உ)

ஏகக்கலையுங்கற்றுணர்ந்தோமென்றவர்க்குஞ்சமயமதஞ்சொல்
வக்கணையாலின்பமவருமோபராபரமே. (உ௧௩)

கல்லெறியப்பாசிகலைந்துநன்னீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரின்ஞானம்வந்துதோன்றும்பராபரமே. (உ௧௪)

நின்னையுணர்ந்தோர்கடைநிந்தித்தபேயறிஞ
ரென்னகதிபெறுவாரெந்தாய்பராபரமே. (உ௧௫)

என்னறிவாலென்னலமற்றேயெங்கிருந்துபார்க்கினுநின்
சன்னிதியாநீபெரியசாமிபராபரமே. (உ௧௬)

சோற்றுத்துருத்திசுமைசுமப்பக்கைபிதுங்கக்
காற்றைப்பிடிக்கலைந்தேன்கண்டாய்பராபரமே (உ௧௭)

உள்ளபடியொன்றையுணர்கினவர்க்குள்ளூறுமாயக்
கள்ளமின்றியன்பாய்க்களிப்பேன்பராபரமே. (உ௧௮)

அடுத்தவியல்பாகவொன்றையான்பகர்வதல்லாற்
றொடுததொன்றையானவேண்டிசசொலலேன்பராபரமே. ௨௧௯)

உள்ளமறியாதொருவரொன்றையுன்னிப்பேசிலேயோ
துளளியிளஙகனறுயததுடிப்பேனபராபரமே. (௨௨0)

எல்லாருமின்புற்றிருக்கநினைப்பதுவே
யலலாமல்வேறொன்றறியேன்பராபரமே. (௨௨௧)

மூன்றுண்மெய்ஞ்ஞானமுனிவாதவமீட்டுதல்போ
லிநநாளிறகாணவெனககிசசைபராபரமே (௨௨௨)

கனமமெனபதெலலாஙகரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தனமநிலைசாநததனபாதனமைபராபரமே. (௨௨௩)

குணடுயிலாதென்னறிவினகண்ணூடேசாட்சிபெற
மணடியபேரொளிநீவாழிபராபரமே. (௨௨௪)

நானெனதன்மையென்றுநாடாமனுடவினப
வானுகினறனைநீவாழிபராபரமே (௨௨௫)

அசததாடணுவணுவாயணடமெலலாந்தானுய
மகததாகினறனைநீவாழிபராபரமே (௨௨௬)

காரமாயகாபபவறைகககண்ணூடுமெனகணணே
வாரமவைததுககாததனைநீவாழிபராபரமே. (௨௨௭)

பூரந்தோராதநதேசமெனபாரபூமியையபோராடி
யிரநதோருந்தமமதெனபாரெனனேபராபரமே (௨௨௮)

மூாததியெல்லாம்வாழியெஙகண்மோனகுருவாழியருள
வாாததையெனறுமவாழியன்பாவாழிபராபரமே (௨௨௯)

சொல்லும்பொருளுந்தொடராவருணிறைவிற்
செல்லுமபடிககருணைசெயதாய்பராபரமே (௨௩0)

இறைவரைக்குளளாகவெண்ணரியசிததிமுத்தி
பெற்றவாகளெததனைபோபேசாய்பராபரமே. (௨௩௧)

நாடுசகருநிசானுட்டியபாளயமு
மீடுசெயுமோமுடிவிலெநதாயபராபரமே. (௨௩௨)

தேடுந்திரவியமுஞ்சோநதமணிப்பெடடகமுங
கூடவருநதுணையோகூறாய்பராபரமே. (௨௩௩)

தேடாததேடினரேசெங்கைத்துலாககோல்போல்
வாடாசசமநிலையிலவாழவாாபராபரமே. (௨௩௪)

நீராய்க்கசிந்துருகிநெட்டுயிர்த்துநின்றேனைப்
பாராததென்னோபகராயபராபரமே. (உகரு)

உள்ளபொருளாவியுடன்மூன்றுமன்றேதான்
கொள்ளைகொண்டநீயென்குறைதீர்பராபரமே. (உகசு)

ஆழ்ந்தாயேயிவ்வுலகிலல்லலெல்லாந்தீர்த்தருளால்
வாழ்ந்தாயேயென்றனைநீவாழிபராபரமே. (உகஎ)

தாராவருளோயெல்லாந்தந்தெனையுநின்னருளில்
வாராயோவென்றனைநீவாழிபராபரமே (உகஅ)

ஆசையுன்மீதல்லாலருளறியவேறுமொன்றிற
பாசமவையேனினைகருணைப்பாஙகாறபராபரமே. (உகக)

ஆதியந்தீகுருவாயாண்டதலலாணினையன்றிப
போதனையுமுண்டோபுகலாயபராபரமே. (உச0)

தானாகவந்துதடுத்தாண்டெனையின்ப
வானாகசசெயதவினபவானேபராபரமே (உசக)

பற்றறறிருககுநெறிபற்றிற்கடனமலையுஞ்
சுற்றநினைககுமனனுசொனனேனபராபரமே. (உசஉ)

படிப்பற்றுககேள்வியறறுபபற்றற்றுசசிந்தைத
துடிபபறறாககனறேசுகஙகாணபராபரமே. (உசங)

சத்தாகிநினறோசடஙகளிலிஙகமெனன
வைததாருமுணடேயெனவாழ்வேபராபரமே. (உசச)

சித்தநிருவிகறபஞ்சேர்ந்தாருடற்றீபம
வைததகாப்பூரமபோலவயஙகுமபராபரமே. (உசரு)

ஆதிகாலததிலெனையாணடனையேயிப்பானீ
போதியெனினெஙகேநானபோவேனபராபரமே. (உசசு)

நாவழுததுஞ்சொனமலரோநாளுஞ்சிககுமபொனமலரோ
தேவையுனககினனதெனறுசெபபாயபராபரமே (உசஎ)

இன்னறரும்பாகாயககருபபுவட்டாய்ககற்கணடா
யின்னமுதாயெனனுளிருந்தாயபராபரமே. (உசஅ)

சிற்பரமேதறபரமேதெய்வசசுருதிசொன்ன
வறபுதமேயனபேயறிவேபராபரமே. (உசகூ)

அறிவிப்பானீயென்றாலைமபுலனகடந்தந்
நெறிநிற்பார்யாரேநிகழ்ததாயபராபரமே. (உரு0)

அந்தக்கரணமெனுமாகாதபேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்டவழக்கோபராபரமே. (௨௫௧)

ஐவரொடுங்கூடாமலநந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவேசிவமேபராபரமே. (௨௫௨)

அருளாகிநின்றசுகமாகாமலையோ
விருளாகிநிற்கவியல்போபராபரமே (௨௫௩)

அன்பரெல்லாமின்பமருந்திடவுமியானொருவன்
றுன்புறுதனன்றோநீசொல்லாய்பராபரமே. (௨௫௪)

சந்ததமுநின்கருணைசாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனுனசித்தம்பராபரமே. (௨௫௫)

நானென்னுங்குளறுநாட்டத்தாலென்னைவிட்டுப்
போனாலுமுன்னைவிட்டுப்போகேன்பராபரமே. (௨௫௬)

இக்காயம்பொய்யென்றேரிட்டத்துனக்கபயம்
புகாதாருண்டோபுகலாய்பராபரமே. (௨௫௭)

தானுதலபூரணமேசாருமிடமுண்டுயிரும்
வானாதியுமொழுங்காய்மன்னுமபராபரமே. (௨௫௮)

உன்னுமனங்கர்ப்பூரவண்டைபோலேகரைய
மின்னுமானந்தவிளக்கேபராபரமே. (௨௫௯)

நாட்பட்டலைந்தந்துக்கமெல்லாந்திரவுனக்
காட்பட்டுந்துன்பமெனக்காமோபராபரமே. (௨௬௦)

பாவிபடுங்கணசலக்கம்பாராதத்துமிரங்காதிருந்தா
லாவிக்குறுதுணையாராயாய்பராபரமே. (௨௬௧)

நின்னிறைவேதாரகமாய்நின்றுசுகமெய்தாம
லென்னிறைவேபாவித்தேனென்னேபராபரமே. (௨௬௨)

நின்னைச்சரண்புகுந்தானீக்ககல்வேண்டுமெல்லா
மென்னைப்புறமவிடுதலென்னேபராபரமே. (௨௬௩)

பாருறுதுன்பமெல்லாம்வந்துழைத்தானின்செவியி
லேறுதவாறேதியம்பாய்பராபரமே. (௨௬௪)

விஞ்சுபுலப்பாடனைத்தும்வீறுதன்பஞ்செய்யவந்த
வஞ்சுபுலவேடருக்குமாற்றேன்பராபரமே. (௨௬௫)

கன்னங்கரியநிறக்காமாதிராக்ஷசப்பேய்க்
கென்னையிலக்காகவைத்ததென்னேபராபரமே. (௨௬௬)

சித்திநெறிகேட்டல்செகமயக்கஞ்சென்மமற
முத்திநெறிகேட்டன்முறைகாண்பராபரமே. (உசுஎ)

சிந்தைசிதையச்சிதையாதவானந்த
மெந்தவகையாலேவந்தெய்தும்பராபரமே. (உசுஅ)

கூர்த்தவறிவாலறியக்கூடாதெனக்குரவன்
றோதத்தபடிதானேதிரிந்தேன்பராபரமே. (உசுக)

பத்தருந்துய்பரசுகமயமானருந்த
வெத்தனைநாள்செலுமியம்பாய்பராபரமே. (உஎ0)

தீரத்திறத்தரவுசோராமலிவ்வுலகிற்
பாரத்தனம்பேசல்பண்போபராபரமே. (உஎக)

இந்தவெளியினையுண்டேப்பமிடப்பேரறிவாந்
தந்தவெளிக்கேவெளியாய்ச்சார்ந்தேன்பராபரமே. (உஎஉ)

உணர்த்துமுனைநாடாதுணர்ந்தவையேநாடி
வினைக்குறுமென்மனமேழைமைதானென்னேபராபரமே. (உஎங)

உண்டுபோலின்றுமுலகைத்திரமென்னவுட்
கொண்டோரைப்பெற்றபலன்கூறாய்பராபரமே (உஎச)

உள்ளபடியாதுமெனவுற்றுணர்ந்தேனக்கணமே
கள்ளமனம்போனவழிகாணேன்பராபரமே (உஎரு)

சித்தமவுனஞ்செயல்வாக்கெலாமவுனஞ்
சுத்தமவுனமென்பாற்றோன்றிற்பராபரமே. (உஎசு)

எண்ணிலபலகோடியுயிரெத்தனையோவத்தனைக்குங்
கண்ணிறகலந்தவருட்கண்ணேபராபரமே. (உஎஎ)

எனக்கினியாருன்போலுமில்லையென்றால்யானு
முனக்கினியனாகவுள்ளேன்பராபரமே. (உஎஅ)

அண்டபிண்டங்காணெனக்குமப்புறமுமொன்றாக்
கண்டவெனைநீகலந்தகாலம்பராபரமே. (உஎக)

எத்தனையோகோடியெடுத்தெடுத்துச்சொன்னாலுஞ்
சித்தமிரங்கிலையென்செய்வேன்பராபரமே. (உஅ0)

அன்றந்தரால்வருக்குமற்புதமாநீயுரைத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக்குண்டோபராபரமே. (உஅக)

அப்பனென்றுமன்னையென்றுமாரியனென்றுமுன்னையே
செப்புவதுமுன்னிலையின்சீர்காண்பராபரமே. (உஅஉ)

கூடுங்கனமுமந்தக்காலர்வரும்போதெதிர்த்து
வெட்டுந்தளமோவிளம்பாய்பராபரமே. (௨௮௩)

பேசாதமோனநிலைபெற்றன்றோநின்னருளாம்
வாசாமகோசரந்தானவாய்க்கும்பராபரமே. (௨௮௪)

கூற்றுங்கேட்டாலுங்காயமழியாதசித்தி
பெற்றாலுமின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே (௨௮௫)

கண்டவடிவெல்லாங்கரைக்கின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லாநின்னருளேயன்றோபராபரமே (௨௮௬)

தன்செயலாலொன்றுமிலைதானென்றுணர்பாவி
நின்செயலாய்நில்லாநிலைவேண்பராபரமே (௨௮௭)

கொலைகளவுகட்காமங்கோபமவிட்டாலன்றோ
மலையிலக்காநின்னருடானவாய்க்கும்பராபரமே. (௨௮௮)

தன்னையறியாதுசகந்தானாயிருந்துவிட்டா
லுன்னையறியவருளுண்டோபராபரமே (௨௮௯)

ஒன்றிரண்டென்றுணர்வுணர்வுகொடுத்துள்ளபடி
யென்றுமெனையையாயிறையேபராபரமே. (௨௯௦)

கருத்துமடியார்களுள்ளங்காணவெளியாகுந்
துரியநிறைவானசுகமேபராபரமே. (௨௯௧)

பொய்குவித்தநெஞ்சனருட்பொற்பறிந்துநிற்கவுனைத்துங்
கைகுவித்துநிற்பதெந்தக்காலம்பராபரமே. (௨௯௨)

அத்துவிதமானவுயிர்க்கப்பவனுபவமே
சுத்தநிலையந்நிலையாச்சொல்வாய்பராபரமே. (௨௯௩)

வைத்தசுவாலமபின்மணம்போமோமாயையினோக்
கெத்தனைபோதித்துமென்னெந்தாய்பராபரமே. (௨௯௪)

பூட்டற்றதேகமற்றுப்போகுமுன்னேநின்னருளைக்
காட்டத்தகாதோவெனக்கண்ணேபராபரமே. (௨௯௫)

சொல்லிற்பதாகளைந்துசொன்னமுடிவுகாணுநர்
கொல்லிற்பதாபோல்நிற்பாய்பராபரமே. (௨௯௬)

அழுக்காற்றுநெஞ்சமழுங்கியபுன்மாக்க
ளிழுக்காற்றுவின்பநலமெய்தார்பராபரமே. (௨௯௭)

தேகாதிபொய்யெனவேதேர்ந்தவுபசாந்தருக்கு
மோகாதியுண்டோமொழியாய்பராபரமே. (௨௯௮)

சாதனையெல்லாமவிழ்த்தற்போதங்காட்டாதோ
போதனைநீநல்குவதெப்போதோபராபரமே. (௧௯௯)

ஒன்றுமறியாவிருளாமுள்ளமடைத்தவெனக்
கென்றுகதிவருவதெந்தாய்பராபரமே (௨௦௦)

சிந்திக்குந்தோறுமென்னுடசிறைக்கமாயூமறாதிப்
புத்திகுணினறவருடபொறுப்பேபராபரமே (௨௦௧)

என்றுமடைந்தோர்கட்கிரங்காக்குறிப்பபிழைத்து
கன்றையுதைத்தகாலிகதைகாண்பராபரமே (௨௦௨)

குற்றங்குறையகுணமேலிடவருளை
யுற்றவரோயாவிசக்குறவாயபராபரமே. (௨௦௩)

ஒருநாயாலவாயககுழுணைமைக்கோரநதநாலகோடிய
பேருணையாறபேசிலென்னபெருமைபராபரமே. (௨௦௪)

சொல்லுஞ்சமயநெறிச்சுற்றுக்குளேசுழலு
மல்லலொழிவதெநறகையாபராபரமே. (௨௦௫)

பிடித்தவையேஸ்தாபிச்சுயம்பேராணவத்தை
யடித்துத்துரத்தவல்லாரார்காண்பராபரமே. (௨௦௬)

நெஞ்சத்தாலினைவினைக்குநினைவுடையா
ராசைக்கடலிலழுந்தார்பராபரமே (௨௦௭)

கள்ளாதுசட்டினைவுங்காரியமோநாவொருசொற
கொள்ளாதேதாவுமனறேகூறுயபராபரமே. (௨௦௮)

சென்றவிடமெல்லாந்திருவருளேதாரகமா
நின்றவாகேயானந்தகிடைபராபரமே. (௨௦௯)

நீட்சிதுறக்கிலலாநிதயசுகாரம்பச்சக்
காட்சியாழுனைவந்துசாரந்தெனபராபரமே (௨௧௦)

வாஞ்சித்ததுவமாய்மனனிநினறகாரணநீ
நாஞ்சுகிறபதெந்தநாளோபராபரமே (௨௧௧)

காட்டத்திலங்கிச்சையவந்தாலென்னவுன்று
நாட்டத்தினூடுவந்தடபேபராபரமே. (௨௧௨)

நித்திரையாயத்தானேநினைவயாநதானித்தசித்தஞ்
செத்தபிழைப்பானதெங்களசெய்கைபராபரமே. (௨௧௩)

இன்பநிட்டையெயதாமல்யாதெனினுஞ்சென்றுமனந்
துன்புறதல்வன்பிறவித்துக்கம்பராபரமே. (௨௧௪)

பொய்யகலமெய்யானபோதநிலைகண்டோர்க்கோ
ரையமிலையையமிலையையாபராபரமே. (௯௧௫)

மந்திரத்தையுன்னிமயங்காதெனக்கினியோர்
தந்திரத்தைவைக்கத்தகாதோபராபரமே. (௯௧௬)

வினைகருணைபூத்தசெனனமோவியுயிர்க்குயிராயத்
தனைகருணைதோன்றவருடாய்நீபராபரமே. (௯௧௭)

தன்மயமாய்நின்றநிலைதானேதானாகிநின்றா
னின்மயமாமெல்லாநிகழும்பராபரமே. (௯௧௮)

ஏங்கியிடையுநெஞ்சவேழைமையைநீவாவென்றே
பாங்குபெறச்செய்வதென்றோபராபரமே. (௯௧௯)

ஆண்டநின்னைநீங்காவடிமைகளியாமாணவத்தைப்
பூண்டதென்னசன்மம்புகலாய்பராபரமே. (௯௨0)

எங்கணுநீயென்றுவிருந்தபடியெய்தாம
லங்குமிங்குமென்றலையலாமோபராபரமே (௯௨௧)

கற்குமதுவுண்டுகளிக்கக்கலவாவின்னருளி
னிற்குமதுதந்ததுண்டோநீதானபராபரமே. (௯௨௨)

அண்டபகிரண்டமறியாதவினைவடிவைக்
கண்டவரைக்கண்டாற்கதியாம்பராபரமே. (௯௨௩)

கலக்கமுறநெஞ்சைக்கலக்கித்திரும்பத்
துலக்குபவனீயலையோசொல்லாய்பராபரமே. (௯௨௪)

சிந்தையுமெனபோலச்செயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாநின்செயலாவாழ்வேன்பராபரமே (௯௨௫)

பந்தமெலாந்தீரப்பரஞ்சோதிநீகுருவாய்
வந்தவடிவைமறவேன்பராபரமே. (௯௨௬)

தானந்தமானசகசநிருவிகற்ப
வானந்தநிட்டையருளையாபராபரமே. (௯௨௭)

அல்லலெல்லாந்தீரவெனக்கானந்தமாகவொரு
சொல்லையென்பால்வைத்ததையென்சொல்வேன்பராபரமே. (௯௨௮)

சிந்தைமயக்கமறச்சின்மயமாய்நின்றவுன்னைத்
தந்தவுணக்கெனையேயுநான்றந்தேன்பராபரமே. (௯௨௯)

மைகாட்டுமாயைமயக்கமறநீகுருவாய்க்
கைகாட்டவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௯௩0)

மால்வைத்தசிந்தைமயக்கறவென்சென்னிமிசைக்
கால்வைக்கவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௩௩௧)

மண்ணுமாயையெல்லாமாண்டுவெளியாகவிரு
கண்ணாரவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. (௩௩௨)

பண்ணீர்மையாலேமயங்காதுன்கையாலென்
கண்ணீர்துடைக்கவுநான்கண்டேன்பராபரமே. (௩௩௩)

உள்ளதுணராவுணர்விலிமாபாவியென்றே
மெள்ளமெள்ளக்கைநெகிழவிட்டாயபராபரமே (௩௩௪)

எல்லாநினதுசெயலென்றெண்ணுமெண்ணமுநீ
யல்லாலெனக்குளதோவையாபராபரமே. (௩௩௫)

பந்தமறக்கிருபைப்பற்றொழிந்தேனென்றுளறு
மிந்தமயக்கமெனக்கேன்பராபரமே. (௩௩௬)

காட்சியெல்லாங்கண்ணைவிடக்கண்டதுண்டோயானினுக்கு
மாட்சியுனதருளேயன்றோபராபரமே. (௩௩௭)

எட்டுத்திசையுமொன்றாயின்பமாய்நின்றவுன்னை
விட்டுப்பிரியவிடம்வேறோபராபரமே. (௩௩௮)

பிறியாதுயிர்க்குயிராய்ப்பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவேசிவமேபராபரமே. (௩௩௯)

ஏதேதுசொன்னாலுமெள்ளளவுநீயிரங்காச்
சூதேதெனக்குளவுசொல்லாய்பராபரமே. (௩௪0)

கற்பனையாப்பாடுகின்றேன்கண்ணீருங்கம்பலையுஞ்
சொற்பனத்துங்காணேனென்சொல்வேன்பராபரமே. (௩௪௧)

வன்பொன்றுநீங்காமனதிறப்பமாறுப்பே
ரன்பொன்றும்போதுமெனக்கையாபராபரமே. (௩௪௨)

ஏதுந்தெரியாவெளியேனைவாவெனநின்
போதநிலைகாட்டிற்பொருந்தாதோபராபரமே. (௩௪௩)

ஓராமலெல்லாமொழிந்தேற்குன்றெய்வவரு
டாராதிருக்கத்தகுமோபராபரமே. (௩௪௪)

மோனந்தருஞானமூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கையருளாய்பராபரமே. (௩௪௫)

வாடுமுகங்கண்டெனைவாடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணைநிறைவேபராபரமே. (௩௪௬)

புந்தியினானின்னடியைப்போற்றுகின்றமெய்யடியார்
சிந்தையிற்போய்நின்றறியானம்பராபரமே. (௫௪௭)

உனக்குவமையாக்கருணையுள்ளவரும்வன்மைக
கெனக்குவமையானவருமில்லைபராபரமே. (௫௪௮)

தாயிருந்தும்பிள்ளைதளர்ந்தாற்போலெவ்விடத்து
நீயிருந்துநான்றளர்ந்துநின்றேன்பராபரமே (௫௪௯)

வாயாற்கிணறுகெட்டவாறேபோலவாய்பேசிப்
பேயனுக்கின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே. (௫௫௦

பாவமென்றாலேதும்பயமினிச்செய்யவிந்தச்
சீவனுக்காபோதந்தெரிந்ததாபராபரமே. (௫௫௧)

இன்பநிருவிகற்பமின்றேதாவன்றேனிலோ
அன்பம்பொறுப்பரிதுசொன்னேனேபராபரமே. (௫௫௨)

கற்குநிலைகற்றார்கருவியவிழாதருளாய
நிற்குநிலைகற்பதுவேந்தம்பராபரமே. (௫௫௩)

காச்சச்சுடாவிடும்பொற்கட்டிபோனின்மலமாய்ப்
பேச்சற்றவரேபிறவாபராபரமே. (௫௫௪)

பற்றொழிந்துசிந்தைப்பதைப்பொழிந்துதானேதா
னற்றிருப்பதென்றைக்கமைப்பாய்பராபரமே. (௫௫௫)

உருவெளிதான்வாதவூருத்தமர்க்கல்லாலினமுந
குருவழிநின்றார்க்குமுண்டோகூறாய்பராபரமே. (௫௫௬)

தேகமியாதேனுமொருசித்திபெறச்சீவன்முத்தி
யாகுநெறிநல்லநெறியையாபராபரமே. (௫௫௭)

உலகநெறிபோற்சடலமோயவுயிர்முத்தி
யிலகுமெனல்பந்தவியல்போபராபரமே (௫௫௮)

பரமாப்பரவெளியாப்பார்ப்பதலானமற்றெவர்க்குந்
திரமேதுமில்லைநின்றதேர்ந்தேனபராபரமே. (௫௫௯)

தேடுவேனின்னருளைத்தேடுமுனனேயெய்திண்ட
மாடுவேனானந்தமாவேன்பராபரமே. (௫௬௦)

உள்ளங்குழையவுடல்குழையவுள்ளிருந்த
கள்ளங்குழையவென்றுகாண்பேன்பராபரமே. (௫௬௧)

பட்டப்பகல்போலப்பாழ்த்தசிந்தைமாளினெல்லாம்
வெட்டவெளியாகவிளங்குட்பராபரமே. (௫௬௨)

பார்க்கினணுப்போற்கிடந்தபாழ்ஞ்சிந்தைமாளினென்னை
யார்க்குச்சரியிடலாமையாபராபரமே. (௩௬௩)

பாட்டுக்கோவன்பினுக்கோபத்திக்கோவன்பாதங்க
ணீட்டுக்கெல்லாங்குறிக்கின்றாய்பராபரமே (௩௬௪)

மூத்தாந்தவித்தேமுளைக்குநிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச்சிறப்பேபராபரமே. (௩௬௫)

உன்னுவெளியாயுறங்காதபேருணர்வா
யென்னுவிக்குள்ளேயிருந்தாய்பராபரமே (௩௬௬)

தத்துவமெல்லாமகன்றதன்மையர்க்குச்சின்மயமா
நித்தமுத்தசுத்தநிறைவேபராபரமே. (௩௬௭)

உள்ளக்கொதிப்பகலவுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலாக்கருணைவேண்டுமேபராபரமே. (௩௬௮)

என்னைப்புரப்பதருளின்கடனுமென்கடனு
நின்னிற்பணியறவேநிற்கைபராபரமே (௩௬௯)

தானேயாநன்னிலையைத்தந்தவருளானந்த
வானேமனாதீதவாழ்வேபராபரமே. (௩௭௦)

மண்ணுதிபூதமெல்லாம்வைத்திருந்தநின்னிறைவைக்
கண்ணுரக்கண்டுகளித்தேன்பராபரமே (௩௭௧)

அறியாமையீதென்றறிவித்தவன்றேதான
பிறியாவருணிலையும்பெற்றேன்பராபரமே. (௩௭௨)

நீதெனவுநானெனவுந்தேர்ந்துநான்றேர்ந்தபடி
யேதுநடக்கவொட்டாதென்னேபராபரமே. (௩௭௩)

கண்டவறிவகண்டாகாரமெனமெய்யறிவிற்
கொண்டவர்க்கேமுத்திகொடுப்பாய்பராபரமே. (௩௭௪)

ஈறாகவல்வினைநானென்னுமலினபசுகம்
பேரும்படிக்கடிமைபெற்றேன்பராபரமே. (௩௭௫)

பெற்றாரனுபூதிபேசாதமோனநிலை
கற்றாருனைப்பிரியாகண்டாய்பராபரமே (௩௭௬)

நீயேநானென்னறிவினைப்புமறப்புறந்த
தாயேயனையவருடந்தாய்பராபரமே. (௩௭௭)

சஞ்சலமற்றெல்லாநீதானென்றுணர்ந்தேனென்
னஞ்சலியுங்கொள்வாயரசேபராபரமே. (௩௭௮)

பூதமுதலாதவரைப்பொய்யென்றமெய்யரெல்லாங்
காதலித்தவின்பக்கடலேபராபரமே. (௩௭௯)

வாக்குமனமொன்றுபட்டவார்த்தையல்லால்வெவ்வேறாய்ப்
போக்குடையவார்த்தைபொருந்தேன்பராபரமே. (௩௮0)

வன்மையின்றியெல்லாமதித்துணர்வாய்க்காகெடுவேன்
றன்மையொன்றுந்தோயத்தடையோபராபரமே. (௩௮௧)

பத்தர்சித்தர்வாழிபரிபக்குவர்கள்வாழிசெங்கோல்
வைத்தவர்கள்வாழிகுருவாழிபராபரமே. (௩௮௨)

கல்லாதேனானாலுங்கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேநின்னைத்தொடர்ந்தேன்பராபரமே. (௩௮௩)

சொல்லிறப்பச்சற்குருவாய்த்தோன்றிச்சுகங்கொடுத்த
நல்லுரைக்கேசொந்தவடிமைநான்காண்பராபரமே. (௩௮௪)

முத்திக்குவித்தானமோனக்கரும்புவழித்
தித்தித்திடவிளைந்ததேனேபராபரமே. (௩௮௫)

நித்திரையும்பாழ்த்தநினைவுமற்றுநிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலைநீசொல்லாய்பராபரமே. (௩௮௬)

மண்ணுமறிகடலுமற்றுளவுமெல்லாமுன்
கண்ணிலிருக்கவுநான்கண்டேன்பராபரமே (௩௮௭)

பூட்டிவைத்துவஞ்சப்பொறிவழியேயென்றனைநீ
யாட்டுகின்றதேதோவறியேன்பராபரமே. (௩௮௮)

பொய்யுணவாயிந்தப்புழுக்கூட்டைக்காத்திருந்தே
னுய்யுமவகையுமுளதோபராபரமே. (௩௮௯)

பைங்கிளிக்கண்ணி.

அந்தமுடனாதியளவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதிதுலங்குமோபைங்கிளியே. (௧)

அகமேவுமண்ணனுக்கென்னல்லலெல்லாஞ்சொல்லிச்
சுகமானநீபோய்ச்சுகங்கொடுவாபைங்கிளியே. (௨)

ஆவிக்குளாவியெனுமற்புதனார்சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங்கிட்டுமோசொல்லாய்நீபைங்கிளியே. (௩)

ஆருமறியாமலென்னையந்தரங்கமாகவந்து
சேரும்படியிறைக்குச்செப்பிவாபைங்கிளியே. (௪)

ஆறானகண்ணீர்க்கென்னங்கபங்கமானதையுங்
கூறாதவெதனனோகுதலைமொழிபைங்கிளியே. (௫)

இன்பருளவாடையழககேறுமெமக்கணணலசுத்த
வம்பரமாமாடையளிப்பானோபைங்கிளியே. (௬)

உன்னாமொன்றிரண்டென்றோராமல்வீட்டுநெறி
சொன்னான்வரவும்வகைசொலலாயநீபைங்கிளியே. (௭)

ஊருமிலாபேருமிலாருற்றார்பெற்றாருடனே
யாருமிலாரெனனையறிவாரோபைங்கிளியே. (௮)

ஊனைப்பாராமலெனகருள்ளகத்துநாயகனா
சீனைப்பார்த்தாறகருணைசெயவாரோபைங்கிளியே. (௯)

எனறுவிடியுமிறைவானோவென்றென்று
நினறநிலையெலலாநிசழ்ந்ததாயநீபைங்கிளியே. (௧௦)

ஏநதமடலூடுமெழுதாவிறைவடிவைச்
சிந்தைமடலாவெழுதிசசோபபேனோபைங்கிளியே. (௧௧)

கண்ணுண்மணிபோலினபங்காட்டியெனைபபிரிநத
திணணியருமினனம்வநதுசோவாரோபைங்கிளியே. (௧௨)

ஏடார்மலாசூடேனெய்பெருமான்பொனனடியாம
வாடாமலர்முடிககுவாய்ககுமோபைங்கிளியே. (௧௩)

கலலேன்மலரோனசனிந்தவன்பேபூசையெனற
நலலோாபொல்லாவெனையுநாடுவாரோபைங்கிளியே (௧௪)

கண்டதனைக்கண்டுகலக்கந்தவிரெனவே
விண்டபெருமானையுநான்மேவுவனோபைங்கிளியே. (௧௫)

காணாதகாட்சிகருத்துவந்துகாணாமல்
வீணாள்கழிததுமெலிவேனோபைங்கிளியே (௧௬)

காந்தமிரும்பைக்கவர்ந்திழுததாலென்னவருள
வேந்தனெனையிழுத்துமேவுவனோபைங்கிளியே, (௧௭)

காதலால்வாடினதுங்கண்டனையேயெமமிறைவர்
போதரவாயின்பம்புசிப்பேனோபைங்கிளியே. (௧௮)

கிட்டிககொண்டன்பருண்மைடசேளாப்பலவடிகொள்
பட்டிக்குமின்பமுண்டோசொல்லாய்நீபைங்கிளியே. (௧௯)

கிட்டோய்நெஞ்சிற்கிளர்வார்தழுவவென்று
னெட்டோராவரவாநேசமென்னோபைங்கிளியே. (௨௦)

கூறுங்குணமுமில்லாக்கொள்கையினாரென்கவலை
யாறும்படிக்குமணைவாரோபைங்கிளியே. (உக)

சின்னஞ்சிறியேன்றன்சிந்தைகவர்ந்தாரிறைவர்
தன்னந்தனியேதவிப்பேனோபைங்கிளியே. (உஉ)

சிந்தைமருளைத்தெளிவித்தென்னையாள
வந்தகுருநாதனருள்வாய்க்குமோபைங்கிளியே. (உ௩)

சொல்லிறந்துநின்றசுகரூபப்பெம்மானை
யல்லும்பகலுமணைவேனோபைங்கிளியே. (உச)

தற்போதத்தாலேதலைகீழதாகவைய
னற்போதவின்பவரசாட்செலுமோபைங்கிளியே. (உரு)

தன்னையறியுந்தருணந்தனிற்றலைவ
ரென்னையணையாதவண்ணமெங்கொளித்தார்பைங்கிளியே. (உசு)

தாங்கரியமையலெல்லாந்தந்தென்னைவிட்டின்னருளாம
பாங்கிசைச்சோர்ந்தாரிறைக்குப்பண்போசொல்பைங்கிளியே. (உஎ)

தாவியதோமர்க்கடமாந்தன்மைவிட்டேயண்ணலிட்ட
தோவியம்போனிறகினென்னையுள்குவரோபைங்கிளியே (உஅ)

தீராக்கருவழக்கைத்தீரவிட்டெங்கென்னையினிப்
டாரோருந்தாண்டானைப்பற்றுவனோபைங்கிளியே. (உகூ)

தூங்கிவிழித்தென்னபலன்றூங்காமற்றூங்கிநிற்கும்
பாங்குகண்டாலன்றோபலன்காண்பேன்பைங்கிளியே. (௩0)

தொல்லைகவலைதொலைத்துத்தொலையாத
வெல்லையிலாவின்பமயமெய்துவனோபைங்கிளியே. (௩க)

நன்னெஞ்சத்தன்பரெல்லாநாதனைச்சேர்ந்தின்பணைந்தார்
வன்னெஞ்சத்தாலேநான்வாழ்விழந்தேன்பைங்கிளியே. (௩உ)

நானேகருதினவரநாடார்சும்மாவிருந்தாற்
றானேயணைவரவர்தன்மையென்னோபைங்கிளியே. (௩௩)

நீர்க்குமிழிபோன்றவுடனிற்கையிலேசாசுவதஞ்
சேர்க்கவறியாமற்றிகைப்பேனோபைங்கிளியே. (௩ச)

நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார்நினைக்கின்வேறென்றணையார்
வஞ்சகத்தாரல்லரவர்மார்க்கமென்னோபைங்கிளியே. (௩ரு)

பன்முத்திரைச்சமயம்பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ்
சின்முத்திரையரசைச்சேர்வேனோபைங்கிளியே. (௩சு)

பச்சைகண்டநாட்டிற்பறக்குமுனைப்போற்பறந்தே
னிச்சையெல்லாமண்ணற்கியம்பிவாபைங்கிளியே. (௩௭)

பாசபந்தஞ்செய்ததுன்பம்பாராமலெம்மிறைவ
ராசைதந்ததுன்பமதற்காற்றேனே பைங்கிளியே. (௩௮)

பாராசையற்றிறையைப்பற்றறநான்பற்றிநின்ற
பூராயமெல்லாம்புகன்றுவாபைங்கிளியே. (௩௯)

பேதைப்பருவத்தேபின்றொடர்ந்தென்பக்குவமுஞ்
சோதித்தவண்ணல்வந்துதோய்வாரோபைங்கிளியே. (௪0)

பைம்பயிரைநாடுமின்போற்பார்பூத்தபைங்கொடிசோ
செம்பயிரைநாடித்திகைத்தேனே பைங்கிளியே. (௪௧)

பொய்க்கூடுகொண்டுழலும்புவனேனெம்மிறைவா
மெய்க்கூடுசென்றுவிளம்பிவாபைங்கிளியே. (௪௨)

பொய்ப்பணிவேண்டேனைப்பொருட்படுத்தியண்ணலென்பானா
மெய்ப்பணியுந்தந்தொருகாலமேவுவனோபைங்கிளியே. (௪௩)

மண்ணுறங்கும்விண்ணுறங்குமற்றுள்ளவெலாமுறங்குங்
கண்ணுறங்கேனெம்மிறைவர்காதலாற்பைங்கிளியே. (௪௪)

மட்டுப்படாதமயக்கமெல்லாந்தீரவென்னை
வெட்டவெளிவீட்டிலண்ணன்மேவுவனோபைங்கிளியே. (௪௫)

பாலவர்த்தென்னைவளர்த்திறைவாபன்னெறியாம
பாலைவனத்தில்விட்டபாவமென்னோபைங்கிளியே. (௪௬)

மெய்யினோயமாற்றவுழ்தமெத்தவுண்டெம்மண்ணறாத
மையனோபதிராகமருந்துமுண்டோபைங்கிளியே. (௪௭)

மேவுபஞ்சவண்ணமுற்றாய்வீணசிறையாலல்லலுற்றாய்
பாவிபஞ்சவண்ணம்பகர்ந்துவாபைங்கிளியே. (௪௮)

வாய்திறவாவண்ணமெனைவைத்தாண்டார்க்கென்றுயரை
நீதிறவாச்சொல்லினிசமாங்காண்பைங்கிளியே. (௪௯)

வாட்டப்படாதமவுனவிணபங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக்காண்பேனோபைங்கிளியே. (௫0)

வாராவரவாகவந்தருளுமோனருக்கென்
பேராசையெல்லாம்போய்ப்பேசிவாபைங்கிளியே. (௫௧)

விண்ணவர்தம்பாலமுதம்வேப்பங்காயாகவென்பாற்
பண்ணியதெம்மண்ணன்மயல்பார்த்தாயோபைங்கிளியே. (௫௨)

விண்ணுள்வெளியடங்கிவேறற்றதென்னவருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங்காண்பேனோபைங்கிளியே. (௫௩)

விண்ணோர்நிலவுதவழ்மேடையிலெல்லாருமுற
மண்ணானவீட்டிலென்னைவைத்ததென்னோபைங்கிளியே. (௫௪)

உள்ளத்தினுள்ளேயொளித்திருந்தென்கள்ளமெல்லாம்
வள்ளலறிந்தாலெனக்குவாயுமுண்டோபைங்கிளியே. (௫௫)

ஆகத்தைநீக்குமுன்னேயாவித்துணைவரைநான
ருகத்தின்வண்ணந்தழுவுவனோபைங்கிளியே. (௫௬)

தானேசுபாவந்தலைப்படநின்றான்ஞான
வானானவரும்வருவாரோபைங்கிளியே. (௫௭)

கள்ளத்தலைவரவாகைகாட்டிப்பேசாம
லுள்ளத்திலவந்தவுபாயமென்னோபைங்கிளியே. (௫௮)

எந்நாட்கண்ணி.

தெய்வ வணக்கம்.

நீர்பூத்தவேணிநிலவெறிப்பமன்றாடுங்
கார்பூத்தகண்டனையான்காணுநாளெந்நாளோ. (௧)

பொன்னுருமன்றணைமணிப்பூவைவிழிவண்டுசுற்று
மென்னாமுதினலமிச்சிப்பதெந்நாளோ. (௨)

நீக்கிமலக்கட்டறுத்துநேரேவெளியிலெம்மைத்
தூக்கிவைக்குந்தாளைத்தொழுதிடுநாளெந்நாளோ. (௩)

திருமுகங்காட்டாமலென்றுங்கர்ப்பூரம்வீசுந்
திருமுகமேநோக்கித்திருக்கறுப்பதெந்நாளோ (௪)

வெஞ்சேலெனும்விழியார்வேட்கைநஞ்சுக்கஞ்சினரை
யஞ்சேலெனுங்கைக்கபயமென்பதெந்நாளோ. (௫)

ஆறுசமயத்துமதுவதுவாய்நின்றிலங்கும்
வீறுபரையிருந்தாண்மேவுநாளெந்நாளோ. (௬)

பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்தபாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனீன்றாளையாங்காண்பதெந்நாளோ. (௭)

ஆதியந்தங்காட்டாதகண்டிதமாய்நின்றுணர்த்தும்
போதவடிவானடியைப்போற்றுநாளெந்நாளோ. (௮)

கங்கைநிலவுசடைக்காட்டானைத்தந்தையெனும்
புங்கவெண்கோட்டானைப்பதம்புந்திவைப்பதெந்நாளோ. (கூ)

அஞ்சுமுகங்காட்டாமலாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவடியைச்சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. (க0)

தந்தையிருதாளணித்துத்தம்பிரான்றுளசேர்ந்த
வெந்தையிருதாளிணைக்கேயின்புறுவதெந்நாளோ. (கக)

குருமரபின்வணக்கம்.

தூயகரமலரார்சொல்லாமற்சொன்னவுண்மை
ஐயனைக்கல்லாலரசையாமணைவதெந்நாளோ (க)

சிந்தையினுக்கெட்டாதசிற்சுகத்தைக்காட்டவல்ல
நந்தியடிக்கீழ்க்குடியாய்நாமணைவதெந்நாளோ. (உ)

எந்தைசனற்குமாரனுதியெமையாட்கொள்வான
வந்ததவத்தினரைவாழ்த்துநாளெந்நாளோ. (ங)

பொய்கண்டாரகாணுப்புனிதமெனுமத்துவித
மெய்கண்டநாதனருண்மேவுநாளெந்நாளோ. (ச)

பாதிவிருத்தத்தாலிப்பாரிவிருத்தமாகவுண்மை
சாதித்தார்பொன்னடியைத்தான்பணிவதெந்நாளோ. (ரு)

சிற்றம்பலமன்னுஞ்சின்மயராந்தில்லைநகாக்
கொற்றங்குடிமுதலைக்கூறுநாளெந்நாளோ (சு)

குறைவிலருண்ஞானமுதல்கொற்றங்குடியடிக
ணறைமலர்த்தாட்கன்புபெற்றுநாமிருப்பதெந்நாளோ. (எ)

நாளவங்கள்போகாமனன்னெறியைக்காட்டியெமை
யாளவந்தகோலங்கட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (அ)

என்னறிவையுள்ளடக்கியெனைப்போலவருமவுனி
தன்னறிவுக்குள்ளேநானசாருநாளெந்நாளோ. (கூ)

ஆறொணாறைநாடினதற்காறுமுண்டாமென்றெமக்குக்
கூறுமவுனியருள்கூடுநாளெந்நாளோ. (க0)

நில்லாமனின்றருளைநேரேபாரென்றவொரு
சொல்லானமவுனியருட்டோற்றுநாளெந்நாளோ. (கக)

வைதிகமாஞ்சைவமவுனிமவுனத்தளித்த
மெய்திகழ்ந்தென்னல்லல்விடியுநாளெந்நாளோ. (கஉ)

வாக்குமனமற்றமவுனிமவுனத்தருளே
தாக்கவுமென்னல்லலெல்லாந்தட்டழிவதெந்நாளோ. (கங)

அடியார்வணக்கம்.

வெம்பந்தந்தீர்த்துலகாள்வேந்தன்றிருஞான
சம்பந்தனையருளாற்சாருநாளெந்நாளோ. (௧)

ஏரின்சிவபோகமிங்கிவற்கேயென்னவுழ
வாரங்கொள்செங்கையர்தாளாரம்வைப்பதெந்நாளோ. (௨)

பித்தரிறையென்றறிந்துபேதைபாற்றூதனுப்பு
வித்ததமிழ்ச்சமர்த்தர்மெய்ப்புகழ்வதெந்நாளோ (௩)

போதவூர்நாடறியப்புத்தர்தமைவாதில்வென்ற
வாதவூரையனன்பைவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (௪)

ஓட்டெடுப்பதன்றியுலகைத்துறந்தசெல்வப
பட்டினத்தார்பத்ரகிரிபண்புணர்வதெந்நாளோ (௫)

கண்டதுபொய்யென்றகண்டாகாரசிவமெய்யெனவே
விண்டசிவவாக்கியர்தாண்மேவுநாளெந்நாளோ. (௬)

சக்கரவர்த்தித்தவராசயோகியெனு
மிக்கதிருமூலனருண்மேவுநாளெந்நாளோ (௭)

கந்தரனுபூதிபெற்றுக்கந்தரனுபூதிசொன்ன
வெந்தையருணடியிருக்குநாளெந்நாளோ. (௮)

எண்ணரியசித்தரிமையோர்முதலான
பண்ணவர்கள்பத்தரருள்பாலிப்பதெந்நாளோ (௯)

யாக்கையைப்பழித்தல்.

சுக்கிலமுநீருஞ்சொரிமலமுநாறுமுடற
புக்குழலுமவாஞ்சையினிப்போதுமெனபதெந்நாளோ. (௧)

நீர்க்குமிழிபூணமைத்துநின்றுநில்லாமெய்ய
பார்க்குமிடத்திதன்மேற்பற்றறுவதெந்நாளோ. (௨)

காக்கைநரிசெந்நாய்கழுகொருநாள்கூடியுண்டு
தேக்குவிருந்தாமுடலைச்சீயெனபதெந்நாளோ. (௩)

செங்கிருமியாதிசெனித்தசென்மபூமியினை
யிங்கெனுடலென்னுமிழுக்கொழிவதெந்நாளோ. (௪)

தத்துவர்தொண்ணூற்றறுவர்தாமாய்வாழ்நாட்டைப்
பித்தனெனுமபிதற்றொழிவதெந்நாளோ. (௫)

ஊனென்றிரதனுணர்த்துமதைவிட்டறிவே
னென்றபாவிதலைநாணுநாளெந்நாளோ. (௬)

வேலையிலாவேதன்விதித்தவிந்த்ரசாலவுடன்
மாலைவியாபாரமயக்கொழிவதெந்நாளோ. (௭)

ஆர்ந்துவினைக்கினரோசிகமாமிவ்வுடலில
வாழ்ந்துபெறும்பேற்றைமதிக்குநாளெந்நாளோ. (௮)

மும்மலச்சேராணமுழுக்குடம்பாகமெனு
மிம்மலசாயத்துளிகழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ. (௯)

நாற்றமிக்ககாட்டுநவவாயில்பெற்றபசுரு
சோற்றுத்தருத்திசுமைபெயல்பதெந்நாளோ. (௧0)

உருவிருப்பவுள்ளோதானூறுமலக்கேணி
யருவருப்புவாழ்க்கையைக்கண்டஞ்சுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

மாதரைப்பழித்தல.

மெய்வீசுநாற்றமெல்லாமிக்கமஞ்சளானமறைத்துப
பொய்வீசும்வாயார்புலையொழிவதெந்நாளோ (௧)

திண்ணியநெஞ்சைப்பறவைசிக்கக்குழற்காட்டமற
கண்ணிவைப்போமாயங்கடக்குநாளெந்நாளோ. (௨)

கண்டுமொழிபேசிமனங்கண்டுகொண்டுகைவிலையாக
கொண்டுவிடுமானாபொய்க்கூத்தொழிவதெந்நாளோ (௩)

காமனைவாவென்றிருண்டகணவலையைவீசுமின்னார்
நாமமறந்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ (௪)

கண்களில்வெண்பூளைகரப்பக்கருமையிட்ட
பெண்கண்மயற்பயிப்பிழைக்குநாளெந்நாளோ (௫)

வீங்கித்தளர்ந்துவிழுமுலையார்மேல்வீழ்ந்து
தூங்குமதன்சோம்பைத்துடைக்குநாளெந்நாளோ. (௬)

கச்சிருக்குங்கொங்கைசருமமிருக்குமின்மாற்றம
வைச்சிருக்குமாதர்மயக்கொழிவதெந்நாளோ. (௭)

பச்சென்றகொங்கைப்பசப்பியர்பாழானமய
னச்சென்றறிந்தருளைநண்ணுநாளெந்நாளோ. (௮)

உந்திச்சுழியாலுளத்தைச்சுழித்தகனை
தந்தித்தனத்தார்தமைமறப்பதெந்நாளோ. (௯)

தீட்டுவைத்தசேலைப்பூங்கொய்சகத்திற்சிந்தையெல்லாங்
கட்டிவைக்குமாயமின்னார்கட்டழிவதெந்நாளோ. (௧0)

ஆழாழியென்னவளவுபடாவஞ்சநெஞ்சப்
பாழானமாதர்மயற்பற்றொழிவதெந்நாளோ. (௧௧)

தூயபனித்திங்கள்சுடுவதெனப்பிரிந்தேற்ற
மாயமடவார்மயக்கொழிவதெந்நாளோ. (கஉ)

ஏழைக்குறும்புசெயுமேந்திழையார்மோகமெனும்
பாழைக்கடந்துபயிராவதெந்நாளோ. (கங)

விண்டுமொழிகுளறிவேட்கைமதுமொண்டெருண்
டொண்டியார்கள்கட்கடையிற்சுற்றுழல்வதெந்நாளோ. (கச)

மெய்யிற்சிவப்பிறக்கமேவுமின்பம்போனமாதர்
பொய்யிலின்பினென்றுபொருந்தாநாளெந்நாளோ. (கரு)

தத்துவமுறைமை.

ஐம்பூதத்தாலேயலக்கழிந்ததோஷமற
வெம்பூதநாதனருளெய்துநாளெந்நாளோ. (க)

சத்தமுதலாம்புலனிற்சஞ்சரித்தகள்வரெனும்
பித்தாயந்தீர்ந்துபிழைக்குநாளெந்நாளோ (உ)

நாளும்பொறிவழியைநாடாதவண்ணமெமை
யாளும்பொறியாலருள்வருவதெந்நாளோ. (ங)

வாக்காதியானகன்மமாயைதம்பாலவினைகாலம்
போக்காமலுண்மைபொருந்துநாளெந்நாளோ. (ச)

மனமானவானரக்கைமாலையாகாம
லெனையாளடிகளடியெய்துநாளெந்நாளோ. (ரு)

வேட்டைப்புலப்புலையாமேவாதவண்ணமனக்
காட்டைத்திருத்திக்கரைகாண்பதெந்நாளோ (சு)

உந்துபிறப்பிறப்பையறவிடாதேதையருள்
வந்துபிறக்கமனமிறப்பதெந்நாளோ. (எ)

புத்தியெனுந்துட்டப்பொறியரவின்வாய்த்தேரை
யொத்துவிடாதேதையருளோங்குநாளெந்நாளோ. (அ)

ஆங்காரமென்னுமதயானைவாயிற்கரும்பா
போகாமலெந்தையருளெய்துநாளெந்நாளோ. (கூ)

சித்தமெனும்பௌவத்திரைக்கடலில்வாழ்துரும்பாய்
நித்தமலையாதருளினிற்குநாளெந்நாளோ. (க0)

வித்தியாதத்துவங்களேழுமவெருண்டோடச்
சுத்தபரபோகத்தைத்துய்க்குநாளெந்நாளோ. (கக)

சுத்தவித்தையேமுதலாத்தோன்றுமோரைந்துவகைத்
தத்துவத்தைநீக்கியருள்சாருநாளெந்நாளோ. (கஉ)

பொல்லாதகாமப்புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமனன்னெறியிறசேருநாளெந்நாளோ. (கங)

அடிகளடிக்கீழ்க்குடியாயாம்வாழாவண்ணவ
குடிகெடுக்குமபாழ்மடிமைக்கூறொழிவதெந்நாளோ. (கச)

ஆனபுறக்கருவியாறுபததுமற்றுளவும்
போனவழியுஙகூடப்புனமுளைபபதெந்நாளோ. (கரு)

அந்தகனுக்கெங்குமிருளானவாறுவறிவில
வாதவிருளவேலைவடியுநாளெந்நாளோ. (கசு)

புன்மலத்தைசசோ்நதுமலபோதமபொருந்துதலபோய்
நின்மலத்தைச்சேர்ந்துமலநீஙகுநாளெந்நாளோ. (கஎ)

கண்டுகண்டுந்தேறுககலக்கமெலலாந்தீர்வணணம்
பண்டைவினைவேரைபபறிககுநாளெநநாளோ (கஅ)

பைங்கூழ்வினைதான்படுசாவியாகவெமக்
கெஙகோன்கிரணவெயிலெய்துநாளெந்நாளோ. (கசு)

குறிததவிதமாதியாற்கூடும்வினையெல்லாம்
வறததவிததாமவண்ணமருளவநதிடுநாளெநநாளோ. (உ0)

சஞ்சிதமேயாதிசரககானமுச்சேரும்
வெந்தபொரியாகவருணமேவுநாளெந்நாளோ. (உக)

தேகமுதலுன்காததிரண்டொன்றாய்நின்றிலகு
மோகமிகுமாயைமுடியுநாளெந்நாளோ. (உஉ)

சத்தமுதலாத்தழைததிங்கெமக்குணர்ததுஞ்
சுததமாமாயைதொடககறவதெந்நாளோ (உங)

எம்மைவினையையிறையையெம்பாற்காட்டாத
வெமைதிரோதையகலுநாளெந்நாளோ. (உச)

நித்திரையாய்வந்துவினைவழிகக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ்சமாததறிவதெந்நாளோ. (உரு)

சன்னபின்னலானசகலமெனுங்குப்பையிடை
முன்னவன்ஞானக்கனலைமூட்டுநாளெநநாளோ. (உசு)

மாயாவிகாரமலமொழிசுத்தாவததை
தோயாவருளைததொடருநாளெந்நாளோ. (உஎ)

தன்னுண்மை.

உடம்பறியுமென்னுமந்தவூழலெல்லாந்தீரத
திடம்பெறவேயெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (க)

செம்மையறிவாலறிந்துதேகாதிக்குள்ளிசைந்த
வெம்மைப்புலப்படவேயாமறிவதெந்நாளோ. (௨)

தத்துவமாம்பாழ்த்தசடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்துருவாமெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (௩)

பஞ்சப்பொறியையுயிரென்னுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்சவேயெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ. (௪)

அந்தக்கரணமுயிராமென்றவந்தரங்க
சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத்தேர்ந்தறிவதெந்நாளோ. (௫)

மூக்குணத்தைச்சீவனெனனுமூடத்தைவிட்டருளா
லக்கணமேயெம்மையறிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (௬)

காலையுயிரென்னுங்கலாதிகள்சொற்கேளாமற்
சீலமுடனெம்மைத்தெளிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (௭)

வானகெடுத்துத்தேடுமதிகேடாபோலவெமை
நான்கெடுத்துத்தேடாமனைசறிவதெந்நாளோ. (௮)

அருளியல்பு.

ஞானந்தருநாடிநமக்குவேண்டாமென்
றூனந்தநாட்டிலவுதரிப்பதெந்நாளோ. (௧)

பொய்க்காட்சியானபுவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாமபுவனமேவுநாளெந்நாளோ (௨)

ஆதியந்தங்காட்டாமலம்பரம்போலேநிறைந்த
நீதியருட்கடலைச்சேருநாளெந்நாளோ. (௩)

எட்டுத்திசைக்கீழ்மேலெங்குநெருங்கிவரும்
வெட்டவெளிவிண்ணூற்றினமெய்தோய்வதெந்நாளோ. (௪)

ஞாதானமென்றுசுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்பைமேவுநாளெந்நாளோ. (௫)

வெந்துவெடிக்கின்றசிந்தைவெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிகின்றமழைகாண்பதெந்நாளோ. (௬)

சூரியர்கள்சந்திரர்கடோன்றாச்சொயஞ்சோதிப்
பூரணதேயத்திற்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (௭)

நின்றமனவெப்பக்கலக்கமெலாந்தீரவருட்
டென்றல்வந்துவீசவெளிசேருநாளெந்நாளோ. (௮)

நீட்டுமன்செங்கோல்கடாவடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளைமேவுநாளெந்நாளோ (௯)

சாலக்கபாடத்தடை தீரவெம்பெருமா
ஞாலக்கமணடபத்துளோடுநாளெந்நாளோ. (க0)

விணணவன்றுளென்னும்விரிகிலாமண்டபத்திற்
றண்ணீரருநதிதளர்வொழிவதெநநாளோ. (கக)

வெய்யபுலிபார்ததுவிழிததிருந்தவலலறத
துய்யவருளிற்றுயிலுநாளெநநாளோ. (கஉ)

வெய்யபிறவிவெயில்வெப்பமெலாவிட்டகல
வையனடிநீழலணையுநாளெநநாளோ. (கங)

வாதைப்பிறவிவனகடலைநீநதவையன
பாதப்புணையிணையைப்பற்றுநாளெநநாளோ. (கச)

ஈனமில்லாமெய்ப்பொருளையிமையிலேகாணவெளி
ஞானமெனுமஞ்சனததைநானபெறுவதெநநாளோ. (கரு)

எல்லாமிறந்தவிடததெநதைநிறைவாம்வடிவைப
புல்லாமற்புல்லிப்புணருநாளெநநாளோ. (கசு)

ஈடத்துளுயிர்போலெமகருத்தானுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகணடுபணிநாமவிடுவதெநநாளோ (கஎ)

ஏககனுமாந்துன்பவிருட்கடலைவிட்டருளா
மிககரையேறிவெளிப்படுவதெநநாளோ. (கஅ)

பொருளியலபு.

கைவிளக்கின்பின்னேபோய்க்காணபாரபோன்மெய்ஞ்ஞான
மெய்விளககின்பினனேபோயமெயகாணபதெந்நாளோ. (க)

கேடில்பசுபாசமெலலாங்கீழ்ப்படவுநதானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளுககன்புறுவதெநநாளோ (உ)

ஆணவத்தைநீககியறிவுடையவகையாக
காணவததைககப்பாலைககாணுநாளெந்நாளோ. (ங)

நீககப்பிரியாவினைக்கமறக்ககூடாப்
போக்குவரவற்றபொருளணைவதெநநாளோ. (ச)

அண்டருக்குமெய்ப்பிலவைப்பாமாரமுதையெனனகததிற்
கண்டுகொண்டுநின்றுகளிக்குநாளெநநாளோ. (ரு)

காட்டுந்திருவருளேகண்ணாகக்கண்டுபர
வீட்டின்பமெய்ப்பொருளைமேவுநாளெநநாளோ. (சு)

நானெனதன்மைநழுவியேயெவ்வுயிர்க்குங
தானாவுண்மைமதனைச்சாருநாளெநநாளோ. (எ)

சிந்தைமறந்துதிருவருளாய்நிற்பவர்பால்
வந்தபொருளெம்மையுந்தான்வாழ்விப்பதெந்நாளோ. (௮)

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலெங்கும்வியாபகமா
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடியோருநாளெந்நாளோ. (௯)

அருவுருவமெல்லாமகன்றதுவாயான
பொருளெமக்குவந்துபுலப்படுவதெந்நாளோ. (௧௦)

ஆரணமுங்காணவகண்டிதாகாரபரி
பூரணமவந்தெம்மைப்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (௧௧)

சத்தொடுசித்தாகித்தயங்கியவானந்தபரி
சுத்தவகண்டசிவந்தோன்றுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

எங்கெங்குமபார்த்தாலுமின்புருவாய்நீக்கமின்றித்
தங்குமதனைப்பொருளைச்சாருநாளெந்நாளோ (௧௩)

அடிமுடிகாட்டாதசுத்தவம்பரமாஞ்சோதிக
கடுவெளிவந்தென்னைக்கலக்குநாளெந்நாளோ. (௧௪)

ஒன்றனையுங்காட்டாவுளத்திருளைக்கூறையிட்டு
நின்றபரஞ்சோதியுடனிற்குநாளெந்நாளோ. (௧௫)

எந்தச்சமயமிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளேபொருளாவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. (௧௬)

எவ்வாறிங்குற்றுணர்ந்தாராயாவரவாதமக்கே
யவ்வாறாய்நின்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ (௧௭)

பெண்ணாணலியெனவும்பேசாமலென்னறிவின
கண்ணூடேநின்றவொன்றைக்காணுநாளெந்நாளோ. (௧௮)

நினைப்புமறப்புமறநின்றபரஞ்சோதி
தனைப்புலமாவென்னறிவிற்சந்திப்பதெந்நாளோ (௧௯)

ஆனந்தவியல்பு.

பேச்சுமூச்சில்லாதபேரின்பவெள்ளமுற்று
நீச்சுநிலைகாணுமனிற்குநாளெந்நாளோ. (௧)

சித்தந்தெளிந்தோர்தெளிவிற்றெளிவான
சுத்தசுகக்கடலுட்டோயுநாளெந்நாளோ. (௨)

சிற்றின்பமுண்டுழசிந்தையனந்தங்கடல்போன
முற்றின்பவெள்ளமெமைமூடுநாளெந்நாளோ. (௩)

எல்லையில்பேரின்பமயமெப்படியென்றோதமக்குச்
சொல்லறியாமூமர்கள்போற்சொல்லுநாளெந்நாளோ. (௪)

அண்டரண்டகோடியனைத்துமுகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப்பேரின்பங்கூடுநாளெந்நாளோ. (௫)

ஆதிபாந்தமில்லாதவாதியநாதியெனுஞ்
சோதியினைப்பதறாதேதுணையுநாளெந்நாளோ. (௬)

சாலோகமாதிசவுக்கியமும்விட்டநம்பான
மேலானஞானவின்பமேவுநாளெந்நாளோ. (௭)

தற்பரத்தினுள்ளேயுஞ்சாலோகமாதியெனும
பொற்பறிந்தானந்தம்பொருந்துநாளெந்நாளோ. (௮)

உள்ளத்தினுள்ளேதானூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளத்தினைந்துவிடாயதீரவெந்நாளோ (௯)

கன்னலுடன்முக்கனியுங்கற்கண்டுஞ்சீனியுமாய்
மன்னுமின்பவாரமுதைவாயமடுப்பதெந்நாளோ. (௧௦)

மண்ணாதியென்றமாயக்கமெல்லாநீங்கிடவும
விண்ணாடெமுந்தசுகமேவுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

கானற்சலம்போன்றகட்டுலகப்பொய்த்திர
வானமுதமாவிமருவுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

தீங்கரும்பென்றாலினியதிலன்றாலினிப்பன்போற
பாங்குற்றபேரின்பப்படைச்சுகநாளெந்நாளோ (௧௩)

புண்ணியபாவங்களொருந்தொப்பயடெல்லா
நண்ணியபேரின்பசுகநாமுண்ணவெந்நாளோ. (௧௪)

அன்புநிலைமை.

திங்கரவிகண்டசரோருகம்போலென்னிதய
மிங்கவருள்கண்டுவிகசிப்பதெந்நாளோ. (௧)

வானமுகில்கண்டமயூரபக்ஷிபோலவையன
ஞானநடங்கண்டுநடிக்குநாளெந்நாளோ. (௨)

சந்திரனைநாடுஞ்சகோரபக்ஷிபோலறிவில
வந்தபரஞ்சோதியையாமவாருசிப்பதெந்நாளோ. (௩)

சூத்திரமெய்யப்புற்றகத்துக்குண்டலியாம்பொன்றுட்டிரு
சித்தனையென்கண்ணுறவெறிப்பதெந்நாளோ. (௪)

அந்தரத்தேநின்றுமோனந்தக்கூத்தனுந்தெங்கள்
சிந்தைதிறைகொடுத்துச்சேவிப்பதெந்நாளோ. (௫)

கள்ளனிவனென்றுமெள்ளக்கைவிடுஞ்சாரியமோ
வள்ளலேயென்றுவருந்துநாளெந்நாளோ (௬)

விண்ணூடர்காணுவிமலாபரஞ்சோதி
யண்ணாவாவென்றரற்றுநாளெந்நாளோ. (எ)

ஏதேதுசெய்தாலுமென்பணிபோய்நின்பணியா
மாதேவாவென்றுவருந்துநாளெந்நாளோ. (அ)

பண்டெங்காணேனுன்பழம்பொருளேயின்றுமுனைக்
கண்டெங்காணேனெனவுனைக்கைகுவிப்பதெந்நாளோ. (௯)

பொங்கேதமானபுழுக்கமெல்லாந்தீரவின்ப
மெங்கேயெங்கேயென்றிரங்குநாளெந்நாளோ. (௧௦)

கடலின்மடைகண்டதுபோற்கண்ணீராறாக
வுடல்வெதும்பிமூச்செறிந்துருகுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

புலர்ந்தேன்முகஞ்சருகாய்ப்போனேனிற்காணே
னலந்தேனென்றேங்கியழுங்குநாளெந்நாளோ. (௧௨)

புண்ணீர்மையாளாபுலம்புமாபோற்புலம்பிக்
கண்ணீருங்கம்பலையுங்காட்டுநாளெந்நாளோ. (௧௩)

போற்றேனென்றாலுமென்னைப்புரத்திசையும்வேதனைக்கிங்
காற்றேனாற்றேனெனவரற்றுநாளெந்நாளோ. (௧௪)

பொய்ம்முடங்கும்பூமிசிலபோட்டலுறப்பூங்கமலன்
கைம்முடங்கநான்சனனங்கட்டறுவதெந்நாளோ. (௧௫)

கற்குணத்தைப்பின்றவஞ்சக்காரர்கள்கைகோவாம
னற்குணத்தாருடன்கைகோத்துநான்றிரிவதெந்நாளோ. (௧௬)

தொட்டனைமாமாயைச்சுழனீக்கியந்தரமே
விட்டனையோவென்றவியக்குநாளெந்நாளோ. (௧௭)

V.B.SUBRAHMANYASARMA TAMIL PANDIT

அன்பர்நெறி.

அத்துவாவெல்லாமடங்கச்சோதித்தபடி
சித்துருவாய்நின்றார்தெளிவறிவதெந்நாளோ. (௧)

எடுக்கச்சற்றச்சிந்தைமுயற்சியற்றுமூதறிவாய்ப்
பேச்சற்றோர்பெற்றவொன்றைப்பெற்றிடுநாளெந்நாளோ. (௨)

கோட்டாலையானகுணமிறந்தசிற்குணத்தோர்
தேட்டாலேதேடுபொருள்சேருநாளெந்நாளோ. (௩)

கொடுத்தேபசுத்துவத்தைக்கேடிலாவானந்த
மடுத்தோரடுத்தபொருட்கார்வம்வைப்பதெந்நாளோ. (௪)

கற்கண்டாலோவின்றகாக்கைபோற்பொய்மாயச்
சொற்கண்டாலோடென்பர்தோய்வறிவதெந்நாளோ. (௫)

மெய்த்தகுலங்கல்விபுனைவேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ்சேராச்செயலறிவதெந்நாளோ. (௬)

கூறறச்சமயக்குறும்படர்ந்துதற்போத
மற்றவர்கட்கற்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (எ)

தீர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ்சமயக்குதர்க்கம்விட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழிநேர்பெறுவதெந்நாளோ. (அ)

வீறியவேதாந்தமுதன்மிக்ககாலாந்தவரை
யாறுமுணர்ந்தோருணர்வுக்கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (௯)

கண்டவிடமெல்லாங்கடவுண்மயமென்றறிந்து
கொண்டநெஞ்சர்நேயநெஞ்சிற்கொண்டிருப்பதெந்நாளோ. (க0)

பாக்கியங்களெல்லாம்பழுத்துமனம்பழுத்தோர்
நோக்குந்திருக்கூத்தைநோக்குநாளெந்நாளோ. (கக)

எவ்வுயிருந்தன்னுயிர்போலெண்ணுந்தபோதனர்கள்
செவ்வறிவைநாடிமிக்கச்சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. (கஉ)

அறிஞருரை.

இருநிலனாய்த்தீயாகியென்றதிருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக்கண்டுணர்ந்துபேசச்சறுவதெந்நாளோ. (க)

அற்றவர்கட்கற்றசிவனென்றவத்துவித
முற்றமொழிகண்டருளின்மூழ்குநாளெந்நாளோ. (உ)

தானென்னைமுன்படைத்தானென்றதகவுரையை
நானென்னுமுண்மைபெற்றுநாமுணர்வதெந்நாளோ. (௩)

என்னுடையதோழனுமாமென்றதிருப்பாட்டி
னன்னெறியைக்கண்டுரிமைநாஞ்செய்வதெந்நாளோ. (௪)

ஆருடனேசேருமறிவென்றவவ்வுரையைத்
தேரும்படிக்கருடான்சேருநாளெந்நாளோ. (௫)

உன்னிலுன்னுமென்றவுறுமொழியாலென்னிதயந்
தன்னிலுன்னின்னெறியைச்சாருநாளெந்நாளோ. (௬)

நினைப்பறவேதானினைந்தேனென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாயப்பொருளிலாழுநாளெந்நாளோ (எ)

சென்றுசென்றேயணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாகி
நின்றுவிடுமென்றநெறிநிற்குநாளெந்நாளோ. (அ)

ஆதியந்தமில்லாவரியபரஞ்சோதி
நீதிமொழிகண்டதுவாயிருக்குநாளெந்நாளோ. (௯)

பிறிதொன்றிலாசையின்றிப்பெற்றிருந்தேனென்ற
நெறியுடையான்சொல்வினிலைநிற்குநாளெந்நாளோ. (௧0)

திரையற்றநீர்போற்றெளியவெனதநேநாந்த
வுரைபற்றியுற்றங்கொடுக்குநாளெந்நாளோ. (௧௧)

அறியாவறிவிலவிழ்ந்தேனவென்ற
நெறியாமுறையுணர்ந்துநிற்குநாளெந்நாளோ (௧௨)

எனக்குநீயென்றுமியற்கையாய்ப்பின்னு
முனக்குநானென்றவுறுதிகொள்வதெந்நாளோ. (௧௩)

அறிவையறிவதுவேயாகுமெய்ப்பொருளென்
றுறுதிசொன்னவுண்மையினையோருநாளெந்நாளோ. (௧௪)

நிற்குநிலை.

பண்ணினிசைபோலப்பரமன்பானின்றதிற
னெண்ணியருளாகியிருக்குநாளெந்நாளோ, (௧)

அறிவோடறியாமையற்றறிவினூடே
குறியிலறிவுவந்துகூடுநாளெந்நாளோ. (௨)

சொல்லானமனத்தாற்றெருடராச்சப்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாயநிலைநிற்பதெந்நாளோ (௩)

செங்கதிரின்முன்மதியந்தேசடங்கினிற்றிடல்போ
லங்கணனார்தாளிலடங்குநாளெந்நாளோ. (௪)

வானூட்டடங்குமவளிபோலவினைபுருவாங்
கோனூட்டடங்குங்குறிப்பறிவதெந்நாளோ. (௫)

செப்பரியதன்கருணைச்சிற்சுகமூ பூரணத்தி
லப்பினிடையுப்பாயணையுநாளெந்நாளோ (௬)

தூயவறிவானசுகச்சோதிதனைப்பார
றீயினிரும்பெனத்திகழுநாளெந்நாளோ. (௭)

தீதணையாகக்காப்பூரதீபமெனஞானக்கண்ட
சோதியுடனறிந்துதரிசறுவதெந்நாளோ. (௮)

ஆராருங்காணாதவற்புதனுறைபொற்படிக்கீழ்
நீரார்நிழல்போனிலாவுநாளெந்நாளோ. (௯)

எட்டத்தொலையாதவெந்தைபிரான்சந்நிதியிற்
பட்டப்பகல்விளக்காய்ப்பண்புறுவதெந்நாளோ. (௧0)

கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக்கண்டார்நாய்போல
விருப்புவட்டாவின்புருவைமேவுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

துச்சப்புலனாற்சுழலாமற்றண்ணருளா
லுச்சிககதிரப்படிகமொவ்வுநாளெந்நாளோ. (கஉ)

இம்மாயிலத்திலிருக்கப்படியேயிருந்து
சும்மாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (கங)

நானவனாந்தன்மையெய்திக்காண்டமெனவண்டமெங்கு
ஞானமதயானைநடத்துநாளெந்நாளோ (கச)

ஒன்றிரண்டுமில்லதுவாயொன்றிரண்டுமுள்ளதுவாய்
நின்றசமத்துநிலைநேர்பெறுவதெந்நாளோ. (கரு)

பாசமகலாமற்பசிபிறக்கலவாமன
மாசிலசமத்துமுத்திமாயக்குநாளெந்நாளோ. (கசு)

சிற்றறிவுமெள்ளச்சிதைந்தெம்மானபேரறிவை
யற்றறியாவண்ணமறிந்தோங்குநாளெந்நாளோ (கஎ)

தந்திரசதையந்திரதசைசசாரினவையாமறிவென
றெந்தையுணர்வெவழிவாவெய்துநாளெந்நாளோ. (கஅ)

போகருவறறவெளிபோனிறைந்தபோதநிலை
நீக்கமறக்கூடிநிலைபெறுவதெந்நாளோ (ககூ)

காண்பாருங்காட்டுவதுங்காட்சியுமாயநின்றவந்த
வீணபாவமபோயதுவாயமேவுநாளெந்நாளோ (உ0)

வாடாதேநானுவாயமாயாசேபங்கோனவ
நாடாதேநாடிநலம்பெறுவதெந்நாளோ. (உக)

ஆடலைபோகாட்டிபெமதாடலொழிசதாண்டானைபோற
றுடலைபேற்றுடித்தழைக்குநாளெந்நாளோ (உஉ)

மேடலொடுகீழிலலாதவிந்தத்தனாதமுடனே
பாலொடுநீர்போறகலந்துபணபுறுவதெந்நாளோ. (உங)

அறியாதறிந்தெமையாளண்ணலைநாமாக்க
குறியாதவண்ணங்குறிக்குநாளெந்நாளோ. (உச)

ஓராமனமந்திரமுமொன்றுமனம்பரனைப
பாராமறபார்த்துடழகுநாளெந்நாளோ. (உரு)

உளபற்றுமென்னுடையபற்றும்பூரணன்பால
வானபறறுங்கண்மோனமருவுநாளெந்நாளோ. (உசு)

ஆண்டான்மவுனியருளியதவறிவாலறிவைத
தூண்டாமற்றூண்டித்துலங்குநாளெந்நாளோ. (உஎ)

ஆணவத்தோடத்துவிதமானபடிமெய்ஞ்ஞானத்
தாணுவினோடத்துவிதஞ்சாருநாளெந்நாளோ. (௨௮)

நிலைபிரிந்தோர்கூடுதற்குபாயம்.

கனயநெறிகட்பிற்கடுநரகெனவெந்நாளு
நனைதருஞானநெறிநாமணைவதெந்நாளோ. (௧)

ஞானநெறிதானேநழுவிடினுமப்பதத்து
ளானமுத்திநல்குமெனவன்புறுவதெந்நாளோ. (௨)

பன்மார்க்கமானபலவடிபட்டேறுமொரு
சொன்மார்க்கங்கணைந்துலங்குநாளெந்நாளோ (௩)

அத்துவிதமென்றவநுபவசொற்கணிணைந்து
சுத்தசிவத்தைத்தொடருநாளெந்நாளோ (௪)

கேட்டனமுத்தனைக்காலசேடிலாநற்பதமும்
வாட்டமறவெமக்குவாய்க்குநாளெந்நாளோ. (௫)

என்னசிவனென்னபத்தறவெவ்விடமுமென்ஞான
சன்னிதிபாக்கண்டிடைசாதிப்பதெந்நாளோ (௬)

நாபிரமமென்றனநிலையொன்றுண்டாயா
றேபயிலெல்லாமொன்றாயத்திகழுநாளெந்நாளோ. (௭)

முச்சகமேயாதிமுழுதுமகண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவந்தாமன்னபதெந்நாளோ (௮)

எவ்வடிவுப்பூரணமாமெந்தையுருவென்றிசைத்த
வவ்வடிவக்குள்ளேயடங்குநாளெந்நாளோ. (௯)

சத்திதத்தெல்லாஞ்சிவபூரணமாக
வத்தித்துவாழ்த்திவணங்குநாளெந்நாளோ. (௧௦)

தாங்கியபாரவிண்ணுந்திதானேநானுக்கினியா
யோங்குமியோகவுணர்வுற்றிடுநாளெந்நாளோ. (௧௧)

ஆசனமூர்த்தங்களறவகண்டாகாரசிவ
பூசைசெயவாசைபொருந்துநாளெந்நாளோ. (௧௨)

அஞ்செழுத்தினுண்மையதுவானவப்பொருளை
நெஞ்சழுத்தியொன்றுகிறகுநாளெந்நாளோ. (௧௩)

அவ்வுயிர்போலெவ்வுயிருமானபிரான்றன்னடிமை
யெவ்வுயிருமென்றுபணியாஞ்செயவதெந்நாளோ. (௧௪)

தேசிகர்கோனைத்திரன்மவுனிநர்தமக்கு
வாசிதொக்கமகிழுநாளெந்நாளோ. (௧௫)

குருலிங்கசங்கமமாகக்கொண்ட திருமேனி
யருண்மயமென்றன்புற்றருள்பெறுவதெந்நாளோ. (௧௮)

காண்பேனோவென்கண்ணி.

சிந்திக்குந்தோறுந்தெவிட்டாவமுதேயென
புந்திக்குநீதான்பொருந்திடவுங்காண்பேனோ. (௧)

கேவலத்தினூனகிடந்த கீழ்ப்பட்டாரின்பருட
காவலனைப்பாலொன்றிக்கலந்திடவுங்காண்பேனோ (௨)

ஆரியங்கடந்தவொன்றேதுவெளியாய்நின்ற
பெரியநிலையையானும்பெற்றிடவுங்காண்பேனோ. (௩)

மாசற்றவன்பானெஞ்சேமாறாதபெட்டசமாத
தேசற்றமாமணிநின்றேசினையுங்காண்பேனோ. (௪)

பாவிகாரமலமகலவெந்தைபிரா
னேயானுபூதிநிலைபெறவுங்காண்பேனோ. (௫)

பொய்யுலகும்பொய்ப்பற்றும்பொய்யுடலும்பொய்யெனவே
மெய்ப்பதியைமெய்யெனவேமெய்யுடனேகாண்பேனோ. (௬)

வாலற்றபட்டமெனமாயாமனப்பட்டலங்
காலற்றுவீழவுமுகக்கண்ணுற்றடையவுங்காண்பேனோ. (௭)

உள்ளும்புறம்புமொருபடித்தாயநின்றசுகங்
கொள்ளும்படிக்கிறைநீகூட்டிடவுங்காண்பேனோ. (௮)

காட்டுகின்றமுக்கட்கரும்பேகனியேயென
னாட்டமெல்லாந்தீரவுனதாடலையுங்காண்பேனோ. (௯)

ஆங்காரமற்றாங்கிச்சுகப்பெறுமானின்னிறைவி
னீங்காயநிற்குநிலைபெறவுங்காண்பேனோ (௧0)

வாதவூராளிதனைவான்கருணையால்விழுங்கும்
போதவூரேறேநின்பொன்னடியுங்காண்பேனோ. (௧௧)

சாட்டையிலாப்பம்பரம்போலாடுஞ்சால
நாட்டமறவெந்தைசுத்தஞானவெளிகாண்பேனோ (௧௨)

மன்றுநிம்வாழ்வேமரகதஞ்சோமாணிக்கக
குன்றேநின்றாட்கீழ்க்குடிபெறவுங்காண்பேனோ. (௧௩)

பொய்யயென்றறிந்துமெய்மைபோகவொட்டாதையவிந்த
வையங்கனமயக்கமாற்றிடவுங்காண்பேனோ. (௧௪)

தாயினுமா நல்லதயாளுவே நின்னையுன்னித்
தீயின்மெழுகொத்துருகுஞ் சிந்தைவரக்காண்பேனோ (கரு)

என்செயினுமைம்பொறியுமனமொருவாவேழைபணியா
நின்செயலென்றுணருணர்வுவரக்காண்பேனோ. (கசு)

மாளாத்தனையுமிரக்கமிலாக்கனபாவி
யுள்ளத்துமெந்தையுலாவிடவுங்காண்பேனோ (கஎ)

வஞ்சகஞ்சூதுகாலயமாமலவினையேனுமெய்யோ
னெஞ்சகத்திலையா நீநேர்பெறவுங்காண்பேனோ. (கஅ)

தொலையாப்பிறவித்துயர்கெடவுமெந்தைபிரான
மலவறக்கருணைமழைபெய்திடவுங்காண்பேனோ (ககூ)

வாளாருங்கண்ணார்மயற்கடலிலாழ்ந்தென்சிற
றூளாகவெந்தையருள்செய்யவுங்காண்பேனோ. (உ0)

பஞ்சாய்ப்பறக்குநெஞ்சப்பாவியைப்பேய்பிடியா
வஞ்சாதேயென்றினருள்செய்யவுங்காண்பேனோ. (உக)

ஆகெடுகாதிடலடந்தழுந்தமனப
வாடுமெனையைப்பார்க்காவென்னவுங்காண்பேனோ. (உஉ)

சிட்டாகவெளிபசிவனேயோடிவினைவேன
யட்டறவாசைமயக்கறவுங்காண்பேனோ. (உ௩)

உண்ணின்றுணர்த்துமூலப்பிலாவொளிக்கெறிநின்
றண்ணென்றசாந்தவருள்சார்ந்திடவுங்காண்பேனோ. (உச)

ஓங்கருசசொரூபகவொளருணாவுங்கோனறங்க
கூடுமடிக்கிறைஞ்சிக்கூடிடவுங்காண்பேனோ (உரு)

வாக்கானமனத்தானமதிப்பரியாப்பொன்னுருவோ
னேக்காயநோக்கிநிற்குநுண்ணுறவுங்காண்பேனோ. (உசு)

இவ்வுடப்பிற்குழனேபொறாயகோணின்னரு
ளவ்வுடம்புக்குளம்பாய்தரிக்கக்காண்பேனோ (உஎ)

நிக்கமாப்பொன்றுடன்றஞ்சமாய்நிற்குணமாரு
சுத்தவெளிநீவெளிப்பாய்த்தோன்றிடவுங்காண்பேனோ (உஅ)

கண்ணிறைந்தமோனக்கருத்தேயெனக்கனனேயென
னுண்ணிறைந்தமாயையொழிந்திடவுங்காண்பேனோ (உகூ)

அத்தாவிமலாவருளாளாவானந்த
சித்தாவெனக்குன்னருள்செய்திடவுங்காண்பேனோ. (௩0)

வீணேபிறந்திறந்துவேசறவேறுதையறக்
காணேனிறைநின்கருணைபெறக்காண்பேனோ. (௩க)

சட்டையொத்தவிவ்வுடலைத்தள்ளுமுன்னே ஞானசச்ச
நிட்டையைப்பெற்றையாநிருவிகற்பங்காண்பேனோ. (௬௨)
எல்லாந்தெரியுமிறைவாவென்னல்லலெல்லாஞ்
சொல்லாமுனீதானெருகுத்திரங்கக்காண்பேனோ. (௬௩)
அண்டபகிரண்டமனைத்துமொருபடித்தாகக்
கண்டவர்கள்கண்டதிருக்காட்சியையுங்காண்பேனோ. (௬௪)
உள்ளிருந்தகாயமுடனிருப்பவென்மைதனைப்பால
வாணிருந்தவென்னவுநானவந்திருக்கக்காண்பேனோ. (௬௫)
தினையத்தனையுந்தெளிவறியாப்பாவியே
னினைவிறபரமபொருளைநேரேபெறவுங்காண்பேனோ. (௬௬)
துன்பமெனுந்திட்டைதூர்த்துக்குறையிடையாவே
யின்பவெள்ளமவந்திடவெதிர்ப்படக்காண்பேனோ. (௬௭)

ஆகாதோவென்கண்ணி.

கல்லாதநெஞ்சகத்தைநெக்குருகவைத்தொழிற்கும
வல்லாயநின்னிடமவழங்கிஞலாகாதோ (௧)
என்னையறியவெனக்கறிவாயிருந்தவுன்
றன்னையறிந்தின்பநலஞ்சாரவைத்தாலாகாதோ (௨)
பொய்ம்மையமேபானபுரைநீரவெகதையின்ப
மெய்ம்மையவந்தென்னைவிழுங்கவைத்தாலாகாதோ. (௩)
மட்டில்லாச்சிற்சுகமாமவாழ்வேநின்னின்பமயரு
சிட்டார்போலயானருந்தித்தேக்கவைத்தாலாகாதோ. (௪)
அத்தாநின்பொற்றாளடிக்கேயனுதினமும
பித்தாக்கியின்பமபெருக்கவைத்தாலாகாதோ. (௫)
மெல்லியலார்மோகவிழற்கிறைப்பேனையாநின
னெல்லையிலானந்தநலமிசசித்தலாகாதோ. (௬)
சுட்டழகாயென்னுடனேசூறையிட்டானந்தமயக்
கட்டழகாநின்னைக்கலக்கவைத்தாலாகாதோ. (௭)
சோதியேகந்தாச்சுகவடிவேதூவெளியே
யாதியேநின்னையறியவைத்தாலாகாதோ. (௮)
நேசஞ்சிறிதுமிலேனின்மலனேநின்னடிக்கே
வாசஞ்செயவிரங்கிவாவென்றாலாகாதோ. (௯)

என்னறிவுக்குள்ளேயிருந்ததுபோலையாவே
நின்னறிவுநின்னுடனாயாநிற்கவைத்தாலாகாதோ. (க௦)

ஆதிப்பிரானேயென்னல்லலிருளகலச்
சோதிப்பிரகாசமயந்தோன்றுவித்தாலாகாதோ. (கக)

ஆசைச்சுழற்கடலிலாழாமலையாநின்
னேசப்புணைதந்தாணிறுத்தினாலாகாதோ. (கஉ)

பாசநிகளங்களெல்லாம்பஞ்சாகச்செஞ்செவே
யீசவெனைவாவென்றிரங்கினாலாகாதோ. (கங)

ஓயாவுள்ளன்பாயுருகிவாய்விட்டரற்றிச்
சேயாகியெந்தைநின்னைச்சேரவைத்தாலாகாதோ. (கச)

ஆதியாய்வாழ்வாயகண்டிதமாய்நின்றபரஞ்
சோதிநீயென்னைத்தொழும்பனென்றாலாகாதோ. (கரு)

விண்ணாரக்கண்டவிழிபோற்பரஞ்சோதி
கண்ணாநின்னிறைவைக்காணவைத்தாலாகாதோ. (கசு)

சேராமற்சேர்ந்துநின்றுசின்மயனேநின்மயத்தைப்
பாராமற்பாரெனநீபக்ஷம்வைத்தாலாகாதோ. (கஎ)

கண்ணாடிபோலவெல்லாங்காட்டுந்திருவருளை
யுண்ணாடியையாவுருகவைத்தாலாகாதோ. (கஅ)

மூலவிருள்சால்வாங்கமுந்தறிவுதோன்றவருட்
கோலம்வெளியாகவெந்தைகூடுவித்தாலாகாதோ. (க௯)

சாற்றரியவின்பவெள்ளந்தாக்குமதினீமூழ்கி
யாற்றமுறுமென்னவதிலுண்மைசொன்னாலாகாதோ. (உ௦)

நையுங்குழைந்திரண்டுகண்ணருவிபெய்யவரு
ளையநின்றருட்கீழேயடிமைநின்றாலாகாதோ. (உக)

இல்லையோவென்கண்ணி.

ஏதுந்தெரியாதெனைமறைத்தவல்லிருளைக்
காதநீக்கவொருஞானவிளக்கில்லையோ. (க)

பணியற்றுநின்றுபதைப்பறவென்கண்ணுண்
மணியொத்தசோதியின்பவாரியெனக்கில்லையோ. (உ)

ஏமமாலறியத்தறவெய்யபெருமான்யாதுமின்றிச்
சும்மாவிருக்கவொருசூத்திரந்தானில்லையோ. (ங)

நாப்பருங்கடையானேனுந்தாநின்னின்பமயம்
வாய்க்கும்படியினியோர்மந்திரந்தானில்லையோ. (௪)

ஊனாகிநிற்குமுணர்வைமறந்தையாநீ
தானாகநிற்கவொருதந்திரந்தானில்லையோ. (௫)

அல்லும்பகலுமகண்டவடிவேயுனைநான்
புல்லும்படியெனக்கோர்போதனைதானில்லையோ. (௬)

வேண்டாவோவென்கண்ணி.

கண்டவடிவெல்லாநின்காட்சியெனத்தேறக்குவித்துப்
பண்டுமின்றுநின்றவென்னைப்பார்த்திரங்கவேண்டாவோ. (௧)

வாதனையோடாடுமனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையாபுலப்படுத்தவேண்டாவோ. (௨)

தன்னையறியத்தனியறிவாய்நின்றருளு
நின்னையறிந்தென்னறிவைநீங்கிநிற்கவேண்டாவோ. (௩)

அள்ளக்குறையாவகண்டானந்தமெனும்
வெள்ளமெனக்கையாவெளிப்படுத்தவேண்டாவோ. (௪)

அண்டனேயண்டரமுதேயென்னாருயிரே
தொண்டனேற்கிளைப்பந்தொகுத்திரங்கவேண்டாவோ. (௫)

பாராதேநின்றபதையாதேசும்மாதான்
வாராயெனவும்வழிகாட்டவேண்டாவோ. (௬)

நல்லறிவேயென்கண்ணி.

எண்ணிறந்தமேன்மைபடைத்தெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்க்
கண்ணிறைந்தசோதியைநான்காணவாநல்லறிவே. (௧)

சித்தானநாமென்சடத்தைநாமெனவேயென்றுஞ்
சத்தானவுண்மைதனைச்சாரவாநல்லறிவே. (௨)

அங்குமிங்குமெங்குநிறையற்புதனார்பொற்பறிந்து
பங்கயத்துள்வண்டாயப்பயன்பெறவாநல்லறிவே. (௩)

கான்றசோறென்னவிந்தக்காசினிவாழ்வத்தனையுந்
தோன்றவருள்வெளியிற்றோன்றவாநல்லறிவே. (௪)

பலவகைக்கண்ணி.

என்னரசேகேட்டிலையோவென்செயலோவேதுமிலை
தன்னரசுநாடாகித்தத்துவக்கூத்தாடியதே. (௧)

பணடொருகானின்பாறபழக்கமுணடோவெந்தைநினைக்
கணடொருகாறபோற்றககருததுஙகருதியதே. (உ)

கணடனவேகாணு மனறிககாணுவோகாணுவென
கொணடறிவேனெநதைநினைககூடுங்குறிப்பினையே. (ங)

கல்லாலடியிலவளாகற்பகமேயென்னளவோ
பொலலாவினைககுபபொருததநதானசொல்லாயே (ச)

தப்பிதமொன்றின்றியதுதானாகநிறகுமுண்மை
செபபியதுமலலாலெனசெனனிபறுதொட்டனையே. (ரு)

பாசானெஞ்சனிகலனவஞசனெனைரூவாயதிறநது
பேசாமவுனமபெருமானபடைததுவே (சா)

கறறதெலலாஙகறறேமுககணணுடையாய்நினபணியாய
நிறபதுகறறனரோநீருவிறபமாகததுவே. (எ)

முனனளவிலகனமருமயனாருளிவமெனனேரு
வெனனளவிலெநதாயிரஙகாதிருநததுவே. (அ)

நெஞசகமேகோகிசசசூடவெனறுமெனற
வஞசகனுககினபமெநதாயவாயககுமொயவாறே. (கூ)

பளளககடோறமபாரநதபுனலபோலுலகி
லுளளமடாரதாலுடையாயெனசெயவேனே, (க0)

முனனினைககபபினமறைகளுடைவிருளாகெடுவே
னெனனினைககவெனமறககவெநதைபெருமானே. (கக)

வல்லாளாயோகுநின்வாயசருணைபெனவிட்டதே
யிலலாதேபோனஞானவணணமுயவேனே (கஉ)

வாககுமனமுமவுனமுறவெநதைநினை
நோககுமவுனமிநதநூலறிவிலுண்டாமோ (கங)

ஒன்றாயப்பலவாயுலகமெஙகுந்தானேயாய
நினறாயையாவெனைநீநீஙகறவெளிதாமோ. (கச)

ஆவிததுணையேயருமருநதேயெனறனைநீ
கூவியழைததினபஙகொடுததாற்குறைவாமோ. (கரு)

எததனையோவின்விளையாட்டெந்தாயகேளிவ்வளவென்
றததனையுமெனனாலறியுநதரமாமோ. (கசா)

தேடுவார்தேடுஞ்சிவனேயோவினறிருததாள
கூடுவான்பட்டதுயாகூறற்கெளிதாமோ. (கஎ)

பற்றினைப்பற்றுமெந்தாய்ப்பற்றுவிடாற்கேவலத்தி
னுற்றுவிடுநெஞ்சமுனையொன்றிநிற்பதெப்படியோ. (௧௮)

ஒப்பிலாவொன்றேநினதுண்மையொன்றுங்காட்டாமற்
பொய்ப்புவியைமெய்போற்புதுக்கிவைத்ததென்னேயோ. (௧௯)

காலால்வழிநடவுங்காலத்தேகண்மூளைத்தாற்
போலேயெனதறிவிற்போந்தறிவாய்நில்லாயோ. (௨௦)

தன்னரசுநாடாஞ்சடசாலபூமிமிசை
யென்னரசேயென்னையிறையாகநாட்டினையோ. (௨௧)

திங்களமுதாநின்றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொங்குவிடமன்னையபொய்ந்நூல்புலம்புவனோ. (௨௨)

உன்னவுன்னவென்னையெடுத்துள்விழுங்குநின்னிறைவை
யின்னமின்னங்காணாமலெந்தாய்சுழல்வேனோ. (௨௩)

ஆராவமுதனையவானந்தவாரியென்பாற்
றாராமலையாநீதள்ளிவிடவந்ததென்னோ. (௨௪)

நின்றநிலை.

நின்றநிலையேநிலையாவைத்தானந்த
நிலைதானேநிருவிகற்பநிலையுமாகி
யென்றுமழியாதவின்பவெள்ளந்தேக்கி
யிருக்கவெனைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்திழுக்குமந்தோ. (௧)

இருக்காதிமறைமுடிவுஞ்சிவாகமாதி
யிதயமுங்கைகாட்டெனவேயிதயத்துள்ளே
யொருக்காலேயுணர்ந்தவர்கட்கெக்காலுந்தா
னொழியாதவின்பவெள்ளமுலவாநிற்கும். (௨)

கற்றதுங்கேட்டதுந்தானேயேதுக்காகக்
கடபடமென்றுருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மான்
குற்றமறக்கைகாட்டுங்கருத்தைக்கண்டு
குணங்குறியற்றின்பநிட்டைகூடவன்றோ. (௩)

பாடுகின்றபனுவல்.

பாடுகின்றபனுவலோர்க, டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி, லாடுகின்றவழகனே. (௧)

அத்தனென்றநின்னையே, பத்திசெய்துபனுவலாற்
பித்தனின்றுபேசவே, வைத்ததென்னவாரமே. (௨)

சிந்தையன்புசேரவே, வந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துளின்பமே, தந்திரங்குதானுவே. (௩)

அண்டரண்டம்பாவுநீ, கொண்டுநின்றகோலமே
தொண்டாகண்டுசொரிகணீர், கண்டுநெஞ்சுகரையுமே. (௪)

அன்னைபோலவருண்மிகுத்து, மன்னுஞானவரதனே
யென்னையேயெனக்களித்த, நின்னைநானுநினைவனே. (௫)

ஆனந்தக்களிப்பு.

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ - சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆதியநாதியுமாகி - எனக் - கானந்தமாயறிவாய்நின்றிலகுஞ், சோதிமவுனியாய்த்தோன்றி - அவன் - சொல்லாதவார்த்தையைச் சொன்னானடிதோழி. சங்கர (௧)

சொன்னசொல்லையேதென்றுசொல்வேன் - என்னைச் - சூதாயத் தனிக்கவேசும்மாவிருத்தி, முன்னிலையேதுமில்லாதே - சுக - முற்றச்செய்தேயென்னைப்பற்றிக்கொண்டானடி. சங்கர (௨)

பற்றியபற்றறவுள்ளே - தன்னைப் - பற்றச்சொன்னான்பற்றிப்பார்த்தவிடத்தே, பெற்றதையேதென்றுசொல்வேன் - சற்றும் - பேசாதகாரியம்பேசினான்றோழி. சங்கர (௩)

பேசாவிருமைகளைப்பேசி - சுத்தப் - பேயங்கமாகப்பிதற்றித்திரிந்தேன், ஆசாபிசாசைத்துரத்தி - ஐய - னடியிணைக்கீழ்ப்படக்கக்கொண்டானடி. சங்கர (௪)

அடக்கிப்புலனைப்பிரித்தே - அவ - னருபமேனியிலணைப்பொருத்தேன், மடக்கிக்கொண்டானென்னைத்தனனுட் - சற்றும் - வாய்ப்பேசாவண்ணமாபுஞ்செய்தானடி. சங்கர (௫)

மரபைக்கெடுத்தனைக்கெட்டேன் - இத்தை - வாய்விட்டுச்சொல்லிடவாழ்வெனக்கில்லை, கரவுபுருஷனுமல்லன - என்னைக் - காக்குந்தலைமைக்கடவுள்காணமினே. சங்கர (௬)

கடலினமடைவிண்டதென்ன - இரு - கண்களுமானந்தக்கண்ணீர்சொரிய, உடலும்புளகிதமாக - என - துள்ளமுருகவுபாயஞ்செய்தானடி. சங்கர (௭)

உள்ளதுமில்லதுமாய்முன் - உற்ற - வுணர்வதுவாயுள்ளூறளவக்கண்டதெல்லாந், தன்னெனச்சொல்லியென்னையன - என்னைத் - தானாக்கிக்கொண்டசமர்த்தைப்பார்தோழி. சங்கர (௮)

பாராதி பூதநீயல்லை - உன்னிப் - பாரிந்திரியங்கரணநீயல்லை, யாராயுணர்வு நீயென்றான் - ஐய - னன்பாயுரைத்த சொல்லானந்தந் தோழி. சங்கர (௯)

அன்பருக்கன்பான மெய்யன் - ஐய - னானந்தமோனனருட் குருநாதன், தன்பாதஞ் சென்னியில் வைத்தான் - என்னைத் - தானறிந்தேனனைத்தானிறந்தேனே. சங்கர (௧0)

இறப்பும் பிறப்பும் பொருந்த - எனக் - கெவ்வணம் வந்ததென்றெண்ணிப் பாரென்றான், மறப்பு நினைப்புமாய் நின்ற - வஞ்ச - மாயா மனத்தால் வளர்ந்தது தோழி. சங்கர (௧௧)

மனதேகலலாமெனக்கன்றே - தெய்வ - மௌனகுருவாகி வந்து கைகாட்டி, எனதாம் பணிபற மாற்றி - அவ - னின்னருள் வெள்ளத் திருத்திவைத்தானடி. சங்கர (௧௨)

அருளாலெவையும் பாரென்றான் - அத்தை - யறியாதே சுட்டி யென்னறிவாலே பார்த்தேன், இருளான பொருள் கண்டதல்லால் - கண்ட - வென்னையுங் கண்டிலனென்னேடி தோழி. சங்கர (௧௩)

என்னையுந் தன்னையும் வேறா - உள்ளத் - தெண்ணாத வண்ணம் இரண்டறச் செய்தே, சொன்னதுமோ வொரு சொல்லே - அந்த - சொல்லால் விளைந்த சுகத்தையென் சொல்வேன். சங்கர (௧௪)

விளையுஞ் சிவானந்தபூமி - அந்த - வெட்டவெளிநண்ணித் துட்டவிருளாக, களைபக களைந்து பின் பார்த்தேனை - ஐயன் - களையன்றி வேறொன்றுங் கண்டிலன் தோழி. சங்கர (௧௫)

கண்டார் நகைப்புமிவ்வாழ்க்கை - இரு - கண்காணநீங்கவுங் கண்டோந்துயிரோன், கொண்டாரே போறபோதாலும் போகும் - இத்திற - குணமேது நலமேது கூறாய் நீ தோழி. சங்கர (௧௬)

நிலமேதுமறியாத வென்னைச் - சுத்த - நாதாந்த மோனமாநாட்டகத்தே சேர்த்துச், சலமேது மில்லாமலெல்லாம் - வல்லா - னருளாலென்னைத் தலைமீது தாக்கினனே தோழி. சங்கர (௧௭)

தாக்குநல்லானந்தசோதி - அணு - தன்னிற்சிறியவென்னைத் தன்னருளாற், போக்குவரவற்றிருக்கும் - சுத்த - பூரணமாக்கின புதுமை காணின்னே. சங்கர (௧௮)

ஆக்கியளித்துத்துடைக்குந் - தொழி - லத்தனை வைத்துமென்னுள்ளத்தையேனுந், தாக்கறநிற்குஞ் சமர்த்தன் - உள்ள - சாக்ஷியைச் சிக்கிக்கத்தக்கது தோழி. சங்கர (௧௯)

சிந்தைபிறந்ததுமாங்கே - அந்தச் - சிந்தையிறந்துதெளிந்ததுமாங்கே, எந்தநிலைகளுமாங்கே - கண்ட - யான்றானிரண்டற்றிருந்ததுமாங்கே. சங்கர (உ0)

ஆங்கென்றுமீங்கென்றுமுண்டோ - சச்சி - தானந்தசோதிய கண்டவடிவாய், ஓங்கிநிறைந்ததுகண்டாற் - பின்ன - ரொன்றெனவிரண்டென்றுரைத்திடலாமோ. சங்கர (உக)

என்றுமழியுமிக்காயம் - இத்தை - யேதுக்குமெய்யென்றிருந்தீருலகீர், ஒன்றுமறியாதீரோ - யம - ஞேலைவந்தாற்சொல்லவுத்தரமுண்டோ. சங்கர (உஉ)

உண்டோநமைப்போலவஞ்சர் - மல - மூறித்ததும்புமுடலைமெய்யென்று, கொண்டோபிழைப்பதிங்கையோ - அருட் - கோலத்தைமெய்யென்றுகொள்ளவேண்டாவோ. சங்கர (உங)

வேண்டாவிருப்பும்வெறுப்பும் - அந்த - வில்லங்கத்தாலேவிளையுஞ்சனனம், ஆண்டானுரைத்தபடியே - சற்று - மசையாதிருந்துகொள்ளறிவாகிநெஞ்சே. சங்கர (உச)

அறிவாருமில்லையோவையோ - என்னை - யாரென்றறியாதவங்கதேசத்தில், வறிதேகாமத்தீவிற்சிக்கி - உள்ள - வான்பொருடோற்கவோவந்தேனன்றோழி. சங்கர (உரு)

வந்தவரவைமறந்து - மிக்க-மாதர்பொன்பூமிமயக்கத்திலாழும், இந்தமயக்கையறுக்க - எனக் - கெந்தைமெய்ஞ்ஞானவெழிலவாள கொடுத்தான். சங்கர (உசு)

வாளாருங்கண்ணிபாமோகம் - யம - வாதைக்கனலைவளாக்குமெய்யென்றே, வேளானவனுமெய்விட்டான் - என்னின் - மிக்கோர் துறக்கைவிதியன்றோதோழி. சங்கர (உஎ)

விதிக்கும்பிரபஞ்சமெல்லாஞ் - சுத்த - வெயின்மஞ்சளென்ன வேவேதாகமங்கள், மதிக்குமதனைமதியார் - அவர் - மார்க்கந்துன்மார்க்கஞ்சன்மார்க்கமோமானே. சங்கர (உஅ)

துன்மார்க்கமாதாமயக்கம் - மனத் - தூயர்க்குப்பற்றாதுசொன்னேனசனகன், தனமாகக்கீர்த்திட்டாந்தம - அவன - னானந்தமான சதானந்தனன்றோ. சங்கர (உகூ)

அன்றென்றுமாமென்றமுண்டோ - உனக் - கானந்தம்வேண்டினறிவாகிச்சற்றே, நின்றுறமெறியுமெனவே - மற்ற - நீதியெம்மாதிநிகழ்த்தினனன்றோழி. சங்கர (ஙய)

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ - சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

அகவல்.

திருவருண்ஞானஞ்சிறந்தருளொழிக்குங்
குருவடிவானகுறைவிலாநிறைவே
நின்றவொனறேநினமலவடிவே
குன்றுபபொருளேகுணப்பெருஙகடலே
யாதியுமநதமுமானநதமயமாஞ்
சோதியேசததேதொலைவிலாமுதலே
சீமலிதெயவத்திருவருள்தனா
பாராமுதலணடபபரப்பெலாநிறுவி
யண்டசமுதலாமெணடருநாலவகை
யேழுபிறவியிற்றுழாதோஙகு
மனநதயோனியினினமபெறமலக
வணுமுதலசலமாணவாககையுங
கணமுதலளவிற்கற்பகாலமுங
கனமப்பகுதிததொனமைககீடா
விமைப்பொழுதேனுந்தமககெனவறிவிலா
வேழையுயிரததிரளவாழவமைததனை
யெவ்வுடலெடுததாரவவுடலவாழககை
யினபமெனவேதுன்பமிலையெனப
பிரியாவணணமுரிமையின்வளாகக
வாதரவாககாதலுமமைததிட்
டேகமின்றியேதேகநானெனன
வறிவுபோலறியாமையியககிக்
காலமுஙகனமமுஙகட்டுங்காட்டியே
மேலுநரகமுமேதகுசுவாககமும
மாலறவகுததனையேலுமவணண
மமையாககாதலிறசமயகோடி
யறமபொருளாதிதிறமபடுநிலையிற்
குருவாயுணாததியொருவாபோலனைவருங்
தததநிலையேமுததிமுடிவென
வாததர்க்கமுமபோதநூலகளு
நிறைவிற்காட்டியேகுறைவினறிவயஙக
வஙகஙகுனறனையெஙகுமாகிச
சமயாதீதததன்மையாகி
யிமையோரமுதலியயாவருமுனிவருங்

தம்மைக்கொடுத்திட்டெம்மையாளென
வோர்ந்திருக்கமாசற்றஞான
நலமுங்காட்டினைஞானமிலைக்கு
நிலையுங்காட்டுதனின்னருட்கடனே.

வண்ணம்.

அருவென் பனவுமன்றி யுருவென் பனவுமன்றி
யகமும் புறமுமன்றி முறைபிறழாது
குறியுங் குணமுமன்றி நிறைவுங் குறைவுமன்றி
மறையொன் றெனவிளம்ப விமலமதாகி
அசலம் பெறவுயர்ந்து விபுலம் பெறவளர்ந்து
சபலஞ் சபலமென்று ளறிவினாசான
ஞானவெளியிடை மேவுமுயிராய்— (ரு)
அனலொன் றிடவெறிந்து புகைமண் டிடவெதன்று
புனலொன் றிடவமிழ்ந்து மடிவிலதாதை
சருவம் பொழுதுயர்ந்து சலனம் படுவதன்று
சமாகொண் டழிவதன்றெ ரியலபினதாகும
அவனென் பதுவுமன்றி யவளென பதுவுமன்றி
யதுவென் பதுவுமன்றி யெழிலகொடுலாவு
மாருநிலையறி யாதடடியே— (௰)
இருளென பதுவுமன்றி யொளியென் பதுவுமன்றி
யெவையுந தனுளடங்க வொருமுதலாகு
முளதென பதுவுமன்றி யிலதென் பதுவுமன்றி
யுலகந் தொழவிருந்த வயன்முதலோர்கள்
எவருங் கவலைகொண்டு சமயங் களில்விழுந்து
சுழலும் பொழுதிரங்கி யருள்செயுமாறு
கூறரியசக மாயையறவே— (௰ரு)
எனதென் பதையிகழ்ந்த வறிவின் றிறனினின்று
மறிவொன் றெனவிளங்கு முபயமதாக
வறியுந் தரமுமன்று பிறியுந் தரமுமன்று
வசரஞ் சரமிரண்டி னொருபடியாகி
எதுசந் ததநிறைந்து தெதுவித் தனையிறந்த
தெதுமங் களசுபங்கொள் சுகவடிவாகும்
யாதுபரமதை நாடியறிநீ (௨)

பருவங் குலவுகின்ற மடமங் கையர்தொடக்கு
கபடந் தனிலவிழ்ந்து கெடுநினைவாகி
வலையின் புடைமறிந்த மரியென் றவசமுண்டு
வசனந் திரமுமின்றி யவரிதழுறல
பருகுந் தொழிலிணங்கி யிரவும் பகலுமினசொல்
பகரும் படிதுணிந்து குழலழகாக
மாலைவகைபல சூடியுடனே— (௫)
பதுமந் தனையிசைந்த முலையென றதையுகந்து
வரிவண் டெனவழன்று கலிலெனவாடுரு
சிறுகிண் கிணிசிலம்பு புனைதண்டை கணமுழங்கு
மொலிநன் றெனமகிழ்ந்து செவிகொள நாசி
பசுபஞ் சளின்வியந்த மணமுந் திடமுகந்து
பவமிஞ் சிடவிறைஞ்சி வரிசையினாடு
காலினமிசைமுடி சூடிமயலாய— ( )
பருணும தெருளுடன்வந்து கதியென் பதைமறந்து
மதனன சலதிபொங்க விரணமதான
வளிபுனை டனைவனைந்து விரலகொண் டுறவணைந்து
சுரதசு சுகமிதென்று பரவசமாகி
பருவுந் தொழினமிகுந்து தினமுந் தினமுமவிஞ்சி
வளரும் பிறைகுறைந்த படிமதிசோர
வானரமதென மேனிதிரையாய— (௬)
வயதும படவெழுந்து பிணியுந் திமிதிமென்று
வரவுஞ் செயலழிந்து விருமலுமாகி
யனமுஞ் செலுதலின்றி விழியுஞ் சுடாகளின்று
முகமுங் களைகளின்று சரிமெயனநாடி
பலையின் புறவிருந்த வினமுங் குலைகுலைந்து
கலகஞ் செயவிருண்ட யமனவரும்வேளை
பேதுதுணைபழி காரமனமே. (௧)

ஆக பாடல் ௧, ௪௫௨.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்

முற்றுப்பெற்றது.

தாயுமானசுவாமிகளுடைய மாணாக்கராகிய அருளையரென்பவர்

அந்தச்சுவாமிகளைத்துதிசெய்த

அருள்வாக்கியவகவல்.

திருவளர் கருணைச் சிவானந்த பூரண
மொருவரு மறியா வொருதனிச் சித்து
நவந்தரு பேதமாய் நாடக நடித்துற
பவந்தனை நீக்கிய பரிந்தருள் பராபரங்
கண்ணுங் கருத்துங் கதிரொளிபோல
நண்ணிட வெனக்கு நல்கிய நன்மை
யொன்றாய்ப் பலவா யொப்பிலா மோனக்
குன்றாய் நிறைந்த குணப்பெருங் குன்ற
மண்ணையும் புனலையும் வளியையுங் கனலையும்
விண்ணையும் படைத்த வித்திலா வித்துப்
பந்த மனைத்தையும் பாழ்பட நூறியென்
சிந்தை யுட்புகுந்த செழுஞ்சுடர்ச் சோதி
விள்ளொணா ஞானம் விளங்கிய மேலோர்
கொள்ளைகொள் ளொணாக் குறைவிலா நிறைவு
தாட்டா மரைமலர்த் தாணினைப் பவர்க்குக்
காட்டா வின்பங் காட்டிய கதிநிலை
வாக்கான மனத்தான மதித்திட வரிதென
நோக்கா திருக்க நோக்கிய நோக்க
மாகிய வறிவா யகண்டமா யகண்ட
சோதியாய் விரிந்து துலங்கிய தோற்றம்
பரவெளி தன்னிற் பதிந்த வென்னுளத்தின்
விரவி விரவி மேற்கொளும் வெள்ளஞ்
சுட்டுக் கடங்காச் சோதி யடியார்
மட்டுக் கடங்கும் வான்பெருங் கருணை
யெல்லைக் கடங்கா வேகப்பெருவெளி
தில்லைப் பொதுவிற் றிருநடத் தெய்வம்
வாதவூ ரரசைத்தயை வரிசையாய் விழுங்கும்
போதவூர் மேவுகர்ப் பூர விளக்குச்
சுகரை யகண்டத் தூவெளியெல்லாந்
திகழவே காட்டுஞ் சின்மய சாட்சி
செழுந்தமி ழப்பரைச் சிவலிங்க மாகி

விழுங்கிய ஞான வித்தக வேழ
மெழிற்றரு பட்டினத் திறை வரையென்று
மழிவிலா விலிங்க மாகிய வநாதி
சாந்த பூமி தண்ணருள் வெள்ள
மார்ந்த நீழ லசையாக் ககனம்
பரவுவா ரெஞ்சிற் பரவிய மாட்சி
யிரவுபக லற்ற வேகாந்தக் காட்சி
யாட்சிபோ லிருக்கு மகிலந் தனக்குச்
சாட்சியா யிருக்குந் தாரகத் தனிமுத
லாணும் பெண்ணு மலியுமல் லாததோர்
தாணுவாய் நின்ற சத்தாந் தனிச்சுட
ரெள்ளு மெண்ணெயு மெப்படி யப்படி
யுள்ளும் புறம்பு முலாவிய வொருபொரு
ளளவிலா மதந்தொரு மவரவர் பொருளென
வுளநிறைந் திருக்கு மொருபொற் பணதி
துள்ளு மனப்பேய் துடிக்கத் தறிக்கக்
கொள்ளு மோனவாள் கொடுத்திடு மரசு
பெரிய பேறு பேசாப் பெருமை
யரிய வுரிமை யளவிலா வளவு
துரிய நிறைவு தோன்றா வதீதம்
விரியுநல் லன்பு விளைத்திடும் விளைவு
தீராப் பிணியாஞ் சென்ன மறுக்க
வாரா வரவாய் வந்தசஞ் சீவி
யாலைக் கரும்பா கமுதக் கட்டிநீள்
சோலைக் கனிபலாச் சுளைகத லிக்கனி
பாங்குறு மாங்கனி பாறேன் சருக்கரை
யோங்குகற் கண்டுசேர்த் தொன்றாக் கூட்டி
யருந்திய ரசமென வறிஞர் சமாதியிற்
பொருந்திய வின்பம் பொழிசிற் சுகோதய
மெங்கணு நிறைந்த வியல்பினை யெனக்குச்
செங்கையால் விளக்கத் தெரித்தமெய்த் தேசிகன்
றனையறி வித்தனுத் தற்பர மாகி
யென்னுளத் திருந்தரு ளேக நாயக
னடிமுடி யில்லா வருட்பொரு டனக்கு
*முடியடி யிதுவென மொழிந்திடு முதல்வன
மெய்யலான மற்றவை மெய்யல வெல்லாம்

பொய்யென வறியெனப் புன்னகை புரிந்தோ
னருளும் பொருளு மபேதமா யிருந்து
மிருதிற னென்னு மியலுமுண் டென்றோ
னருளெனக் குண்டே லருளும் வெளிப்படும்
பொருண்மையந் தானே பொருந்துமென் றுரைத்தோன்
சத்தசத் திரண்டு தன்மையுந் தானே
யொத்தலாற் சதசத் தனைத்தென வுரைத்தோ
னுணவு மருவிடி னருளுறு தென்னக
காணரு நேர்மையாற் காணவே யுரைத்தோன்
சென்மமுள் ளளவுந் தீரா திழுக்கும்
கன்மம் விடாதெனக் காட்டிய வள்ள
லுளதில தெனவு முறுதலான் மாயை
வளமில தெனவும் வகுத்தினி துரைத்தோ
னில்லறத் திருந்து மிதய மடங்கிய
வல்லவன் றானே மகாயோகி யென்றோன்
றுறவறத் திருந்துஞ் சூழ்மனக் குரங்கொன்
றறவகை யறியா னஞ்ஞானி யென்றோ
னிறவா மனத்தா னிறக்க வுணர்த்திப்
பிறவா வரந்தரும் பேரறி வாள
னத்தனைத் தருளா லனைத்தையு மியக்குஞ்
சுத்தமா மாயையின் றோற்றமென் றுரைத்தோ
னிருண்மல மகல வினைசந்தி லழுந்தும்
பொருளருட் டிரோதைப் பொற்பெனப் புகன்றோன்
வீறு சிவமுதல் விளம்பிய படியே
யாறுமா காதியென் றறிஞருக் குரைப்போன்
கொல்லா விரதங் குவலயத் தோர்க
ளெல்லாம் பெறுமினென் றியம்பிய தயாநிதி
தருமமுந் தானமுந் தவமும் புரிபவர்க்
குரிமையா யவரோ டுறவு கலப்பவன்
றன்னுயிர் போலத் தரணியின் மருவிய
மன்னுயி ரனைத்தையும் வளர்த்திடும் வேந்தன்
களவுவஞ் சனைகள்செய் கருமிக டமக்குந்
தெளிவுவந் துறவருள் செய்திடுந் திறத்தோன்
றன்பெறும் பேறு சகமெலாம் பெறவே
வான்பெருங் கருணை வழங்கிய மாரி
தஞ்சமென் றடைந்த தாபதர் தம்மை

யஞ்சலென் றருளு மறிஞர் சிகாமணி
சீவ கோடிகளுஞ் சித்த கோடிகளும்
யாவரும் புகழ யாவையு முணர்ந்தோன்
யானென தென்று விறைவனெம் பெருமான்
றானவ னாகிய தலைவனெங் கோமா
னருணகிரியார்க் காறு முகனசொலும்
பொருளல மல்லது பொருளென மதியான்
பூத முதலாப் பொலிந்திடு நாத
பேதமுங் கடந்த பெருந்தகை மூர்த்தி
மூலா தார முதலா யுள்ள
மேலா தாரமும் வெறுவெளி கண்டனை
மண்டல மூன்றிலு மன்னிய வுருவிதுங்
கண்டவை யதிலுங் கடவுளாய நின்றோன்
பகர்சம யந்தொறும் பரமே யிருந்து
சுகநடம் புரியுந் தொழிலெனச் சொன்னோன்
பேத வபேத பேதா பேத
போத மிதுவெனப் புகன்றிடும் புண்ணிய
னதுநா னெனவே யாறறிடு மனுடவரு
சதுர்வே தாந்தத் தன்மையென் றுரைத்தோ
னல்லும் பகலு மழிவா னோர்கருச
சொல்லும் பொருளுஞ் சுவையெனச் சொன்னோன்
சுத்தனே குருவாஞ் சுவாமிநா யகனெனி .
னதிகமெய் யருஞ் ஞான மலைவோ வென்றே
னேசயோ கத்தறு நிருமல லாகெழு
மிராசயோ கத்திறை யிராச யோகத்தான
பொறுமை தெளிவு புனித வாசார
மறவிலா வுண்மை வார மியற்கை
தண்ணமா சாந்த தயங்கிய கீர்த்தி
யெண்ணெண் கலைபயி லிணையிலாக் கல்வி
நல்ல விரகத் தநிலை சத்திய
மில்லை யென்னும மல்லாக்குந் தருங்கொடை
நற்குண னெல்லா நண்ணிய பெருந்தகை
சிற்குண வாரி திருவருட் செல்வன்
சரமே லெடுத்துக் கருத்துற வணங்கிப்
பரமே யுனக்குப் பரமெனப் பகர்ந்தோ
னாலடி மேவு மரசினை யடுத்தே

சிலமெய்ஞ் ஞானந் தெளிந்தன னெனவுஞ்
சித்த மௌனி திடசித்த மாக
வைத்த நிலையின் வளர்ந்தன னெனவு
மூலன் மரபின் முளைத்த மௌனிதன்
பாலன் யானெனவும் பரிவொடும் பகர்ந்தோன்
வடமொழி யியற்கையின் மகிமையை யுணர்ந்து
திடமுறு முப்பொருட் டிறத்தையுந் தெளிந்து
கண்டமு தென்னக் கனிரச மென்னத்
தண்ட மிழ்மாரி தன்னைப் பொழிந்து
சித்தியு முத்தியுஞ் சிறந்தருள் கொழிக்கு
நித்திய நிரஞ்சன நிராலம்ப நிறைவைப்
பாடியு நாடியும் பணிந்தெழுந் தன்பா
லாடியு மரற்றியு மகங்குழை வெய்தியு
முடலங் குழைய வுரோமஞ் சிலிர்ப்பப்
படபடென் றுள்ளம் பதைத்துப் பதைத்துப்
பரங்குறு நெட்டுயிர்ப் பாகிப் பரதவித்
தேங்கி யேங்கி யிரங்கி யிரங்கி
யோய்ந்த பம்பரம்போ லொடுங்கியே சிறிது
மேய்ந்த விழிக ளிமைப்பது மின்றிச்
சோர்ந்து சோர்ந்து துவண்டு துவண்டுமெய்
யார்ந்த வன்போ டவசமுற் றடிக்கடி
யண்ணடுக் குறவே யுருகியே சற்றுத்
தண்ணமா மொழியுந் தழுதழுத் திடவே
யுள்ளும் புறம்பு மொருமித் துருகி
வெள்ள நீர்போல விழிநீர் பெருக்கிக்
கன்று பசுவைக் கருதிக் கதறிச்
சென்றுசென் றோடித் திகைப்பது போல
வென்புநெக் குடைய விருகரங் குவித்துப்
புன்புலால் யாக்கை பொருந்தா தினியென
வுணர்ந்துணர்ந் தன்பா யுவகைமேற் கொண்டினிச்
சணம்பிரி யேனெனக் கருதியே குறித்துத்
திருவுரு வெல்லாந் திருநீ றிலங்க
விருகர நளின மியன்முடி குவித்துப்
பூரண சந்திரன் போலொளி காட்டுங்
காரண வதனங் கவினுறு வெயர்வுற
விண்ணிலா வென்னவே யிலங்கிய சிறுநகை

தளதள வென்னத் தயங்கி யெழில்பெற
வித்தன்மை யெல்லா மிசைந்து மிவனருட்
சித்தெனச் சிவகதி சேர்ந்தவ ருரைப்பப்
பாத்திர மாடப் பரிவுட னுடிச்
சாத்திரங் காட்டித் தயவுசெய் தருளும
வல்லவ னெனவே மன்னுயிர்க ளாக
வெல்லையி லன்ப னிவனென விளங்கி
யீன வுலகத் தியற்கைபொய் யென்றே
ஞானநூன் மெய்யென நவின்றினி திரங்கிக
கேவல சகலங் கீழ்ப்பட மேலாய்
மேவருஞ் சுத்த மெய்யினை நல்க
வருளே யுருவுகொண் டவனியில் வந்த
பொருளே யிவனெனப் பொலிந்திடும் புனிதன்
சைவஞ் சிவனுடன் சம்பந்த மென்பது
மெய்வளர் ஞானம் விளக்குமென றிசைத்தோன்
கதிர்விழி யொளியுறக் கலத்தல சித்தாந்த
விதிமுறை யாமென விளம்பிய மேலோன
முடிவினி லாகம முறைமையி னுண்மையை
யடியவர்க் குறித்துரைத் தருளிய வண்ணல்
சிதம்பர நோமை திறமா வுரைத்திறை
பதம்பர வெனப்பகர் பரமமெய்ஞ் ஞானி
முத்திபஞ் சாக்கர முறைமையி லயிக்கியஞ்
சத்திய மிதுவெனச் சார்ந்தவர்க் குரைத்தோ
னஞ்செழுத் துள்ளே யனைத்தையுங் காட்டியென
னெஞ்செழுத் தியகுரு நீதி மாதவ
னெல்லா நிறைந்த விறைவன் செயலெனக்
கல்லா வெனக்குங் கருணைசெய் கடவுள
குருவரு ளாலே கூடுவ தல்லாற
றிருவரு ளுறுதெனத் தெரிந்திட வுரைத்தோன்
குருவுரு வருளெனக் கொண்டபின் குறையாப
பொருண்மய மாமெனப் புகன்றிடு போத
னைந்த மூர்த்தி கலையு மெழிற்குரு வடிவெனச்
சிந்தையிற் றியக்கறத் தேர்ந்தவர்க் குரைத்தோன்
சதாசிவ மென்றபேர் தான்படைத் ததுதா
னதாவதே பொருளென் றெடுத்தெடுத் துரைத்தோன்
கல்லானை கன்னல் கவர்ந்திடச் செய்தவ

னெல்லாம் வல்லசித தெம்மிறை யென்றே
னெவ்வுயிர் தோறு மிறைமே வியதிறஞ்
செவ்விய பிறமபடி செபயிடு மென்றே
னெவ்வண மெவரெவ ரிசைததன ரவரவாக
சவ்வண மாவனெம் மானென வறைந்தோ
னொருபா ணனுகமே யொருசிவ னட்படின்
வருமடி யாரதிறம் வழுததொணா தென்றோன்
சிவ னடியாரைச் சிவனெனக் காண்பவ
னெவனவன் சிவனே யென்றெடுத துரைத்தோன்
விருப்பு வெறுப்பினை வேறறப் பறிததுக்
கருப்புகா தென்னைக் காததருள் செய்தோ
னிருசொல் லுரையா தியானின்ப மெய்த
வொரிசொல் லுரைதத வுயர்குண பூதா
னத்துவா மாக்க மாறையு மசற்றித்
தத்துவா தீதத் தன்மையைத் தந்தோன்
திருமகண் மருவிய திகழவள மறைசையில்
வருமுனா வாளன் மருளிலா மனததா
னெண்ணிய வெண்ணமெல் லாந்தெரிந் தெனக்குத்
தண்ணருள் செய்தவன் றாயு மானவ
னொருமொழி பகர்ந்த வுதவியா லவன்ற
னிருபத முப்போ திறைஞ்சிவாழ்த் துவனே.

அருள்வாக்கியவகவல் முற்றுப் பெற்றது.

V. B. SUBRAHMANIYASARMA
TAMIL-PANDIT.

உ

சிவமயம்.

விளம்பரம்.

புத்தகங்கள்.	விலை. ரூ அ.	தபால். அ. ப
விநாயகர் தோத்திரத்திரட்டு ...	0—2	0—6
ஸ்தலமுறைத் தேவாரம் (திக்) ...	6—0	8—0
ஷை (தின) .	5—0	8—0
பண்முறைத்தேவாரம் ..	3—8	8—0
நல்லாப்பிள்ளை பாரதம் செய்யுள் 2-வாலம் ...	9—0	15—0
ஸ்ரீமகாபாரத வசனம் 4-வாலம் ...	5—8	14—0
கந்தபுராணச் செய்யுள் ..	7—0	14—0
கந்தபுராண வசனம் படத்துடன் உபதேசகாண்டம் செய்யுள் உள்பட 2-வாலம் ...	5—0	13—0
கந்தபுராண வசனம் படத்துடன் ...	2—8	8—0
உபதேசகாண்டம் செய்யுள் 4,384 ..	2—0	4—0
கம்பராமாயணம் செய்யுள் 7-காண்டம். ..	6—0	14—0
திருவிளையாடல்புராணம் படத்துடன் வசனம் ...	2—8	6—0
தாயுமானசுவாமிகள் திருப்பாடற்றிரட்டு உரையுடன்	3—4	6—0
திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை ...	4—0	8—0
ஷை உரையும், தெளிபொருள் விளக்கமும் ...	3—8	8—0
தமிழ் பேரகராதி (திக்) ...	4—3	8—0
ஷை (தின) ...	3—8	7—0
வைணவபக்தவிஜயமவசனம் ..	2—8	6—0
சிவதாமோதத்திரம் மூலமும் உரையும் ...	1—8	5—0
காசிரகசியம் உரையுடன் ...	3—0	4—0
விவேகசிந்தாமணி வசனம் சகல சாஸ்திரங்களையும் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது ...	2—0	4—0
அசுவசாஸ்திரம் மாட்டுவாகிடம் ...	2—0	2—0
ஐந்திலக்கணத்தொன்னூல்விளக்கம் மூலமும்உரையும்	1—8	3—0
சித்தியார் சுபக்ஷம் ஞானப்பிரகாசர் உரை ...	1—4	2—0
மார்க்கண்டேய புராணவசனம் 24-அத்தியாயம் வரையில் ...	1—4	2—0
காசிமான்மியம் தலயாத்திரைப் பொதுவிதி ...	0—8	1—0
ஒருபா உண்மைஉபதேசம் உரை இது பதிபசு பாசம் என்னும் முப்பொருளை எளிதில விளக்கும் சைவசித்தாந்த நூல் ...	0—8	1—0
சிவஞானபோதச்சிற்றுரை ...	0—8	1—0
தக்ஷிணகைலாசபுராணம ...	0—8	1—0
கைவல்ய மூலமும் உரையும் ...	0—6	1—0
திருப்போரூர் சந்நிதிமுறை ...	0—5	1—0
திருத்தணிகை சந்நிதிமுறை ...	0—4	1—0

சர்வசாட்சிமாலை கடவுள் அந்தாதி	...	0—4	1—0
பஞ்சதந்திரப்பாடற்கதை	...	0—4	1—0
சைவதூஷணபரிகாரம்	...	0—4	1—0
திருமயிலாப்பூர் தலபுராணச்சுருக்கம்	...	0—3	0—6
சிவசிவவெண்பா சோமேசர்வெண்பா	...	0—2	0—6
ஔவைக்குறள்	...	0—2	0—6
படிக்காசுப்புலவர் கலம்பகம்	...	0—2	0—6
அறப்பளீசுரசதகம்	...	0—2	0—6
குமரேசசதகம்	...	0—2	0—6
மணவாளநாராயணசதகம்	...	0—2	0—6
தண்டலையாசதகம்	...	0—1	0—6
காந்தமகாசங்கிரகம்	..	0—2	0—6
செகந்குருநாதர் பிள்ளைத்தமிழ் ஷை ஊசல்	...	0—2	0—6
சுப்பிரமணியர் க்ஷேத்திரக்கோவைப் பிள்ளைத்தமிழ்.		0—2	0—6
திருக்கழுக்குன்றத் தலபுராணச் சுருக்கம்	..	0—2	0—6
தொண்டைமண்டலசதகம்	...	0—2	0—6
சிவோதகாஷ தீபிகை	...	0—1	0—6
பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்	...	0—1	0—6
நறுகொடை ஈகையைப்பற்றி	...	0—1	0—6
சேனைத்தலைவர் மரபுவிளக்கச் சூராவளி	...	0—1	0—6
உமாபதி சிவாசாரியார் நெஞ்சுவிடுதூது	..	0—1	0—0
நால்வர் நான்மணிமாலை	...	0—1	0—0
முருகர்கலிவெண்பா	...	0—1	0—0
சோணாசலசதகம் திருவருணைக் கலிவெண்பா	...	0—1	0—6
சிவபோகசாரம்	...	0—1	0—6
கபிலைபாதி காளத்திபாதி வெண்பா அந்தாதி	...	0—1	0—6
இருச்சொல்லலங்காரம், மூசசொல்லலங்காரம்	...	0—1	0—6
வைஷ்ணவ சமயதீபம், இந்நூல் வைஷ்ணவ சமயத்திற்குரிய திருப்பதிகள், ஆழ்வார்கள், ஆசாரியர்கள் திவ்யசரித்திரங்களைச் சுருக்கி வினாவிடையாக விளக்கும்	...	0—1	0—6
வாசகக் குறிப்பு—இது தமிழைக் கற்போரும், எழுதுவோரும் (கமா) முதலிய அடையாளக் குறிப்பை இடங்கண்டறிவதற்கு மிகவுபயோகமானது	...	0—1	0—6

வாலியுபேயெபி லனுப்பக்கேட்கிறவர்கள் தபால் சார்ச்சும் மணியார்டர் பீசும் சமக்கானது, சென்னை தங்கசாலைவீதி இந்து தியலாஜிகல் யந்திரசாலை ம-ா-ா-ஸ்ரீ கா. முருகேசமுதலியாரிடத்தினும் முன்னனுப்பிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சி. அ. இரத்தினசபாபதிமுதலியார்,
முதல் நம்பர், குமரப்பமுதலிவீதி,
சென்னபட்டணம்.